

περιοδικό

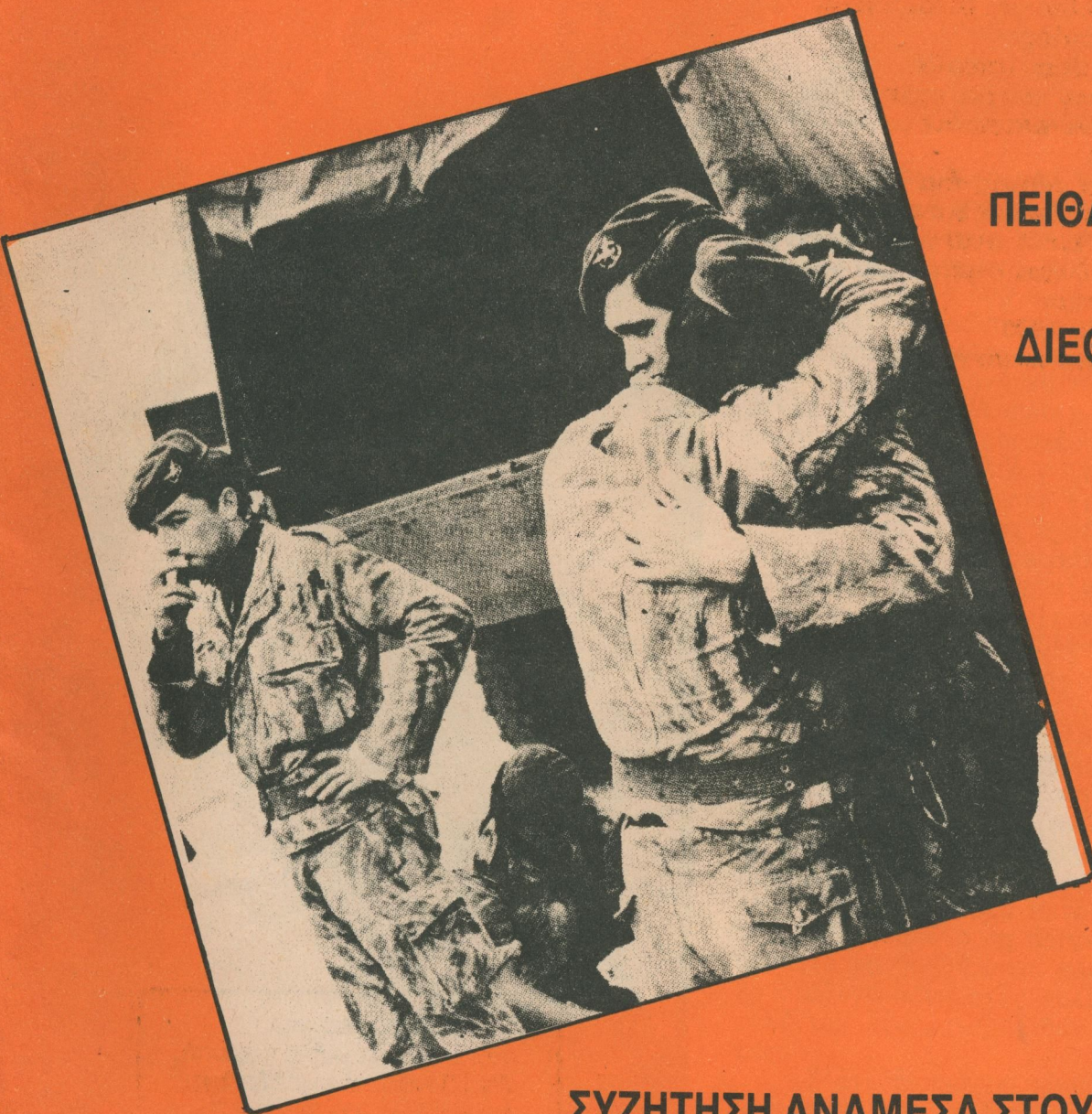
ΑΠΡΙΛΗΣ - ΜΑΗΣ '84, Β' ΠΕΡΙΟΔΟΣ, ΤΕΥΧΟΣ 1 (6)

ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ ΠΟΙΝΕΣ

ΔΙΕΘΝΕΣ ΚΙΝΗΜΑ

ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΑΝΑΜΕΣΑ ΣΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ

ΚΕΕΔ ΚΑΙ ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

σελ.4	Σχόλια
σελ.9	Το κίνημα γ α το στρατό στη σημερινή συγκρί'ια
σελ.13	Χρονικό
σελ.16	Περίοδοι νέες προινές:Αφιέρωμα
σελ.23	Συζήτηση ανάμεσα στους στρατιώτες
σελ.29	Β'Πανελλαδική Συνδιάσκεψη
σελ.31	Αυτοκτονίες
σελ.33	Λήμνος:Μια ιστορία
σελ.34	ΚΕΕΔ και κίνημα στρατιωτών
σελ.37	Μια μ'νι-επιστροφή
σελ.39	Ποίηση
σελ.40	Φρεγάτα Λήμνος-ένα κάτεργο πολυτελείας
σελ.43	Θεσσαλονίκη:Κείμενα προτάσεων
σελ.45	Ολλανδ'ια:Τό σκεπτικό στρατιωτών
σελ.47	ΕΕΚΟ:κίνημα στρατιωτών και αντιτακτικόν- κό κίνημα
σελ.48	Καλπάκι 1930
σελ.50	Γράμματα-καταγγελίες

Διευθύνεται
απο συντακτική επιτροπή
Υπεύθυνος:Μάκης Σέρβος
Αντιφίλου 31-Αίψια
τηλ.7757324

Το περιοδικό για το στρατό μετά ένα "διάλλειμα" 6 μηνών κάνει ξανά την εμφάνισή του. Οι λόγοι της απουσίας του είναι πολλοί και διάφοροι. Θέλοντας όμως να τους συνοψίσουμε σε δύο αράδες, μπορούμε να πούμε ότι: Τα καινούργια προβλήματα που αναδείχθηκαν το τελευταίο διάστημα, είχαν σαν αποτέλεσμα την ανάγκη επανεκτίμησης τις μέχρι τα σήμερα δουλειάς μας, πράγμα που σήμαινε και την παραπέρα όξυνση των διαφωνιών που αποπαλιό συνειπήρχαν μέσα στα πλαίσια της Επιτροπής για το Στρατό.

Σήμερα έχοντας ανοίξει μια διαδικασία για το ξεπέρασμα αυτών των προβλημάτων-χωρίς αυτό να σημαίνει ότι τα έχουμε λύσει κιόλας-ερχόμαστε να συνεχίσουμε την έκδοση του περιοδικού (και όχι μόνον αυτή) δίνοντάς του ορισμένα καινούργια χαρακτηριστικά.

Σ'ότι αφορά την ύλη, κάνουμε μια προσπάθεια προς την κατεύθυνση να πάψει το περιοδικό να εκφράζει αποκλειστικά τα μέλη της Επιτροπής για το Στρατό. Και έχουμε σαν πρόθεση το άνοιγμα ενός ευρύτερου διαλόγου μέσα από τις στήλες του περιοδικού. Γι'αυτό και από αυτό το τεύχος υιοθετούμε τα ενυπόγραφα άρθρα. Κύρια ενδιαφερόμαστε να βοηθήσουμε και να προβάλουμε το διάλογο πάνω στις πολιτικές κατευθύνσεις του κινήματος ανάμεσα στους στρατιώτες.

Σ'ότι αφορά τη συχνότητα της έκδοσης καθώς και τη διακίνησή της, θεωρούμε ότι είναι δυνατό να υπάρξει μια ταχτική διμηνιαία έκδοση που, ένα τουλάχιστον κομμάτι της, να κινείται μέσα από πρακτορείο τύπου.

... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά... παραστρατιωτικά... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά...

αεροπορία, πρωτοπορία (!)

Συνδικαλισμός στο στρατό; Κι όμως, υπάρχει κάποια μονάδα της Αεροπορίας (για άλλη δεν ξέρουμε), όπου στο πρωινό προσκλητήριο ακούστηκε μια μέρα το εξής εκπληκτικό από το Διοικητή: "Θα διαλέξετε 4 άτομα μεταξύ-σας που θα αποτελέσουν μια επιτροπή που θάρχει να με βλέπει όποτε θέλει, για οποιοδήποτε συνολικό πρόβλημα σας απασχολεί". Το γεγονός αυτό και μόνο είναι κάτι πρωτοφανές για τα δεδομένα των ελληνικών ενόπλων δυνάμεων, όσο κι αν αμέσως γεννιούνται διάφορα ερωτήματα που, τουλάχιστον σήμερα και πριν προχωρήσει αυτό το θέμα, δεν μπορούν να απαντηθούν σίγουρα. Και πρώτα πρώτα από ποιους έγινε αυτό; Πρόκειται για συνολική οπτική της ηγεσίας (τουλάχιστον της Αεροπορίας) ή για πρωτοβουλία, αυθαίρετη, κάποιου αξιωματικού; Μετά, ό,τι και από τα 2 προηγούμενα κι αν συμβαίνει, με τι προθέσεις και σκοπούς το πρότείνουν; Ιδιαίτερα αυξάνεται η κάποια δυσπιστία, αν αποδειχτεί ότι είναι συνολική οπτική της ηγεσίας. Ύστερα, υπάρχει το πρόβλημα πόσο ουσιαστική μπορεί να είναι μια τέτοια παρέμβαση, όταν ξέρουμε τα δεδομένα τα σημερινά του στρατού. Θα μπορεί να πετύχει κάτι ουσιαστικό ένα τέτοιο "όργανο" που γεννήθηκε ξαφνικά ένα πρωί; (κι αυτά ανεξάρτητα από το ότι οποιοδήποτε όργανο δεν μπόρεσε ποτέ να κάνει τίποτα ουσιαστικό...) Κι εδώ είναι χαρακτηριστική η αντιμετώπιση που έτυχε το μέτρο: Μάλλον αδιάφορη, είτε συνειδητά ("και τώρα τι έγινε, ότι θέλουν αυτοί θα κάνουν πάλι") είτε στο γνωστό επίπεδο της αδιαφορίας για οτιδήποτε στο στρατό ("ο καιρός να περνάει μόνο"), από διαφορετικά φυσικά άτομα το κάθε στίλ. Λίγοι έδωσαν ουσιαστική σημασία και το κυνήγησαν. Αλλά και πάλι, με δεδομένη τη σημερινή ανυπαρξία κάθε μαζικού κινήματος μέσα στο στρατό, το φόβο κάθε ουσιαστικής συζήτησης κ.λ.π. (όλα τα γνωστά), δεν κατάφεραν να δημιουργήσουν κάποια κίνηση γύρω από το θέμα αυτό. Ακόμα και οι "εκλογές" της επιτροπής αυτής έγιναν κάπως "ψόφια", βιαστικά και αδιάφορα.

Αυτά για το γεγονός. Τι ισχύει και τι προοπτικές παρέμβασης δίνει (αν δίνει) μια τέτοια κατάσταση, θα φανεί αργότερα...

ΕΝΑΣ ΣΜΗΝΙΤΗΣ

Το Υπουργείο Εθν. Άμυνας παραδέχεται και εξηγεί

Νά λοιπόν που και η ηγεσία των Ε.Δ. ενδιαφέρθηκε "επί τέλους" για την ευαισθησία των "στρατευμένων παιδιών του λαού" και για τα προβλήματά-τους. Το πνεύμα της διαταγής του υπουργείου που απευθύνεται στις μονάδες είναι σαφές: Συζήτηση μόνιμων στελεχών με τους στρατευμένους, κατ' ιδίαν πάντα (αυτό έλειπε), για την όσο το δυνατό μεγαλύτερη ευκολία προσαρμογής και αφομοίωσης του στρατεύσιμου στο τρόπο ζωής στη μονάδα, με το προκάλυμμα της δήθεν αντιμετώπισης και επίλυσης των προβλημάτων του στρατεύσιμου.

Ο σκοπός της διαταγής γράφεται καθαρά στην εισαγωγή της, όπου αναφέρεται: "Το εγχειρίδιο αυτό απευθύνεται στα

μόνιμα στελέχη των Ε.Δ. και έχει σαν σκοπό να τους δώσει γνώσεις που θα βοηθήσουν στην βελτίωση της επικοινωνίας και στη δημιουργικότερη αξιοποίηση του στρατεύσιμου προσωπικού". Παραφράζοντας θα λέγαμε ότι το εγχειρίδιο αυτό απευθύνεται στα μόνιμα στελέχη των Ε.Δ. και έχει σαν σκοπό να δώσει γνώσεις που θα δημιουργήσουν τις προϋποθέσεις για αξιοποίηση του υλικού του τεμάρχιου που λέγεται φαντάρος, ενσωματώνοντάς-το στη μηχανή που λέγεται στρατός χωρίς τους κραδασμούς και την ταραχή που θα δημιουργούσε μια άλλη πιο "αδιάφορη" στάση.

Η όλη δομή της διαταγής θυμίζει λίγο πολύ τη διαδικασία της εξομολόγησης, με τον εξομολογητή (μόνιμο στέλεχος) και τον εξομολογούμενο (φαντάρο). Αφού πρώτα συμπεραίνει — και σωστά — πως η φάση της ηλικίας του στρατευμένου είναι κρίσιμη από άποψη προσανατολισμού, προβληματισμών κ.λ.π., κατόπιν μπαίνει στο ψητό, που είναι ο τρόπος της πιο ανώδυνης ενσωμάτωσης και αφομοίωσης του στρατεύσιμου. Διενεργείται λοιπόν μια συνέντευξη στρατεύσιμου με μόνιμο σε άνετο δωμάτιο, χωρίς "ενοχλήσεις", καλά φωτισμένο κ.λ.π. Αφού λοιπόν ανοίξει η συζήτηση και δοθεί υπόσχεση για "εχεμύθεια και εμπιστοσύνη", λέει τα προβλήματά-του ο στρατεύσιμος και ο μόνιμος προσπαθεί, με πατρική ευαισθησία και ενδιαφέρον, να του τα λύσει. Μόνο που σε όσα κατάληξε η συζήτηση πρέπει να γίνουν σεβαστά από το στρατεύσιμο — για το μόνιμο ούτε λόγος να γίνεται — και αρχίζει και μια παρακολούθηση για να δούμε και τί έγινε βρε αδερφέ. Τα εφαρμόζει ο στρατεύσιμος όσα συμφωνήθηκαν ή όχι;

Αφού καταπιάνεται το εγχειρίδιο και με την τεχνική υποβολής των ερωτήσεων, καταλήγει στην ανάγκη άμεσης ενσωμάτωσης του νεοσύλλεκτου στο στρατόπεδο, που παρουσιάστηκε και με τονισμό από μεριάς διοίκησης της ιεραρχίας που επικρατεί, της αποστολής της μονάδας, του πνεύματος που επικρατεί κ.λ.π.

Είναι φανερό πως οι αυτοκτονίες έχουν ταραξει σε μεγάλο βαθμό την κυβέρνηση, για να καταφεύγει σε εφαρμογή ενός τόσο εξειδικευμένου εγχειριδίου για τις μονάδες. Αλλά η φαινομενική αγγελική μορφή του ενδιαφέροντος της στρατιωτικής μούχλας για τους φαντάρους δεν πρέπει να μας παραπλανήσει. Αν και βγαίνει το συμπέρασμα πως πιο ανώδυνα θα μπορούσε να ενταχτεί κάποιος σαν φαντάρος σήμερα στις Ε.Δ. με βάση το νέο πνεύμα της διάταξης, το λέει εξάλλου ξεκάθαρα πως τους ενδιαφέρει η όσο το δυνατό καλύτερη ενσωμάτωση των νέων στρατευσιμων.

Η πολιτική αυτή της κυβέρνησης βείχνει την ανάγκη να την αποκαλύψουμε και να αποδείξουμε πως οι δομές του στρατού δεν αλλάζουν στο ελάχιστο, ίσα ίσα ισχυροποιούνται και ραφινάρονται για να επιβάλλουν το φασισμό και την καταπίεση, χωρίς πολλές φθορές και απώλειες για τη στρατοκρατία.

ΕΝΑΣ ΝΑΥΤΗΣ

Γαλλία: σοσιαλίζοντες μισθοφόροι

Στη Γαλλία, ο αρχηγός του στρατού ξηράς, στρατηγός Ρενέ Ιμπό, ανακοίνωσε στα μέσα Φλεβάρη τα πρώτα μέτρα αναδιοργάνωσης του Γαλλικού πεζικού. Τα μέτρα θεωρήθηκαν σαν πρόλογος μιας συνολικής αναδιάρθρωσης του Γαλλικού στρατού με δυο στόχους - αιχμές: α) Στροφή στον επαγγελματικό στρατό, με την ανάπτυξη του ρόλου των μονάδων που επανδρώνονται αποκλειστικά ή κύρια από επαγγελματίες. β) Ενίσχυση των μονάδων "ταχείας επέμβασης", ώστε να είναι πιο ισχυρή η δυνατότητα γαλλικής στρατιωτικής δράσης έξω από την Ευρώπη, όποτε το απαιτούν τα γαλλικά ζωτικά συμφέροντα ή το ζητούν οι "φίλοι της Γαλλίας", όπως δήλωσε ο στρατηγός Ιμπό. Τα μέτρα που ήδη ανακοινώθηκαν προβλέπουν:

Ι) Μέχρι το 86 το 40% του γαλλι-

κού στρατού ξηράς θα αποτελείται από επαγγελματίες ή ημι-επαγγελματίες. Σήμερα η μάχιμη δύναμη του Γαλλικού πεζικού υπολογίζεται σε 160 συντάγματα που επανδρώνονται από κληρωτούς που υπηρετούν θητεία 12 μηνών. Μέχρι το 86, 20 συντάγματα θα αποτελούν αμιγείς επαγγελματικές μονάδες. Άλλα 20 συντάγματα θα είναι ημι-επαγγελματικά: με επαγγελματικά στελέχη και επάνδρωση από εθελοντές που, στη βάση συμβολαίου, θα δέχονται να υπηρετήσουν διπλάσια θητεία με μισθό. Σαν στόχος τοποθετείται η δύναμη 35.000 ημι-επαγγελματιών μέχρι το 86. Αν σ' αυτά συνυπολογιστούν τα σώματα που ήδη είναι αποκλειστικά ή κατα πλειοψηφία επαγγελματικά (αλεξιπτωτιστές, αεροπορία, πυροβολικό του ναυτικού, λεγεώνα των ξένων), γίνεται φανερό το βάρος που αποκτούν οι επαγγελματίες μέσα στο γαλλικό στρατό.

ΙΙ) Οι επαγγελματικές μονάδες παύουν να είναι "ειδικές" και περιορισμένες σε κάποια σώματα ή περιοχές. Αντίθετα απλώνονται σε όλη τη δομή του μάχιμου Γαλλικού στρατού, σε όλες τις ειδικότητες, και θα στρατοπεδεύουν σ' όλη τη Γαλλία. Μια τέτοια πολιτική έχει δυο στόχους. Απ' τη μια τη δημιουργία υποδομής για συνολικότερη επαγγελματικοποίηση του Γαλλικού στρατού. Απ' την άλλη τη μεταφορά των κληρωτών σε διοικητικές ή γραφειοκρατικές υπηρεσίες και την απελευθέρωση των εκεί απασχολούμενων επαγγελματιών για πιο σημαντικές δραστηριότητες.

ΙΙΙ) Η ανάπτυξη των επαγγελματιών μονάδων δε σημαίνει μείωση του βάρους που σηκώνουν οι κληρωτοί. Η υποχρεωτική θητεία διατηρείται στους 12 μήνες, παρά τις προεκλογικές δεσμεύσεις του Μιττεράν ότι θα μειωνόταν στους 6 μήνες. Αντίθετα, αυτό που συζητιέται είναι οι δυνατότητες μεγιστοποίησης της δύναμης του Γαλλικού στρατού, μέσα από τον καλύτερο συνδυασμό επαγγελματιών, ημιεπαγγελματιών, κληρωτών.

Ο στρατηγός Ιμπό ήταν ιδιαίτερα αποκαλυπτικός και για τα αίτια αυτών των αλλαγών. Απ' τη μια, σήμερα, ο υπερσύγχρονος Γαλλικός στρατός δε χρειάζεται στρατιώτες, αλλά "τεχνικούς πολέμου", όπως χαρακτηρίστηκαν. Η εκπαίδευση και μεγιστοποίηση της απόδοσης αυτών των "τεχνικών" δεν μπορεί να γίνει στους 12 μήνες της θητείας. Απ' την άλλη, ο Γαλλικός στρατός σήμερα έχει σαν πεδίο δράσης μέτωπα έξω απ' τη Γαλλία, έξω απ' την Ευρώπη. Η υπεράσπιση των Γαλλικών "ζωτικών συμφερόντων" ή των φίλων της Γαλλίας στο Τσαντ, στο Λίβανο, στη Γουϊνέα ή στη Νέα Καληδονία έχει δημιουργήσει προβλήματα μέσα στους Γάλλους στρατιώτες. Ο στρατηγός Ιμπό, που μάλλον έχει ζήσει τη δράση της Λεγεώνας στην Ινδοκίνα και την Αλγερία, ξέρει τη λύση: "Οι επαγγελματίες στρατιώτες έχουν το πλεονέκτημα ότι εκτελούν, χωρίς δισταγμούς και αντιρρήσεις, τις κυβερνητικές οδηγίες στα ζητήματα της εξωτερικής πολιτικής".

Ελλάδα: σοσιαλίζοντες μισθοφόροι

Στις 29 Γενάρη ο ημερήσιος τύπος δημοσίευσε την είδηση ότι πρόκειται να προσληφθούν 5.000 εθελοντές στο στρατό. Οι μισθοφόροι θα καλύψουν θέσεις - κλειδιά στο στρατιωτικό μηχανισμό, δηλαδή, σύμφωνα πάντα με τις εφημερίδες, τις διαβιάσεις και τα σύγχρονα όπλα. Αυτά προβλέπονται σε νομοσχέδιο που ετοιμάζεται να καταθέσει στη Βουλή ο Δροσογιάννης.

Η ίδια είδηση είχε δημοσιευθεί ξανά πριν λίγο καιρό στις ίδιες εφημερίδες, για να διαφυσθεί τις επόμενες μέρες και να επαναβεβαιωθεί σήμερα, κατά την προσφιλή κυβερνητική τακτική. Τότε ο τύπος είχε αντιμετωπίσει με πολιτική επιφύλαξη τη δημιουργία μισθοφορικού σώματος. Σήμερα η είδηση προβάλλεται σαν μια πολιτικά αδιάφορη τεχνική βελτίωση της αμυντικής ικανότητας, που αποτελεί παράλληλα μια ακόμα διέξοδο στην ανεργία των νέων.

Ο οπορτουνισμός δεν μας εκπλήσσει, υποδηλώνει πάντως ότι το θέμα έχει μπει στο δρόμο της υλοποίησής του.

Δεν θ' αμφισβητήσουμε ότι από μια αντικειμενιστική σκοπιά, πράγματι, η τεχνολογική ανάπτυξη και η συνεχής ανανέωση των οπλικών συστημάτων απαιτεί υψηλά ειδικευμένο "προσωπικό". Ποια όμως είναι η πολιτική

... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά... παραστρατιωτικά... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά...

αφετηρία και η πολιτική συνέπεια αυτής της "αντικειμενικής" συνεπαγωγής;

Αν οι υπερδυνάμεις ανταγωνίζονται σε επίπεδο πυρηνικών κώνων, οι μικροί σύμμαχοί-τους ανταγωνίζονται σε "συμβατική" οπλική ανανέωση, από δεύτερο χέρι. Και αν ποσοτικά υπάρχει μια τεράστια διαφορά, ποιοτικά οι επιπτώσεις στην οικονομική ζωή (τεράστιες σε σχέση με τον προϋπολογισμό δαπάνες) και τη διαμόρφωση πολιτικού κλίματος (αύξηση του ιδεολογικού βάρους της στρατοκρατίας, που στη βάση της εθνικής συσπείρωσης ενάντια στον "εχθρό" καθορίζει ανεξέλεγκτα τις οικονομικές και κοινωνικές προτεραιότητες) είναι οι ίδιες.

Σε περίοδο πανθομολογούμενης οικονομικής κρίσης η πολεμική βιομηχανία μπορεί ν' απομυζά άνετα τον κρατικό προϋπολογισμό, η αγορά του αιώνα να εξελίσσεται, δικαιωμένη επί της ουσίας απ' όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων, ο Δροσογιάννης να ετοιμάζει τους μισθοφόρους-του, κι όλ' αυτά στο όνομα της αδι-αμφισβήτητης αμυντικής (;) ικανότητας.

Ο παραλογισμός, πέρα απ' όλα τ' άλλα, βρίσκεται στο ότι στην πραγματικότητα κάθε νέο όπλο αναιρεί το προηγούμενο και αυτός ο αγώνας δρόμου, είτε είναι "ανδρών", είτε "παιδών", δεν έχει τέρμα.

Ο θεσμός των κληρωτών, παρά την ασφυκτική πίεση της στρατιωτικής ιεραρχίας, που αποσκοπεί ακριβώς στην απαλλοτρίωση της συνείδησης και την καταστολή κάθε δυνατότητας αυτόνομης δράσης, αποδείχτηκε σ' όλη την ιστορική πορεία μέχρι σήμερα αρκετά επισημής για την αστική εξουσία. Κι αυτό γιατί ο μεταβατικός χαρακτήρας της ιδιότητας του κληρωτού συντηρεί στο σώμα των στρατευμένων κοινωνικές αφετηρίες και κοινωνικές ευαισθησίες, που, σε περιόδους βαθειών κοινωνικών αναταραχών, τους έχουν πολλές φορές οδηγήσει στο να στρέψουν το όπλο ενάντια στον αξιωματικό.

Η τεχνολογική ανάπτυξη επιτρέπει (και όχι επιβάλλει όπως θέλει να το παρουσιάσει η αστική προπαγάνδα) το χειρισμό των πιο αποτελεσματικών όπλων από περιορισμένο προσωπικό και την περιθωριοποίηση των κληρωτών. Έτσι η πραγματική πολεμική ικανότητα του στρατού στεγανοποιείται ακόμα περισσότερο κοινωνικο-πολιτικά, και δημιουργείται ένας εξουσιαστικός μηχανι-

σμός παράλληλος μ' αυτόν της στρατιωτικής ιεραρχίας, που η βάση-του δεν είναι πια η καταστολή αλλά η κατοχή της γνώσης.

Είναι γνωστό ότι τα σώματα που πάντοτε κινήθηκαν με αποφασιστικότητα και αρραγή ενότητα ενάντια στον εσωτερικό εχθρό είναι ακριβώς αυτά τα σώματα των πραιτοριανών.

Όμως οι 5.000 μισθοφόροι του Δροσογιάννη δε θα χρησιμοποιηθούν μόνο εκεί που απαιτείται τεχνολογική κατάρτιση αλλά και στις διαβιβάσεις. Άλλωστε δεν απαιτείται κανένα άλλο προσόν απ' αυτούς, από το να είναι νέοι και μάχιμοι. Έτσι καταρίπτεται ακόμα κι αυτή η τεχνοκρατική αντικειμενική επιχειρηματολογία, αφού αποκαλύπτεται ότι το κίνητρο της πρόσληψης των 5.000 εθελοντών δεν είναι κυρίως οι τεχνολογικές απαιτήσεις αλλά η ανάγκη κοινωνικο-πολιτικής στεγανοποίησης των θέσεων κλειδιών στο στρατιωτικό μηχανισμό.

η πειθαρχία είναι για όλους

Μέχρι τώρα ξέραμε ότι οι στρατιώτες ήταν υποχρεωμένοι ν' ακολουθούν μια σειρά από παράλογους κανονισμούς και να υπακούουν σε κάθε είδους ηλίθια έμπνευση των αξιωματικών-τους. Και αυτό γιατί οι στρατιώτες, μέσα από το ιδιαίτερο νομικό καθεστώς του στρατού, τελούσαν σε νόμιμη αναστολή της ελευθερίας-τους. Αυτό όμως που δεν ξέραμε —κακώς βέβαια— είναι ότι υπάρχει αρκετή ευχέρια στην επέκταση των κανονισμών που διέπουν το στρατιωτικό μηχανισμό και πέρα από τους στρατευμένους. Ήρθε λοιπόν η Τεχνική Διεύθυνση του Ναυστάθμου της Σαλαμίνας να μας το υπενθυμίσει: Οι εργάτες, γιατί σε εργάτη αναφέρεται η παρακάτω διαταγή, οφείλουν να είναι βασικά στρατιώτες και να έχουν την ανάλογη συμπεριφορά, διαφορετικά θα υποστούν τις συνέπειες και να φανταστείτε ότι αυτά συμβαίνουν σε μια περίοδο που ένα από τα συνθήματα των στρατιωτών είναι αυτό που υπενθυμίζουν ότι οι στρατιώτες είναι πολίτες με στολή. Λέτε η Διεύθυνση του Ναυστάθμου να το κατανόησε από την ανάποδη;

παραστρατιωτικά... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά... παράστρατιωτικά... στρατιωτικά...

ΠΡΟΣ : ΑΠΟΔΕΚΤΗ

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΤΕΧΝΙΚΗ
ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΕΛΛΗΝΙΣΤΩΝ
Αριθ.Φ.: 474/Ε/84
Ημερομηνία : 14-2-84

Α.Ι.Α.Τ.Α.Γ.Η

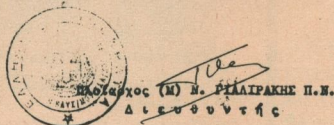
4230
Χαλκίδα

ΘΕΜΑ : Ποινές.

Μέσα σε τρεις μέρες από τη λήξη της παρούσης Διαταγής, να υποβάλλετε έγγραφη απολογία για τους πιο κάτω λόγους.

2.- Το πρωί της 10-2-84 και κατά την ώρα έπαυσης της σημαίας παρατηρήθηκε από τον Τμηματάρχη Προγραμματισμού να έχετε τα χέρια στις τσέπες σας και να μην έχετε λβεί την πρόπουσα στάση προσοχής.

3.- Επιστημαίνεται το γεγονός ότι όπλα σας ευρισκοντο αρκεί το Αξιωματικό-Υπαξιωματικό και ΠΕΣΙΑ ισχυμένοι στην πρόπουσα στάση, πράγμα που σημαίνει ότι έρεκε να έχετε ανέληψη την ιδιαιτερότητα της στιγμής και την ανάγκη τηρήσεως ευκρεπούς στάσεως.

ΑΠΟΔΕΚΤΕΣ

ΠΕΣΙΑ ΕΦΑΡ. Διμή. ΒΙΛΑΙΟΤΗΣ (11595) Χαλκίδα/Εφο.

ΕΠΙΤ. ΔΙΑΤΑΓΗΣ

4200-4230-ΣΑΛΣ.-4020

ΚΠ 10

... και η Ν. ΠΑΣΟΚ για το στρατό

Οξύτερη κριτική ασκήθηκε από σύνεδρους νεολαίους στα θέματα:

Του Στρατού: Παρατηρήθηκε, ότι δεν έχει προχωρήσει όσο θάπρεπε ο εκδημοκρατισμός στις Ε.Δ., τονίστηκε ότι σε πολλές μονάδες εξακολουθεί ο παλιός τρόπος αντιμετώπισης των φαντάρων και καταλογίστηκε ευθύνη στον Αναπληρωτή υπουργό Ε.Α. κ. Α. Δροσογιάννη, γιατί δεν έχει ακόμη εφαρμοσθεί ο νέος δημοκρατικός κανονισμός λειτουργίας στις μονάδες...

...Φάνηκε ότι οι επικρίσεις για το Στρατό και την Ανώτατη Παιδεία καλύπτουν το σύνολο σχεδόν της οργάνωσης και ειδικά για την ανάγκη προώθησης, σύντομα του νέου κανονισμού εκδημοκρατισμού της ζωής στις μονάδες, επρόκειτο αργά χθες να εγκριθεί ψήφισμα της Ν. ΠΑΣΟΚ. ..."

Τα παραπάνω περιλαμβάνονται στο ρεπορτάζ της Ελευθεροτυπίας της 30-1-84 για τη Β' Συνδιάσκεψη της Νεολαίας ΠΑΣΟΚ. Το γεγονός είναι αρκετά σημαντικό αν ληφθεί υπόψη ότι πρώτη φορά όργανο του κυβερνώντος κόμματος τοποθετείται σχετικά με το ζήτημα των συνθηκών στο Στρατό και μάλιστα επικριτικά απέναντι στην κυβερνητική γραμμή.

Δεν μπορεί βέβαια να μη παρατηρήσει κανείς ότι η κριτική:

— γίνεται από θέσεις που βρίσκονται μέσα στη λογική του Υπουργείου Εθν. Άμυνας και του στρατοκρατικού μηχανισμού και ότι κεντράρει στην πίεση για "σύντομη προώθηση του νέου Κανονισμού" (του οποίου άλλωστε προεξοφλείται η "δημοκρατικότητα"...).

— προωθήθηκε απ' την "ηγετική ομάδα" της Νεολαίας και σ' "αντιπαράθεση" στις κριτικές άλλων ομάδων που έριχναν το κύριο βάρος σε θέματα όπως βάσεις, ΕΟΚ, ΝΑΤΟ κ.λ.π.

— προέρχεται απ' τη Νεολαία εκείνη, της οποίας τα στρατευμένα — τα τελευταία χρόνια — στελέχη και μέλη — αγνοούν το τί σημαίνουν μεταθέσεις σε παραμεθόριες μονάδες και επανδρώνουν — στην πλειοψηφία τους — συστηματικά τα 2α Γραφεία.

Παρ' όλα αυτά είναι προφανές ότι η — έστω κι αυτού του τύπου — αναφορά στα προβλήματα των φαντάρων:

— σηματοδοτεί — και το σημαντικότερο, τροφοδοτεί — ευνοϊκές μεταβολές των συσχετισμών, ιδίως στο επίπεδο των πνευμάτων, στην κοινή γνώμη.

— είναι αποτέλεσμα κυρίως της δράσης των Επιτροπών Στρατιωτών και του Κινήματος για το Στρατό, γενικότερα.

— έχει σαν — χαρακτηριστική — συνέπεια το να μένει πλέον σαν πολιτικός χώρος απ' τον οποίο δεν έχει ασκηθεί

ίχνος κριτικής στον στρατηγό Δροσογιάννη και την κυβερνητική γραμμή για το Στρατό, μόνον η Ν. Δ.

Το Κίνημα για το Στρατό δεν έχει παρά να εκμεταλλευτεί τις ευνοϊκές γι' αυτό μεταβολές που συντελούνται και να τις αξιοποιήσει.

... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά... παραστρατιωτικά ... στρατιωτικά... αντιστρατιωτικά...

ΣΕΤΗΛ

Η παρακάτω πινακίδα που είναι κρεμασμένη στη μονάδα της ΣΕΤΗΛ στον Πύργο, δεν έχει γραφτεί φυσικά από κάποιο στρατιώτη. Το πρώτο ενικό πρόσωπο του ρήματος που βρίσκεται στο τίτλο, δεν σημαίνει τίποτα άλλο παρά την προσπάθεια του στρατιωτικού μηχανισμού να επιβάλλει τις γνωστές αξίες και ιδεολογίες στα μυαλά των στρατιωτών.

Φανταστείτε πόσο διαφορετικά θα λειτουργούσε η ίδια πινακίδα με τον τίτλο "ΔΙΑΤΙ ΥΠΗΡΕΤΕΙΤΕ"

ΔΙΑΤΙ ΥΠΗΡΕΤΩ

* Υπηρετώ διότι η πατρίδα-μου αποτελεί ανέκαθεν στόχον διαφόρων επιδρομών.

* Υπηρετώ διότι οι εχθροί της πατρίδος-μου πρέπει να γνωρίζουν ότι θα συναντήσουν εδώ υπερσπιστάς ετοιμούς να πέσουν παρά να παραδοθούν.

* Υπηρετώ διότι οι πρόγονοί-μου υπηρέτησαν, επολέμησαν και έπεσαν δια να κρατήσουν ελεύθεραν την πατρίδα-μου ή να την απελευθερώσουν.

* Υπηρετώ δια να παραδώσω την πατρίδα-μου ελεύθεραν εις τους απογόνους-μου.

* Υπηρετώ δια να περιφρουρήσω το σπίτι-μου, το χωριό-μου, την πόλιν-μου, την περιοχή-μου, την πατρίδα-μου.

* Υπηρετώ δια να εξασφαλίσω τα δικαιώματα, την ησυχία και την πρόοδον εμού, της οικογενείας-μου και των συμπατριωτών-μου.

* Υπηρετώ διότι πιστεύω ότι ο δικός-μου τρόπος ζωής είναι ο καλύτερος. Επειδή είναι μια ζωή με Θεό, με πατρίδα, με οικογένεια. Επειδή είναι μια ζωή με ελπίδα.

* Υπηρετώ διότι πιστεύω ότι η διαρκής επαγρύπνησις είναι το τίμημα της ελευθερίας και της ειρήνης.

* Υπηρετώ διότι πιστεύω σ' ένα Κράτος των Ελλήνων, από Έλληνες για τους Έλληνες.

λής βαθμολογίας κόβονται οι άδειές-μας, οι έξοδοί-μας, δημιουργώντας έτσι προβλήματα σε μας τους φαντάρους, όταν υπάρχουν λούκια, "που περνάν καλά" και άλλοι πούναι ρημαγμένοι στην υπηρεσία, όταν για το παραμικρό πέφτουν καμπάνες, όταν υπάρχει κυνήγι και δυσμένεια σ' άτομα που τολμούν να βγουν παραπονούμενοι, όταν τα πάντα γίνονται έξω από σένα, χωρίς δικαίωμα να μιλήσεις, όταν δεν έχεις διασκέδαση, όταν σου απαγορεύουν να διαβάσεις βιβλία και εφημερίδες, όταν δεν έχεις γυναίκα, όταν σε ξεκόβουν βίαια και ετοιμελικά απ' τη ζωή για να μπεις στο δικό-τους λούκι. Τότε είναι ΠΟΛΥ ΕΥΚΟΛΟ ΝΑ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ και ηθικοί αυτοουργοί νάναι αυτοί που προωθούν και στηρίζουν αυτή την άσχημη κατάσταση. Θεωρούμε πολύ ψεύτικο το ότι οι λοχαγοί και λοιποί μας ρωτούν αν έχουμε πάσης φύσης προβλήματα για να μας βοηθήσουν υποτίθεται, όταν, πριν, είναι αυτοί οι ίδιοι που κάνουν ό,τι πιο αισχρό περνά απ' το χέρι-τους (φυλακές και όλα τα προηγούμενα).

Είναι ειρωνες και καριερίστες φυσικά δεν ξεγελούν κανένα. Καλούμε τους συνάδερφους με κάθε μέσο να χτυπήσουν αυτή την κατάσταση. Με γράμματα στον Τύπο, με άμεση αντίσταση στις προσπάθειες καταπίεσης των δικαιωμάτων των ενστόλων πολιτών, με κάθε τρόπο.

Καλούμε το Υπουργείο να κάνει έλεγχο για την απόπειρα αυτοκτονίας του συναδ. Τσαρουχά, γιατί εδώ προσπαθούν να τον παρουσιάσουν σαν "Καφούρη" και τα γνωστά λοιπά καραβανάδικα.

ΜΙΑ ΑΝΤΑΠΟΚΡΙΣΗ

Επειδή πιστεύουμε ότι στις μονάδες πρέπει να επέλθει μια αλλαγή και οι φαντάροι πρέπει να αποκτήσουν δικαιώματα ανθρώπου και παράλληλα να μάθουν, ο κόσμος και οι ενδιαφερόμενοι, τι συμβαίνει στη ΣΕΤΗΛ, σε καλούμε να δημοσιεύσεις το γράμμα της ΟΜΑΔΑΣ ΦΑΝΤΑΡΩΝ ΤΗΣ ΣΕΤΗΛ.

Τις τελευταίες μέρες είχαμε 2 περιστατικά. Απόπειρα αυτοκτονίας με 5

μαχαίριές στο στήθος από το συναδ. Τσαρουχά, που γλύτωσε ως εκ θαύματος, και ένα ισχυρό νευρικό κλονισμό του συναδ. Ψαλίδα. Όλα αυτά σαν αποτέλεσμα του "στημένου σκηνικού" που επικρατεί στη ΣΕΤΗΛ.

Αλλά ας αρχίσουμε από τις πρώτες μέρες που μπαίνεις σ' αυτό το "μεγάλο σχολείο". Σε περιμένουν με ανοιχτές αγκάλες και χαμόγελα, "σουαρέ" για την κάθε νέα σειρά, φυσικά μόνο για την πρώτη μέρα. Όμως η δομή, το πρόγραμμα και η νοοτροπία των αξιωματικών είναι "αφόρητη δυσοσμία" όταν, λόγω των μαθημάτων και της χαμη-

ΤΟ ΚΙΝΗΜΑ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΣΤΗ ΣΗΜΕΡΙΝΗ ΣΥΓΚΥΡΙΑ

Τα δυο κείμενα που ακολουθούν αντανakλούν τη συζήτηση για τον προσανατολισμό και την τακτική της ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ μέσα στη σημερινή συγκυρία. Το κείμενο "ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ: ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΙ;" συνοψίζει τη γνώμη μας για το πού βρίσκεται σήμερα η αντιπαράθεση μέσα στους στρατώνες. Το κείμενο "ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ" αποτελεί την άποψή μας για τις δυσκολίες που συσσωρεύουν στο κίνημα για το στρατό οι κεντρικές πολιτικές εξελίξεις και για τα καθήκοντα των επιτροπών πολιτών. Εκτίμησή μας είναι ότι η συζήτηση πάνω στα ζητήματα που θίγονται στα δυο αυτά κείμενα είναι αρκετά σημαντική για την εξέλιξη του κινήματος για το στρατό. Μ' αυτή την έννοια η συμβολή - παρέμβαση - αντιπαράθεση, είτε προέρχεται από επιτροπές στρατιωτών είτε από ομάδες πολιτών, είναι όχι μόνο ευπρόσδεκτη αλλά και αναγκαία.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ: ΜΕΤΑ ΤΙΣ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΤΙ;

Ο βασικός στόχος που το κίνημα των Στρατιωτών έβαλε αμέσως με την εμφάνισή-του, η δημοσιοποίηση δηλ. της κατάστασης που επικρατεί στα στρατόπεδα, το "γκρέμισμα των τειχών της σιωπής" και το άνοιγμα του ζητήματος "στρατός" στην κοινωνία, έχει—εδώ και ένα χρόνο περίπου— επιτευχθεί. Η εντυπωσιακή εμφάνιση των 49 συντρόφων φαντάρων στην πορεία του Πολυτεχνείου το '82, το χτύπημα που επιχείρησε η Κυβέρνηση και η πολιτική ήττα της που το ακολουθεί, η σωρεία καταγγελιών για τους όρους διαβίωσης, αλλά και η τραγωδία των αλληπάλληλων αυτοκτονιών τους πρώτους μήνες του '83, ήταν οι σημαντικότεροι παράγοντες που καθόρισαν την έκβαση αυτής της πρώτης μάχης. Το κλείσιμο της φάσης επισημάνθηκε έγκαιρα, ήδη απ' τις αρχές του '83 και σωστά τέθηκαν σαν στόχοι της νέας περιόδου αφ' ενός η σύγκρότηση νέων Επιτροπών και το στερέωμα όσων ήδη υπήρχαν, και αφ' ετέρου— και κύρια— η ανάδειξή-τους σαν κύτταρα μιας μορφής άτυπου συνδικαλισμού μέσα στα στρατόπεδα.

Απολογίζοντας το μέχρι σήμερα διάστημα σε σχέση με τους στόχους αυτούς, τα αποτελέσματα είναι, κατά βάση, αρνητικά. Τούτη τη στιγμή εκείνο που χαρακτηρίζει την κατάσταση στις μονάδες είναι απ' τη μια η αύξηση του αριθμού των στρατιωτών που αναφέρονται στις Επιτροπές κι απ' την άλλη η σχεδόν ολοκληρωτική έλλειψη συγκροτημένων Επιτροπών. Απ' αυτό το γενικό πλαίσιο ξεφεύγουν κάποια Κέντρα Νεοσυλλέκτων και 2-3 μονάδες της Θράκης.

Προσπαθώντας να εντοπίσουμε τις αιτίες που οδήγησαν σ' αυτή την κατάσταση—πέρα απ' τους αντικειμενικούς δυσμενέστατους όρους που οι συνολικοί συσχετισμοί επιβάλλουν—δεν είναι δυνατό να μην επισημάνουμε μια σειρά από δικά-μας λάθη και αδυναμίες. Συγκεκριμένα η έλλειψη μιας καθαρής οπτικής για τη σημασία της νέας περιόδου και των καθηκόντων που έβαζε, η καθησυχασμένη ως εθελότυφλη αντιμετώπιση των δυσκολιών, με δυο λόγια μια αντίληψη "γραμικής" εξέλιξης του κινήματος ήταν κυρίαρχη πλευρά στη λογική-μας. Έτσι, ενώ όλοι συμφωνούσαμε στην κατεύθυνση: "το βάρος στις μονάδες", "ποιοτική ανάβθμιση της δουλειάς των Επιτροπών, ξεπέρασμα της απλής καταγγελίας, προώθηση και κέρδισμα συγκεκριμένων στόχων", νομίζαμε—άλλος περισσότερο κι άλλος λιγότερο— ότι αρκεί να καταρτίσουμε ένα κατάλογο στόχων και διεκδικήσεων (π.χ. φαγητό, άδειες, διανυκτερεύσεις κ.λ.π. κ.λ.π.), ή ότι αρκεί η δουλειά στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο για να τροφοδοτήσει και ως δια μαγείας αναβαθμίσει την περιφερειακή δουλειά στις μονάδες. Λαθεμένες αντιλήψεις όπως οι παραπάνω, μαζί με αντιθέσεις γύρω απ' τη συγκυρία, τα καθήκοντα και τις δυνατότητες απέναντι στην κυβερνητική επίθεση που εξαπολύθηκε την Άνοιξη του '83,

οδήγησαν τελικά στην ανατροπή του συσχετισμού υπέρ του μηχανισμού και της κυβέρνησης. Ανατροπή που επέτρεψε να καταφερθεί ένα σοβαρό πλήγμα στις Επιτροπές, με μεταθέσεις, φυλακές κ.λ.π.

Παρ' όλα αυτά, δεν είναι καθόλου αργά. Τα ενθαρρυντικά στοιχεία είναι αρκετά και η δυναμική που περικλείουν τέτοια, που μας επιτρέπει την εκτίμηση ότι διανύουμε ήδη την πρώτη φάση της ανάκαμψης. Έτσι:

—Ο κόσμος - φαντάροι και πολίτες- που αναφέρεται στις Επιτροπές είναι περισσότερος ίσως από κάθε άλλη φορά.

—Η ως τα τώρα δράση-μας έχει εξωθήσει σε συγκροτημένη εμφάνιση, μέσα κι έξω απ' τις μονάδες, τις δυνάμεις του ΚΚΕ, έχει τροφοδοτήσει οξείες αντιθέσεις ακόμα και μέσα στα πλαίσια του ίδιου του ΠΑΣΟΚ— όπως έδειξε η Β' Συν/ψη της Νεολαίας-του.

—Είναι χαρακτηριστικό ότι χωρίς καμιά ουσιαστική μέχρι τα τώρα συμβολή απ' τη μεριά-μας, σχεδόν σ' όλα τα Κέντρα, σε κάθε Σειρά, συγκροτούνται Επιτροπές με σημαντικότητα και πρωτοποριακή τις περισσότερες φορές δράση.

—Ο κόσμος— μέσα κι έξω απ' τα στρατόπεδα— έχει βαθύνει ουσιαστικά τον προβληματισμό-του, έχει ξεπεράσει μια σειρά αυταπατών που τον διακατείχαν, τολμά και αντιμετωπίζει πλέον τα πραγματικά προβλήματα χωρίς να τα μεταθέτει.

Όλες οι παραπάνω διαπιστώσεις προσδίνουν ένα αφετηριακό χαρακτήρα στη σημερινή περίοδο. Σαν κομβικό ζήτημα της περιόδου προσδιορίζεται η ανασυγκρότηση των Επιτροπών στα στρατόπεδα και η ανάληψη συγκεκριμένης δράσης, τέτοιας που να τις επιβάλλει σαν άτυπους συνδικαλιστικούς φορείς στο χώρο-τους.

Οι όροι με τους οποίους τίθεται το πρόβλημα είναι:

—Ο ρόλος των γενικά δυσμενών συσχετισμών στο επίπεδο της μονάδας είναι προφανώς πολύ πιο καθοριστικός για μια τέτοιου τύπου δουλειά, απ' ότι για κείνη της προηγούμενης περιόδου (επιστολή, καταγγελία, προκήρυξη).

—Το ότι η φάση της γενικής δημοσιοποίησης έχει κλείσει είναι— συνειδητά ή διαισθητικά— και άποψη της πλειοψηφίας των συντρόφων φαντάρων. Το αποτέλεσμα είναι να μην αισθάνονται οι περισσότεροι την ανάγκη να συνεχίσουν δράση "παλιού" τύπου κι αυτό, σε συνδυασμό με τη μέχρι στιγμής έλλειψη ουσιαστικής εναλλακτικής, οδηγεί σε αποδιοργάνωση και αδράνεια.

—Η οργανωμένη δράση αποτελεί απαραίτητο παράγοντα στήριξης και "επιβίωσης" των ίδιων των συντρ. στρατιωτών και κύρια όσων βρίσκονται στις "άγριες" μονάδες της πρώτης γραμμής.

—Κίνημα για το Στρατό δεν μπορεί να υπάρξει, μακροπρόθεσμα, χωρίς κίνημα μέσα στο Στρατό, και το αντίστροφο.

Αυτά είναι μερικά απ' τα δεδομένα που αναδεικνύουν σαν κρίσιμη τη σημασία του να ξεκινήσει και να συστηματοποιηθεί μια διαδικασία αναζήτησης και σε βάθος ανάλυσης των όρων, των μεθόδων και των μορφών ανασυγκρότησης του Κινήματος μέσα στα στρατόπεδα. Σ' αυτή τη διαδικασία η Επιτροπή για το Στρατό θα ρίξει το κύριο βάρος της δουλειάς-της. Στην επιλογή αυτή είναι ενταγμένες και μια σειρά αποφάσεις που έχουν ληφθεί και που αφορούν:

—Τη διακίνηση του Περιοδικού της Επιτροπής μέσω του πρακτορείου ώστε να είναι δυνατό να φτάσει και στις πιο απομονωμένες μονάδες.

—Την ιεράρχηση σαν πρώτης σημασίας για το Περιοδικό όλων των σχετικών κειμένων και γενικά την προώθηση με κάθε τρόπο του διάλογου γύρω απ' το ζήτημα.

—Τη συστηματοποίηση του οργανωτικού με άμεσες επαφές με τις Επιτροπές Στρατιωτών ή τους μεμονωμένους συντρόφους φαντάρους.

—Την όσο δυνατό πλατύτερη διακίνηση κειμένων και κύρια του Ράδιο—Αρβύλα.

Παρ' ότι είναι προφανές ότι οι κατ' εξοχήν αρμόδιοι να μιλήσουν για το ζήτημα επί της ουσίας είναι οι συντρατιώτες νομίζουμε ότι δεν είναι άχρηστη η παράθεση κάποιων κατ' αρχήν απόψεων πάνω στο θέμα. Αρχικά όσον αφορά τη μεθοδολογία συστηματοποίησης του διάλογου υπάρχουν δυο προφάνειες:

α. Η διαδικασία των Συνδιασκέψεων Στρατιωτών μπορεί να είναι αποτελεσματική μόνο αν έρχεται σαν επιστέγασμα προηγούμενης συζήτησης μέσω γραπτών κειμένων, που θάχουν διακινηθεί όμως συστηματικά.

β. Οι τεράστιες διαφορές που υπάρχουν ανάμεσα στις διάφορες μονάδες επιβάλλουν κάποιου τύπου επιμερισμό του διάλογου, ώστε να εξασφαλίζεται μια ικανοποιητική ομοιογένεια μεταξύ των συζητητών. Σχετικά μ' αυτό το δεύτερο, μπορούμε να επισημάνουμε μερικούς απ' τους παράγοντες που καθορίζουν την ιδιομορφία μιας μονάδας:

1. Η φύση της, απ' την άποψη του αν είναι Κέντρο Εκπαίδευσης, καράβι, "παραγωγική" ή μη κ.λ.π.

2. Το "ιδεολογικό κλίμα" που επικρατεί και που συναρτάται κυρίως απ' τη θέση-της. Πράγματι οι μονάδες της πρώτης γραμμής ζουν κάτω απ' την ασφυκτική πίεση της άμεσης επαφής "με τον εχθρό", της αφόρητης στρατιωτικοποίησης με τις καθημερινές ασκήσεις, επιφυλακές και συναγερμούς, με τα "έρχονται οι Τούρκοι, για το φαγητό θα μιλάμε τώρα," με την έλλειψη οποιασδήποτε στοιχειώδους πληροφόρησης και στο κάτω κάτω με το μόνιμο φόβο για την προσωπική επιβίωση σ' οτιδήποτε μπορεί να συμβεί ανα πάσα στιγμή. Αυτό το κλίμα βέβαια είναι αρκετά μετριασμένο ως ανύπαρκτο στις περισσότερες μονάδες των μετόπισθεν, μ' ακραία εκδοχή τα γύρω απ' την Αθήνα στρατόπεδα της Αεροπορίας και —λιγότερο— του Ναυτικού.

Συμπερασματικά, η κατ' αρχήν άποψή-μας είναι ότι θα πρέπει να υπάρξουν τρεις παράλληλες διαδικασίες διαλόγου: Μια που ν' αφορά τα Κέντρα Εκπαίδευσης, μια δεύτερη μεταξύ των παραμεθόριων μονάδων και η τρίτη μεταξύ των μονάδων της ηπειρωτικής χώρας.

1. Τα Κέντρα Εκπαίδευσης.

Η μέχρι τώρα εμπειρία έχει δείξει πως ζητήματα όπως: το φαγητό, ο εκκλησιασμός, η προσεχή, η "κριτική" στην εκπαίδευση, οι παρεμβάσεις στις ΕΗΔ και η διεκδίκηση του διαβάσματος εφημερίδων αποτελούν προνομιακούς τομείς για τη δράση-μας, μ' εντυπωσιακά τις περισσότερες φορές αποτελέσματα αλλά και ελάχιστο, ως μηδενικό, κόστος. Η μορφή πάλης της αποχής (απ' το σισσίτιο και τον εκκλησιασμό) μπορεί συχνά να εφαρμοστεί σχετικά εύκολα εδώ. Οι θετικές ιδιαιτερότητες των Κ.Ε. σχετίζονται με τα εξής: Το αυθόρμητο και

η μαχητικότητα είναι αρκετά έντονα και το ηθικό σχετικό ανεβασμένο, σαν αντανakλάσεις της πρόσφατης ακόμα πολιτικής ζωής. Η συγκέντρωση τεράστιου αριθμού στρατιωτών αυξάνει σημαντικά την πιθανότητα του βρεθούν μαζί αρκετοί πολιτικά γνωστοί. Οι τιμωρίες είναι σπάνιες και "επικεικές".

Σαν αρνητικές ιδιαιτερότητες πρέπει να επισημάνουμε την προσωρινότητα της παραμονής, τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια που το πρόγραμμα ζωής στο κέντρο αφήνει, την άγνοια για τις απόψεις της πλειοψηφίας των συναδέλφων σαν αποτέλεσμα του μεγάλου-τους αριθμού και τέλος την αβεβαιότητα και το άγχος που διακατέχει τον καθένα, σχετικά με το πού θα μετατεθεί. Το βασικό πρόβλημα στα Κ.Ε. είναι η εξασφάλιση της συνέχειας της δουλειάς μετά τη μετάθεση κάθε Σειράς, καθώς και η διατήρηση της επαφής με τους συντρόφους στις καινούργιες-τους μονάδες.

2. Οι "άγριες" παραμεθόριες μονάδες.

Τα πράγματα εδώ είναι πιο δύσκολα. Σαν σημαντικότερη μαζική μορφή πάλης—με γενική όμως αξία μόνο στα "παραγωγικά" στρατόπεδα (Κύρια Σώματα: Τεχνικό, ΣΥΠ, ΣΕΜ, Διαβίβασης, Αεροπορία)—έχει αναδειχθεί εκείνη της "απεργίας", πιο συγκεκριμένα της επιβράδυνσης του ρυθμού δουλειάς. Τα αποτελέσματα ήταν πάντα θετικά.

Η καταγγελία για συγκεκριμένα περιστατικά — και ιδίως όταν είναι αναμειγμένοι "εκτεθειμένοι" караβανδές (επώνυμοι χουντικοί κ.λ.π.), εξακολουθεί να έχει αξία εδώ, καθώς και η αξιοποίηση του τοπικού τύπου και η αποκατάσταση σχέσεων με πολίτες της περιοχής. Πάντως είναι ο τομέας με τις μεγαλύτερες αδυναμίες και ανάγκες, αλλά και με τη μεγαλύτερη σημασία, και πιστεύουμε ότι σ' αυτόν θα πρέπει να πέσει το κύριο βάρος του διάλογου και των προσπάθειών-μας.

3. Οι μονάδες στα "μετόπισθεν".

Η εμπειρία για δω, από δουλειά μέσα στο στρατόπεδο, είναι ελάχιστη. Εντοπίζεται κυρίως σε διεκδικήσεις διανυκτερεύσεων και εξόδων και σε "αξιοποίηση" κάποιων, θεσμοθετημένων απ' το μηχανισμό, "Συνελεύσεων" στην Αεροπορία...

Όλα τα παραπάνω βέβαια είναι μια πολύ πρόχειρη και επιφανειακή προσέγγιση στην ουσία του προβλήματος. Μια σειρά από βασικές συνιστώσες όπως:

—το κόστος της κάθε σύγκρουσης και οι δυνατότητες υπεράσπισης των συντρόφων,

—η εξέταση των ενεργειών απ' τη σκοπιά της πλατύτητας και της συσπείρωσης ευρύτερου κύκλου φαντάρων

—η αξιοποίηση του θεσμού της αναφοράς,

—το ζήτημα των συμμαχιών και των σχέσεων με άλλες συγκροτημένες πολιτικές δυνάμεις (Κνίτες κ.λ.π.), αλλά ακόμη κι ολόκληροι χώροι (όπως τα καράβια), δεν αντιμετωπίστηκαν καθόλου.

Όμως οι δυνατότητες της Επιτροπής για το Στρατό—από τη φύση-της σαν επιτροπή πολιτών—έχουν κάπου εδώ τα όριά-τους. Απομένει για μας η υλοποίηση της δέσμευσης που έχουμε αναλάβει, να προωθήσουμε δηλ. οργανωτικά με όλα τα μέσα (Περιοδικό, συστηματική διακίνηση του Ράδιο Αρβύλα, επιτόπου επισκέψεις και επαφές), το διάλογο ανάμεσα στους πλέον αρμόδιους, τους συντρόφους—φαντάρους.

Στείλτε-μας κείμενα με τις απόψεις-σας, Επιτροπές, ομάδες ή άτομα.

Για να ξεκινήσει μια οργανωμένη διαδικασία ανταλλαγής απόψεων και διασταύρωσης εμπειριών, για να ανασυγκροτήσουμε τις Επιτροπές και να τις επιβάλουμε σαν κύτταρα Συνδικαλισμού στους χώρους-τους.

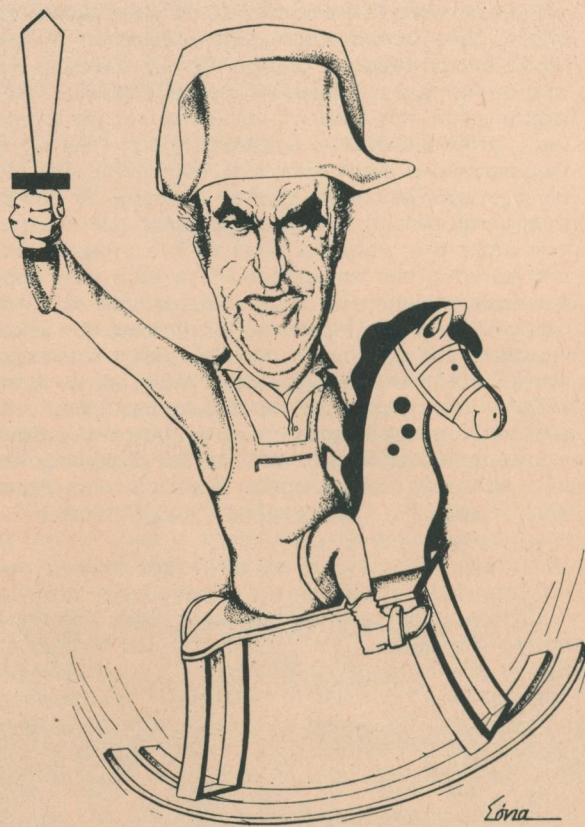

ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΑΠΟΜΟΝΩΣΗ

Οι κατακτήσεις του παρελθόντος δεν είναι οριστικές και μόνιμες παρά μόνο όταν επικυρώνονται και διευρύνονται μέσα από τους σημερινούς αγώνες. Η "κατάρρευση των τειχών της σιωπής" γύρω από τους στρατώνες αποτέλεσε σίγουρα μια κατάκτηση του κινήματος των στρατιωτών. Μέσα από τη δημιουργία των επιτροπών στις μονάδες, μέσα από το κύμα των καταγγελιών στο τύπο, μέσα από τη θαρραλέα παρέμβαση στις διαδηλώσεις του Πολυτεχνείου και της Πρωτομαγιάς, οι αγωνιστές φαντάροι διεκδίκησαν την προσοχή της κοινωνίας για τις συνθήκες που επικρατούν στο στρατό. Η κυβέρνηση και η στρατιωτική ιεραρχία προσπάθησαν να σταματήσουν αυτή την εξέλιξη με πιέσεις, χτυπήματα, συκοφαντίες. Δεν τα κατάφεραν. Από το Πολυτεχνείο του '82, οι εξελίξεις μέσα στο στρατό αποκτούν μια μεγαλύτερη διαφάνεια, προωθούνται μέσα από ένα τρόπο κατ'εξοχήν πολιτικό: οι εφημερίδες, τα κόμματα, η βουλή, η "κοινή γνώμη" ασχολούνται όλο και περισσότερο με την οργάνωση, τα χαρακτηριστικά, τον εξοπλισμό, την προοπτική του στρατού. Πρόκειται για μια κατάκτηση-αφετηρία για το κίνημα για το στρατό, μια κατάκτηση όμως που δεν εξασφαλίζει σε τίποτα τη συνέχεια. Όπως έδειξαν οι μήνες που ακολούθησαν το Νοέμβριο του '82, η κυβέρνηση και η ιεραρχία μπορούν να διατηρούν τον απόλυτο έλεγχο στις εξελίξεις στο στρατό, χωρίς να έχουν την ανάγκη του απόλυτου στεγανού που χαρακτήριζε μια προηγούμενη περίοδο. Έλεγχος που επιτυγχάνεται μέσα από μια διαδικασία πολιτικής κυριαρχίας, μια διαδικασία όπου τα συμφέροντα και οι προοπτικές της κυρίαρχης τάξης και των στρατοκρατών προβάλλονται σαν συμφέροντα της κοινωνίας συνολικά.

Το πλαίσιο αναφοράς, μέσα στο οποίο επιτυγχάνεται η πολιτική κυριαρχία πάνω στα ζητήματα του στρατού, είναι η Ελληνοτουρκική κρίση και το ενδεχόμενο πολέμου με την Τουρκία. Σ' αυτό το πλαίσιο το μπλοκ εξουσίας έχει κατορθώσει να επιβάλει τόσο τη μακροπρόθεσμη στρατηγική-του όσο και τις καθημερινές-του τακτικές επιλογές σαν a priori "εθνικό συμφέρον", που αποτελεί ένα στοιχείο "μη διαπραγματεύσιμο" στη διαπάλη ανάμεσα στις κοινωνικές τάξεις ή τις πολιτικές ομάδες. Η εθνική ενότητα, πέρα από την υποστήριξη των οικονομικών-διπλωματικών-πολιτικών χειρισμών της κυρίαρχης τάξης στην αντιπαράθεση με την Τουρκία, κορυφώνεται στα ζητήματα του στρατού: Το έθνος σήμερα χρειάζεται ένα στρατό ισχυρό, πειθαρχημένο, ετοιμοπόλεμο. Πρόκειται για μια επιλογή που σήμερα χαρακτηρίζει όλα τα κόμματα, όλες τις μερίδες του τύπου, συγκεντρώνει πλατιά λαϊκή συναίνεση. Πρόκειται για επιλογή που προδιαγράφει τα όρια των αλλαγών που μπορούν να γίνουν αποδεκτές για το στρατό.

Αυτή η επιλογή αποτελεί το κέντρο της πολιτικής της κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ απέναντι στο στρατό. Μπορούμε εύκολα να διακρίνουμε το τρίπτυχο: **Π**ροώθηση όλων των μέτρων ανάπτυξης της ισχύος του στρατού. **Π**ροώθηση μέτρων που υποβαθμίζουν το ρόλο παραδοσιακών στρατοκρατικών ομάδων, ενισχύοντας τον έλεγχο του πολιτικού-κοινοβουλευτικού επιτελείου πάνω στις Ε.Δ. **Π**ροώθηση μέτρων που αναβαθμίζουν συνολικά το ρόλο του στρατού μέσα στην ελληνική κοινωνία, μέσα από την ανάδειξη του στρατού σε "υπερασπιστή της ανεξαρτησίας και της Δημοκρατίας", μέσα από τη συμφιλίωση στρατού-λαού. Μ' αυτή την έννοια, πρόκειται για μια πολιτική ολοκλή-

ρωσης του εκσυγχρονισμού των Ε.Δ., ολοκλήρωσης της μετάβασης του στρατού από το καθεστώς του εμφύλιου πολέμου στο σύγχρονο "κράτος δικαίου" που οικοδομείται από το '74 και μετά. Πρόκειται για μια πολιτική που δε συμβαδίζει με ουσιαστικές παραχωρήσεις στη νεολαία που συνεχίζει να σηκώνει το ίδιο βάρος της θητείας. Έτσι η χρονική μείωση της θητείας αποκλείεται γιατί θεωρείται μείωση της ισχύος του στρατού. Η παραχώρηση στοιχειωδών δημοκρατικών και συνδικαλιστικών ελευθεριών στους φαντάρους απορρίπτεται γιατί θεωρείται επικίνδυνη για την πειθαρχία και το αξιόμαχο. Η εξασφάλιση ανθρωπίνων συνθηκών μέσα στους στρατώνες δεν πραγματοποιείται, γιατί τα κονδύλια για την άμυνα απορροφώνται από τα πανάκριβα οπλικά συστήματα και την εξαγορά της συναίνεσης των αξιωματικών και όχι για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής των φαντάρων.

Αυτή την πολιτική το ΠΑΣΟΚ έχει σήμερα τη δυνατότητα να την επιβάλλει σαν αναγκαία για το σύνολο της κοινωνίας. Μ' αυτή την έννοια, πρόκειται για μια πολιτική που ηγεμονεύει και πάνω στις άλλες πολιτικές δυνάμεις. Χαρακτηριστικά παραδείγματα είναι η στάση της Ν.Δ και του ΚΚΕ.

Η δεξιά, διαπιστώνοντας μια συνέχεια της πολιτικής-της από το σημερινό Υπ. Εθν. Αμ., κρατά μια στάση σιωπηλής υποστήριξης των κυβερνητικών επιλογών. Οι στιγμές δημαγωγικής εκμετάλλευσης εκδηλώσεων απελπίσας ή αντίστασης των στρατευμένων νέων, συνδέονται περισσότερο με την προσπάθεια διατήρησης πολιτικών σχέσεων με μερίδες αξιωματικών παρά με κάποια ουσιαστική αντιπολιτευτική διάθεση.

Το ΚΚΕ, από τις ίδιες-του τις σχέσεις με τη νεο-

λαία έχει αναγκαστεί να παρουσιάσει ένα "προγραμμα στόχων", όπου εμπεριέχονται και τα αιτήματα του κινήματος των στρατιωτών. Όμως το βάρος της πολιτικής του ΠΑΣΟΚ το αναγκάζει απ' όλο αυτό το πρόγραμμα, να κάνει δυο ουσιαστικές επιλογές αφήνοντας όλα τα άλλα ζητήματα σαν νεκρό γράμμα: απ' τη μια το ΚΚΕ συγκεντρώνει σήμερα τις πολιτικές του πιέσεις στο ζήτημα της δημιουργίας νέου "δημοκρατικού στρατιωτικού κανονισμού". Πρόκειται για ένα ζήτημα όπου το ΚΚΕ μπορεί να συμβαδίσει με το ΠΑΣΟΚ, όπως πρόσφατα αναγνώρισε ο Δροσογιάννης. Απ' την άλλη αναγκάζεται (τουλάχιστον δημόσια) να αποκηρύσσει την ανάγκη οργανωμένης πάλης των στρατιωτών μέσα στις μονάδες. Αυτά τα δυο στοιχεία είναι που μετρώνε, και "επαναφέρουν" το ΚΚΕ στην ουρά της κυβερνητικής πολιτικής, κι όχι η υιοθέτηση του συνδικαλισμού ή της μείωσης της θητείας σαν νεκρά σημεία σ' ένα πρόγραμμα, που δε βρίσκει καμιά πρακτική διεξοδο στο μαζικό κίνημα. Μέσα απ' αυτή την εξέλιξη, τα ζητήματα και οι αγώνες που ήρθαν στην επιφάνεια με την εμφάνιση του κινήματος των στρατιωτών, μοιάζουν να βρίσκονται σε ένα κλίμα ασφυκτικής πολιτικής απομόνωσης. Πολιτική απομόνωση που μπορεί ν' αποδειχθεί εξ' ισου

αποτελεσματική ή με το απόλυτο στεγανό, με το "τείχος σιωπής" που κάλυπτε τους στρατώνες την προηγούμενη περίοδο.

Σήμερα καμιά πολιτική δύναμη δεν καλύπτει πραγματικά τους αγώνες και τα αιτήματα που ανέδειξε το κίνημα των στρατιωτών. Παρόλα αυτά το πολιτικό βάρος που απέκτησαν και το ενδιαφέρον που προκάλεσαν δείχνουν ότι, αυτοί οι αγώνες, κάθε άλλο παρά απομονωμένοι βρέθηκαν μέσα στις λαϊκές μάζες και τη νεολαία. Γιατί τα αιτήματα των στρατιωτών συνδέο-

νται άμεσα και με τα σημερινά και με τα μακροπρόθεσμα συμφέροντα του κινήματος των εργατών, των μαθητών, των σπουδαστών, της νεολαίας. Αυτή ακριβώς τη σύνδεση είναι που προσπαθούν να αποκρύψουν όλα τα κόμματα κάτω από την κρούστα της εθνικής ενότητας. Σ' αυτό το σημείο είναι που πρέπει να συγκεντρωθεί η προσοχή των επιτροπών πολιτών που παλεύουν για το στρατό. Σήμερα η συμπαράσταση στους αγωνιστές φαντάρους έχει δυο πλευρές:

α) Την άμεση και συγκεκριμένη συμπαράσταση στους αγώνες που ξεκινάνε μέσα στις μονάδες. Την προβολή των αιτημάτων-τους, την υπεράσπισή-τους απέναντι σε κάθε χτύπημα, την απαραίτητη οργανωτική ή τεχνική βοήθεια.

β) Την προσπάθεια να σπάσει η πολιτική απομόνωση της πάλης των στρατιωτών, μέσα από την ενεργοποίηση και την έκφραση συγκεκριμένων κοινωνικών χώρων πάνω στο ζήτημα στρατός. Στο εργατικό κίνημα, στους μαθητικούς, σπουδαστικούς και φοιτητικούς χώρους, στις συνοικίες, η διαμόρφωση αιτημάτων απέναντι στο στρατό και η διεκδίκησή-τους, είναι η βασική διεργασία που αναπτύσσει σύμμαχες δυνάμεις στην πάλη των στρατιωτών. Πρόκειται για μια διεργασία που, ως τα τώρα, έχει εκφραστεί με την αυθόρμητη συμπάθεια της κοινής γνώμης απέναντι στις επιτροπές Στρατιωτών-Ναυτών-Σμηνιτών. Μια συμπάθεια που μπορεί να ξεφουσκώσει κάτω από τη συστηματική παρέμβαση της κυβέρνησης, των κομμάτων, του τύπου. Μια συμπάθεια, που μπορεί να μετεξελιχτεί σε πολιτική έκφραση και συγκεκριμένες διεκδικήσεις της νεολαίας στο πλευρό των στρατιωτών. Η προπαγάνδα και οι πρωτοβουλίες των επιτροπών πολιτών έχουν να παίξουν ένα σημαντικό ρόλο σ' αυτή την κατεύθυνση.

ΧΡΟΝΙΚΟ

Από την έκδοση του προηγούμενου τεύχους του περιοδικού έγιναν μια σειρά εκδηλώσεις και γεγονότα με αναφορά πάντα το κίνημα των στρατιωτών. Απ' αυτά άλλα μεν πήραν μια μεγάλη έκταση δημοσιότητας και απασχόλησαν τον τύπο (χτύπημα της αστυνομίας στα Προπύλαια, τριήμερο στην ΑΣΣΟΕ, Πολυτεχνείο) και άλλα πέρασαν λιγότερο στο προσκήνιο, χωρίς από αυτό να μειώνεται η σημασία-τους (Β' Συνδιάσκεψη των Επιτροπών Στρατιωτών).

Οι εκδηλώσεις και τα γεγονότα αυτά αναγκαστικά - μιας και αποτέλεσαν τις κεντρικές εκφράσεις των διεργασιών που γίνονται μέσα στους στρατώνες - φορτώθηκαν από μια σημαντική βαρύτητα που κάνει σήμερα απαραίτητη όχι μόνο την παρουσίασή-τους μέσα από τις στήλες του περιοδικού, αλλά ακόμα παραπέρα την κριτική εκτίμησή-τους.

Β' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Στα τέλη του Ιούλη '83 έγινε στην Αθήνα η προγραμματισμένη Β' Συνδιάσκεψη των Επιτροπών Στρατιωτών, Ναυτών και Σμηνιτών. Η συνδιάσκεψη αυτή ερχόταν να εκτιμήσει κατ' αρχήν τη δράση και τ' αποτελέσματα ενός ολόκληρου χρόνου που οι επιτροπές λειτούργησαν έχοντας σαν μούσουλια την διακήρυξη της Α' Πανελλαδικής Συνδιάσκεψης και στην συνέχεια να βγάλει κάποια καινούρια συμπεράσματα για τις μορφές πάλης και τα αιτήματα που θα μπορούσαν ν' ακολουθήσουν οι στρατιώτες μέσα στους στρατώνες.

Το τελικό ντοκουμέντο — η διακήρυξη της συνδιάσκεψης— δημοσιεύεται σε άλλες σελίδες του περιοδικού. Εδώ θ' αναφερθούμε σε κάποια σημεία συμπερασμάτων, που δεν περιέχονται στο ντοκουμέντο και που κατά την γνώμη-μας αποτελούν εξ' ίσου σημαντικά στοιχεία.

α) Η ανάπτυξη των επιτροπών στρατιωτών δεν ακολούθησε μια επιταχυνόμενη ανοδική πορεία. Ο θόρυβος που δημιουργήθηκε με την εμφάνιση οργανωμένων ομάδων μέσα στους στρατώνες, η έκταση που πήραν οι καταγγελίες των στρατιωτών και η απήχηση της εμφάνισης των 49 μασκοφόρων στρατιωτών στην πορεία του Πολυτεχνείου το '82, ήταν στοιχεία που έβαζαν το ζήτημα στρατός μέσα στην ελληνική κοινωνία, έδειχναν έναν δρόμο για την αυτοοργάνωση των στρατιωτών και δημιουργούσαν τους πρώτους πυρήνες ενός ανεπίσημου—παράνομου— συνδικαλισμού, αλλά όμως η ιδιαίτερα καταπιεστική φύση του στρατιωτικού μηχανισμού, η ταχτική καταστολής— εξοραϊσμού της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ και η αδράνεια των κομμάτων της υπόλοιπης αριστεράς δεν επέτρεψαν στον κίνημα των στρατιωτών να πάρει τη μορφή μιας χιονοστιβάδας που θα επέβαλε τους όρους-του στο στρατιωτικό μηχανισμό και την πολιτική εξουσία. Αυτό που κατορθώθηκε και σίγουρα δεν ήταν λίγο, ήταν να μονιμοποιηθεί η ύπαρξη διαφόρων επιτροπών μέσα στις μονάδες, να υπάρξει μια μόνιμη πίεση για αλλαγές στο μηχανισμό του στρατού και ν' ακολουθηθεί μια πιο αργή και μακρόχρονη προρεία για την επίτευξη των στόχων του κινήματος.

β) Οι επιτροπές στρατιωτών έχοντας καλύψει —με οριακό σημείο το Πολυτεχνείο '82— τη φάση των καταγγελιών για τις απάνθρωπες συνθήκες του στρατού, είναι σήμερα αναγκασμένες να αποκτήσουν ένα καινούργιο περιεχόμενο παρέμβασης. Ένα περιεχόμενο παρέμβασης που να τους επιτρέπει μια ουσιαστική παρέμβαση μέσα στις μονάδες σε καθημερινή βάση και ταυτόχρονα να τους δίνει τη δυνατότητα να εντάξουν μέσα στις διαδικασίες του κινήματος την μεγάλη μάζα των στρατιωτών, που δεν έχουν ένα πολιτικό παρελθόν, αλλά που τείνουν ν' αποκτήσουν μια συνειδηση της θέσης-τους μέσα από την καταπίεση που δέχονται καθημερινά.

Το σημείο αυτό της συζήτησης ήταν νομίζουμε και το πιο ουσιαστικό, όχι βέβαια γιατί έδωσε κάποιες διεξόδους—κάτι τέτοιο δεν ήταν ακόμη δυνατό—, αλλά γιατί έθιξε ένα πολύ σοβαρό ζήτημα. Το πως δηλαδή το κίνημα των στρατιωτών θα πάρει τη μάξιμουμ σημερινή μαζική-του μορφή.

γ) Οι επιτροπές συμπαράστασης των πολιτών έπαιξαν ένα πάρα πολύ σημαντικό ρόλο για την ανάπτυξη του κινήματος των στρατιωτών. Στήριξαν τις πρώτες προσπάθειες μέσα στους στρατώνες και έδωσαν την απαραίτητη και αναγκαία δημοσιοποίηση της ύπαρξης και των θέσεων των επιτροπών στρατιωτών. Από το Πολυτεχνείο του '82 όμως και μετά άρχισαν να δημιουργούνται μια σειρά προβλήματα στις σχέσεις πολιτών στρατιωτών, κύρια στην Αθήνα. Έτσι η ανάγκη που μπαίνει σήμερα στους στρατιώτες— παρ' ότι δεν μπορεί ακόμα να υλοποιηθεί— είναι ν' αποκτήσουν τις δυνατότητες για την αυτόνομη κεντρική-τους έκφραση.

9.10.83 στρατόπεδο Σπάρτης
Μιλτιάδης Κολλιός

31^η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ
ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ
ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ

Όλοι στην ευχένη-προρεία
Προπύλαια, Παρασκευή 14.10.83

ΕΠΙΛΕΞΤΗΚΕ ΓΙΑ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

ΣΥΓΚΕΤΡΩΣΗ ΓΙΑ ΤΗ 31^η ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ

Τον Οκτώβριο οι αυτοκτονίες των στρατιωτών έφτασαν "αισιώς" στον αριθμό 31 και μάλιστα με ένα εντυπωσιακό περιστατικό. Ο Μιλτιάδης Κολλιός στο Κέντρο Εκπαίδευσης της Σπάρτης αφού κάνει δυο αποτυχημένες απόπειρες αυτοκτονίας (κόβει τις φλέβες του και πηδάει από τον πρώτο όρο-

φο στο κενό) κλείνεται στο πειθαρχείο και κρεμάζεται από τα κάγκελα του κελιού-του. Η Επιτροπή για το Στρατό διοργανώνει εκδήλωση διαμαρτυρίας στα Προπύλαια στις 14 του Οκτώβρη, με κεντρικό σύνθημα: **ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ**. Η αστυνομία απαγορεύει την πορεία και στη συνέχεια επιτείθεται στους συγκεντρωμένους καταπατάει το άσυλο των Προπυλαίων, ξυλοκοπάει και συλλαμβάνει πλήθος διαδηλωτών και παραπέμπει σε δίκη 11 αγωνιστές με βαρείες κατηγορίες.

Ο θόρυβος που σηκώνεται γύρω απ' αυτή τη βάρβαρη επίθεση είναι τεράστιος. Η εφημερίδες γεμίζουν με φωτογραφίες από τις αγριότητες της Αστυνομίας και την καταπάτηση του άσylum. Πλήθος προσωπικοτήτων και μαζικών φορέων καταγγέλλουν τις ενέργειες της αστυνομίας και της κυβέρνησης. Τα κόμματα καταδικάζουν τις αγριότητες και επώνυμα στελέχη ακόμα και του ΠΑΣΟΚ δηλώνουν μάρτυρες υπεράσπισης. Το ΚΚΕ αν και την πρώτη μέρα βιάζεται ν' αποκαλέσει μέσα από το Ριζοσπάστη τους διαδηλωτές "φασίστες" τις επόμενες μέρες τόσο στην ΕΦΕΕ όσο και στους φοιτητικούς συλλόγους συμβάλει στο να βγούν ψηφίσματα διαμαρτυρίας για την καταπάτηση του άσylum και συμπαράστασης στους δικοζόμενους. Συγκεντρώσεις και πορείες γίνονται από την Επιτροπή για το Στρατό, το Πολυτεχνείο κάνει αποχή ζητώντας την κατοχύρωση του άσylum και την αθώωση των δικοζόμενων και τα δικαστήρια στην ουσία καταλαμβάνονται από πλήθος συμπαραστατών.

14/10: η αστυνομία χτυπάει τη συγκεντρωση καταγγέλειας της δολοφονίας του στρατιωτή Μ. ΚΟΛΛΙΟΥ

ΛΕΥΤΕΡΙΑ ΣΤΩΣ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΤΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

- ΚΙΝΗΜΑ ΜΑΖΙΚΟ ΜΕΣΑ ΚΙ ΕΞΩ ΑΠ' ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
- ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ-ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΣΤΟΥΣ ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ
- 12 ΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ
- ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ

ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΑ ΑΠΟ ΤΡΙΤΗ 18/10
ΟΛΟΙ ΣΤΑ ΠΡΟΠΥΛΑΙΑ ΠΕΜΠΤΗ 20/10 5μμ
ΕΠΙΤΡΟΠΗ για το ΣΤΡΑΤΟ

Η κυβέρνηση βλέπει ξαφνικά όλες τις προβλέψεις-της για ένα ανώδυνο πολιτικό κτύπημα του κινήματος για το στρατό να καταρίπτονται και το κλίμα να στρέφεται καθαρά ενάντια-της. Οι ενέργειες-της γίνονται πια σπασμωδικές. Ο Σκουλαρίκης καλεί την Επιτροπή για το Στρατό να κουβεντιάσει μαζί-της την ματαίωση των διαδηλώσεων (φυσικά οι διαδηλώσεις γίνονται). Στελέχη της Κ.Ε του ΠΑΣΟΚ πιέζουν τους δικηγόρους ν' αναβάλουν την δίκη. Η σύνθεση του δικαστηρίου αλλάζει λίγο πριν αρχίσει η δίκη και τελικά δυο φορές οι μάρτυ-

ρες κατηγορίας (όλοι αστυνομικοί) δεν παρουσιάζονται να καταθέσουν με αποτέλεσμα η δίκη ν' αναβληθεί.

Θέλοντας σήμερα να κάνουμε ένα απολογισμό των γεγονότων εκείνων των ημερών μπορούμε να σταθούμε σε μερικά σημεία αυτοκριτικής και εκτίμησης των δυνατοτήτων του κινήματος για το στρατό.

Κατ' αρχήν η διάχυτη αίσθησις που υπήρχε στην επιτροπή για το στρατό, ότι αρκεί να καλέσει τον κόσμο σε διαδήλωση και δραστηριοποίηση σε κάποιο θέμα που αυτή εκτιμάει σαν ζήτημα αιχμής και αυτόματα να πλαισιωθεί από ένα σημαντικό αριθμό αγωνιστών, αποδείχτηκε λαθεμένη. Η συγκέντρωση πορεία για την 31η αυτοκτονία ευαισθητοποίησε καμιά 300αριά άτομα αριθμός βέβαια καθόλου σημαντικός και ενθαρρυντικός. Στη συνέχεια μπροστά στην απαγόρευση της αστυνομίας εκτίμησε ότι δεν θα υπάρξει κτύπημα, πράγμα που αποδείχθηκε τελείως αστήριχτο. Οδηγήθηκε έτσι σε μια σύγκρουση που πιθανόν να της δημιουργούσε έντονα προβλήματα.

Το επιπλέον συμπέρασμα, θετικό αυτή τη φορά, είναι ότι το κίνημα των στρατιωτών, επειδή αναφέρεται σε προβλήματα που ο καθένας καταλαβαίνει τη σοβαρότητά-τους, έχει καταφέρει να ευαισθητοποιήσει ένα πολύ πλατύ κόσμο διαφόρων πολιτικών αποχρώσεων κάνοντας έτσι το χτύπημά-τους μια πολύ δύσκολη υπόθεση. το ζητούμενο από αυτό το συμπέρασμα παραμένει το πως αυτή η ευαισθησία θα μπορέσει να γίνει και πράξη δραστηριοποίησης γύρω από το πρόβλημα στρατός και συμπαράσταση στο κίνημα των στρατιωτών.

Υ.Γ. Η δίκη των 11 διαδηλωτών επαναπροσδιορίστηκε για τις 11 Φλεβάρη. Αναβλήθηκε όμως πάλι εξ' αιτίας της απουσίας των μαρτύρων κατηγορίας, αστυνομικών!

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΣΤΗΝ ΑΣΣΟΕ

Το τριήμερο αποφασίστηκε να γίνει από την Β' Πανελλαδική Συνδιάσκεψη των Στρατιωτών. Η απόφαση ήταν να οργανωθεί από τις Επιτροπές Στρατιωτών, Ναυτών και Σμηνιτών, με συνδιοργανωτές την Επιτροπή για το Στρατό και την Επιτροπή για τα Δικαιώματα των Φαντάρων, όπως και τελικά έγινε. Ο σκοπός της οργάνωσής-του ήταν να προετοιμάσει από τη μια πλευρά την παρουσία των στρατιωτών στην πορεία του Πολυτεχνείου το '83 και από την άλλη να έχει ένα τέτοιο χαρακτηρισμό που ν' ανοίγει τις συμμαχίες των Επιτροπών Στρατιωτών σε ένα πλατύτερο χώρο απ' αυτόν που μέχρι σήμερα κινιόταν, και παράλληλα να μην περιοριστεί απλά και μόνο σε κάποιες κουβέντες αμφιθεάτρου, αλλά να γίνουν ταυτόχρονα εκδηλώσεις σε όσο το δυνατόν περισσότερες πόλεις και να κλιμακωθεί με παρεμβάσεις μέσα ή γύρω από τα στρατόπεδα (προκυρήξεις, πορείες, αυτοκόλλητα κ.λ.π.).

Το τριήμερο έγινε τελικά μετά από διάφορες αναβολές στις 2-3-4 του Νοέμβρη με κεντρικό σύνθημα **ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ - ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ** και με θέματα: πειθαρχικές φυλακές, θητεία, αυτοκτονίες. Σαν εισηγητές εμφανίστηκαν οι: Γ.Καράμπελας, Ν. Κωνσταντόπουλος, Δ. Λιάρος, Γ. Οικονομόπουλος και εκπρόσωποι των Επιτροπών Στρατιωτών και Επιτροπών Πολιτών.

Η επιτυχία-του όμως μπορούμε να πούμε ότι ήταν περιορισμένη. Αυτό γιατί, εκτός από την Αθήνα, εκδηλώσεις έγιναν μόνο στη Θεσ/νίκη και Πάτρα και επιπλέον δεν πλαισιώθηκαν από παρεμβάσεις γύρω και μέσα στα στρατόπεδα. Οι αιτίες γι' αυτές τις ελλείψεις ανάγονταν σε κάποιες αντικειμενικές δυσκολίες (χτύπημα της αστυνομίας στα Προπύλαια, δίκες) και στο ότι δεν είχε πιστέψει ο άμεσος ενδιαφερόμενος κόσμος ότι όλα αυτά μπορούσαν να γίνουν. Σ' ότι αφορά τις εκδηλώσεις της Αθήνας, έχουμε να επισημάνουμε ότι παρ' όλη τη μεγάλη συμμετοχή κόσμου οι συζητήσεις δεν μπόρεσαν να βγάλουν καινούργιες προτεραιότητες πρακτικών και στόχων για το επόμενο διάστημα, αλλά κατέληξαν σε μια ιδεολογικού τύπου αντιπαράθεση πάνω στη συνολική φύση του στρατού. Ακόμα παραπέρα είχαμε

μία ρήξη των—ήδη προβληματικών— σχέσεων της Επιτροπής για το Στρατό και της Επιτροπής για τα δικαιώματα των Φαντάρων με αφορμή την πρόταση για τη συμμετοχή ή όχι των στρατιωτών στην εκδήλωση για την Ειρήνη που γινόταν κατά την διάρκεια της 2ης μέρας του Τριήμερου στο Πεδίο του Άρεως.

ΠΟΛΥΤΕΧΝΕΙΟ '83

Η συμμετοχή στην πορεία του Πολυτεχνείου ήταν και αυτή καθορισμένη από την Β' Πανελλαδική Συνδιάσκεψη Στρατιωτών. Ο χαρακτήρας της είχε εκτιμηθεί ότι σε καμιά περίπτωση δεν μπορεί να ήταν ανάλογος με κείνον του '83, που αποτέλεσε ένα σοβαρό ποιοτικό άλμα στις ανοιχτές εμφανίσεις των στρατιωτών. Η εκτίμηση της συγκυρίας, τη στιγμή της απόφασης για τη συμμετοχή, καθόριζε ότι η εμφάνιση των στρατιωτών στην πορεία μπορούσε να έχει σά στόχο την μονιμοποίηση της παρουσίας των στρατιωτών σε μαζικές εκδηλώσεις. Έτσι αυτό που αποφασίστηκε ήταν να επιτευχθεί μια ικανοποιητική μαζικότητα στο μπλόκ των στρατιωτών που θα προωθούσε τα γνωστά συνθήματα (πολιτικές συνδικαλιστικές ελευθερίες — δωδεκάμηνη θητεία κ.λ.π) και θα υποστήριζαν από ένα κοινό μπλόκ των δυο επιτροπών πολιτών.

Η αναγγελία όμως της ανακήρυξης του τουρκοκυπριακού κράτους λίγες μέρες πριν την επέτειο του Πολυτεχνείου άλλαξε την πολιτική σκηνή. Οι επιτροπές στρατιωτών βρέθηκαν μπροστά στο δίλημμα που έβαζε το γεγονός. Να κατέβουν στην πορεία σε μια στιγμή που διαμορφώνονταν ένα κλίμα που θα επέτρεπε ένα πιθανό χτύπημά-τους, επιμένοντας στα γνωστά-τους συνθήματα ή τέλος να κατέβουν πέρνοντας και κάποια θέση για το Κυπριακό.

Η απόφαση ήταν η τελευταία, να βρεθούν δηλαδή κάποια επιπλέον συνθήματα και θέσεις — έστω προσωρινά — πάνω στο Κυπριακό πρόβλημα, όπως και έγινε. Το μπλόκ των στρατιωτών κατέβηκε στην πορεία με τα επιπλέον συνθήματα **ΟΧΙ ΣΤΟ ΨΕΥΤΟΚΡΑΤΟΣ ΤΟΥ ΝΤΕΚΤΑΣ — ΕΞΩ ΟΛΟΙ ΟΙ ΣΤΡΑΤΟΙ ΑΠΟ ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ** κ.λ.π.

Το επιπλέον πρόβλημα που εμφανίστηκε ήταν με την Επιτροπή για τα Δικαιώματα των Φαντάρων που έβαλε ξαφνικά το ζήτημα να κατέβουν οι στρατιώτες χωρίς μάσκες, χρησιμοποιώντας το επιχείρημα ότι η ΚΕΕΔ θα κατέβαζε μπλόκ στρατιωτών χωρίς μάσκες (όπως και τελικά έγινε, κατέβασε οκτώ

στρατιώτες) και καθορίζοντας την υποστήριξη-της από το αν θα γίνονταν δεκτό αυτό το αίτημα.

Η απόφαση των Επιτροπών Στρατιωτών ήταν ότι θα κατέβουν με μάσκες σε ανεξάρτητο μπλόκ με όποιον ήθελε να υποστηρίξει την παρέμβασή-τους. Η παρουσία στην πορεία του Πολυτεχνείου πραγματοποιήθηκε με συμμετοχή 24 στρατιωτών και χωρίς την Επιτροπή για τα Δικαιώματα των Φαντάρων.

Το συνολικό συμπέρασμα που μπορεί να βγει από αυτή την εμφάνιση των Επιτροπών Στρατιωτών είναι ότι πραγματικά η συγκυρία είχε εκτιμηθεί σωστά και ότι δεν επενδύθηκαν παραπάνω πράγματα στην συγκεκριμένη πορεία πέρα από την μονιμοποίηση της παρουσίας των στρατιωτών σε παρόμοιες εκδηλώσεις. Εξ' άλλου ανάλογο ήταν και το ύψος των εφημερίδων, που αυτή τη φορά έδωσαν μεγαλύτερο βάρος στο καινούργιο γεγονός, την εμφάνιση στρατιωτών με την ΚΕΕΔ.

ΓΕΝΙΚΟ ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Η παραπάνω παρουσίαση των πιο σημαντικών εκδηλώσεων και τα συμπεράσματα που βγαίνουν από την απήχηση και τα αποτελέσματα που είχαν νομίζουμε ότι μας οδηγούν σ' ένα γενικότερο συμπέρασμα για την περίοδο που ανοίγεται μπροστά-μας: Οι κεντρικές εκδηλώσεις δεν μπορούν πια να έχουν την πολιτική λειτουργία που είχαν στην πρώτη περίοδο της εμφάνισης του κινήματος των στρατιωτών, αν περιορίζονται στις ήδη γνωστές αναφορές. Η ανάδειξη στο κεντρικό πολιτικό επίπεδο ενός κινήματος που αναφέρεται σ' ένα συγκεκριμένο κοινωνικό χώρο (στην περίπτωση-μας στο στρατό) μπορεί να έχει

αποτελέσματα μόνο στο βαθμό που κάθε φορά έχει να παρουσιάσει καινούρια αιτήματα, ταχτικές και μαζικές μορφές αντίστασης και πρακτικές ποιοτικά ανώτερες. Στο βαθμό που αυτά δεν συμβαίνουν — και φυσικά δεν μπορούν να συμβαίνουν πάντα— τότε η ταχτική του κινήματος αναγκαστικά είναι τέτοια που ακολουθεί πιο " αφανή" μονοπάτια, διαμορφώνει πιο ευέλικτες τακτικές και κεντράρει την παρέμβασή-της στο χώρο που κινείται.

Η Επιτροπή για το Στρατό έχει διαμορφώσει κάποια τέτοια στοιχεία τακτικής, που αναφέρονται σε άλλες σελίδες του περιοδικού.

ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑ

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΗ & ΚΑΙ
ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΗ & ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ

12ΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΔΥΝΑΜΕΙΣ
ΖΩΗΣ ΣΤΟΝ ΣΥΓΧΡΟΝΟ ΚΟΣΜΟ

ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΙ Ο ΚΑΤΑΡΤΙΣΜΟΣ
ΚΑΘΟΝΤΕΣ ΜΕΤΕΠΙΧΕΙΡΕΣ

ΝΑ ΚΑΤΑΡΤΙΣΤΕΙ Η ΠΟΙΝΗ
ΤΗΣ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΗΣ ΦΥΛΑΚΙΣΗΣ

ΤΡΙΗΜΕΡΟ ΕΚΔΗΛΩΣΕΩΝ
ΣΤΗΝ ΑΝΩΤ. ΕΜΠΟΡΙΚΗ
2 - 3 - 4 ΝΟΕΜΒΡΗ

Συζητήσεις:

- για τις πειθαρχικές ποινές
- για τη θητεία
- για τις αυτοκτονίες

ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΙΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ΝΑ ΚΑΤΑΡΓΗΘΟΥΝ ΟΙ ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΕΣ

ΠΟΙΝΕΣ

Η επιλογή μας να παρουσιάσουμε ένα αφιέρωμα-όχι βέβαια ολοκληρωμένο-πάνω στο πρόβλημα των πειθαρχικών ποινών, δεν είναι άσχετη με τις ιεραρχίες που κάνει το κίνημα των στρατιωτών. Ένα από τα βασικά αιτήματα που βάζουν οι ΕπiTροπές Στρατιωτών-Ναυτών-Σμηνιτών είναι η κατάργηση των πειθαρχικών

ποινών. Αυτό γιατί η κατοχύρωση του δικαιώματος των αξιωματικών μέσα από τον 20-1, να επιβάλουν ποινές που παρατείνουν τη θητεία, χωρίς να ελέγχονται από κανέναν, παρέχει μια τεράστια δύναμη αυθαιρεσίας στο στρατιωτικό μηχανισμό, που εμποδίζει την έκφραση αντιστάσεων από τη μεριά της στρατευμένης νεολαίας.

Το αφιέρωμα λοιπόν έρχεται να συμβάλει στη προσπάθεια που έχει ανοίξει τελευταία για ν' αποδειχθεί ο αντισυνταγματικός χαρακτήρας της πειθαρχικής φυλακής και στην παραπέρα αφαίρεση αυτού του δικαιώματος από τα χέρια των αξιωματικών του στρατού. Επιπλέον να βοηθήσει τους ίδιους τους στρατιώτες να βρουν κάποιους δρόμους για την αντιπαράθεσή τους πάνω στο συγκεκριμένο θέμα, τόσο μέσα στις μονάδες όσο κι έξω απ' αυτές.

Μέχρι σήμερα οι μοναδικές ενέργειες που ξέρουμε ότι έχουν γίνει, είναι αυτές της προσφυγής στο Συμβούλιο Επικρατείας, των στρατιωτών θανάση Τσιρινιώτη και Θεμιστοκλή Μαγκριώτη, για να θεωρηθούν οι φυλακίσεις που τους είχαν επιβληθεί αντισυνταγματικές. Οι προσφυγές αυτές φυσικά απορρίφθηκαν. Όμως αυτό δεν σημαίνει και πολλά πράγματα. Είναι μια μορφή αντίστασης που, αν πάρει πιο μαζικό χαρακτήρα και πλακισωθεί από άλλες ενέργειες, είναι δυνατό να δώσει αποτελέσματα.

Το αφιέρωμα δεν δίνει-ούτε θα μπορούσε να δώσει-κάποια συγκεκριμένα πράγματα για το πώς μπορεί να προωθηθεί παραπέρα η πάλη για την κατάργηση των πειθαρχικών ποινών. Απλά παρουσιάζει κάποια ανάλυση και μερικά στοιχεία γύρω από το θέμα. Η θέλησή μας είναι ν' ανοίξει μια παραπέρα συζήτηση, τόσο μεταξύ των στρατιωτών όσο και μεταξύ των πολιτών, έτσι ώστε να βρεθούν ορισμένοι άξονες παρέμβασης.

Εδώ δημοσιεύουμε τέσσερα κείμενα: Για το ρόλο της πειθαρχίας στο στρατό, για την αντισυνταγματικότητα των πειθαρχικών ποινών, μερικά στατιστικά στοιχεία τα οποία δείχνουν πόσο παρατείνεται η θητεία από τις φυλακές, κι ένα κείμενο στρατιώτη που επισημαίνει τα προβλήματα που δημιουργεί η παράταση της θητείας στη ζωή των στρατιωτών. Δημοσιεύουμε ακόμη τη προσφυγή του Θ. Μαγκριώτη στο Συμβούλιο Επικρατείας.

στρατός και πειθαρχία

Ο Στρατός είναι η απογυμνωμένη μορφή της εξουσίας, κάθε ταξικής κοινωνίας. Γίνεται το κέντρο άσκησης της εξουσίας, όταν όλες οι πολιτικές διαμεσολαβήσεις των κοινωνικών δυνάμεων έχουν καταρρεύσει. Τότε ο στρατός γίνεται υπερασπιστής του κοινωνικού καθεστώτος, παραβιάζοντας το σε κρίση πολιτειακό καθεστώς. Εδώ έγκειται η στεγανότητά-του.

Ο στρατός, σαν μηχανισμός καταστολής του εργατικού κινήματος, λειτουργεί κυρίως κατασταλτικά, διαμορφώνει όμως και εκείνους τους ιδεολογικούς όρους, που κάνουν την καταστολή να μοιάζει σαν ένας ρόλος αναγκαίος για την υπεράσπιση της εθνικής ανεξαρτησίας και την υπεράσπιση της Δημοκρατίας. Τα μέσα για την επίτευξη αυτών των όρων είναι: α) η στεγανοποίηση της ζωής των στρατευμένων β) ο εθισμός στην τυφλή πειθαρχία γ) το στρατιωτικό πνεύμα δ) η στρατιωτική αγωγή ε) η επέκταση των "στρατιωτικών αξιών" στην κοινωνική ζωή, δηλαδή η στρατιωτικοποίηση της κοινωνίας.

Η στεγανότητα του στρατιωτικού μηχανισμού, μέσου απαραίτητου, για το ρόλο του "διαιτητή" και του θεματοφύλακα "του κοινωνικού συστήματος", που καλείται να παίξει, πετυχαίνεται με τα εξής; ανάμεσα σ' άλλα: 1) Την αναγωγή του σε ειδική κοινωνία που δεν υπόκειται σε νόμους παρά μόνο δούς-της. 2) Με την εξοστράκιση κάθε αντίπαλης προς το κοινωνικό σύστημα ιδεολογίας. 3) Με την πειθαρχική-ποινική δικαιοδοσία-του. 4) Με την απαγόρευση και των στοιχειωδέτερων πολιτικών και συνδικαλιστών ελευθεριών που κατοχυρώνει το σύνταγμα. 5) Με την αποδοχή από όλες τις πολιτικές δυνάμεις ότι ο στρατός, σαν κομμάτι του κρατικού μηχανισμού, είναι — μπορεί να είναι — διαιτητής των "κοινωνικών συγκρούσεων πάνω από τάξεις και ιδεολογίες" με τον όρο ότι θα κρατηθεί "μακριά από την πολιτική". 6) Και κυρίως με την άκαμπτη στρατιωτική ιεραρχία, η οποία βασίζεται "στην άνευ όρων υποταγή και εκτέλεση των διαταγών, νόμων και κανονισμών της Υπηρεσίας", δηλαδή στην πειθαρχία.

Πειθαρχία: όρος συνώνυμος με τη ρομποτοποίηση, την παθητικοποίηση, τον ατομισμό. Ο στρατός σε μια ταξική κοινωνία, υποχρεωμένος από τη μια να "στηρίζει δια της ισχύος των όπλων" τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης και από την άλλη να χρησιμοποιεί, γι' αυτή-του τη λειτουργία, τα στρατευμένα παιδιά των καταπιεζόμενων τάξεων, δεν καταφέρει πάντα να είναι πιστικός στο ρόλο του "αντικειμενικού διαιτητή", ιδιαίτερα σε συνθήκες κρίσης... Τότε η στρατευμένη νεολαία, επηρεασμένη από την ταξική πάλη, αμφισβητεί το ρόλο του στρατού και συνακόλουθα το ρόλο το δικό-της σαν φαντάροι. Δε δέχεται "τις χωρίς σχόλια κι αντιρρήσεις διατάξεις", ούτε τις στρατιωτικές αρετές. Διαφωνεί με την αρχή των στρατοκρατών "να δρας χωρίς να σκέπτεσαι".

πειθαρχικές ποινές

Τα μέσα που συντηρούν την πειθαρχία συνοψίζονται στην απειλή επιβολής πειθαρχικής ποινής και ποινικής δίωξης (Σ.Κ. Αρ. 12 παρ 1-6).

Οι πειθαρχικές ποινές, οι ποινές που μπορούν να επιβάλουν οι αξιωματικοί πάνω στους κατώτερούς-τους είναι: 1) Περιορισμός: επιβάλλεται για ελαφρά πειθαρχικά παραπτώματα. Ο Τιμωρημένος στερείται την έξοδο. 2) Κράτηση: για "καθ' υποτροπήν" ελαφρά παραπτώματα. Σημαίνει επίσης στέρηση εξόδου και εγγραφή της ποινής στην "Ημερήσια Διαταγή της Μονάδας". 3) Απλή φυλάκιση: ποινή για σοβαρότερα παραπτώματα. Η ποινή αυτή συνεπάγεται εγκλεισμό στο πειθαρχείο και παρατάση της θητείας κατά χρόνο αντίστοιχο. 4) Αυστηρή φυλάκιση: για παραπτώματα βαριά, κατά τη διάρκεια ένοπλης υπηρεσίας. Σημαίνει, για τον τιμωρημένο, εγκλεισμός στο πειθαρχείο ή σε στρατιωτικές

Αρνείται το ξέκομμα απ' την κοινωνική ζωή — τη δική-της ζωή. Δεν είναι πια κατάλληλη για να πειθαρχήσει συνειδητά, εφόσον αυτή η πειθαρχία δεν προορίζεται για μια πάλη απελευθερωτική των καταπιεζόμενων τάξεων και μια άλλη οργάνωση της κοινωνίας. Στο σημείο αυτό, η πειθαρχία γίνεται καταναγκασμός, επιβολή, αυθαιρεσία, ποινή. Ο βαθμός συμμετοχής, της ιδεολογίας και της καταστολής, στην επιβολή της πειθαρχίας κρίνεται από το βαθμό όξυνσης της ταξικής πάλης.

Ο Στρατιωτικός κανονισμός 20-1 ορίζει την πειθαρχία σαν "την υποταγή των ατομικών θελήσεων και δραστηριοτήτων εις τας εντολές και οδηγίες, τας οποίας, μια υπέρνω των ατόμων υφισταμένη θέλησις, καθορίζει ως υποχρεωτικούς κανόνες συμπεριφοράς και δράσεως" (Σ.Κ.Αρ. 2 παρ. 8) Φαίνεται όμως ότι περίπου την ίδια αντίληψη για το στρατό έχουν όλες οι πολιτικές δυνάμεις — ως προς τον τρόπο οργάνωσής-του, όπως φάνηκε και στην κοινοβουλευτική συζήτηση πάνω σ' επρώτηση της Ν. Δ. "Περί κομματικοποίησης των Ε.Δ.". Η Ν.Δ. δήλωσε ότι ο στρατός είναι μία ειδική κοινωνία, χωριστή από την πολιτική κοινωνία, με δικούς-της νόμους και παραδόσεις. Η ανάγκη για πειθαρχία με την επακόλουθη στέρηση ορισμένων δικαιωμάτων... βασικός όρος για την εκπλήρωση του καθήκοντος των Ε.Δ.". Το ΠΑΣΟΚ, με τον Δροσογιάννη, συμφωνώντας για την ανάγκη της πειθαρχίας, τόνισε ότι "γι' αυτό η πολιτική θα κρατηθεί μακριά από τις Ε.Δ."... "δε θα γίνουν αρένες τα στρατόπεδα". Το ΚΚΕ από την άλλη, διεκδικώντας την ίδια με τους δύο προηγούμενους ευθεία για τις Ε.Δ., κατηγορεί τη Δεξιά, ότι αυτή είναι που δε θέλει η δομή των Ε.Δ. να στηρίζεται στην πραγματική, τη συνειδητή πειθαρχία. Κατά τα άλλα αναγνωρίζει "ότι ο στρατευμένος διαβίει κάτω από συνθήκες μιας ιδιαίτερης πειθαρχίας".

Οι φαντάροι όμως διαφωνούν. Νιώθοντας καθημερινά τι σημαίνει πειθαρχία στη συνολική διαμόρφωση της προσωπικότητάς-τους διαδηλώνουν: "Προσπαθούν να μας πείσουν ότι η ολοκληρωτική υποταγή-μας στη στρατιωτική ιεραρχία και η αποστέρηση κάθε δικαιώματός-μας είναι προϋποθέσεις αναγκαίες για την εκπλήρωση από το στρατό της "εθνικής-του αποστολής"... Ξέρουμε καλά πως η καταπίεση που ασκείται πάνω-μας είναι η προϋπόθεση... για να κρατάει (ο στρατός) τους φαντάρους υποταγμένους, ξεκομμένους από το κοινωνικό-τους περιβάλλον... απειλούμενους καθημερινά από την πειθαρχική και ποινική καταστολή". (Ντοκουμέντα Α' Παν/κης Συν/ψης φαντάρων)... "Αν πειθαρχία σημαίνει να γίνονται οι στρατιώτες απεργοσπάστες ή να κατεβαίνουν στο πολυτεχνείο για να δολοφονήσουν αγωνιστές... τότε δε συμφωνούμε... Αρνιόμαστε ν' αρνηθούμε τους εαυτούς-μας". (Β' Παν/κη Συν/ψη φαντάρων).

φυλακές!!! και παράταση θητείας κατά ίσο, με την επιβαλλόμενη ποινή, χρόνο.

Οι πειθαρχικές ποινές, εκτός από το ότι είναι διοικητικές πράξεις, που δεν μπορούν να επιβάλουν στέρηση της ελευθερίας, έχουν και το εξής χαρακτηριστικό: σ' αντίθεση με το σύνταγμα, που ορίζει πως δεν επιβάλλεται ποινή χωρίς να υπάρχει νόμος, που ορίζει τα στοιχεία της πράξης που τιμωρείται, επιβάλλονται για παραπτώματα, που έχουν τέτοια ασάφεια και απροσδιοριστία, ώστε η παράθεση-τους 1) Είναι ενδεικτική 2) θα μπορούσε ν' αντικατασταθεί με τη διατύπωση "ο ανώτερος έχει δικαίωμα να τιμωρεί τους υφιστάμενούς-του, όταν και όπως θέλει αυτός, γιατί έτσι του αρέσει". Παράδειγμα πειθαρχικών παραπτωμάτων: "Πάς γογγυσμός και αυθάδης λόγος", "η απροθυμία, αδιαφορία, δυστροπία ή καθυστέρησης περί την εκτέλεση διαταγής" ή ακόμη πιο χα-

ρακτηριστικά "Γενικώς πάσα ελλειψις σεβασμού ή υποταγής, όταν και όσον υποτεθεί ότι ο κατώτερος θεωρεί εαυτὸν ηδικημένο (Άρθρο 77 Σ.Κ.).

Η αντισυνταγματικότητα των πειθαρχικών ποινών. Το δικαίωμα των στρατιωτικών να επιβάλλουν ποινές, στερητικές της ελευθερίας των στρατευμένων, έρχεται σ' αντίθεση με το σύνταγμα του '75 που ορίζει "...ουδείς καταδίδωκεται, συλλαμβάνεται, φυλακίζεται ή άλλως πως περιορίζεται ει μη ό-
ταν και όπως ο νόμος ορίζει" (Άρθρο 5 παρ. 3) σε συνδυασμό με την παρ. 4 του ίδιου άρθρου "Ατομικά διοικητικά μέτρα περιοριστικά της ελεύθερης κίνησης απαγορεύονται. Εις εξαιρετικές περιπτώσεις ανάγκης και μόνον για πρόλη-
ψιν αξιοποιώντων πράξεων, μπορεί να επιβληθούν τοιαύτα μέ-
τρα, μετ' απόφασιν ποινικού δικαστηρίου, ως ο νόμος ορίζει". Ότι ποινές, που στερούν την ελευθερία του ατόμου, μόνο δικαστικά μπορούν να επιβληθούν, το κατοχυρώνει και το άρθρο 6 παρ. 1 του συντ/ος '75 "ουδείς φυλακίζεται άνευ αιτιολογημένου δικαστικού εντάλματος".

Το δικαίωμα νεμικής προστασίας των στρατευμένων απέναντι στην πειθαρχική δικαιοδοσία των στρατιωτικών, κατοχυρώνεται από το άρθρο 8 του συν/τος '75, "Ουδείς αφαιρείται άκων του παρα του νόμου ωρισμένων εις αυτόν φυσικού δικαστού. Δικαστικά επιτροπά η έκτακτα δικαστήρια, υφ'οιοδήποτε όνομα, δεν επιτρέπεται να συσταθούν", σε συνδυασμό με το συνταγματικό άρθρο 20 παρ 1 "Έκαστος

δικαιούται παροχής εννόμου προστασίας υπό των δικαστηρίων και δύναται ν' αναπτύξη προ αυτών τας απόψεις-του περί των δικαιωμάτων και συμφερόντων αυτού. Παρ 2: "το δικαίωμα της προηγούμενης ακροάσεως του ενδιαφερομένου ισχύει και δια πάσαν διοικητικήν ενέργειαν ή μέτρον, το οποίον λαμβάνεται εις βάρος δικαιωμάτων ή συμφερόντων αυτού". Η παρ. 2, και αν υποθεθεί ότι καλύπτεται από τη διάταξη του Σ.Κ. που δίνει δικαίωμα προφορικής αναφοράς στους οπλίτες (Άρθρο 76 παρ. 4 Σ.Κ.), στην πράξη γίνεται αγνώστη γιατί: 1) Η αναφορά με την περιοριστική ιεραρχική διαδικασία που ακολουθεί, περνάει πάντα από τον αξιωματικό εναντίον του οποίου υποβάλλεται η αναφορά, έχουμε δηλ. σύμπτωση αντιδίκου και δικαστή. 2) Ο αυστηρός, ανελαστικός τρόπος υποβολής παραπόνων και εξετάσής-τους εδραιώνει την αυθαιρεσία των στρατοκράτων και κάνει τους οπλίτες, κάτω από το φόβο πρόσθετων ποινών, να μην μπορούν ν' ασκήσουν το δικαίωμά-τους αυτό (Άρθρο 77 παρ. 1-2 Σ.Κ.). Το σύνταγμα λοιπόν παραβιάζεται ως προς το άρθρο 20 παρ. 2, κατά το ότι δε διασφαλίζονται οι όροι για την άσκηση του δικαιώματος, που ρητά κατοχυρώνει αυτό.

Η ύπαρξη στρατοδικείων δεν αναφέρει την υποχρέωσή τους να συμμορφώνονται προς τις επιταγές του συντάγματος Άρθρο 96 παρ. 5 που ορίζει, "(τα στρατοδικεία) συγκροτούνται κατά πλειοψηφίαν από μέλη του δικαστικού σώματος των

Ε.Δ., τα οποία περιβάλλονται τας κατά το άρθρο 87 του παρόντος εγγυήσεις λειτουργικής και προσωπικής ανεξαρτησίας". Το παραπάνω άρθρο κάνει τελείως διαβλητή και αφερέγγυα τη στρατιωτική δικαιοσύνη, αφού οι στρατοδίκες, ως στρατιωτικοί, βρίσκονται κάτω από άμεση εξάρτηση των ιεραρχικά ανώτερών-τους (Ζούβελος Αντι τ. 163). Η μη σαφώς ορισμένη και αιτιολογημένη επιβολή ποινών παραβιάζει το σύνταγμα ως προς το Άρθρο 93 "Πάσα δικαστική πράξις πρέπει να είναι ειδικώς και εμπεριστατωμένως ητιολογημένη".

Ένα από τα μέσα, που προσφέρονται στους στρατευμένους, για να χτυπήσουν την αυθαιρεσία και τη στεγανότητα της στρατιωτικής πειθαρχικής δικαιοδοσίας, είναι και η προσφυγή στο Σ.Τ.Ε. σύμφωνα με το άρθρο 95 του συν/τος '75: "Εις την αρμοδιότητα του Σ.Τ.Ε. ανήκουν ...γ) η εκδίκασις των κατά το σύνταγμα και τους νόμους υποβαλλόμενων εις αυτό διοικητικών διαφορών ουσίας. Για την προσφυγή στο Σ.Τ.Ε. αξιοπρόσεχτα είναι: 1) Κανένας νόμος δεν μπορεί ν' απογορεύσει το δικαίωμα αυτό στους στρατευμένους, εφόσον δεν υπάρχει ρητή περιοριστική διάταξη, στο ίδιο το σύνταγμα. 2) Νόμος μπορεί να τον υποχρεώσει μόνο να προσφύγει "σ' άλλου βαθμού διοικητικά δικαστήρια"... "επιφυλασσομένης πάντως, της εις τελευταίον βαθμόν, αρμοδιότητός του Σ.Τ.Ε" ('Άρθρο 95 παρ. 3). 3) Πριν από την προσφυγή στο Σ.Τ.Ε, ο στρατευμένος δεν είναι υποχρεωμένος ν' ακολουθήσει την ιεραρχική διαδικασία αναφορών προς τα ακολούθια κλιμάκια διοίκησης, όπως προβλέπουν οι κανονισμοί, επειδή αυτά δεν έχουν χαρακτήρα τακτικού διοικητικού δικαστηρίου. Τέλος, αναφορικά με τις επιβαλλόμενες ποινές από τους στρατοδίκες, υπάρχει το δικαίωμα άμυνας των στρατευμένων με την "έγερσιν κακοδικείας εναντίον δικαστικών λειτουργών", για την οποία δεν απαιτείται προηγουμένη άδεια, από την υπηρεσία ('Άρθρο 99 παρ. 3 Συντ/τος '75).

Παραδείγματα αντισυνταγματικότητας επι μέρους διατάξεων του Σ.Κ. 20-1: 1) Απαγορεύει ρητά την έγγραφη αναφορά από οπλίτες (Άρθρο 21), σ' αντίθεση με το άρθρο 10 του συντ/τος που ορίζει: "Έκαστος ή πολλοί ομοῦ ἔχουν το δικαίωμα έγγραφου αναφοράς προς τας Αρχάς". 2) Το άρθρο 10 σε συνδυασμό με το άρθρο 12 περί δικαιώματος σύστασης ενώσεων και σωματείων μη κερδοσκοπικού χαρακτήρα", παραβιάζεται κατάφωρα από το Σ.Κ. Άρθρο 76 παρ. 3 "περί ομαδικής απειθείας", που μάλιστα συνιστά ποινικό αδίκημα! 3) Είναι πειθαρχικό παράπτωμα και επισύρει ποινή ή μη απονομή του οφειλόμενου σεβασμού στα θρησκευτικά σύμβολα. Αυτό συγκρούεται με τα περι ελευθερίας θρησκευτικής συνείδησης (Άρθρο 13) και τη θεμελιώδη διάταξη του άρθρου 2 παρ. 1 για το σεβασμό και την προστασία της αξιοπρέπειας και του άρθρου 5 παρ. 1 για την ελεύθερη ανάπτυξη της προσωπικότητας τ' ανθρώπου (Μάνεση: Ατομικές ελευθερίες). 3) Απαγορεύεται η κυκλοφορία εντύπων στα στρατόπεδα. Ο ίδιος ο Δροσογιάννης δήλωσε: "Ναι, εγώ απαγόρευσα τις εφημερίδες... δε θα γίνουν αρένες τα στρατόπεδα". Η απαγόρευση ελεύθερης διακίνησης εντύπων παραβιάζει το της ελευθερίας του τύπου δικαίωμα (Συντ/μα '75 Άρθρο 14. "Ο τύπος είναι ελεύθερος... η κατάσχεση εφημερίδων κι άλλων εντύπων απαγορεύεται...").

Αναφορικά με την ισχύ των στρατιωτικών κανονισμών, κατά τις διατάξεις, που παραβιάζουν το σύνταγμα, παραθέτουμε το άρθρο 111 του συντ/τος '75: "πάσα διάταξις νόμου ή διοικητική πράξις κανονιστικού χαρακτήρος, αντίθετη προς το σύνταγμα, καταργείται από της ενάρξεως ισχύος αυτού". Ενδιαφέρουσα είναι η παρ. 2 "Διατηρούνται εν ισχύει... β) το ν.δ. υπ. αρ. 167/16 της 16/11/74 "Περί χορηγήσεως του ενδίκου μέσου της εφέσεως κατά αποφάσεως του στρατιωτικού δικαστηρίου, επιτρεπομένης της δια νόμου τροποποίησεως η καταργήσεως αυτών". Για τη μεταβατική περίοδο, μέχρι να ισχύσει το σύνταγμα, το ίδιο προβλέπει "Επι θεμάτων, προς ρύθμισιν των οποίων προβλέπεται ρητώς υπό των διατάξεων του παρόντος η έκδοσις νόμου,

οι, κατά την έναρξιν της ισχύος αυτού, υφιστάμενοι κατά περίπτωση νόμοι η διοικητικά πράξεις κανονιστικού χαρακτήρος, εξαιρέσει των αντιθέτων προς το σύνταγμα, εξακολουθούν να ισχύουν, μέχρι την έκδοσιν του κατά περίπτωση νόμου" (Άρθρο 112).

Σαν τελευταίο, σε σχέση με τη χιλοειπωμένη φράση "η μερική αναστολή των συνταγματικών δικαιωμάτων των στρατευμένων δικαιολογείται από την ιδιαιτερότητα του στρατού", έχουμε να πειραθίσουμε την άποψη του Α. Μάνεση "σ' ένα κράτος, με πολίτευμα φιλελεύθερο και δημοκρατικό, οι περιορισμοί των ατομικών και πολιτικών ελευθεριών δεν μπορεί να υπερβαίνουν ορισμένα όρια, πέρα απ' τα οποία, τούτο αποβάλλει τα παραπάνω ειδοποιά χαρακτηριστικά του" ("Ατομικές ελευθερίες"), και να συμφωνήσουμε με τον Ν. Κων/λο ότι "η φθαρμένη από τη χρήση που της έκαναν όλα τα καθεστώτα, σ' όλες τις περιόδους, άποψη, σύμφωνα με την οποία, η ιδιαιτερότητα της στρατιωτικής ζωής είναι ασυμβίβαστη με τις κατοχυρωμένες, συνταγματικά, λειτουργίες κοινωνικής και πολιτικής έκφρασης, είναι ακριβώς εκείνη η αντίληψη που σχετικοποιεί τη δημοκρατία, στεγανοποιεί τους χώρους της δημόσιας ζωής, προωθώντας έτσι στην πράξη την τακτική της πολιτικής απομόνωσης της κοινωνίας, στις σχέσεις της με τους φορείς της εξουσίας" (σχολιαστής Νο 9 '83).

Η επίκληση της αντισυνταγματικότητας των διατάξεων των Σ.Κ. και Σ.Π.Κ. δεν επικαλείται τη δημοκρατικότητα του συντάγματος '75, αφού μάλιστα το ίδιο κατοχυρώνει τη στεγανότητα - αντισυνταγματικότητα του στρατού: 1) Με το να μη ρυθμίζει το ίδιο το σύνταγμα τα της δομής, λειτουργίας, ελέγχου των Ε.Δ. 2) Με το να προβλέπει ειδική στρατιωτική δικαιοσύνη. 3) Με το να δίνει υπεραρμοδιότητες σε σχέση με το στρατό σε ένα πρόσωπο, τον πρόεδρο της Δημοκρατίας. 4) Με το να στηρίζεται σε τελευταία ανάλυση στη "δια της ισχύος των όπλων" επιβολή του κοινωνικού συστήματος, με τη δυνατότητα χρησιμοποίησης των Ε.Δ. από τον πρόεδρο της δημοκρατίας. Η επίκληση της αντίθεσης της στρατιωτικής πειθαρχικής και ποινικής δικαιοσύνης προς το Σύνταγμα δίνει μόνο το δικαίωμα στους φαντάρους να αμυνθούν, σπάζοντας τη στεγανότητα των Ε.Δ., αναδεικνύοντας τις συνθήκες της καθημερινής ζωής στους στρατώνες και επιβάλλοντας, σε ένα πλατύ φάσμα κοινωνικών και πολιτικών δυνάμεων, να πάρουν θέση απέναντι στο πρόβλημα στρατός.

οι φαντάροι αντιστέκονται

Οι νόμοι, όσο και αν θέλουν, δεν μπορούν να στερήσουν, από τη στρατευμένη νεολαία, το δικαίωμά της να ζήσει. Να μην αρνηθεί "τις προσωπικές της θελήσεις και δραστηριότητες" δηλ. την προσωπικότητά της. Η νεολαία όλο και λιγότερο "πειθεται" και "πειθαρχεί". Όλο και λιγότερο, αναγνωρίζει, "εις μίαν υψηλά ισταμένη αρχήν, υπεράνω των απόψεων", το δικαίωμά της, να συντρίβει την ταυτότητά της. Η αύξηση των επιβαλλόμενων ποινών δεν μπορεί ν' ανακόψει την ατομική και συλλογική αντίσταση και πάλη των φαντάρων. Είναι πολύ χαρακτηριστικά, της διάστασης και του είδους της "απειθείας" των φαντάρων, τα παρακάτω στοιχεία: το 1980 το ποσοστό των τιμωρημένων στρατευμένων ήταν 142,8% ενώ το '79 ήταν μικρότερο: 112,7%, ο αριθμητικός μέσος όρος των ημερών ποινής ανα τιμωρημένο το '80 ήταν 5,63 ημέρες ενώ το '79: 5,98. Ο μέσος δείκτης πειθαρχικότητας (δηλ. το σύνολο των ημερών ποινής/100 άνδρες) το 80 ήταν 803,87 και το '79 673,5. Μεταξύ 79-80 υπάρχει αύξηση του ποσοστού των τιμωρημένων κατά 27%, ενώ η μέση διάρκεια των ποινών μειώθηκε κατά 0,35 ημέρες. Γενικά ο δείκτης πειθαρχικότητας αυξήθηκε κατά 19%.

Στην ποσοστιαία συμμετοχή των παραπτώματων, την πρώτη θέση: συμπεριφορά μέσα στο στρατόπεδο: 28,42%, πλημ-

μελής εκτέλεση καθηκόντων: 26,9%, συμπεριφορά εκτός στρατόπεδου: 10,51%, εμφάνιση: 8,39%. Είναι χαρακτηριστικό, ότι, ενώ μεταξύ '70-'77 την πρώτη θέση έχουν οι ποινές για πλημμελή εκτέλεση καθηκόντων με 17,15%-33,51%, από το '78 και πέρα, την πρώτη θέση παίρνουν τα σχετικά με τη συμπεριφορά μέσα στο στρατόπεδο: 28,42%-40,10%. Επίσης αδικαιολόγητη απουσία από την παρατακτική δύναμη (αυθαίρετη άδεια, λιποταξία κ.λ.π.), παρουσιάζει σοβαρή αύξηση τάση, από 6% το '70 πέρασε στο 16% το '80. Συνολι-

κή διάρκεια ημερών φυλάκισης: 139.973 (Στατιστική επετηρίδα στρατού έτους '80. (Από την παράθεση που κάνει το Μαρξιστικό Δελτίο Οκτ. Δεκ. '82). Οι αντιστάσεις των φαντάρων, λίγο αργότερα, πέρα από τον άτυπο χαρακτήρα, που υποδηλώνουν τα παραπάνω στοιχεία, μιας συνήθως μαζικής αλλά ατομικής άρνησης υποταγής, θα πάρουν πιο συγκεκριμένη μορφή, μέσα από την αυτοοργάνωση των φαντάρων στις επιτροπές στρατιωτών-ναυτών-σμηνιτών. Οι κεντρικές εμφανίσεις και εκδηλώσεις των επιτροπών φαντάρων θα αξιώσουν: Να πέσουν τα τείχη της σιωπής. Όχι στην υποταγή, τη ρομποτοποίηση, την παθητικοποίηση της καθημερινής-μας ζωής μέσα στους στρατώνες.

— Κάθε καράβι, κάθε στρατόπεδο και μια επιτροπή στρατιωτών.

— Κάθε πόλη και μια επιτροπή συμπαράστασης.

Συμπεράσματα από την αναφορά του 2ου γραφείου (στατιστικής) "μεταβολή της συμπεριφοράς των νέων οπλιτών επί τα χείρω". Συμπέρασμα δικό-μας: ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ. Και είναι γνωστό, ότι η αρχή κάθε αλλαγής είναι οι κινητοποιήσεις των μαζών, οι δικές-τους πρωτοβουλίες" (Β' Παν/κη Συν/ση Αντιπρ. των Επιτροπών Στρατιωτών). Οι φαντάροι διεκδικούν το δικαίωμά-τους στη ζωή, ανάμεσα στ' άλλα, και απαιτούν:

— ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ

- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ 20-1
- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΝΟΜΙΑΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΩΝ
- ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΥΝ ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ

Στρατιωτική Νομοθεσία:

1. Μια τεράστια κουρτίνα σε ένα μικροσκοπικό φεγγίτη" του Φάνη Πρόκα. ΑΝΤΙ (μετά το 167).
2. "Στρατιωτικός Κανονισμός" του Ν. Κωνσταντόπουλου, Σχολιαστής 9.
3. Πρακτικά της Βουλής: 8-4-83.
4. Σύνταγμα του '75.
5. Στρατιωτικός Κανονισμός 20-1.
6. "Ας μιλήσουμε λοιπόν για τα Στρατοδικεία" Μιχ. Ζούβελου, ΑΝΤΙ 167.
7. Διακηρύξεις Α' και Β' Πανελλαδικών Συν/σεων Επιτροπών Στρατιωτών.
8. Στατιστική Επετηρίδα Στρατού, Έτους 1980.
9. "Ατομικές Ελευθερίες" Πανεπιστημιακές παραδόσεις Αρ. Ι. Μάνεση 1979.
10. Συνέντευξη τύπου για την ίδρυση της ΚΕΕΔ στο Δικηγορικό Σύλλογο Αθηνών.

Οι πειθαρχικές ποινές και οι επιπτώσεις τους στη ζωή των φαντάρων

"Γκαϊταλίτσης Κώστας, 21 χρόνων. Υπηρετούσε στην Ελευθερούπολη Καβάλας στο 50 Σ.Π. Απολυόταν σε μερικές μέρες και "έφαγε" 20ήμερη φυλάκιση οπότε λιποτάχτηκε και στη συνέχεια κατάπιε γεωργικό φάρμακο".

Μια είδηση που δημοσιεύτηκε στα "Νέα" της 10-6-83 και καταγράφεται στο περιοδικό της Επιτροπής για το Στρατό Νο5 σαν η 21η αυτοκτονία της περασμένης χρονιάς.

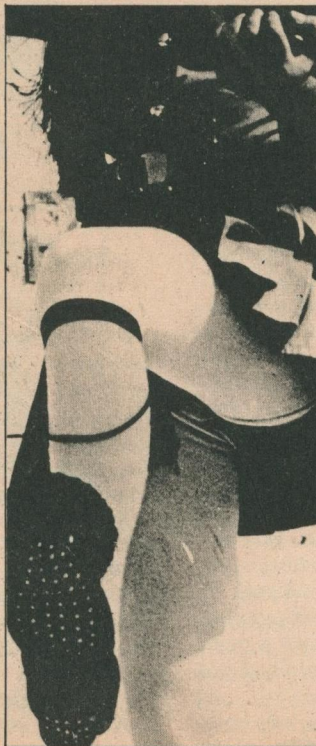
Δε δόθηκε συνέχεια στην είδηση. Δεν ξέρουμε αν το μοναδικό αίτιο για την αυτοκτονία του φαντάρου ήταν η εικοσαήμερη φυλάκισή-του, καθώς επίσης δε μάθαμε ποτέ αν ο Διοικητής του πήρε προαγωγή ή "ελέγχθηκε" για την υπερβολική αυστηρότητά-του.

Εκείνο όμως που φάνηκε ξεκάθαρα είναι ότι η πειθαρχική ποινή δεν είχε μια "επίπτωση" στη ζωή-του Κώστα αλλά είχε μια συνέπεια μακάβρια καθοριστική: Τερμάτισε τη ζωή-του ή τουλάχιστον συντέλεσε σημαντικά ώστε να την τερματίσει.

Πήραμε αυτή την "ακραία" περίπτωση για να δείξουμε ότι οι επιπτώσεις των πειθαρχικών ποινών στη ζωή των φαντάρων καλύπτουν ένα τεράστιο φάσμα συνεπειών που μπορεί να είναι μια στιγμιαία δυσσυνείδηση ή δυσσυνείδηση μέχρι και να έχουν οδυνηρά όπως το παραπάνω αποτελέσματα. Αυτά όλα εξαρτώνται από το πόσο μεγάλο θεωρείται ότι ήταν το "αδίκημα", ποια η ψυχολογική κατάσταση του παραπτώματι φαντάρου, πώς αντιμετωπίστηκε από τους συναδέλφους-του, πώς το χει-

ρίστηκε ο τιμωρός - Διοικητής κ.λ.π. Εδώ βέβαια ούτε ψυχαναλυτές είμαστε ούτε από νομικής πλευράς εξετάζουμε το θέμα, αν δηλαδή ένας στρατιωτικός έχει το δικαίωμα να δικάζει, να καταδικάζει, να αθώνει.

Εδώ θα σταθούμε από την άποψη του φαντάρου που αντιμετωπίζει την απειλή της πειθαρχικής ποινής, θα ανα-

φερθούμε στους λόγους που επιβάλλονται αυτές οι ποινές, στα αιτιολογικά-τους και τέλος στη θέση των επιτροπών φαντάρων για την κατάργηση της πειθαρχικής φυλακής και των Στρατοδικείων.

Κατ' αρχή αξίζει να αναφέρουμε ότι ο ίδιος Διοικητής για το ίδιο "παράπτωμα" τιμώρησε ή απάλλαξε. Αξίζει να υπενθυμίσουμε ότι για μεγαλύτερα "παράπτώματα" έχουν πέσει μικρότερες ποινές και αντίστροφα. Αξίζει να πούμε πως φεύγουν ευχαριστημένοι φαντάροι από τη "γραμμή αναφοράς" γιατί έφαγαν μόνο δυο μέρες φυλακής ενώ περίμεναν δεκάρα. Είναι πασίγνωστο ότι κανένας κανονισμός ΔΕΝ ΕΦΑΡΜΟΖΕΤΑΙ απλούστατα ΧΡΗΣΙΜΟΠΟΙΕΙΤΑΙ, ανάλογα με τα γούστα των κ. Αξιωματικών και με τις συνθήκες, σαν ΑΠΕΙΛΗ, σαν ΠΙΕΣΗ, σαν ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ.

Η αυθαίρετη ερμηνεία και εφαρμογή των κανονισμών γίνεται από το σύνολο των Αξιωματικών και δεν αφορά συγκεκριμένες περιπτώσεις, αντιστοιχεί όμως σε πολύ συγκεκριμένες σχέσεις που σκόπιμα οικοδομούνται πάνω στην άγνοια των φαντάρων, σε σχέση με το τί δικαιώματα έχουν και οπωσδήποτε μέσα σ' ένα κλίμα τρομοκρατίας για όσους "ψάχνουν τη δουλειά" ή μέσα σε μια κατάσταση "ωχαδερφισμού" εκεί που το σλόγκαν "μην την ψάχνεις, φίλε, εκεί που τελειώνει η λογική αρχίζει ο στρατός" βρίσκει οπαδούς.

Είναι ολοφάνερο ότι η πειθαρχική ποινή δεν αποτελεί παρά το δεκανίκι και ταυτόχρονα το όπλο του Διοικητή

δηλαδή είναι το μέσο για την άσκηση της εξουσίας-του. Μιας εξουσίας αυταρχικής και ανεξέλεγκτης που απαιτεί αυστηρή πειθαρχία και υποταγή σε διαταγές άνωθεν ή σε δικές-του "φαινές". Ο παραλογισμός δεν μπορεί παρά να στηριχτεί στη βία που πολλές φορές μπορεί να είναι και σωματική. Η καταστολή και η τυφλή υπακοή είναι οι αντικειμενικοί στόχοι της λειτουργίας των πειθαρχικών ποινών. Η ηθική-τους καταξίωση είναι η "πειθαρχία του στρατεύματος", που χωρίς αυτή ο στρατός θα είναι "όχλος ενόμως οπλοφορούντων" όπως μας έλεγε σε ομιλίες-του ο Στρατηγός. Μ' αυτή την έννοια, η πειθαρχική ποινή χρησιμοποιείται "εurytata" εκεί όπου υπάρχουν οι περισσότερες αντιδράσεις — κύρια ατομικές — επιδιώκεται μάλιστα να λειτουργεί παραδειγματικά. Ο ανώτερος ιεραρχικά έχει δικαίωμα να την επαυξήσει κι έτσι αν δε γίνονται π.χ. ζωντανές αναφορές Ταξιαρχίας με την ανάγνωση των Ημερησίων Διαταγών σε συγκεντρώσεις της Μονάδας έχουμε την ευκαρία να ακούσουμε ότι ο κ. Ταξιαρχος επαυξάνει την ποινή του τάδε στρατιώτη, που μπορεί και να μην ανήκει στη δικιά-μας Μονάδα, γιατί έκανε αυτό ή εκείνο το "έγκλημα". Μετά απ' αυτό, συνήθως ακολουθεί το λογίδριο του Διοικητή της Μονάδας που επικροτεί την ενέργεια του ανώτερου-του κι ύστερα συνήθως στο τέλος τονίζει: Μην πιάσω στρατιώτη δικό-μου να κάνει ΑΥΤΟ γιατί θα και θα και θα τον.... Τα συναισθηματά-μας; Οι σκέψεις-μας; Ναυτία, αηδία, αγανάκτηση, γελοιοτητα για τις μεθόδους-τους, για τις ιεραρχίες-τους, για τις δομές-τους, για όλα.

Δεν είναι υπερβολή αν θα πούμε ότι επί 22 μήνες ο φαντάρος ζει κάτω από το φάσμα μιας ΑΠΕΙΛΗΣ για μια πειθαρχική ποινή που θάχει σαν συνέπεια να του μεγαλώσει τη θητεία. Ζει δηλαδή με την "αγωνία του τερματοφύλακα πριν από το πέναλτυ" για να δανειστεί τον τίτλο του γνωστού κινηματογραφικού έργου. Αλλά η συνεχής αγωνία αυτή και η ένταση δεν μπορεί να μην έχει επίδραση στη ζωή-του.

Πρώτ' απ' όλα αλλοτριώνει. Αναστέλλει κάθε εκδήλωση αυθόρμητης συμπεριφοράς, εξαφανίζει την πρωτοβουλία, φυλακίζει τη σκέψη. Παραλύει κάθε διάθεση για αντίσταση και κάνει τρόπο ζωής την αποδοχή κάθε είδους εξευτελισμού. Δεν είναι λίγες οι φορές στο στρατό που ακούμε τη φράση: "Αν τον συναντήσω αυτόν έξω όταν θάμαι πολίτης θα τον...." Εδώ πιστεύουμε φανερώνεται σ' όλη-τη τη διάσταση η δεμένη χειροπόδα επιθυμία.

Έτσι εξηγείται πώς "αξιοπρεπείς" στην πολιτική-τους ζωή άνθρωποι ευαίσθητοι και ευέξαπτοι ενάντια σε κάθε είδους καταπίεση της προσωπικότητας και παραβίαση των δικαιωμάτων, μέσα

στο στρατό αλλάζουν στάση, υιοθετούν την ατομική λύση, γίνονται σαν δόκιμοι, υπαξιωματικοί ή απλά παλιοί φαντάροι "καφονόμουτρα" ή "γλυψιματίες" ή "κοιτάζουν τη δουλειά-τους".

Η απειλή και μόνο λειτουργεί προληπτικά. Έτσι ο στρατός σαν μηχανισμός κάνει άνετα τη δουλειά-του. Απομονώνει ή αποθαρρύνει τους πιθανούς "ταραξίες", προσελκύει τους χαφιέδες-του, που έχει γεννήσει ο φόβος της ποινής, ο τρόμος μπροστά σ' αυτό που φαίνεται πανίσχυρο.

Θα ήταν όμως λάθος να βλέπαμε την πειθαρχική ποινή ξεκομμένη από τις συνθήκες ζωής στο στρατό. Δεν είναι καθόλου παράδοξο ότι σε εκτός κέντρου μονάδες, όπου οι συνθήκες ζωής είναι πιο σκληρές, εκεί υπάρχει μεγαλύτερη αυστηρότητα, μεγαλύτερη πειθαρχία, περισσότερη ψυχική και σωματική κούραση εκεί έχουμε πιο συχνές, πιο αυστηρές ποινές.

Εκεί που ο φαντάρος είναι ολοκληρωτικά ξεκομμένος από τον κοινωνικό-του περίγυρο, εκεί που η έξοδος δεν έχει κανένα νόημα παρά να πάρει κανείς ένα τηλέφωνο — αν πιάσει γραμμή — εκεί ακριβώς κόβεται η έξοδος (με τη φυλακή — τη στέρηση) πιο συχνά, πιο αβασάνιστα, πιο εύκολα.

Εδώ δεν επικαλούμαστε τη μεγαλοψυχία κανενός καραβανά, αλλά απλούστατα θέλουμε να κάνουμε πιο ζωντανή την όψη του στρατού και της θητείας. Η φράση κάποιου φαντάρου που έλεγε: "Μας φέρανε στο 'νησί του Διαβόλου να υπηρετήσουμε, μας έ-

χουν τaráξει και στη φυλακή" πιστεύουμε τα λέει όλα. Μόνο νησιά του Διαβόλου, που είναι όλα τα νησιά και δυστυχώς όχι μόνο αυτά. Στον Έβρο, στην Ξάνθη, στα Γιάννενα η κατάσταση είναι ανάλογη. Καταγγελίες σε εφημερίδες και περιοδικά υπάρχουν άφθονες.

Έτσι λοιπόν μέσα στις συνθήκες αυτές που ζει το 90% του στρατού δεν μπορεί παρά η πειθαρχική ποινή — η "καμπάνα" — να συζητιέται στο Κ.Ψ.Μ. και στους θαλάμους. Τα σχόλια ποικίλλουν. Η τοποθέτηση του καθένα εξαρτάται από την ωριμότητα που αντιμετωπίζει το πρόβλημα στρατός. Ο φαντάρος δεν έβαλε τη ζωή-του στο βραχνά της ποινής, η ποινή μπήκε στη ζωή-του.

Μπήκε μάλιστα από συγκεκριμένους ειδικούς πάνω στο θέμα των μεθόδων της άσκησης εξουσίας.

Μιας εξουσίας που παρ' όλη τη φαινομενικά τρομαχτική-της δύναμη είναι ανίκανη τελικά να επιβληθεί.

Η Πρωσική Οργάνωση του στρατού μπροστά στις σύγχρονες κοινωνικές απαιτήσεις φαίνεται ότι δεν αντέχει. Οι πιέσεις είναι πολύ συγκεκριμένες και καθημερινά εντείνονται. Η νεολαία κι αυτού ακόμη του κόμματος που κυβερνά άσκησε την κριτική-της σε σχέση με την πολιτική του ΠΑΣΟΚ στο στρατό.

Οι κανονισμοί πρέπει να αλλάξουν αλλά οι "τεχνικοί" σηκώνουν ψηλά τα χέρια. Έχουν εγκλωβιστεί οι ίδιοι μέσα στο τέρας που κατασκεύασαν. Ξέρουν πως οποιαδήποτε μεταβολή θα ανοίξει τους ασκούς του Αιόλου. Ο καπιταλι-

σμός ζει το αδιέξοδο-του και στο στρατό, όπως και στην εκπαίδευση και την οικονομία.

Από την άλλη μεριά το αίτημα των επιτροπών φαντάρων για το συνδικαλισμό στο στρατό, παρ' όλα τα εμπόδια που υψώνουν οι πειθαρχικές ποινές, φαίνεται ότι κερδίζει έδαφος.

Η κυβέρνηση πέρασε κάποια μέτρα που δεν αλλάζουν δομές (πολιτικά ρούχα, μαλλιά). Η δυστοκία υπάρχει αλλού: Ο Σ.Κ. 20-1 που απαγορεύει "κάθε γογγυσμό και κάθε αυθάδη λόγο" παραμένει. Κάθε προσπάθεια τροποποίησής-του μέχρι στιγμής έχει αποτύχει.

Εκείνο που πέτυχε πρόσφατα και δεν το έχει περάσει ακόμη απ' τη Βουλή ο κ. Μαγκάκης είναι όχι την κατάργηση των Στρατοδικείων, που βαρύνδουπα μας είχε υποσχεθεί, αλλά να γίνουν οι Στρατοδικές ξεχωριστό δικαστικό σώμα και ενιαίο για Στρατό - Ναυτικό - Αεροπορία. Δε θα φοράνε στολή αλλά θα δικάζουν με πολιτικά. Έβγαλε δηλαδή τα ρούχα ο στρατοδικής και τα ξαναφόρεσε αλλιώς. Εμείς πάντως θα προτιμούσαμε να δικάζουν όχι με πολιτικά ούτε με στολή αλλά γυμνοί ή με μαγιώ ή αν θέλουν με ρόμπα και παντούφλες.

Πιο πολύ όμως θα θέλαμε από τον κ. Υπουργό της Δικαιοσύνης να εμμένει στην αρχική-του υπόσχεση: Να καταργηθούν τα στρατ. οδικεία και επιπλέον η ποινή της φυλακής που παρατείνει τη θητεία. Να γκρεμιστούν τα πειθαρχεία των Στρατοπέδων, αυτές οι "μικρές Βασιλλίες".

Επιπλέον θα θέλαμε, σε συνεργασία με το συντροφό-του κ. Δροσογιάννη, να μας δώσει μερικά χρήσιμα για μας

στατιστικά στοιχεία. Αυτά τα στοιχεία (που εν πάση περιπτώσει ξέρουμε ότι φτάνουν και σε σας ελαφρώς αλλοιωμένα όσο ανεβαίνουν ιεραρχικά από τις μονάδες) αφορούν:

Σε πόσες χιλιάδες μέρες ανέρχονται οι Πειθαρχικές ποινές φυλάκισης των φαντάρων, ναυτών και σμηνιτών την περασμένη χρονιά και για πόσες υπάρχει πρόβλεψη τη φετινή. Ποια είναι τα κύρια παραπτώματα (πειθαρχικά) που κάνουν οι φαντάροι. Αν και πόσο γελοία κρίνονται κάποια αιτιολογικά που λένε π.χ. Τιμωρήθηκε με τόσες μέρες φυλάκιση ο τάδε, γιατί αρνήθηκε να εκτελέσει τη διαταγή ανωτέρου που τον διέταξε να κόψει το μουστάκι-του, ή τα μαλλιά-του, ή τις βλεφαρίδες-του, ή.....

Δυστυχώς όμως όλα αυτά δεν υπόκεινται σε κοινοβουλευτικό ούτε σε Δημοτικό έλεγχο. Τα προσχήματα της ιερής αποστολής των Ενόπλων-μας - σας δυνάμεων, η Εθνική-μας - σας Άμυνα, είναι αρκετά να διατηρήσουν τα όποια στεγανά και να εμποδίσουν τα μέλη της Εθνικής Αντιπροσωπίας που στο κάτω κάτω αντιλαμβάνονται με υψηλό αίσθημα ευθύνης την αποστολή-τους να καταθέσουν κάποια επερώτηση ή να ασχοληθούν με το πρόβλημα των πειθαρχικών ποινών. Άλλωστε όλα αυτά αποτελούν στρατιωτικά μυστικά και η Πολιτεία δε θα πρέπει να ανακατεύεται στο έργο του στρατού. Στο εθνοσωτήριο π.χ. έργο όπου ο ουλαμός συντήρησης των στρατιωτικών οχημάτων γίνεται συνεργείο συντηρήσεως και επισκευής του Ι.Χ. αυτοκινήτου του κάθε καραβανά. Όπου ο υπηρέτης του Έθνους φαντάρος γίνεται ο Ι.Χ. ηλεκτρολόγος-

σας, ή μογοιτζής-σας, ή οικοδόμος-σας, ή αχθοφόρος-σας με αντάλλαγμα μια άδεια, μια μείωση της πειθαρχικής-του ποινής. Παράλληλα μπορείτε να εφαρμόσετε κάθε διάκριση, κάθε εξευτελισμό, να ρίχνετε όποτε γουστάρετε για τον πιο ασήμαντο λόγο την "καμπάνα"-σας.

Οι φαντάροι πρέπει να μάθουν να ζουν με το άγχος. Άλλωστε μ' αυτό τον τρόπο ασκούνται. Η κοινωνία έξω τους επιφυλλίσσει αρκετές δυσκολίες. Θα πρέπει να γίνουν ΑΝΤΡΕΣ. Που σημαίνει πως πρέπει να μάθουν να έρπουν και να "έρπουν", να γλύφουν, να ελίσσονται και να "ελίσσονται".

Αυτό όλα έχουν κάνει συνείδηση οι "Επιτροπές φαντάρων" γι' αυτό και "ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ". Αμφισβητούν το δικαίωμά-σας να προσθέτετε θητεία και να αφαιρείτε ζωή. Στην πολιτική ζωή-τους οι φαντάροι μπορούν να προσφέρουν περισσότερα στην κοινωνία και στους εαυτούς-τους από το να φτιάχνουν "φάκελλο" το μαζιλάρι και "αεροδρόμιο" το κρεβάτι, από το να γυαλίζουν κουμπιά, πόρπες, παλιοςίδερα και τα Ι.Χ. αυτοκινήτά-σας. Γι' αυτό και χρειαζόμαστε τις μέρες που μας κλέβετε.

Τέλος ξέρουμε ότι στρατός μπορεί να σημαίνει πειθαρχία και πειθαρχία ποινή, αλλά και άνθρωπος σημαίνει δικαίωμα στη ζωή και ζωή πρωτοβουλία και σκέψη. Εμείς έχουμε ήδη διαλέξει: Από το ΣΤΡΑΤΟ προτιμάμε τον ΑΝΘΡΩΠΟ. Από την ΠΕΙΘΑΡΧΙΑ το ΔΙΚΑΙΩΜΑ ΣΤΗΝ ΖΩΗ. Από την ΠΟΙΝΗ την ΠΡΩΤΟΒΟΥΛΙΑ ΚΑΙ ΤΗ ΣΚΕΨΗ. Εσείς;

ΚΑΤΑΓΙΤΕΛΙΑ ΟΜΑΔΑΣ ΝΑΥΤΩΝ

Ο λύκος κι αν γέγρασε κι άλλαξε
το μαλλί-του
Ούτε το νου-του άλλαξε ούτε την
κεφαλή-του

Κάπως έτσι είναι τα πράγματα και στο Ναύσταθμο συνάδελφε ναύτη και φίλε Χανιώτη.

Δεν έκλεισαν ακόμα σαράντα μέρες από τότε που αυτοκτόνησε ο ναύτης Νίκος Μανιουδάκης απ' τα Νεροκούρου και η ζωή στο Ναύσταθμο άρχισε να ξαναβρίσκει το ρυθμό-της.

Οι άθλιες συνθήκες ζωής, ο καθημερινός μπαμπούλας του ποινολόγιου και της φυλακής, οι εξοντωτικές βάρδιες, οι φωνές και απειλές των γαλονάδων, η συνεχής "πρώθηση εργασιών" στην ημερήσια διάταξη. Για τους στρατοκράτες δε συμβαίνει τίποτα. Το αυτί-τους δεν ιδρώνει. Ώς πείραξε μόνο η "αυθάδεια" του συναδέλφου να αυτοκτονήσει σε περιοχή ευθύνης-της. Γιατί άλλωστε να ανησυχούν αφού αυτοί τα ξέρουν όλα. Φταίμε οι ίδιοι αφού είμαστε προβληματικοί, καλομαθημένα παιδιά, μαλθακοί, ψυχοπαθείς, (γι' αυτό άλλωστε υπάρχουν κι οι ψυχολόγοι τελευταία στα στρατόπεδα).

Όμως εμείς που ζούμε καθημερινά όσα ζούσε ο άτυχος συναδέλφους ξέρουμε:

ΔΕΝ ΕΙΜΑΣΤΕ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΟΙ.

Η ΘΗΤΕΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΞΟΤΩΤΙΚΗ.

Και αυτή-μας την πεποίθηση και αντίθεση ο καθένας-μας προσπαθεί να την εκφράσει όπως μπορεί.

Έτσι προ ημερών βρέθηκε στο βιβλίο εφοδίας μιας σκοπιάς γραμμένες μερικές αυτοσχέδιες μαντινάδες που αναφε-

ρόταν στα παραπάνω γεγονότα (αυτοκτονία, συνθήκες ζωής, ευθύνες).

Σ' αυτό το "έγκλημα" τους οδήγησε η αγανάκτηση, η συναισθηματική φόρτιση για το χαμό του συναδέλφου.

Και η "Ασφάλεια του Ναυστάθμου" (δίδυμο αδελφάκι της πολιτικής ασφάλειας) όρμησε να ξετρυπώσει τους ενόχους. (Δεν ξέρεις μπορεί να κρύβεται καμιά συνομοσία πίσω από την αυτοκτονία και τις μαντινάδες).

Δεκάδες ναύτες καλέστηκαν για να εξετάσουν τους γραφικούς χαρακτήρες και αν ήταν εντός ή εκτός στρατοπέδου - Ναυστάθμου.

Με μυστικότητα και τρομοκρατία ανακαλύφθηκαν οι δράστες. (Πάντα παραγωγική και αποτελεσματική η ασφάλεια). Και άρχισε να μαγειρεύεται η ποινή του "έγκληματος". Τελικά οι στρατοκράτες "έριξαν" 20 και 25 ημέρες αντίστοιχα αυστηρή φυλάκιση. Αυτή είναι η τιμή 2-3 μαντινάδων.

Συναδέλφε ναύτη, χαρμόμαστε που αντιστέκεσαι καθημερινά, που δεν γίνεσαι πόνι του κάθε γαλονά. Μαζί-σου συντασμάστε για να δείξουμε ότι "οι Κυβερνήσεις πέφτουνε μα ο στρατός όπως είναι μένει".

Φίλε Χανιώτη, ζητάμε τη συμπαράστασή-σου, για να γκρεμίσουμε τους τοίχους της σωπής γύρω από τη ζωή-μας στο στρατό. Για να ξεσπεδάσουμε το κλίμα που επικρατεί και που αύριο θα βαφτίσει το παιδί-σου προβληματικό.

— ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ

— ΚΑΛΥΤΕΡΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ

— 12ΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

— ΝΑ ΑΠΟΦΥΛΑΚΙΣΤΟΥΝ ΟΙ ΤΙΜΩΡΗΜΕΝΟΙ ΣΥΝΑΔΕΛΦΟΙ

Η προκηρυξη αυτή κυκλοφορήσε και μοιράστηκε από την επιτροπή ναυτών του Ναυστάθμου Χανίων.

Η συζήτηση ανάμεσα στους στρατιώτες όρος για τον προσανατολισμό του κινήματος

Η συζήτηση ανάμεσα στους φαντάρους πάνω στην κριτική εκτίμηση της μέχρι τώρα δράσης των επιτροπών και τον προσανατολισμό του κινήματος, έχει ανοίξει. Πήραμε και δημοσιεύουμε παρακάτω τρία κείμενα στρατιωτών που διαπραγματεύονται αυτό το θέμα. Όπως και σε άλλα άρθρα του περιοδικού έχουμε επισημάνει, πιστεύουμε ότι είναι εξαιρετικά σημαντικό να ξεκινήσει και να συστηματικοποιηθεί μια διαδικασία αναζήτησης και σε βάθος ανάλυσης των όρων, των μεθόδων και των μορφών ανασυγκρότησης του κινήματος μέσα στα στρατόπεδα.

Απ' αυτό το τεύχος το περιοδικό ανοίγει μια τέτοια στήλη διαλόγου. Περιμένουμε τις απόψεις-σας.

ΚΙΝΗΜΑ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Το παρακάτω κείμενο γράφτηκε μετά από τις συναντήσεις των Επιτροπών που έγιναν στην Αθήνα στα τέλη του '83. Δεν αποτελεί σύνθεση των απόψεων που εκφράστηκαν, αλλά μια προσπάθεια στην κατεύθυνση της αναζήτησης των αιτιών που εμποδίζουν την ανάπτυξη της συνδικαλιστικής δράσης μέσα στα στρατόπεδα. Αυτό το ζήτημα αποτελεί σήμερα και το κύριο πρόβλημα τόσο των επιτροπών Στρατιωτών όσο και των Επιτροπών πολιτών που ασχολούνται με το κίνημα των φαντάρων. Η λύση-του έχει αποφασιστική σημασία για την εξέλιξη του κινήματος, για την ίδια την επιβίωσή-του.

Εδώ θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι η λύση αυτή μπορεί και να είναι η υιοθέτηση μιας διαφορετικής κατεύθυνσης στη μέχρι τώρα δουλειά-μας. Η συνάντηση άλλωστε απέδειξε ότι ωριμάζουν κάποιες προτάσεις για καινούριες κατευθύνσεις στη δουλειά-μας.

Αυτή την υπόθεση θα πρέπει να την αναλάβουμε εμείς είτε σαν άτομα είτε σαν Επιτροπές φαντάρων μέσα από συζητήσεις ή κείμενα. Το περιοδικό για το στρατό, το ΡΑΔΙΟ ΑΡΒΥΛΑ που θα κυκλοφορήσει ξανά παρέχουν αυτή τη δυνατότητα.

Επίσης θα πρέπει να διευκρινιστεί ότι παράλληλα γίνεται μια προσπάθεια που θα έχει σαν στόχο να προσδιορίσει την έννοια του συνδικαλισμού μέσα στο στρατό και στις σημερινές συνθήκες, καθώς επίσης και να αποσαφηνίσει τους στόχους του κινήματος των φαντάρων σαν συστατικό στοιχείο του κινήματος της νεολαίας.

Επιτροπές
φαντάρων:
Μια οριακή
κατάσταση;

Η δουλειά στο στρατό, που σήμερα έχει γύρω στα τέσσερα χρόνια ζωής, καθορίζεται σήμερα από μια ΑΝΤΙΦΑΣΗ. Μια ΑΝΤΙΦΑΣΗ που προσδιορίζεται από την ΑΔΥΝΑΜΙΑ να κάνει πράξη αυτό που θεωρητικά διεκδικεί. Αυτή είναι η θεωρητική διεκδίκηση των "Συνδικαλιστικών Ελευθεριών", ενώ στην πράξη μέσα στα στρατόπεδα δεν κατόρθωσε να δημιουργήσει γεγονότα με ένα γενικότερο κοινωνικό αντίχτυπο, που τουλάχιστον να αποδείχνουν την "ροπή" του κινήματος.

Αυτό το γεγονός, μας αναγκάζει να στραφούμε στους εαυτούς-μας. Να δούμε τι είναι οι επιτροπές σήμερα, τι έχουν κατορθώσει, πόσο έχουν αγγίξει τους στόχους-τους κι ακόμη, αν σωστά τους έχουμε αντιληφθεί αυτούς τους στόχους.

Όπως είναι γνωστό η δουλειά στο στρατό δεν είναι αποτέλεσμα της προγραμματισμένης πρωτοβουλίας κάποιου κόμματος ή κάποιας οργάνωσης. Οι άνθρωποι που δούλεψαν και δουλεύουν μέσα στις επιτροπές δεν αναδείχτηκαν και δεν συνειδητοποιήθηκαν μέσα από την πάλη-τους στα στρατόπεδα για τα "δικαιώματα των φαντά-

ρων". Ήταν πολιτικοποιημένοι πριν από τη στράτευσή-τους αλλά δεν εκτελούσαν κάποιες κομματικές εντολές και πιο πολύ εξυπηρετούσαν μια προσωπική-τους ανάγκη: τη συνέχιση της πολιτικής-τους πάλης μέσα στο στρατό, και μάλιστα σε περίοδο που είχε αρχίσει η αντίστροφη μέτρηση για τις εξωκοινοβουλευτικές οργανώσεις, καθώς επίσης και κάποιες καταλυτικές διαδικασίες στις νεολαίες του ΠΑΣΟΚ και του ΚΚΕ εσ.

Αποτέλεσμα αυτής της κατάστασης (απελευθέρωση δυναμικού από τα ιδεολογικά δεσμά και σεχταρισμούς οργανώσεων και κομμάτων) ήταν η προσπάθεια των στρατευμένων μελών, ή πρώην μελών αυτών των οργανώσεων να αναζητήσουν στο χώρο-τους (το στρατό) μορφές δράσεις που από τη μια θα τους δένανε με τις καινούριες αντιλήψεις περί κράτους, μηχανισμών κ.λ.π. και από την άλλη θα εξασφαλίζουν τη συνέχιση της πολιτικής-τους δράσης.

Έτσι σήμερα αρχίζουν να γίνονται πολύ συγκεκριμένες οι ιδέες, οι θεωρίες και οι αντιλήψεις που καθόρισαν την εξέλιξη αυτού του κινήματος. Οι επιτροπές στις μονάδες ή τα καράβια υπάρχουν αλλά σιωπούν. Σιωπούν γιατί διαπίστωσαν ότι η καταγγελία των συνθηκών ζωής είναι ξεπερασμένη. Σιωπούν γιατί είδαν ότι οι "Επαναστατικές" διακηρύξεις επιτροπών ή ομάδων δεν μπόρεσαν να συνοδευτούν από κάποια "γεγονότα". Σιωπούν γιατί βλέπουν τη διαμόρφωση κάποιων ιδεολογικών πόλων που συνοδεύονται κι από την παρέμβαση του ΚΚΕ στο κίνημα, βλέπουν τους κυβερνητικούς ελιγμούς —κυβερνητικοί νεωτερισμοί— παρακολουθούν τις αντιθέσεις στις επιτροπές πολιτών, διαπιστώνουν τα αδιέξοδα και αναζητούν τις προοπτικές.

Τι θετικό υπάρχει; Πρώτ' απ' όλα θετική μπορεί να θεωρηθεί η προς τα έξω δράση και εμφάνισή-μας. Η επιλογή της δημιουργίας ενός κινήματος και έξω από το στρατό αποδείχτηκε και σωστή και ανοίγει προοπτικές.

Επίσης μέσα στο στρατό η επιλογή της δημιουργίας των επιτροπών με κάποιες μορφές πολιτικής λειτουργίας, ιδιαίτερα σε απομακρυσμένες περιοχές, βοήθησαν ώστε να συντηρηθούν, βρίσκοντας περιεχόμενο δουλειάς, οι στρατευμένοι πολιτικοποιημένοι πολίτες.

Από την άλλη μεριά είναι αλήθεια ότι έχουν καταγραφεί κάποιες μορφές μαζικής συνδικαλιστικής δράσης ιδιαίτερα στα κέντρα Νεοσυλλέκτων, αλλά είναι το λιγότερο ενθουσιασμός να μιλάμε για "στάσεις" "απεργίες" "αποχές" των φαντάρων. Αλλά είναι επί πλέον αποπροσανατολιστικό να θεωρούνται τα γεγονότα αυτά σαν το κύριο στοιχείο της δράσης των επιτροπών.

Επειδή ο στρατιώτης τη θητεία-του δεν την περνάει στο Κέντρο αλλά στη μονάδα, ας δούμε ποια εικόνα δίνεται: Εδώ είναι ξεκάθαρη η ΑΔΥΝΑΜΙΑ για την ανά-

πτυξη διεκδικητικής πάλης. Αν στα κέντρα υπήρχε κάποια χαλαρή κατάσταση (επιδιώκεται άλλωστε από την στρατιωτική ηγεσία) στις μονάδες δεν υπάρχουν τα περιθώρια. Επόμενα εδώ θα υπάρχουν δυο δρόμοι: *Η κάνει κανείς την επιλογή να αναλάβει κάποιες πρωτοβουλίες με τον κίνδυνο να βρεθεί με κάποιες μέρες προσθετη θητεία ή μια δυσμενή μετάθεση, ή ο άλλος δρόμος, να λειτουργήσει μέσα σε μια ομάδα (αρκετά στεγανή) όπου μπορεί να γίνονται κάποιες συζητήσεις—εκτιμήσεις γύρω από τα πολιτικά πράγματα, από στρατιωτικά θέματα, από προσωπικά προβλήματα, όπου λειτουργεί η κριτική και η αλληλεγγύη, αναλύεται ο στρατιωτικός μηχανισμός, όπου δηλώνεται απ' τον καθένα η αντίθεση μ' όσα συμβαίνουν γύρω-του, αλλά όλη αυτή η διαδικασία δεν βρίσκει κάποια διέξοδο με άμεσα αποτελέσματα, δεν ικανοποιεί προσδοκίες, δεν δημιουργεί γεγονότα, απλά συντηρεί συσσωρευμένες εμπειρίες.

Εδώ μπορούμε να πούμε ότι οι ομάδες αυτές, που πολλές φορές σχηματίζονται μ' ένα αυθόρμητο τρόπο, υπάρχουν και δεν έχουν έρθει σ' επαφή με τις επιτροπές-μας, αλλά κρύβουν μέσα-τους ένα τεράστιο δυναμικό. Θα ήταν ιδανική κατάσταση να μπορούσαμε να απελευθερώσουμε όλο αυτό το δυναμικό.

Θα πρέπει να έχουμε το φόβο όμως παράλληλα ότι πρόκειται για μια αρρωστημένη κατάσταση, αν, υποτιμώντας αυτή την πλευρά της ζωής των επιτροπών, θέλουμε σώνει και καλά να έχουμε "κάποια γεγονότα" που πολλές φορές τους δίνουμε μια μυθική διάσταση για να φωνάξουμε: Νά οι επιτροπές τι έκαναν, είδατε;

Αναφέρονται μερικοί σύντροφοι στους κυβερνητικούς ελιγμούς, όπου σε μονάδες κυρίως των "μετόπισθεν" της αεροπορίας και του Ναυτικού συγκαλούνται "συνελεύσεις" για τη ρύθμιση των προβλημάτων των στρατευμένων. Δίνονται λένε εκεί κάποια περιθώρια παρέμβασης. Θα πρέπει να τις ενισχύουμε αυτές τις παρεμβάσεις. Είναι όμως αυτό το στοιχείο που καθορίζει τη στάση της αστικής τάξης απέναντι στις ένοπλες δυνάμεις; Αν οι μονάδες αυτές αποτελούν, ως το δεχτούμε, τους δοκιμαστικούς σωλήνες για κάποιες μελλοντικές αλλαγές στο στρατό, το ίδιο συμβαίνει με τις μονάδες των παραμεθόριων περιοχών όπου είναι και η μεγάλη μάζα των στρατευμένων; Και επειδή πέρασε η εποχή της καταγγελίας δεν θα αναφερθούμε στις συνθήκες ζωής. Απλά ας δούμε τα αίτια της αδυναμίας για την ανάληψη κάποιων πρωτοβουλιών που θα έχουν σαν αποτέλεσμα την ανάπτυξη του συνδικαλισμού μέσα στα στρατόπεδα:

1. Ο φόβος για πειθαρχικές ποινές και η απειλή του Στρατοδικείου. Ιδιαίτερα σε μονάδες που είναι μακριά από τον τόπο διαμονής και σε όπλα όπου η θητεία είναι πολύ παραπάνω από κουραστική (συχνές ασκήσεις, επιφυλακές, αυξημένη υπηρεσία, συντηρήσεις κ.λ.π.).

2. Η έντονη προπαγάνδα που γίνεται απ' τους ΑΕ/κούς και η λειτουργία της στον "πλατύ κόσμο".

*Δεν ήρθατε για καλοπέραση *Αν έρθουν οι Τούρκοι να δούμε τι θα τρώτε *Πειθαρχία εξασφαλίζει την άμυνά-μας *Η αποστολή του στρατού ενάντια σε εσωτερικό κίνδυνο και εξωτερικό εχθρό. *Όχι πολιτική στο στρατό. Μερικά από τα συνθήματά-τους, αλλά που λειτουργούν με τον καλλίτερο τρόπο σ' ένα κόσμο που ποτέ δεν έμαθε γιατί, για ποιον, υπηρετεί. Συνθήματα και προπαγάνδα που οι επιτροπές-μας ποτέ δεν απάντησαν από φόβο μη διαφωνήσουμε. Μπλοκάρεται έτσι η δουλειά-μας αφήνοντας άθιχτο το ιδεολογικό υπόβαθρο της αστικής τάξης που στηρίζει το πιο αποτελεσματικό-της όπλο, τον αστικό στρατό.

3. Ο μπαμπούλας της τούρκικης απειλής. Ο βραχνάς αυτός του λαϊκού κινήματος που καθλώνει μεροκάμα-

τα, δικαιολογεί την ψηλή φορολογία, τους εξοπλισμούς. Η άμυνα της χώρας: Ιερός σκοπός που καθαγιάζει την εξοντωτική εκπαίδευση, την τρέλα, τα ατυχήματα, τις αυτοκτονίες. Κι όμως κι εδώ δεν απαντούσαμε. Απλά καταγγέλλαμε φοβούμενοι μήπως και διαφωνήσουμε.

4. Η ισχύς ως ανύπαρκτη πολιτική-μας κάλυψη. Ο εγκλωβισμός και η ενσωμάτωση του λαϊκού κινήματος σε λογικές που έχουν αφετηρία την Εθνική ομοψυχία.

5. Η επιλογή αμυντικής ταχτικής από τις διάφορες επιτροπές για το φόβο των μεταθέσεων.

6. Σχέσεις μεταξύ-μας μέσα στο στρατόπεδο. Παλιό-νέοι, η ατομική λύση, οι καταγόμενοι απ' εκεί που υπηρετούν και οι άλλοι, οι σειρές, τα ΑΣΜ (σημ. πατριώτες) και οπωσδήποτε οι σχέσεις με τους ΑΕ/κούς, οι ειδικότητες είναι ζητήματα που δημιουργούν διακρίσεις, διαφορές, ανεμπιστοσύνη. Είναι σχέσεις που αναπαράγουν τις δομές του στρατιωτικού μηχανισμού και οπωσδήποτε δημιουργούν εμπόδια στην ανάπτυξη ενός συνδικαλιστικού κινήματος.

Αυτά, μαζί και η "καταγωγή" των μελών των επιτροπών που αναλύθηκε παρά πάνω και οι ιδεολογικές αδυναμίες των χώρων που τις τροφοδοτούν καθώς και η ενδεχόμενη παρέμβαση του ΚΚΕ που θα καλύψει ένα αρκετά σημαντικό μέρος της μέχρι τώρα δράσης-μας, μας κάνουν φανερό ότι: **ΟΙ ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΦΑΝΤΑΡΩΝ Μ' ΑΥΤΕΣ ΤΙΣ ΘΕΣΕΙΣ, ΤΗ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΚΑΙ ΔΡΑΣΗ ΕΧΟΥΝ ΟΛΟΚΛΗΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΠΡΩΤΗ ΦΑΣΗ ΤΗΣ ΥΠΑΡΞΗΣ-ΤΟΥΣ. ΑΝ ΘΑ ΥΠΑΡΞΕΙ ΔΕΥΤΕΡΗ ΘΑ ΕΞΑΡΤΗΘΕΙ ΑΠΟ ΤΟ ΞΕΚΑΘΑΡΙΣΜΑ ΤΗΣ ΦΥΣΙΟΓΝΩΜΙΑΣ-ΜΑΣ ΚΑΙ ΜΑΛΙΣΤΑ ΣΕ ΠΟΙΑ ΚΑΤΕΥΘΥΝΣΗ, ΚΑΘΩΣ ΕΠΙΣΗΣ ΚΑΙ ΑΠΟ ΤΙΣ ΔΥΝΑΤΟΤΗΤΕΣ ΑΝΑΠΤΥΞΗΣ (ΙΔΕΟΛΟΓΙΚΕΣ - ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ - ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ) ΤΩΝ ΧΩΡΩΝ ΠΟΥ ΜΑΣ ΤΡΟΦΟΔΟΤΟΥΝ. ΑΠΟ ΤΙΣ ΠΡΟΣΒΑΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΕΞΑΣΦΑΛΙΣΟΥΝ ΟΙ ΧΩΡΟΙ ΑΥΤΟΙ ΣΤΟΥΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟΥΣ ΧΩΡΟΥΣ ΠΟΥ ΠΑΡΕΜΒΑΙΝΟΥΝ. ΚΑΤΑ ΔΕΥΤΕΡΟ ΛΟΓΟ ΑΠΟ ΤΙΣ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΕΣ ΟΡΓΑΝΩΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ - ΣΧΕΣΕΙΣ ΠΟΥ ΘΑ ΥΙΟΘΕΤΗΘΟΥΝ.**

Αυτά βέβαια μπορεί να είναι μια βασανιστική διαδικασία και ίσως μακρόχρονη, αλλά είναι επιλογή ανάγκης για την επιβίωση του κινήματος.

Μια άλλη
(Εθνική)
Ομοψυχία

Απέναντι σ' αυτή την κατάσταση φαίνεται να μας κατακλύζει μια ΑΜΗΧΑΝΙΑ. Η έλλειψη δηλαδή κάποιων "γεγονότων" στις μονάδες το μπάσιμο του ΚΚΕ με την ΚΕΕΔ στην υπόθεση, τα ιδεολογικά προβλήματα της "Ακρας αριστεράς" δημιουργούν αυτή την "αμηχανία" τόσο μεταξύ των φαντάρων των επιτροπών, όσο και μεταξύ των συντρόφων στις Επιτροπές συμπαράστασης. Έτσι δημιουργείται μέσα στις επιτροπές πολιτών ή και στρατιωτών ένα υπόβαθρο για μια άλλη ομοψυχία.

Είναι η ομοψυχία των "μικρών", των εξωκοινοβουλευτικών. Αποτέλεσμα τα αλληπάλληλα βέτο που γίνονται εκατέρωθεν αποδεκτά για να μην διαταραχθεί η όποια συνεργασία που όμως αρκείται στο να μην παράγει τίποτα. Έτσι έχουμε το θλιβερό φαινόμενο οι μεν των επιτροπών πολιτών περιμένουν το γεγονός στη Μονάδα που είναι έτοιμοι να το χειροκροτήσουν, οι δε των επιτροπών φαντάρων να αδυνατούμε να προσδιορίσουμε τα αίτια των αδυναμιών-μας, το μέγεθος των δυνατοτήτων-μας.

Έτσι βρεθήκαμε μετά τις συναντήσεις των Χριστουγέννων, χωρίς να μπορέσουμε να προγραμματίσουμε τουλάχιστον μια εκδήλωση, χωρίς να καταλήξουμε σ' ένα κείμενο που θα άνοιγε κάποιο διάλογο κεντράροντας στα κύρια ζητήματα που μας απασχολούν.

Θα συνεχίσει λοιπόν ο καθένας-μας να θεωρεί το συνδικαλισμό στο στρατό όπως θέλει. Κάποιοι θα τον θεω-

ρούν σαν κατάκτηση του δικαιώματος της οργάνωσης των φαντάρων, κι άλλοι θα εξακολουθούν λαθεμένα να τον βλέπουν με τη στενή έννοια της οργάνωσης που θα πραγματοποιήσει "τα γεγονότα" στις μονάδες και θα εξαπολύσει τους μαζικούς διεκδικητικούς αγώνες των φαντάρων.

Είναι λοιπόν αναγκαίο να εγκαταλειφθεί η ομοψυχία της Αμχανίας, που παίζει άλλωστε κι ένα εθνικοπατριωτικό ρόλο και στη θέση-της να βάλουμε τις συγκεκριμένες απόψεις-μας σε σχέση με το στρατό, με το κράτος, με την ειρήνη, με τους εξοπλισμούς. Δεν έχουμε λόγο να μην λέμε ανοιχτά ότι δεν μας ενδιαφέρει το αξίωμα-του. Δεν έχουμε λόγο μαζί με τον κ. Δροσογιάννη να χαρούμε για την ετοιμότητα του στρατού όταν ξέρουμε ενάντια σε ποιον είναι έτοιμος να στραφεί αυτός ο στρατός. Δεν έχουμε λόγο να κρύβουμε τα φιλειργονικά και αντιπολεμικά-μας αισθήματα, σε περιόδους μάλιστα που η απειλή του πολέμου στην περιοχή φαίνεται άμεση.

Το "γιατί αυτοχτονείς φαντάρε" είναι πλέον ανεπαρκές. Το "για ποιον" υπηρετείς, "ποιον εξαναγκάστηκες να υπηρετείς" μέσα σ' αυτές τις συνθήκες ολοκληρώνει την πολιτική-μας παρέμβαση.

ΚΡΙΤΙΚΗ ΜΙΑΣ ΑΠΟΨΗΣ

Με λίγο πολύ κοινές αυτές τις διαπιστώσεις για την αδυναμία ανάπτυξης συνδικαλισμού στο στρατό θεωρήθηκε ότι όλη η "κακοδαμονία" των Επιτροπών Φαντάρων προέρχεται από τις σχέσεις-τους με την "Άκρα Αριστερά".

Έτσι διαμορφώθηκε μια πρόταση που θέτει ζήτημα "Αποδέσμευσης" από την άκρα αριστερά.

Όμως τί νόημα μπορεί να έχει μια τέτοια πρόταση; Αν είναι να απαλλαχτούμε από το σεχταρισμό, αν είναι να δοκιμάσουμε να απευθυνθούμε σε χώρους που τα διάφορα σχήματα της άκρας αριστεράς απέτυχαν, αν είναι να βρούμε καινούργιες μορφές παρέμβασης, αν έχει το νόημα να εκπροσωπούμε σαν κίνημα εμείς τους εαυτούς-μας κι όχι να το αφήνουμε σε μια "επιτροπή για το στρατό", αν έχει το νόημα να ζητήσουμε τη συνεργασία κι άλλων χώρων εκτός απ' αυτούς που η άκρα αριστερά έχει δημιουργήσει, αν είναι να υπερασπίσουμε την αυτόνομη ύπαρξή-μας και την απαλλαγή-μας από κάποια στενά πλαίσια μέσα στα οποία έχει υποχρεωθεί, ή έχει μάθει να κινείται η Άκρα αριστερά τότε συμφωνάμε, μπορεί και όχι, αλλά να το κουβεντιάσουμε.

Αν όμως η "Αποδέσμευση" αυτή έχει το χαρακτήρα της άρνησης ιδεολογικών θέσεων σε σχέση με τη δουλειά-μας στο στρατό, της άρνησης της θέσης ότι το κίνημα φαντάρων δεν παλεύει σήμερα για "εκδημοκρατισμό" ούτε "για να βάλει το στρατό στην υπηρεσία του λαού" τότε μια τέτοιου είδους αποδέσμευση θα οδηγήσει κατευθείαν σε απόψεις δεξιές, ενσωματωμένες που δεν εξυπηρετούν παρά διαθέσεις "αντιπολιτευτικές" και μαρτυρούν προθέσεις συνδιαχείρισης του συστήματος. Ούτε βέβαια η δικαιολογία ότι πρέπει μ' αυτό τον τρόπο να απευθυνθούμε στο "υπόλοιπο λαϊκό κίνημα" που είναι εγκλωβισμένο μπορεί να δικαιολογήσει την όποια μεταστροφή. Αυτά γράφονται όχι γιατί αποτελούν θέσεις επιτροπών ή συντρόφων αλλά γιατί αποτελούν προϋποθέσεις που θέτουν δυνάμεις όπως το ΚΚΕσ ή η ΚΕΕΔ για μια συνεργασία. Και επειδή αντίστοιχα υπάρχει μια διάθεση συνεργασίας μ' αυτές τις δυνάμεις από ορισμένους συντρόφους.

Όμως είναι άλλο πράγμα να συγκροτήσεις την "Εναλλακτική"-σου πρόταση όπου οφείλεις να δημιουργήσεις γεγονότα για να κερδίσεις την "εύνοια των μαζών" κι άλλο πράγμα είναι να αποδεχτείς την ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΠΡΟΤΑΣΗ που αποδέχονται αυτές οι μάζες σήμερα και να γίνεις ο πιο πρωτοπόρος, συνεπής αγωνιστής με στόχο να τις "αποσπάσεις" από τον έλεγχο των πολιτικών δυνάμεων (ΚΚΕ - ΠΑΣΟΚ) που τις καθοδηγούν.

Οι προοπτικές - Μια πρόταση

Επόμενα, ο προβληματισμός θα πρέπει να πάρει μια συγκεκριμένη κατεύθυνση: είναι πλέον ώριμες οι συνθήκες, για την συγκρότηση ενός πολιτικού κινήματος μέσα κι έξω απ' το στρατό που θα έχει σαν καθήκον.

* Να αποκαλύπτει το ρόλο του στρατού μέσα στην αστική κοινωνία και σ' όλες-του τις εκδηλώσεις.

* Να αντιπαραθέτει στις σωβινιστικές ιδέες, που σ' όλη-τους την έξαρση τις γνωρίσαμε μετά τα πρόσφατα γεγονότα της Κύπρου και που τις υιοθέτησε όλο το φάσμα των πολιτικών δυνάμεων (Από ΕΝΕΚ μέχρι ΚΚΕ), θέσεις ενάντια στον πόλεμο και τους εξοπλισμούς.

* Να μην δεχτούμε την πρόταση της Εθνικής Ομοψυχίας, που κάνει η αστική τάξη και που έχει φέρει τόσα δεινά σ' αυτό τον τόπο τα τελευταία χρόνια, αλλά ενάντια σ' αυτή να διαμορφώσουμε την πρόταση συγκρότησης ΑΝΤΙΜΙΛΙΤΑΡΙΣΤΙΚΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ.

* Να ενισχύσουμε κάθε προσπάθεια συναδέλφων-μας που έχει σχέση με την προώθηση των στόχων που είχαμε μέχρι τώρα (πειθαρχικές ποινές, στρατοδικεία, θητεία, συνθήκες ζωής στο στρατό κ.λ.π) αλλά να μην περιοριστούμε μόνο σ' αυτά.

* Να υποστηρίξουμε αποφασιστικά τους "αντιρρησίες συνείδησης", να αποκαλύπτουμε τους μηχανισμούς που παράγουν τρελλόχαρτα.

* Να τονίζουμε το διεθνιστικό χαρακτήρα-μας διακηρύσσοντας ότι δεν έχουμε να μοιράσουμε τίποτα με τους Τούρκους συναδέλφους-μας.

Έτσι μόνο το κίνημα φαντάρων μαζί μ' όλες τις δυνάμεις (νεολαία, φοιτητές, ειρηνιστές, κοινωνικά κινήματα κ.λ.π.) που θα συμφωνήσουμε σ' ένα τέτοιο πλαίσιο μπορεί να απευθυνθεί στο "υπόλοιπο λαϊκό κίνημα". Προβάλλοντας την εναλλακτική-μας πρόταση.

Η κεντρική πολιτική-μας προσπάθεια μόνο έτσι θα βάζει αιχμές στην κεντρική επιλογή της αστικής τάξης, που είναι η εθνική ομοψυχία.

Τέλος, εκείνο που θα πρέπει να ξεκαθαριστεί είναι ότι δεν πρόκειται για μια "στροφή" του κινήματος αλλά για μια πολιτική επιλογή που μας βοηθά να αποφύγουμε τη στασιμότητα, τον κίνδυνο του "μαρασμού" αλλά και τον εκφυλισμό-μας στις "παρυφές" κάποιου "υπόλοιπου λαϊκού κινήματος", ή κάποιου "κύριου κορμού του λαϊκού κινήματος", όπως ονομάζονται οι εγκλωβισμένες και ελεγχόμενες μάζες από το ΠΑΣΟΚ - ΚΚΕ.

Από την άλλη μεριά αυτή η επιλογή ενισχύει το πολιτικό πλαίσιο παρέμβασης στο στρατό, διευρύνει το φάσμα των πολιτικών διεκδικήσεων, δίνει μιας άλλης μορφής σύνδεσή-μας με την νεολαία, ιδιαίτερα δεν αφήνει στο ρόλο των απλών συμπαράστατων τους φίλους των επιτροπών, αλλά ανεβάσει σε επίπεδα κοινής πολιτικής δράσης για κοινούς στόχους, προσφέρει όρους δημιουργίας κινήματος.

Αλεξ/πολη, 18-1-84
Σ.Κ

Για την οργάνωση του κινήματος των στρατιωτών

Α) Ο στόχος σήμερα είναι μια συγκρότηση πρωτοπορίας.

Έχει ήδη ειπωθεί ότι μπορούμε σήμερα να μιλάμε για την ύπαρξη ενός αριμνού φαντάρων σχεδόν παντού, που έχουν διάθεση να ενεργοποιηθούν. Όταν μιλάμε σήμερα για συγκρότηση σ' αυτούς ακριβώς αναφερόμαστε. Η αναγκαιότητα μιας πιο οργανωμένης δουλειάς υπαγορεύεται από τρία γεγονότα.

α) Ότι για να ενεργοποιηθούν όλοι αυτοί οι σύντροφοι έχουν ανάγκη από μια βοήθεια, ενημέρωση και στήριξη σ' ό,τι κάνουν.

β) Ότι και οι πιο οργανωμένες πρωτοβουλίες (π.χ. επιτροπές πόλεων) έχουν ανάγκες συνολικής στήριξης για να μπορέσουν να παρεμβαίνουν πιο ουσιαστικά.

γ) Ότι η διεκδίκηση σε μεγάλο βαθμό εξακολουθεί να γίνεται κεντρικά, η κεντρική διεκδίκηση είναι εκείνη που θα δώσει μια βάση για παραπέρα παρέμβαση στα στρατόπεδα.

Η συγκρότηση αυτή μπορεί να στηρίζεται στην πρωτοβουλία και στη συζήτηση και αποδοχή κάποιων θέσεων, δεν μπορεί να θεωρηθεί δεσμευτική στις αποφάσεις-της, καθώς δεν είναι αντιπροσωπευτική. Έτσι κι αλλιώς δεν μπορεί σήμερα να συμπεριλαμβάνει σε ένα στενό οργανωτικό πλαίσιο το σύνολο των φαντάρων που θέλουν ν' αγωνιστούν, ούτε πολύ περισσότερο να αυτοανακηρυχτεί σε μοναδικό εκφραστή των στρατιωτών.

Η προσπάθεια για συγκρότηση σήμερα περνάει:

α) από το να βρεθούν και να ενεργοποιηθούν όσοι σήμερα βρίσκονται απομονωμένοι στις μονάδες, δίχως πολλές φορές να ξέρονται μεταξύ-τους, ακόμα και στην ίδια μονάδα.

β) απ' την προσπάθεια να γίνουν κι άλλες επιτροπές, ειδικά σήμερα που στα στρατόπεδα είμαστε αρκετά αδύναμοι. Μια συγκρότηση επιτροπών σ' επίπεδο πόλης (δίχως ν' αποκλείεται φυσικά να γίνεται το ίδιο σ' επίπεδο μονάδας αν είναι εφικτό) μπορεί ν' αποτελέσει

την "πρωτοβάθμια" οργάνωση του κινήματος. Η λειτουργία με ανακοινώσεις και προκηρύξεις, με μια προσπάθεια να συστηματοποιηθούν όλα αυτά σε τοπικά έντυπα - δελτία που θα κυκλοφορούν μέσα κι έξω απ' τα στρατόπεδα, κρίνεται αναγκαία.

Β) Χρειαζόμαστε ένα δίκτυο επαφών ανάμεσα στις επιτροπές στρατιωτών μεταξύ-τους αλλά και με τις επιτροπές πολιτών.

Αυτό θα εξυπηρετήσει τους εξής σκοπούς.

1) Να γίνει πράξη η αλληλοενημέρωση που θα εξασφαλίζει μια συνολική οπτική στον κάθε σύντροφο, να αναπτυχθεί η αλληλούποστήριξη ανάμεσα στις επιτροπές και να δημιουργηθούν οι προϋποθέσεις για τη συνολικοποίηση του αγώνα, —δυνατότητα να γίνουν συντονισμένες παρεμβάσεις σε πολλά στρατόπεδα.

2) Να γίνει μια πλατιά προπαγάνδα των θέσεων του κινήματος και του συνολικού διεκδικητικού πλαισίου.

3) Να εξασφαλιστεί η αυτοπρόσωπη λειτουργία των φαντάρων και ο λόγος-τους στις κεντρικές πολιτικές παρεμβάσεις, όπου μέχρι τώρα τον αποκλειστικό λόγο τον έχουν οι πολίτες.

4) Να διευρυνθεί η σχέση με τις διεθνείς οργανώσεις των στρατιωτών. (ΕΕCΟ)

Γ) Δημιουργία επιτεδών συλλογικής συζήτησης.

Τέτοια στη σημερινή φάση μπορεί νάναι:

1) Ένα έντυπο των στρατιωτών. Αυτό μπορεί να έχει τη μορφή δελτίου που θα περιέχει πληροφορίες και ενημέρωση για το τί κάνουν οι επιτροπές, καθώς και απόψεις και εκτιμήσεις επιτροπών ή απλών φαντάρων πάνω σ' όλα τα ζητήματα που ενδιαφέρουν το κίνημα. Αυτό μας δίνει τη δυνατότητα ενός οργάνου που, απ' τη μια να αποτελεί το πρόσωπο του κινήματος κι απ' την άλλη μέσω των μηχανισμών διακίνησής-του, να συμβάλει στη δημιουργία μιας πρώτης οργανωτικής συγκρότησης.

2) Συνδιασκέψεις - συναντήσεις. Τα σημερινά προβλήματα που απασχολούν το κίνημα απαιτούν μια προσπάθεια όσο γίνεται πιο συλλογικής αντιμετώπισης. Έτσι γίνεται αναγκαία μια προσπάθεια να γίνονται σε κάθε ευκαιρία συναντήσεις τοπικές ή περιφερειακές. Για να είναι λειτουργική η συζήτηση χρειάζεται τα θέματα να είναι γνωστά στις επιτροπές αρκετό καιρό πριν, ώστε να προετοιμάζονται κατάλληλα και να μπορεί να υπάρξει η γνώμη όσο γίνεται περισσότερων συντρόφων. Ακόμα, χρειάζεται τα συμπεράσματα κάθε κουβέντας να γράφονται σε κείμενα και να κυκλοφορούν ανάμεσα στους συντρόφους. Οι συναντήσεις και πανελλαδικές

συνδιασκέψεις αποτελούν το αποφασιστικό δευτεροβάθμιο όργανο των επιτροπών— που μπορεί να λύσει τα πολιτικά προβλήματα του κινήματος.

Μια νέα πανελλαδική συνδιάσκεψη γύρω στο Πάσχα πρέπει να καταλήξει πάνω στο θέμα του διεκδικητικού πλαισίου, του εντύπου της οργάνωσης, της αντιμετώπισης του νέου 20—1 και Σ.Π.Κ. και τη συντονισμένη απαρχή κάποιων διεκδικήσεων.

3) Λειτουργία συντονιστικών οργάνων: Η εμπειρία του συντονιστικού της Αθήνας έχει δώσει τόσο θετικά όσο και αρνητικά συμπεράσματα: θετικά, στο βαθμό που ήταν το μόνο όργανο των φαντάρων που μπορούσε να απαντάει άμεσα στα προβλήματα που έμπαιναν, και αρνητικά γιατί πιο πολύ λειτουργούσε σαν επιτροπή πρωτοβουλίας που πολύ σπάνια αντιπροσώπευε κάτι περισσότερο απ' τους φαντάρους που το αποτελούσαν.

Τα συντονιστικά που πρέπει να υπάρξουν: α) να έχουν κάποιο καθημερινό πολιτικό και διεκδικητικό πλαίσιο που να έχει βγει από μαζικές διαδικασίες.

β) να είναι όσο γίνεται αντιπροσωπευτικά, να εκφράζονται δηλ. επιτροπές στο μέγιστο δυνατό βαθμό.

Εκτός από το συντονιστικό της Αθήνας βλέπουμε να λειτουργεί και ένα συντονιστικό στη Θεσ/νίκη, με προοπτική να γίνουν κι άλλα κατά περιφέρειες. Η λειτουργία-τους θα πρέπει να περιλαμβάνει ταχτικές και έκτακτες συναντήσεις. Ταχτικές, που θα είναι γνωστές από πριν, ώστε οι επιτροπές να στέλνουν αντιπροσώπους, και έκτακτες όταν υπάρχουν σημαντικά προβλήματα που απαιτούν άμεση απάντηση, που συγκαλούνται με όσους είναι δυνατό να ειδοποιηθούν. Η λειτουργία των αντιπροσώπων των επιτροπών πολιτών μπορεί να συμβάλει στη συζήτηση των συντονιστικών οργάνων όπως και των συναντήσεων - συνδιασκέψεων.

Οι αποφάσεις όλων των οργάνων δεν μπορεί να έχουν χαρακτήρα δεσμευτικό, αλλά να γίνονται αποδεκτές στη βάση της συμφωνίας από τις επιτροπές και τους μεμονωμένους συντρόφους, ενώ η διατύπωση όλων των απόψεων και κριτικής να είναι εξασφαλισμένη.

Τελικός στόχος είναι η ανάπτυξη της αυτοοργάνωσης των φαντάρων, η συμβολή στη δημιουργία μιας μαζικής και αντιπροσωπευτικής συνδικαλιστικής οργάνωσης φαντάρων.

Στρατιώτες Θεσσαλονίκης

Το κίνημα των φαντάρων ύστερα από την κατάκτηση της πολιτικής του καταγραφής, που ήταν στόχος όλων των αγωνιστών που συμμετείχαν, άρχισε να παρουσιάζει τις διαφορές μεταξύ αυτών που έβλεπαν σ' αυτό το κίνημα μια διάβρωση του στρατού από την επαναστατική ιδεολογία και αυτών που έβλεπαν το κίνημα σαν απαραίτητη προϋπόθεση για τον "εξουγχρονισμό" του στρατού.

Οι πρώτοι, βλέποντας την αντίφαση που έκλεινε μέσα του από τη γέννησή του το κίνημα, έθεσαν σαν απαραίτητη προϋπόθεση για τη συνέχιση της ύπαρξής του να πάρει θέση στο ζήτημα του "αξιόμαχου".

Οι δεύτεροι, θεωρώντας ότι μπορεί το κίνημα μόνο του μέσα από αιτήματα όπως συνδικαλιστικές και πολιτικές ελευθερίες και 12μηνη θητεία να έρθει σε ρήξη με το ρόλο που έχει αναθέσει η άρχουσα τάξη στο στρατό, δηλαδή την κ. άπνιξη κάθε προσπάθειας υπονόμευσης της εξουσίας της από εξωτερικούς και εσωτερικούς κινδύνους, διακήρυξαν ότι ο ρόλος του στρατού είναι η υπεράσπιση της πατρίδας και όχι η κατάπνιξη των δημοκρατικών ελευθεριών του λαού.

Αλλά ας δούμε τι ακριβώς πιστεύουν αυτοί που προσπαθούν να μας πείσουν ότι μπορεί "ο στρατός να είναι αφοσιωμένος στο λαό και τη δημοκρατία". Αυτή η φράση αποκτά νόημα μόνο όταν μιλάμε για τη δικτατορία του προλεταριάτου και τον επαναστατικό στρατό που σε καμιά περίπτωση δεν είναι ο εκδημοκρατισμένος αστικός στρατός.

Καμιά καινούργια κοινωνική τάξη δεν μπορεί να θεμελιώσει την κυριαρχία της χωρίς να αποσυνθέσει ολότελα τον παλιό στρατό. (Ξεχαρβάλωμα ουρλιάζουν απ' αυτή την αφορμή οι αντιδραστικοί ή και οι δειλοί μικροαστοί).

Επίσης ας δούμε πως αντιμετωπίζουν ανάλογες περιπτώσεις οι Μπολσεβίκοι. Νά τί έλεγε ο Λένιν για τους μενσεβίκους που κι αυτοί αγωνίζονταν για ένα αξιόμαχο στρατό κάτω από αστική διοίκηση:

"Ο Κάουτσκι επαινεί τους μενσεβίκους γιατί επέμεναν να διατηρηθεί ο στρατός αξιόμαχος, κατακρίνει τους μπολσεβίκους γιατί χειροτέρεψαν το ξεχαρβάλωμα του στρατού". Αυτό σημαίνει ότι επαινεί το ρεφορμισμό και την υποταγή στην αστική τάξη, ότι κατακρίνει την επανάσταση, ότι την αρνείται γιατί η διατήρηση του στρατού σε αξιόμαχη μέσα στο καθεστώς Κερένσκυ σήμαινε και ήταν διατήρηση του στρατού με αστική διοίκηση (Έστω και "δημοκρατική"). Όλος ο κόσμος ξέρει —και η πορεία των γεγονότων το έδειξε

ξεκάθαρα —ότι αυτός ο δημοκρατικός στρατός διατηρούσε το πνεύμα του Κορνίλφω γιατί τα διοικητικά στελέχη του ήταν Κορνίλφωφικοί.

Οι αστοί αξιωματούχοι δεν μπορούσε ούτε μπορεί να μην ήταν κορνίλφωφικοί, δεν μπόρεσαν ούτε μπορούν να μην τείνουν προς τον ιμπεριαλισμό και προς την βίαιη κατάπνιξη του προλεταριάτου". (Ν. Λένιν: "Η Προλεταριακή Επανάσταση και ο Αποστάτης Κάουτσκι").

Και να σκεφτεί κανείς ότι όλα αυτά γίνονταν κάτω από καθεστώς δυαδικής εξουσίας.

Σήμερα στην Ελλάδα οι αντιφάσεις που γέννησε η τάση για μια εκσυγχρονιστική διαχείριση του καπιταλιστικού κράτους από το ΠΑΣΟΚ δημιούργησαν ευνοϊκές συνθήκες για την εμφάνιση του κινήματος των φαντάρων. Εμφάνιση όμως που βρήκε το εργατικό κίνημα σε μια περίοδο ύφεσης καθώς και ιδεολογικής και οργανωτικής ανασύνταξης. Συνέπεια αυτής της δυσαρμονίας είναι οι κίνδυνοι που αντιμετωπίζει καθημερινά αυτό το κίνημα να χτυπηθεί είτε με κατασταλτικά μέτρα που πιέζουν την κυβέρνηση να πάρει τα πιο αντιδραστικά στοιχεία της ελληνικής αστικής τάξης και το στρατιωτικό κατεστημένο, είτε με προσπάθειες της κυβέρνησης και των συνοδοιπόρων της να αποπροσανατολίσει τις διεκδικήσεις των φαντάρων επικαλούμενη τον πατριωτισμό-τους μπροστά στον κίνδυνο του τούρκικου επεκτατισμού που ενθαρρύνει δήθεν ο αμερικάνικος ιμπεριαλισμός.

Αλλά ας εξετάσουμε τώρα κατά πόσο συμβιβάζονται αυτές οι πατριωτικές θέσεις με το μαρξισμό και με τη στάση που σύμφωνα με το Λένιν πρέπει να κρατάνε οι επαναστάτες, στον πόλεμο. Στην εποχή του ιμπεριαλισμού, όπου τα εθνικά κράτη (χωρίς τη διαμόρφωση των οποίων ο καπιταλισμός δεν μπορούσε να ανατρέψει τη φεουδαρχία) γί-

νονται φραγμός στην ανάπτυξη των παραγωγικών δυνάμεων και γενικά στην πρόοδο της ανθρωπότητας, οι μόνοι πόλεμοι που μπορούν να χαρακτηριστούν δίκαιοι ή προοδευτικοί είναι εκείνα που διεξάγονται από εργατικά κράτη ή αποικίες κατά την άμυνα ή την επίθεσή-τους ενάντια στον ιμπεριαλισμό. Οι πόλεμοι ανάμεσα σε ιμπεριαλιστικά κράτη ή μπλοκ ή και μικρά καπιταλιστικά κράτη δεν κάνουν τίποτα άλλο από το να συνεχίζουν τη ληστρική ιμπεριαλιστική πολιτική "με άλλα μέσα", ανεξάρτητα αν σήμερα στην Ελλάδα την πολιτική αυτή την έχει αναλάβει να την προωθήσει ένα εργατικό - ρεφορμιστικό κόμμα.

Σε ένα λοιπόν ιμπεριαλιστικό πόλεμο το καθήκον του επαναστάτη είναι να ταχθεί ενάντια, να ξεσκεπάσει το ληστρικό περιεχόμενό-του, να προπαγανδίζει τη συναδέλφωση των φαντάρων στο μέτωπο (αυτό δεν είναι "αριστεριστική επινόηση", αλλά θέση του ίδιου του Λένιν). Τέλος, να αγωνιστεί για τη μετατροπή του πολέμου σε εμφύλιο. Και αυτά τα καθήκοντα μπαίνουν στον επαναστάτη όσο ακατάλληλες και αν είναι οι συνθήκες όσο μικρές κι αν είναι οι επαναστατικές δυνάμεις.

—Πώς πρέπει λοιπόν να κινηθούν στη συγκεκριμένη φάση οι επιτροπές στρατιωτών;

—Ποια θα είναι τα μεταβατικά-τους αιτήματα που θα οδηγήσουν στην ολοκληρωτική αυτοοργάνωση των φαντάρων, καθώς και στην εκλογή των αξιωματικών από τους ίδιους τους φαντάρους;

Στο πρώτο ερώτημα όλοι απαντούν αφηρημένα ότι είναι απαραίτητη η σύνδεση του κινήματος των φαντάρων με το εργατικό κίνημα. Όμως το πώς αντιλαμβάνονται αυτή τη σύνδεση με την γκρουπουσκούλιάρικη νοσηρότητα της Εμπορικής όπου γιουχαιστήκε ο εκπρόσωπος μιας μαζικής οργάνωσης όπως η ΕΦΕΕ, ή στην εκδήλωσή του Ζωγράφου από το πόσο ειρωνικά αντιμετωπίστηκε ο χαιρετισμός της δημάρχου.

Ενώ κάποια θετικά στοιχεία φάνηκαν παλιότερα με τις προτάσεις κάποιων ομάδων ναυτών για σύνδεση με κλάδους εργαζόμενων, που έχουν κάποια στενή σχέση με τους ναύτες όπως είναι οι ναυτεργάτες και οι εργαζόμενοι στη ναυπηγοεπισκευαστική ζώνη Περάματος, στα ναυπηγεία Σαλαμίνας, (στα Φέρι-Μποτ της γραμμής Περάματος-Σαλαμίνας), κλάδοι με αγωνιστική - απεργιακή δράση και μετά την κυβερνητική αλλαγή, καθώς και με τους εργαζόμενους στα συνεργεία των Ναύσταθμων Σαλαμίνας και Σούδας

(με κάποιες επιφυλάξεις, βέβαια).

Ακόμα μας βρίσκουν σύμφωνους και οι ενέργειες της επιτροπής του 31ου Σ.Π. στον Έβρο, που με αφορμή κάποια προβλήματα στις σχέσεις μεταξύ κατοίκων και φαντάρων συνδέθηκαν με τους κατοίκους της περιοχής. Κάπως έτσι πιστεύουμε πως πρέπει να κινηθούν οι επιτροπές στρατιωτών για να μην καταλήξει το κίνημα των φαντάρων να είναι ένα γραφείο Τύπου στην Αθήνα, που θα εκδίδει ανακοινώσεις, και μια εθιμοτυπική παρουσία φαντάρων σε κάθε γιορτασμό του Πολυτεχνείου ή της Πρωτομαγιάς. Ούτε να θεωρείται πανάκεια για την ανάπτυξη του κινήματος η σύνδεση με την ΕΕΕΕ.

Αναγκαία και απαραίτητη προϋπόθεση για την ανάπτυξη όμως του κινήματος και για τη σύνδεσή-του με το εργατικό κίνημα είναι η ύπαρξη μιας μαζικής Επαναστατικής Μαρξιστικής Οργάνωσης ριζωμένης στα συνδικάτα, στις εργατικές συνοικίες και σε άλλους μαζικούς χώρους, που θα πιέσει επίσης τα μαζικά ρεφορμιστικά κόμματα στη βάση του ενιαίου εργατικού μετώπου να πάρουν θέση στο ζήτημα του στρατού, μια που έτσι κι αλλιώς οι απλοί αγωνιστές-τους βλέπουν ευνοϊκά το κίνημα των φαντάρων. Ρόλο που αδυνατούν βέβαια να παίξουν τα γκρουπούσκουλα μιας αδύναμης άκρας αριστεράς που θέλει να λέγεται και "επαναστατική". Μιας άκρας αριστεράς που αποτελείται από "ευαίσθητους" διανοούμενους, που προέρχονται από κάποιους "ανανεωτικούς" χώρους και βλέπουν τους φαντάρους σαν κακομοιρήδες, ή τα υπολείμματα των "πάλαι ποτέ κραταιών" λαϊ-

κο-δημοκρατικών οργανώσεων, που θέλουν να κάνουν και το στρατό πιο "αξιόμαχο" (δε θα τους εμποδίσουμε βέβαια, είναι ελεύθεροι να το κάνουν) συμβάλλοντας έτσι και στο κλίμα "εθνικής ομοψυχίας" υπό την αιγίδα του "Πατερούλη" της Δημοκρατίας. Και που οι πιο "τολμηροί" τελευταία, με την άνοδο του ΠΑΣΟΚ, ανακάλυψαν ότι εκτός από τους φασίστες, τον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό (και το ρώσικο για μερικούς) υπάρχει και ο καπιταλισμός. Ακόμα τέλος και κάποιοι κεντριστές, που πιστεύουν ότι οικοδομούν επαναστατικό κόμμα με ομαδικά γιουρούσια στα νέα κινήματα, όπως είναι το κίνημα των φαντάρων, στερώντας έτσι και την αυτονομία αυτών των κινήματων. Κοινό σημείο αναφοράς όλου αυτού του συνθητευόμενου είναι η λέξη "χώρος", λέξη που δεν προσδιορίζει τίποτα το συγκεκριμένο και βρίσκεται στα κεφάλια μερικών πρόωρα και πρόσκαιρα επαναστατημένων φοιτητών από την εποχή των καταλήψεων, τότε που ανθούσαν οι λεγόμενες συσπειρώσεις.

Στο ερώτημα των μεταβατικών αιτημάτων προτείνουμε τα εξής:

1) Δικαίωμα συνδικαλιστικής οργάνωσης και πολιτικής δράσης στους φαντάρους, καθώς και ελεύθερη κυκλοφορία εντύπων και βιβλίων στους στρατώνες.

2) Δικαίωμα άρνησης υπακοής σε διαταγές που στρέφονται κατά των δημοκρατικών δικαιωμάτων του λαού ή μειώνουν την αξιοπρέπεια του φαντάρου.

3) Μείωση της θητείας στον απαραίτητο χρόνο για την εκμάθηση των όπλων και καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης.

4) Κατάργηση της στρατονομίας, των

στρατοδικείων και των στρατιωτικών φυλακών.

5) Δικαίωμα άρνησης της στράτευσης για ιδεολογικούς και συνειδησιακούς λόγους.

6) Θητεία στην πλησιέστερη μονάδα στον τόπο διαμονής.

7) Μισθό στους φαντάρους ίσο προς το βασικό μισθό του ανειδίκευτου εργάτη και δωρεάν μετακίνηση στα μέσα μαζικής μεταφοράς.

8) Έλεγχος στη διάθεση και διαχείριση των χρημάτων που διατίθενται για την "άμυνα" από εκπροσώπους των εργατικών κομμάτων, της ΓΣΕΕ και των επιτροπών στρατιωτών.

9) Δικαίωμα εκπροσώπησης των επιτροπών στρατιωτών στη ΓΣΕΕ.

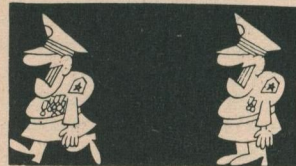
10) Κατάρνηση του στρατιωτικού χαιρετισμού και του υποχρεωτικού κουρέματος και ξυρίσματος.

11) Δωρη εργασία για τους φαντάρους, συμπεριλαμβανόμενης και της σκοπιάς.

12) Σεβασμός των δικαιωμάτων των διαφόρων μειονοτήτων στο στρατό όπως είναι οι Μουσουλμάνοι, οι Ιεχωβάδες, οι ναρκομανείς, οι ομοφυλόφιλοι κ.ά.

Όλα αυτά δεν μπορούν να είναι αποτέλεσμα συμβιβασμού και διαπραγματεύσεων αλλά μιας αδιάλλακτης πάλης των στρατιωτών με τη συμπαράσταση των εργαζομένων.

ναύτης Α/Τ ΚΡΙΕΖΗΣ

ΟΧΙ ΣΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΟΧΙ ΣΤΟ ΔΙΩΓΜΟ ΤΩΝ ΦΑΝΤΑΡΩΝ-ΑΓΩΝΙΣΤΩΝ

Γιαννιώτες

28 Οκτωβρίου 1940, Συμβολική μέρα του αντιφασιστικού αγώνα του λαού-μας. Του αγώνα ενάντια στην υποδούλωση, την καταπίεση, τον εξευτελισμό. Μέρα που οι στρατιώτες όχι γιατί απλά τους διέταξαν αλλά γιατί το θέλανε και το πιστεύανε αγωνίστηκαν εναντίον του φασίστα κατακτητή. Μέρα που επίσημοι ηγέτες της χώρας-μας φυγάδεψαν το τομάρι-τους. Η μέρα που απόδειξε την υπεροχή των ιδανικών του λαού απέναντι στην κούφια εθνικοφροσύνη των ηγετών-του.

28 Οκτωβρίου 1983 στα 35 χρόνια ανασυγκρότησής-του ο ελληνικός στρατός έχει να καταγράψει μύριες επεμβάσεις στην πολιτική ζωή του τόπου-μας, με επιστέγασμα την εφτάχρονη τυρανία, προσηλωμένος πάντα στον εσωτερικό εχθρό και όχι στην ελευθερία του λαού-μας, που η υπεράσπισή-της έχει κύρια "ανταρθεί" σε μας τους φαντάρους.

Σε μας που δεν έχουμε δικαίωμα να πούμε ΟΧΙ στην καθημερινή καταπίεση και το ποδοπάτημα της προσωπικότητάς-μας.

ΟΧΙ στις άθλιες συνθήκες διαβίωσης, στον αυταρχισμό και την αλλοτρίωση

ΟΧΙ στις στρατιωτικές παρελάσεις και τους φαναρισμούς που ψυχή-μας ξέρει τι τράβηξε για να εμφανιστούμε μπροστά-ας κρανιοφόροι με "ΑΚΜΑΙΟΝ ΤΟ ΗΘΙΚΟΝ", μετά από ατέλειωτες εξουθενωτικές πρόβες και κόπους σε βάρος του μοναδικού σκοπού-μας, που τον δείχνει ολόζώντα η σημερινή επέτειος της 28 Οκτώβρη

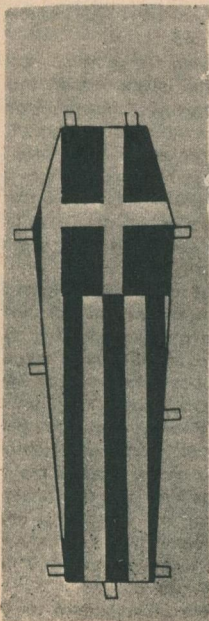
ΟΧΙ λοιπόν στα χειροκροτήματά-ας
ΟΧΙ στις φυλακίσεις, τα πειθαρχεία, τα στρατοδικεία, τις αυθαιρέσεις της στρατιωτικής ιεραρχίας
ΟΧΙ στην καταπάτηση των συνταγματικών δικαιωμάτων-μας
ΟΧΙ στην κατασκοπική ανάλυση των αγωνιστών - φαντάρων, σαν δολοφόνους του Αθανασίου, σαν πράκτορες της Τουρκίας, σαν πρωτεργάτες των κλοπών, σαν εμπρηστές
ΟΧΙ στην ένοχη σιωπή μιας κοινωνίας που το μόνο που κάνει είναι να θρηνεί.

Η Ελευθερία ενός λαού δεν κατοχυρώνεται με φαντάρους -δούλους
ΟΧΙ δε μας δείχνει αυτό η σημερινή αντιφασιστική γιορτή

ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΣΤΟΥΣ
ΦΑΝΤΑΡΟΥΣ
ΔΗΜΟΚΡΑΤΕΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Γιάννενα, 28 Οκτ. 1983

Η παραπάνω προκήρυξη μοιράστηκε από στρατιώτες στα Γιάννενα.

Β' ΠΑΝΕΛΛΑΔΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΗ

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ ΑΝΤΙΣΤΕΚΟΝΤΑΙ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΠΙΕΣΗ ΔΙΕΚΔΙΚΟΥΝ ΤΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ ΤΟΥΣ

Είναι δυο χρόνια περίπου από τότε που οι πρώτες ατομικές αντιστάσεις των φαντάρων τάρaxαν τη στρατιωτική ιεραρχία όταν άρχισαν να γίνονται συλλογικές και να βγαίνουν στο φως της δημοσιότητας.

Η επαγγελία της "αλλαγής" και η γενικευμένη δυσaréσκεια των στρατευμένων ήταν και είναι το γόνιμο έδαφος πάνω στο οποίο κινήθηκαν οι πρωτοβουλίες των στρατιωτών. Τα κοινά βιώματα κάτω από το στρατιωτικό καθεστώς του αυταρχισμού της αλλοτρίωσης και της συντριβής των δημοκρατικών δικαιωμάτων, ένωσαν, ανεξάρτητα από πολιτικές απόψεις εκατοντάδες φαντάρους σ' όλα τα σημεία της χώρας και σε κοινούς στόχους. Στόχους που εκφράστηκαν στην Α' Πανελλαδική Συνάντηση Αντιπροσώπων των Επιτροπών Στρατιωτών, Ναυτών και Σμηνιτών που έγινε πριν ένα χρόνο περίπου και δίνοντας το πολιτικό στίγμα μας δήλωνε ότι αγωνιζόμαστε για:

—Να βελτιωθούν ουσιαστικά οι συνθήκες ζωής των στρατευμένων

—Να καταργηθούν οι ποινές που παρατείνουν τη θητεία, τα στρατοδικεία και η στρατονομία

—Να καταργηθεί ο φασιστικός στρατιωτικός κανονισμός 20-1 και ο στρατιωτικός ποινικός κώδικας

—Να μειωθεί η θητεία στους 12 μήνες

—Να καταργηθούν όλοι οι περιορισμοί στην άσκηση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων των φαντάρων

Κι ακόμη "ΝΑ ΠΕΣΟΥΝ ΤΑ ΤΕΙΧΗ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ ΓΥΡΩ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ" που καλύπτουν τις συνθήκες της θητείας-μας και τις "νόμιμες" αυθαιρεσίες των караβανάδων.

Πράγματι στο χρόνο που πέρασε, μέσα από εκατοντάδες καταγγελίες που βγήκαν στη δημοσιότητα κι άλλες που ο τύπος δεν έβγαλε, προκυρήξεις των επιτροπών, εκδηλώσεις και συμμετοχές στις πορείες του Πολυτεχνείου και της Πρωτομαγιάς "τα τείχη της σιωπής" έπεσαν, συμπαρασύροντας και τους πιο δύσπιστους για την αναγκαιότητα του κινήματός-μας.

Την ανάπτυξη όμως της πάλης μας ακολούθησε μια ολομέτωπη επίθεση τόσο από τη κυβέρνηση και τη δεξιά όσο κι από διάφορους ψευδοθεωρητικούς κονδυλοφόρους σαν τον Φίλια και τον Γεωργόπουλο. Η προσπάθεια ήταν να διαστρεβλώσουν τους στόχους-μας και να μας προβοκάρουν. Οτιδήποτε συμβαίνει στην ελληνική κοινωνία το αποδίδουν στις επιτροπές-μας. Από το Διδυμότειχο στον Αθανασιάδη και από το "πραξικόπημα του περασμένου Φλεβάρη στις χουντικές κλοπές όπλων στη Σάμο, ακόμα και για τις φωτιές που μπαίνουν στα δάση-μας ζητάνε να απολογηθούμε". Ο Δροσογιάννης δηλώνει πως μας παρακολουθεί στενά και πως κινούμαστε κάτω από τις οδηγίες "διεθνούς παράνομου αναρχικού κέντρου", ο Γεωργόπουλος σημειώνει πως αν μας δώσουν λεφτά οι Τούρκοι θα πάμε με το μέρος-τους κι ο Φίλιας ανακαλύπτει ότι είμαστε "καλομαθημένα παιδιά των γονιών-μας που δεν αντέχουμε στις σκληρές συνθήκες".

Από την άλλη μεριά από ψευδοβελτιώσεις του τύπου "αύξηση του μισθού" και πολιτικά ρούχα" προσπαθούν να μας πουν ότι οι συνθήκες άλλαξαν. Χωρίς όμως να μπορούν να εξηγήσουν ταυτόχρονα τη πρωτοφανή συχνότητα των αυτοκτονιών, τις καθημερινές εισαγωγές στα στρατιωτικά ψυχιατρεία, τους τραυματισμούς και αυτοτραυματισμούς, τις χιλιάδες τιμωρίες, τα στρατοδικεία, τις αυθαιρεσίες των караβανάδων, τις απαράδεχτες συνθήκες διαβίωσης, τις πολύμηνες "εξορίες" χωρίς άδεια, την εντατικοποιημένη και συχνά επικίνδυνη εργασία καθώς και τόσα άλλα που συμβαίνουν στους στρατώνες.

Όλα αυτά βέβαια γίνονται στην προσπάθεια να διατηρήσουν το "στεγανό" του στρατιωτικού μηχανισμού που είναι φτιαγμένος για την άσκηση βίας και δομημένος στο να υποτάσσει και να καταστέλει. Ένας μηχανισμός που στην ιεραρχία του — είναι πασιγνωστο- βρίσκονται άνθρωποι που αναδείχτηκαν κατά τη διάρκεια της χούντας, που πρωταγωνίστηκαν στην κυπριακή προδοσία και που είναι εκπαιδευμένοι από το ΝΑΤΟ.

Το ποιοι φυσικά πληρώνουν άμεσα τη συντήρηση αυτού του στεγανού είναι αναμφισβήτητο. Οι στρατευμένοι. Γιατί πάνω-τους караδοκεί ο νόμος του σκότους, οι απαγορεύσεις, ο 20-1, ο στρατιωτικός ποινικός κώδικας και οι κάθε είδους περιορισμοί που καταλήγουν σε πολύχρονες φυλακίσεις για όποιον ΤΟΛΜΗΣΕΙ.

Όμως παρ' όλα αυτά το κίνημα των στρατιωτών αντιπαρατάσσει τη δική-του δύναμη που στηρίζεται στην οργάνωση και στην πάλη-του. Έτσι συνεχίζοντας τις προσπάθειες-μας στο να κάνουμε πιο συλλογικές τις αντιστάσεις-μας, να βρούμε νέες μέθοδες αγώνα, να δυναμώσουμε τη φωνή-μας και να πλατύνουμε τις δυνάμεις-μας φτάσαμε στη Β' Πανελλαδική Συνάντηση Αντιπροσώπων των Επιτροπών Στρατιωτών και Σμηνιτών τον Αύγουστο στην Αθήνα. Στη Β' Πανελλαδική Συνάντηση που συμμετείχαν αντιπρόσωποι επιτροπών απ' όλη σχεδόν την Ελλάδα, αφού κουβεντιάσαμε τη μέχρι σήμερα εξέλιξη της πάλης-μας, είδαμε πως οι ιδέες και οι στόχοι της Α' Συνάντησης βρίσκονται στο δρόμο της πραγμάτωσής-τους παρ' όλες τις δυσκολίες και τις αδυναμίες-μας. Ο στόχος για ένα αυτόνομο, ενωτικό και μαζικό κίνημα μέσα κι έξω απ' το στρατό βρίσκεται μαζική υποστήριξη.

Με βάση τις παραπάνω εκτιμήσεις καθορίσαμε ότι στην περίοδο που ανοίγεται μπροστά-μας θα πρέπει να κινηθούμε προς την κατεύθυνση της πραγμάτωσής του στόχου:

ΚΑΘΕ ΣΤΡΑΤΟΠΕΔΟ, ΚΑΘΕ ΚΑΡΑΒΙ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

ΚΑΘΕ ΠΟΛΗ ΚΑΙ ΜΙΑ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΣΥΜΠΑΡΑΣΤΑΣΗΣ

Ο ΠΡΟΣΑΝΑΤΟΛΙΣΜΟΣ ΚΙ Ο ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΙΝΗΜΑΤΟΣ ΜΑΣ ΝΑ ΒΡΙΣΚΕΤΑΙ ΣΤΑ ΧΕΡΙΑ ΤΩΝ ΕΠΙΤΡΟΠΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Για την επίτευξη αυτού του στόχου θα πρέπει οι επιλογές της καταγγελίας της προκύρηξης και των άλλων μαζικών ή ατομικών διαμαρτυριών μαζί με τη μαζικοποίηση των ήδη υπαρχόντων επιτροπών να συνεχιστούν.

Θα πρέπει επιπλέον σ' αυτή τη πορεία να προστεθεί μια κατεύθυνση κεντρικής πολιτικής παρουσίας, που θα δικδικεί την κατοχύρωση των δημοκρατικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων-μας στην πράξη, μέσα από τη συμμετοχή-μας σε πολιτικές συγκεντρώσεις και την οργάνωση δικών-μας συγκεντρώσεων-εκδηλώσεων. Μια προσπάθεια για καινούργιες συμμαχίες με συνδικάτα, δημοτικά συμβούλια, φοιτητικές και μαθητικές οργανώσεις, καθώς και άλλους μαζικούς φορείς. Μια προσπάθεια που διατηρώντας τα αιτήματα που καθορίστηκαν

από την Α' Συνάντηση θα έχει σαν κεντρικό-της στόχο τη νομιμοποίηση των επιτροπών-μας

Μέσα σ' αυτές τις προσπάθειές-μας συμπεριλαμβάνονται:

—συνέντευξη τύπου στις 23 Σεπτέμβρη

—πανελλαδικές εκδηλώσεις στο τριήμερο 2-3-4 ΟΕΜΒΡΗ που θα διοργανώσουν οι Επιτροπές Στρατιωτών, Ναυτών και Σμηνιτών με συνδιοργανωτές την Επιτροπή για το Στρατό και την Επιτροπή για τα δικαιώματα του Στρατιώτη και τη συμμετοχή εκπροσώπων μαζικών φορέων, διανοούμενων κ.λ.π.

—η προσπάθεια να διοργανωθεί στην Ελλάδα το επόμενο συνέδριο της ECCO, (Ευρωπαϊκό Συνδικάτο Στρατιωτών που αποτελεί έμπρακτη αναίρεση των συκοφαντιών του Δροσογιάννη περί "παράνομου διεθνούς αναρχικού κέντρου".

—το άνοιγμα δημόσιου διαλόγου για το ρόλο του στρατού και την Εθνική Ανεξαρτησία, που θ' αποκαλύψει τους πραγματικούς θύλακες της αντίδρασης και το ρόλο-τους.

Το αν "πειθαρχία" σημαίνει να γίνονται οι στρατιώτες απεργοσπάστες ή να κατεβαίνουν οι φαντάροι στο Πολυτεχνείο για να δολοφονήσουν τους αγωνιστές τότε δε συμφωνούμε.

Και δεν είμαστε "εθνικά υπερήφανοι" όταν το σύνταγμα φτάνει ως τις πύλες των στρατοπέδων ενώ μέσα κουρελιάζεται κάθε δημοκρατικό δικαίωμα. Κι αν στη Βουλή ο υφυπουργός Εθνικής Άμυνας Δροσογιάννης καθισχύαζε τους επερωτούντες δεξιούς-που προσπαθούν να εκμεταλλευτούν τον αγώνα-μας —πως "ΤΙΠΟΤΑ ΔΕΝ ΑΛΛΑΞΕ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑ" εμείς έχουμε να πούμε" τίποτα δεν άλλαξε παρά τις εξαγγελίες-σας, μοναδική αλλαγή είναι ότι ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΣΗΜΕΡΑ ΑΓΩΝΙΖΟΝΤΑΙ" Και είναι γνωστό ότι η αρχή κάθε αλλαγής είναι οι κινητοποιήσεις των μαζών, α δικές τους πρωτοβουλίες. Αυτό λοιπόν που πολιτικά προγράμματα ονομάζουν δικαίωμαστη ζωή, εμείς το διεκδικούμε με την αντίσπασή-μας. Διεκδικούμε να ζούμε σαν άνθρωποι με δικαιώματα. Αρνιόμαστε να θεωρούμαστε πολίτες β' κατηγορίας. Αρνιόμαστε ν' αρνηθούμε τους εαυτούς-μας.

Σ' αυτή την προσπάθεια καλούμε κάθε πολιτικό κόμμα, κάθε μαζικό φορέα και κάθε μεμονωμένο πολίτη να σπάσει την ένοχη σιωπή-του και να εκφράσει με οποιοδήποτε τρόπο νομίζει την αντίθεσή-του στο σημερινό καταπιεστικό καθεστώς μέσα στο στρατό και τη συμπαράστασή-του στον αγώνα των στρατευμένων.

Κάθε ομάδα στρατιωτών κάθε στρατευμένος, ο καθένας-μας ας αναπτύξει την πάλη για να δημιουργηθούν παντού, σε κάθε στρατόπεδο και σε κάθε καράβι επιτροπές στρατιωτών.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ 12 ΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΟΥ 20—1

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΣΤΡΑΤΟΝΟΜΙΑΣ, ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΩΝ

ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΠΟΙΝΩΝ ΠΟΥ ΠΑΡΑΤΕΙΝΟΥΝ ΤΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΠΕΡΙΣΣΟΤΕΡΕΣ ΑΔΕΙΕΣ ΚΑΙ ΔΙΑΝΥΧΤΕΡΕΥΣΕΙΣ

ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΔΙΑΒΙΩΣΗΣ ΚΑΙ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΓΙΑ ΕΝΑ ΑΥΤΟΝΟΜΟ ΜΑΖΙΚΟ ΚΙΝΗΜΑ

ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

Η Β' Πανελλαδική Συνάντηση Αντιπροσώπων

των Επιτροπών Στρατιωτών, Ναυτών, Σμηνιτών.

ΑΝΟΙΚΤΗ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΠΟΛΙΤΕΣ ΤΗΣ ΛΕΣΒΟΥ

Εμείς οι φαντάροι του 221 ΤΕ καταγγέλλουμε και ζητάμε τη συμπαράσταση όλων στον αγώνα μας ενάντια στην α π ά θ ρ ω π η και φ α σ ι σ τ ι κ ή μεταχείρηση μας απο τους αξιωματικούς και την ηγεσία του τάγματος που οδηγεί πολλούς φαντάρους κύρια στο τάγμα μας σ τ η χ ρ η σ η ν α ρ κ ω - τ ι κ ω ν υπο την ανοχή των παραπάνω.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΟΥΜΕ:

- 1.την άνιση μεταχείρηση και διάκριση μεταξύ των οπλιτών.
- 2.την άσκηση ψυχολογικής βίας απο το συνταγμα - τάρχη, ταξίλαρχο, διοικητή.
- 3.την πλύση εγκεφάλου με φασιστοειδή κυρήγματα που υπόκεινται κάθε ώρα και στιγμή οι φαντάροι.
- 4.το ξυλοδαρμό φαντάρου απο το λοχαγό Καραδημητρίου Αντώνη επειδή αποπειράθηκε ν' αυτοκτονήσει.
- 5.την τιμωρία χωρίς αποδείξεις φαντάρου με 20ήμερη φυλάκιση και απειλή στρατοδικείου γιατί δήθεν πολιτικολόγησε εντός κι εκτός στρατοπέδου.
- 6.την υπόθαλψη, ανοχή και παρότρυνση στα καψόνια απο το διοικητή (πηδάτε τους νέους να μη ξεψάρωσουν).
- 7.την ασύδωτη παραβίαση του προγράμματος οσο αφορά τον ελεύθερο χρόνο του φαντάρου και συγκεκριμένα όλες εκείνες τις δραστηριότητες που αυθαίρετα μας παρουσιάζουν στο πρόγραμμα εκπαίδευσης, που έχουν σαν αποτέλεσμα τη σωματική εξάντληση και κάθε άλλο παρά εκπαίδευση μπορούν να θεωρηθούν.

8.τη χρησιμοποίηση των φαντάρων σαν εργατικό δυναμικό έξω απο τις υποχρεώσεις τους με ανταμοιβή τιμητικές άδειες που δεν δίνονται ποτέ.

9.τις τιμωρίες τρομοκράτησης και απειλές στρατοδικείου πολλών φαντάρων και την αφαίρεση του δικαιώματος να υπερασπιστούν τον εαυτό τους στην αναφορά λόχου και στο λοχαγό Ψυκάκο.

10.την πειθαρχική φυλάκιση για ασήμαντα παραπτώματα και την ανυπαρξία φαντάρου χωρίς θυλακή (πλήν των ευνοούμενων).

11.την ανεπαρκή και κακή ποιότητα τροφίμων (σάπια κρέατα, ψάρια κ.α.) με αποτέλεσμα σοβαρά προβλήματα υγείας. Την τιμωρία και ψυχολογική τρομοκράτηση φαντάρου που παραπονέθηκε για την κακή ποιότητα κρέατος.

12.την παράλογη στέρηση εξόδου για τα φυλάκια απο τον ταξίλαρχο διοικητή της 98 ΑΔΤΕ Ματαφιά με αποτέλεσμα την απομόνωση των φαντάρων για μεγάλο χρονικό διάστημα.

13.την παράλογη καθυστέρηση αδειών απο διοικητές λόχων.

14.το γεγονός ότι υπάρχουν στρατιώτες που παμένουν στο τάγμα για 20ήμνο και τέλος το να εξαρτάται η μεταθεσή μας, αφού συμπληρώσουμε 12μηνο στο τάγμα, απο τη γνώμη του κάθε αντιδραστικού λοχαγού και διοικητή για το άτομό μας.

ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΚΕΣ-ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ ΕΛΕΥΘΕΡΙΕΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΧΟΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ
ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΘΥΛΑΚΗΣ ΣΑΝ ΠΡΟΣΘΕΤΗ ΘΗΤΕΙΑ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ ΠΟΛΙΤΩΝ ΛΕΣΒΟΥ

ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ

Πήραμε και δημοσιεύουμε την παρακάτω εκκλήση:

Απευθυνόμαστε πρώτ' απ' όλα στους γονείς που έχουν ή που θα στείλουν τα παιδιά τους στην τμητική για κάθε νέο υπηρεσία, στο στρατεύμα. Απευθυνόμαστε στη νεολαία, σ' ολόκληρη την κοινή γνώμη. Ας ακούσουν οι αρμόδιοι παράγοντες τη φωνή μας.

Χάσαμε τα παιδιά μας που υπηρετούσαν. "Αυτοκτονία" ήταν ο τυπικός χαρακτηρισμός του Υπουργείου Εθνικής Άμυνας. Πολλοί από μας με βάση συγκεκριμένα στοιχεία και εκθέσεις ειδικών απορρίπτουμε κατηγορηματικά αυτή την εκδοχή. Καταγγέλουμε ότι εδώ και μήνες δεν έχουμε πάρει τεκμηριωμένη και πειστική απάντηση για το πως πέθαναν τα παιδιά μας. Και δυστυχώς διακρίναμε με σαφήνεια μια προσπάθεια να κλείσουν "γρήγορα" σαν "ενοχλητικές" οι περιπτώσεις μας, να πάρουν όσο γίνεται μικρότερη δημοσιότητα. Η συμπεριφορά των αρμοδίων απέναντί μας απέναντι στο δράμα μας μας έφερε στο νού κάποιες άλλες εποχές. Φαίνεται ότι στα στρατιωτικά γραφεία και τις μονάδες που επισκεφθήκαμε - βασιλεύει ένα κλίμα εντελώς διαφορετικό από την υπόλοιπη κοινωνία μας. Ρωτούσαμε για τα χιλιάκριβα παιδιά μας και νοιώθαμε πως δεν μας ακούνε. Φουντώνει η αγανάκτησή μας. Σ' οποιονδήποτε θάνατο πολίτη ο Τύπος την επόμενη μέρα αναλύει κάθε πλευρά και η κοινή γνώμη, κάθε ενδιαφερόμενος, ΞΕΡΕΙ. Τα βλαστήρια

μας χάθηκαν και για μήνες ερωτηματικά ΑΝΑΠΑΝΤΗΤΑ μας βασανίζουν. ΓΙΑΤΙ;

Από αρμόδιους χαρακτηρίστηκε σαν "φυσιολογικό" και "συνθησικτικό" το φαινόμενο νέοι να χάνουν τη ζωή τους στο στρατό. Ακούστηκαν και ορισμένες απόψεις για "καλομαθημένους" που αυτοκτονούν γιατί "δεν αντέχουν" τη σκληραγωγία.

Εμείς οι χαροκαμένοι γονείς δε δεχόμαστε τέτοια "βολικά" συμπεράσματα. Γνωρίζουμε, είμαστε σίγουροι, ότι ο θάνατος των παιδιών μας σχετίζεται με τις συγκεκριμένες συνθήκες που σήμερα υπάρχουν στο στρατό μας. Τι τα οδήγησε - όσα οδήγησε - στο αδιέξοδο; Από τους γιους μας μάθαμε για τα καψόνια, την αυθαρεσία πολλών ανωτέρων που κατοχυρώνεται στους κανονισμούς, τις πολιτικές διακρίσεις, το αγχος μιάς τόσο μακρόχρονης θητείας, τις άδικες μεταθέσεις, τις τόσες ελλείψεις στις μονάδες τους αλλά και στα μέτρα ασφαλείας απέναντι στα ενδεχόμενα ατυχήματος κατά την εκπαίδευση ή την υπηρεσία. Μάθαμε για την ατμόσφαιρα που σε πνίγει, για το αίσθημα πως είσαι "φαντάρος" χωρίς δικαιώματα, χωρίς φωνή, χωρίς πρόσωπο. ΠΡΑΓΜΑΤΑ ΤΟΣΟ ΔΙΑΦΟΡΕΤΙΚΑ ΑΠΟ ΑΥΤΑ ΠΟΥ ΠΡΟΣΔΟΚΟΥΣΑΝ ΝΑ ΒΡΟΥΝ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΣΗΜΕΡΑ. Είναι τα παραπάνω εντελώς ασχeta με το θάνατο των αγαπημένων παιδιών μας;

Γονείς. Νεολαία που αύριο θα φορέσεις τη στολή. Κάνουμε σ' όλους εσάς ΕΚΚΛΗΣΗ. Αγωνιστείτε για ν' αλλάξει επιτέλους πραγματικά η κατάσταση στο στρατό. Να αναγνωριστούν με τους νέους στρατιωτικούς κανονισμούς όλα τα δικαιώματα του στρατευμένου σαν πολίτη με στολή. Να μαθαίνει απρόσκοπα όλος ο λαός τι συνέβει ακριβώς σε κάθε περίπτωση, υπεύθυνα κι ανοιχτά. Να σταματήσει κάθε αυθαρεσία το φακέλλωμα και οι διακρίσεις. Να αναγνωριστεί η άδεια σαν δικαίωμα του φαντάρου. Να γίνεται σεβαστή η προσωπικότητά του. Να φροντισει η πολιτεία για την ανάπτυξη του πολιτισμού, της σωστής ψυχαγωγίας και του αθλητισμού για όλους τους στρατευμένους. Ζητάμε να δοθεί πλήρης ενημέρωση για τις συνθήκες θανάτου των παιδιών μας.

ΟΙ ΓΟΝΕΙΣ

Ζήση Καρανασάσι
Αποστολία Καρανασάσι
Θεόδωρος Καρανασάσι
Κορσάκι Καρανασάσι
Ειμίλιος Γκαβριλάκης
Χρήστος Κάρρας
Παρασκευή Κάρρας
Μημέλια
Μαρίνα
Α. Μαρίνα Μπουραλάκη

Αντώνη Δροσοχιάννη
βου ευχόμαστε
Χρόνια Πολλά
και...εις ανώτερα...

"Οι 32 φαντάροι που
αυτοκτόνησαν το '83"

Η προανάκτω αφίσσα κολλήθηκε στην Αθήνα από ομάδα πολιτών στους Αμπελόκηπους, στα τέλη Γενάρη του '84, με την ευκαιρία της...ονομαστικής εορτής του Δροσοχιάννη.

Πως αντιμετωπίζει ο στρατοκρατικός μηχανισμός τους γονείς αυτούς στις αλληπάλληλες παραστάσεις τους σ' εκπροσώπους του; Το Υπουργείο Εθνικής Άμυνας και ο Επίτροπος του Στρατοδικείου της Αθήνας έδωσαν—στερεότυπα—την εξής απάντηση: "Έως εκεί όπου ηχεί η σάλπιξ του Ελληνικού Στρατού(!....) δεν μπορείτε να κάνετε τίποτα. Από κει και πέρα να πάτε".

Είναι μόνο 19 (!) οι αυτοκτονίες...

Σε σχόλιο του Γ.Β. στην Ελευθεροτυπία της 23/1/84. Ο Δροσογιάννης μέμφεται τον Γ.Β. για τις ανακρίβειες που χρησιμοποιεί για να επιτεθεί εναντίον-του. Δεν του συγχωρεί να δείχνει τόση ευαισθησία απέναντι στο φαινόμενο των αυτοκτονιών. Ο Λόγος; Είναι μόνο!!! 19 αυτοκτονίες, σύμφωνα με τα στοιχεία τα δικά-του. Βέβαια, θα μπορούσε ίσως να προσθέσει ακόμη πιο κυνικά "άλλωστε είναι δικαιολογημένο ένα

5% του συνόλου των στρατευμένων, σαν απώλειες εν καιρώ ειρήνης".

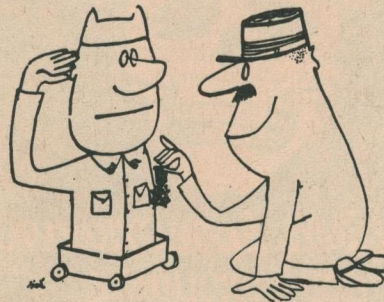
Εμείς, μη μπορώντας να καταλάβουμε την έννοια και την αξία της ανθρώπινης ζωής, με ποσοτικά μέτρα και κριτήρια, αδυνατούμε ν' ανταποκριθούμε στη λογική της αριθμητικής, που, και αν ακόμα χρησιμοποιηθεί, χαμένος θάνατ και πάλι ο αναπληρωτής υπουργός Εθνικής Άμυνας. Ξαναλέμε: Οι αυτοκτονίες των στρατιωτών είναι δολοφονίες των στρατοκρατών. Οι αλχημείες του κ.Δροσογιάννη δε μπορούν να πείσουν παρά μόνο, όσους είναι από τα πριν πεισμένοι. Για ποιά "θεμελιώδη υποχρέωση της πολιτείας να διαφυλάσσει τη ζωή του ατόμου", μπορεί να μας μιλήσει μια λογική, που μετράει τις ανθρώπινες ζωές, σαν αριθμητικές χάντρες σ' ένα παιδικό αριθμητήριο; Ή μήπως κι αυτή ακόμα η υποχρέωση έχει αρθεί, γιατί έτσι επιβάλλει το αξιόμαχο των Ε.Δ.;

ΥΓ. Αλήθεια, θα βρεθεί επιτέλους κάποιος αρμόδιος, να μας γνωστοποιήσει τ' αποτελέσματα, των 6 πιο κάτω πάρα πολύ σοβαρών απόπειρων αυτοκτονίας, για τις οποίες δε μάθαμε ποτέ τίποτα;

1. Ευγενιάδης Κώστας Κεντρ. Εκπαιδ. Καλαμάτας ΕΛΕΥΘ, ΑΥΓΗ, ΤΑ ΝΕΑ 19-1-83. Κρεμάστηκε, στο νοσοκομείο σε κρίσιμη κατάσταση. Επέζησε;
2. Πρίγκος Γιώργος Διδυμότειχο. ΑΥΓΗ 6-2-83. Αυτοπυρπολήθηκε, στο 401 σε κρίσιμη κατάσταση. Επέζησε;
3. Κουρκούτας Νίκος 64 ΤΠ. ΕΛΕΥΘ. 7-2-83. Αυτοπυρπολήθηκε στο σαγώνι, μεταφέρθηκε στο 401. Επέζησε;
4. Φράγκος Στρατ. Κανελλόπουλου ΕΛΕΥΘ. 7-4-83. Έκοψε τις φλέβες-του με ξυράφι. Επέζησε;
5. Παπαθανάσης Σταύρος ΕΘΝΟΣ 24-5-83. Αυτοπυρπολήθηκε, μεταφέρθηκε με σοβαρότατα εγκαύματα στο 424 ΣΝ. Επέζησε;
6. Καμπής Παρασκευάς 221 ΤΕ Λέσβος ΤΑ ΝΕΑ 29-6-83. Από χτυπήματα του κεφαλιού-του στον τοίχο, σε κωμωδή κατάσταση στο νοσοκομείο. Επέζησε;

Και κάτι ακόμη:

Είναι τυχαίο ότι σ' όλο το 2ο εξάμηνο του '83 οι εφημερίδες δεν δημοσίευσαν ούτε μια απόπειρα αυτοκτονίας;.....

Η παρακάτω προκήρυξη γράφτηκε και μοιράστηκε από ομάδα στρατιωτών της Λέσβου τον Οκτώβρη.

Συνεχίζουμε την πληροφόρηση της κοινής δημοκρατικής γνώμης με μια δεύτερη καταγγελία για να διαλύσουμε το φράγμα σιωπής γύρω από τα προβλήματά-μας στο 221 ΤΕ.

ΚΑΤΑΓΓΕΛΛΟΥΜΕ:

Του Λοχαγού ΨΥΧΑΚΟ ΘΟΔΩΡΟ και ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟ σαν πρωταίτιους της όλης άθλιας κατάστασης στην οποία βρίσκεται το τάγμα και συγκεκριμένα:

—το λοχαγό ΨΥΧΑΚΟ ΘΟΔΩΡΟ για:

—την τρομοκρατία που ασκεί σε όλους του οπλίτες του τάγματος.

—Τους ανορθόδοξους και φασιστικούς τρόπους που χρησιμοποιεί σαν διοικητής του 2ου γραφείου του τάγματος παρακολουθώντας τις δραστηριότητες των φαντάρων και φακελώνοντάς-τους.

—Την αυθαίρετη παραβίαση του προγράμματος υποκαθιστώντας το διοικητή και παραβιάζοντας τις διαταγές-του: π.χ. Στις 8-9-83 που ήταν επόπτης στέρησε την έξοδο σε όλο το τάγμα με τη δικαιολογία ότι υπήρχαν εργασίες που δεν είχαν τελειώσει.....

—Το αδικαιολόγητο κόψιμο άδειας οπλίτη η οποία είχε εγκριθεί από το διοικητή, επειδή κατά τη γνώμη-του συμμετείχε στην επιτροπή.

—Την άσχημη επιρροή-του στο διοικητή με αποτέλεσμα να τον παραπλανά και να διοικεί ουσιαστικά αυτός.

Αποτέλεσμα πολλών από τις παράλογες και φασιστικές δραστηριότητές-του είναι ο δίκαιος επωνομασμός-του σαν "ΕΒΡΕΝ" απ' όλους τους φαντάρους του τάγματος.

—το λοχαγό ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ ΑΓΓΕΛΟ γιά:

—Την ψυχολογική τρομοκρατία των αντρών του λόχου-του γενικά όλων των οπλιτών του τάγματος κάθε φορά που τυχαίνει επόπτης.

—Τον Ξυλοδαρμό φαντάρου ο οποίος αποπειράθηκε να αυτοκτονήσει (!!!)

ΝΑ ΠΟΙΑ ΕΙΝΑΙ Η ΑΠΑΝΤΗΣΗ ΤΟΥΣ ΣΤΙΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ:ΞΥΛΟΔΑΡΜΟΣ.....

Εδώ πρέπει να αναφέρουμε ότι ο στρατιώτης έχει πάρει αυτή τη στιγμή αναβολή από το στρατιωτικό νευρολόγο-ψυχίατρο.

Επειδή θεωρούμε ότι τέτοια φασιστοειδή αφαιρούν κάθε ίχνος δημοκρατίας από το στρατό και υπονομεύουν το αμυντικό πρόγραμμα της κυβέρνησης,

ΑΠΑΙΤΟΥΜΕ ΚΑΙ ΘΑ ΑΓΩΝΙΣΤΟΥΜΕ ΓΙΑ:

— ΑΜΕΣΗ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΣΗ ΑΠΟ ΤΟ ΣΤΡΑΤΟ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΥΠΟΥ ΨΥΧΑΚΟΥ-ΚΑΡΑΔΗΜΗΤΡΙΟΥ

— ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ ΚΑΙ ΣΥΝΔΙΚΑΛΙΣΜΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ

— ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ 'ΧΟΥΝΤΙΚΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ (20-1, 20-2)

— ΔΩΔΕΚΑΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ

— ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΣΑΝ ΕΠΙΠΡΟΣΘΕΤΗΣ ΘΗΤΕΙΑΣ

Συνάδελφοι σπάστε το φράγμα της σιωπής που περιβάλλει την ζωή-μας στα στρατόπεδα.

Αντισταθείτε στην ισοπέδωση και εκμηδενισμό της προσωπικότητας.

Η ΤΡΟΜΟΚΡΑΤΙΑ ΔΕ 'ΘΑ ΠΕΡΑΣΕΙ

ΕΠΙΤΡΟΠΕΣ ΣΤΡΑΤΕΥΜΕΝΩΝ ΟΠΛΙΤΩΝ
ΛΕΣΒΟΥ Οκτώβρης '83.

Μικρό δείγμα

Και μια και μιλάμε για τις αυτοκτονίες στρατιωτών, να ένα ακόμη μέλημα κι ένα μικρό δείγμα για τις συνθήκες που τις γεννούν - από το 576 Τ.Π. στο παρεμπόρε Άργος Ορεστικό μας άρχισαν:

Αξιοκρατικός στην προκήνη αναφορά είναι όλη η κατάσταση στρατιωτική, που πριν τρεις μήνες, είχε αποκοπεί ν' αυτοκτονήσει:

«Ζεις ακόμη μιλ'... Σε πρόλαβαν οι γαμ'... γιατροί και μας ξανάφεραν; Πήγαν να πάρουν τ' αυτοκτονήσεις, αλλά έβγαλε από το στρατόπεδο. Εδώ δεν θέλω μελάνες...». Οι φαντάροι, που το καταγγέλλουν (μαζί με

τις συνθήκες στο στρατόπεδο, που «θυμίζουν εποχή μαύρων συνταγματάρχων») προσθέτουν ότι στην ίδια μονάδα τέσσερις φαντάροι αποπειράθηκαν ν' αυτοκτονήσουν με

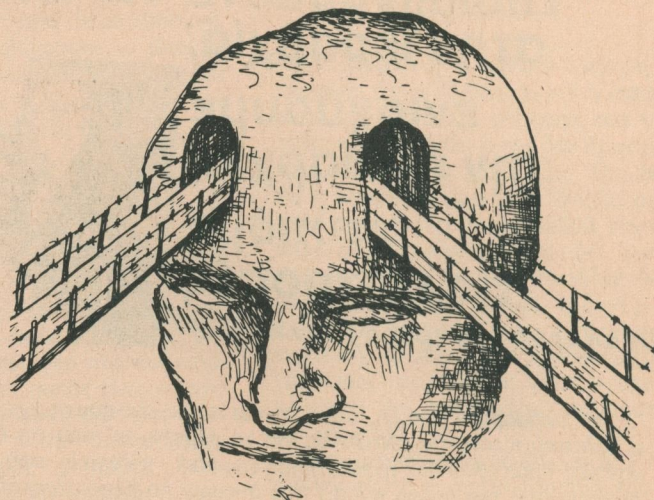
χάπι κι άλλοι δύο με «χαρμπίρι». Εκτός από το να διαφυλάξει τα νοήματα, μήπως και γι' αυτά θα είχε να πει τίποτα ο στρατηγός Δροσογιάννης;

Γ.Β.

Ελευθεροτυπία
23-1-84

ΜΙΑ ΙΣΤΟΡΙΑ

(για το πώς κατανέμονται οι ευθύνες
και το πώς λειτουργεί η Στρατ. Δικαιοσύνη...)

Λήμνος, Στρατόπεδο Αχιλλαδέλη, κοντά στο χωριό Κάσπακας.

Χειμώνας του 1981, πέφτουν πυροβολισμοί στη σκοπιά της 88 ΠΑΠΕΘ από τον στρατιώτη Ματζαγρή Ανδρέα (80 Α' ΕΣΣΟ).

Δεν παίρνεται κανένα μέτρο απ' τη Διοίκηση, το περιστατικό επαναλαμβάνεται απ' τον ίδιο άλλες δυο φορές.

Μερικά για τον στρατ. Ματζαγρή:

Είναι το χαϊδεμένο παιδί των Αξιωματικών του Αχιλλαδέλη, φόβητρο των συναδέλφων-του. Δεν κρύβει τις φιλοφασιστικές-του απόψεις καθώς και ότι στο σπίτι-του, στην Αθήνα, διατηρεί οπλοστάσιο. Ο πατέρας-του δουλεύει σ' Αμερικάνικη Βάση, με την οποία είχε κι ίδιος σχέση πριν πάει στο Στρατό (δούλευε ή υποαπασχολούνταν). Αποκαλεί τους στρατιώτες σκαπανείς του Λόχου Μηχανικού, "κοκκινόπετσους". Το αγαπημένο-του χόμπυ είναι να γεμίζει το όπλο-του και να "πηδάει τους νέους" απειλώντας-τους μ' αυτό. Απ' τη Διοίκηση θεωρείται "απόρρητος" και τοποθετείται στις αποθήκες πυρομαχικών. Σε έρευνα που γίνεται στους σάκους των στρατιωτών της 88 ΠΑΠΕΘ, "εξαιρείται" μόνον ο δικός-του. Την άλλη μέρα βρέθηκαν σφαίρες στα σκουπίδια του λόχου. (Διοίκηση της 88 ΠΑΠΕΘ: Ταγματάρχης Μουρίκης, Ανθυπασπιστής Νιούκας).

29 Αυγούστου 1981. Ο Ματζαγρής γνωστοποιεί ότι "θα γιορτάσει το Γράμμο-Βίτσι, και την ημέρα των Ενόπλων Δυνάμεων". Τα ξημερώματα ρίχνει αλληπαλλήλους πυροβολισμούς στον αέρα. Μετά δηλώνει πως: "αν αναφερθώ στον Ταξίαρχο, θα παρασημοφορηθώ" και "θα πυροβολώ κάθε 21 Απριλίου, 29 Αυγούστου και 4 Δεκεμβρίου". Το περιστατικό γράφεται στο βιβλίο του επόπτη από τον Αξιωμ/κό Υπηρεσίας (δόκιμος). Δεν παίρνεται κανένα ουσιαστικό μέτρο. (Ας σημειωθεί ότι και απλό ακούσιο ξήλωμα του τελαμώννα στο ίδιο στρατόπεδο — όπως και σ' όλα τα άλλα — τιμωρείται με 10ήμερες φυλακίσεις).

Όταν απειλεί να σφάξει με την ξιφολόγη τον Ανθυπολοχαγό του Μηχανικού Γρυπιώτη επειδή δεν "του είπε κανονικά το παρασύνθημα" σε έφοδό-του στη σκοπιά, στέλνεται για εξέταση στο 401 Στρατ. Νοσοκομείο. Διαπι-

στώνεται ότι είναι απόλυτα υγιής και του δίνεται απόσπαση για τη Γεωγραφική Υπηρεσία Στρατού (στην Αθήνα, πεδίο του Άρεως). Γυρίζει στη Λήμνο και τοποθετείται στο εξεταστήριο πυρομαχικών (υπεύθυνος Αριλοχίας Φώτου) — θέση μόνο για "απόρρητους" και "εμπιστευτικούς".

9-10-81, μέσα στο θάλαμο της 88 ΠΑΠΕΘ. Ο Ματζαγρής πυροβολεί εξ επαφής και σκοτώνει τους: στρ. Καρανδρέα Βασίλη (απ' τη Λήμνο) και λοχία Πολάτο Δημήτρη (απ' την Πάτρα). Η σφαίρα έκοψε την καρωτίδα του ενός και σφηνώθηκε στην καρδιά του άλλου. Ο θάλαμος πλημμυρίζει στο αίμα, οι στρατιώτες έξαλλοι προσπαθούν να μεταφέρουν τους χτυπημένους στο Νοσοκομείο της Μύρινας. Ο Επόπτης της μέρας, Ανθυπασπιστής Μηχανικού Καρακωσταντάκης, τους απαγορεύει να κινήσουν αυτοκίνητο και προσπαθεί να επικοινωνήσει τηλεφωνικά με το Στρατηγείο για να... του εγκρίνουν κίνηση(!). Οι στρατιώτες απειλούν να λιντσάρουν τον Επόπτη, φορτώνουν τους τραυματίες σε μια "καναδόξα" και τους μεταφέρουν στη Μύρινα. Πολύ αργά, είναι και οι δυο νεκροί.

Ο Ματζαγρής φεύγει στο βουνό, απ' όπου παραδίνεται μετά από μερικές ώρες. Στο στρατόπεδο εξαπολύεται άγρια τρομοκρατία απ' τη Διοίκηση. Ο Διοικητής του νησιού Ταξίαρχος Μπαλτάς Νικόλαος βγάζει λόγο στους στρατιώτες, όπου: τους υποδεικνύει ότι "δεν παίζουν με τα όπλα", δηλώνει ότι "θα πατάξει την ανευθυνότητα των φαντάρων" και ανακηρύσσει "τρελό" τον Ματζαγρή.

Με πρωτοβουλία-τους οι φαντάροι ψάχνουν το σάκο του όπου βρίσκεται ένα κλειστό όπλο. Έμφηλντ και ένα ειδικό περί όπλων Αμερινάκινο περιοδικό. Εν τω μεταξύ ο Ματζαγρής "κρατείται" κατ' αρχήν για δυο εβδομάδες στο Διοικητήριο της μονάδας και μετά

σε διπλανό στρατόπεδο. Εκεί κυκλοφορεί ελεύθερος ώπου παρατηρούνται αναβρασμός και διαθέσεις αυτοδικίας απ' τη μεριά των κατοίκων του νησιού, οπότε μεταφέρεται στη Λάρισα.

Η ανάκριση που ακολουθεί έχει καθαρή γραμμή: Ατύχημα, σε κάθε περίπτωση ακούσιο. Ο ανακριτής με νομικίστικα κόλπα και ατομικό "δασκάλημα" και συνεπικουρούμενος απ' την εντεινόμενη τρομοκρατία της Διοίκησης, μετατρέπει όλους — πλην ενός — τους μάρτυρες (αυτόπτες φαντάρους) από κατηγορίας σε υπεράσπισης. Ο ένας, που συνδέει το περιστατικό μ' όσα είχαν προηγηθεί — και ήταν εν γνώσει ΟΛΗΣ της Διοίκησης — βρίσκεται θλιβερά απομονωμένος.

Η δίκη — παρωδία έγινε στις αρχές του '82 (επί κυβέρνησης ΠΑΣΟΚ). Οι μάρτυρες — όλοι στρατιώτες — γύρισαν στο στρατόπεδο έντρομοι και δεν μίλησαν ποτέ σε κανένα, για τίποτα... Συντομότητα πήραν όλοι-τους μεταθέσεις και μάλιστα εκλεκτές...

Ο Ματζαγρής "έφαγε" 3 1/2 χρόνια (ο δόκιμος Λ. Αλεβίζος, μονάδας Πυροβολικού τής Καβάλας, επειδή έλλειψε βμέρες απ' τη θέση του, καταδικάστηκε στις 8-9-83 σε κάθειρξη 10(δέκα) ετών...

Απ' τους Αξιωματικούς που αναφέρθηκαν παραπάνω (ο Δ/κτής της 88 ΠΑΠΕΘ Τ/χης Μουρίκης και ο Στρατοπεδάρχης Τ/χης Μηχανικού Ζαμπάκο-λας Ηλίας θρηνούσαν μετά τους φό-νους "το τέλος της καριέρας-τους") ουδείς παραπέμφθηκε...

Όλοι-τους πρόδωχαν κανονικά στους επόμενους βαθμούς-τους. Μάλιστα ο Ταξίαρχος Μπαλτάς έγινε Υποστράτηγος και Διοικητής της Σχολής Ευελπίδων (έμελλε να γίνει γνωστός μόνον εξ αιτίας του επεισοδίου του φασίστα φαντάρου με τον Παπαϊορδανίδη...)

Η Στρατιωτική Δικαιοσύνη "απονειμείθηκε", για μια ακόμη φορά...

Υποκλινόμαστε στην ιεραρχία, ενισχύουμε την πειθαρχία, χτυπάμε τις επιτροπές

(με αφορμή ένα άρθρο στην ΚΟΜΕΠ)

Ο ταξίαρχος ε. α. Σπ. Σαρμακέρης απευθύνεται στη Συνδιάσκεψη της ΚΕΕΑ.

Την περασμένη άνοιξη, μέσα σε μια συγκυρία που στοιχειοθετούσαν απ' τη μια η πολιτική πίεση του κινήματος για το στρατό, κι' από την άλλη μια σειρά κυβερνητικές πρωτοβουλίες τροποποίηση του 20-1, πολιτικά-εφημερίδες ατους φαντάρους, αγορά του αιώνα κ.λ.π.) που άνοιγαν το θέμα στρατός, το ΚΚΕ προχώρησε στην ίδρυση της ΚΕΕΔ. Στο διάστημα που μεσολάβησε η ΚΕΕΔ συγκεκριμενοποίησε την πολιτική-της στοχοθεσία, συγκρότησε τις παρεμβάσεις-της, άνοιξε δρόμους προς την κυβέρνηση και το στρατιωτικό μηχανισμό. Σήμερα ξεφεύγοντας από τις αφοριστικές και βασικά συκοφαντικές απορρίψεις του παρελθόντος επιχειρεί να οριοθετηθεί επί της ουσίας πια και μ' ένα συνολικό τρόπο από τις επιτροπές στρατιωτών μέσα από τις στήλες της ΚΟΜΕΠ και δια στόματος της Αγγελικής Σωτήρη.

Στις 11 Σεπτεμβρίου του '73 τάνκς κατέλαβαν το Σαντιάγκο. Επίμονα μέχρι τότε οι χιλιανοί Σοσιαλιστές και Κομμουνιστές εξηγούσαν πως ο στρατός της Χιλής είναι "διαφορετικός", εξυμνούσαν την πίστη-του στη δημοκρατική νομιμότητα και το σεβασμό του συντάγματος. Στρατηγοί είχαν ήδη υποκυρωποιηθεί, επισφραγίζοντας αυτή την ομοψυχία, και οι απόπειρες αυτοοργάνωσης ναυτών είχαν κατασταλεί άγρια και με βασανιστήρια στογ καιρό της σοσιαλιστικής κυβέρνησης, γιατί αποτελούσαν "εμπόδιο στο δρόμο του δημοκρατικού κινήματος", γιατί το "κυριώτερο δρούσαν προβακατόρικα", υπονομεύοντας την πορεία προς την αλλαγή.

Το πραξικόπημα του '73 ήταν, περισσότερο από στρατιωτική, μια πολιτική ήττα του Χιλιανού προλεταριάτου, και επιπλέον βαθιά όλα τα ρεύματα της αριστεράς, παγκόσμια. Υπάρχουν ακόμα αμετανόητοι; Δυστυχώς όχι λίγοι.

Ανάμεσα τους η ΚΕΕΔ, που εξυφαινει την πολιτική-της άποψη και πρακτική γύρω από το στόχο του "εκδημοκρατισμού των Ενόπλων Δυνάμεων, που θα σφυρηλατήσει την ενότητα λαού-στρατού, που αποτελεί βασική προϋπόθεση για ένα προοδευτικότερο μέλλον, και και που θα βάλλει τις Ένοπλες Δυνάμεις στην υπηρεσία του λαού και της πατρίδας, παραλύοντας οποιαδήποτε προσπάθεια χρησιμοποίησής-τους σε αντιλαϊκές κατευθύνσεις".

Αυτός ακριβώς ο στόχος αποτελεί και το κομβικό σημείο αντιπαράθεσής-της με τις επιτροπές. "Γιατί οι αριστερικές και αναρχικές ομαδούλες, αυτοποιώντας μια γενική θέση, ότι ο

στρατός στον καπιταλισμό επιδιώκεται να είναι όργανο στα χέρια των εκμεταλευτριών τάξεων για την καταστολή των λαϊκών κινητοποιήσεων, αντιμετωπίζουν τις Ένοπλες Δυνάμεις μονόπλευρα, με παρωπίδες, σαν αποκλειστικά αντιδραστική δύναμη που δεν υπόκειται σε αλλαγές".

Θάταν αρκετά εύκολο να "ξεμπερδούμε" μ' αυτή την άποψη μ' ένα ιδεολογικό αφορισμό, ακολουθώντας το παράδειγμα της Σωτήρη, ακόμα και χρησιμοποιώντας τα ίδια-της τα λόγια. Είναι πραγματικά αξιοθαύμαστος ο ταχυδακτυλουργικός-της ελιγμός ανάμεσα στη πολιτική γραμμή και τις ιδεολογικές-της αρχές, ανάλογα με τα μέτωπα που κάθε φορά ανοίγει. Σε δυο γραμμές "αποστομώνει" τους ευρωκομμουνιστές, με επιχειρήματα που υπονομεύουν ιδεολογικά όσα η ίδια στις πέντε προηγούμενες σελίδες έχει υποστηρίξει.

Αλλά, ακόμα κι αν αφήσουμε κατά μέρος τις λενινιστικές "παρωπίδες" και τις "γενικές θέσεις" του τύπου "ο στρατός είναι το οπλισμένο χέρι της αστικής τάξης", δεν θα βρούμε σ' ολόκληρη την ιστορία ένα προηγούμενο, όπου ο στρατός, σαν συγκροτημένος μηχανισμός, νάχει παίξει προοδευτικό ρόλο στην πάλη του εργατικού κινήματος. Ακόμα και στην εξαιρετική περίπτωση, της Πορτογαλίας πρέπει να παρατηρήσουμε, ότι στο βαθμό που η αριστερή πτέρυγα περιορίστηκε στο να λειτουργήσει σαν μια στρατιωτική αριστερή πτέρυγα, άφησε να διαμορφωθούν εκείνοι οι πολιτικοί και κοινωνικοί συσχετισμοί, που επέτρεψαν την ανασύνταξη του κλασικού στρατού και τη δική-της περιθωριοποίηση.

Αναφέροντας το 1909 σαν "μια από τις φωτεινές στιγμές των Ελληνικών-Ενόπλων Δυνάμεων", η Σωτήρη σκόπιμα συγχέει διαφορετικές ιστορικές περιόδους και διαφορετικά ιστορικά καθήκοντα. Το κίνημα του Γουδιού (ποιοτικά παρόμοιο με τις πολύ πιο αξιόλογες παρεμβάσεις του στρατού σε χώρες όπως η Τουρκία και οι χώρες της Λατινικής Αμερικής) ήταν ένας ανταγωνισμός του εκσυγχρονισμού με τη συντήρηση, στα πλαίσια όμως πάντα του αστικού μπλάκ εξουσίας και με στόχο τη σταθεροποίησή-της.

Ακόμα μια ατυχής αναφορά του Σωτήρη είναι αυτή για τα γεγονότα της Θεσσαλονίκης το 1936. Αν κομμάτια ολόκληρα του στρατού ενώθηκαν με τους εξεργεμένους έργατες, αυτό έγινε επειδή ακριβώς οι φαντάροι έστρεψαν τα όπλα ενάντια στη φωνή που τους διάταζε "πύρ". Επειδή, αρνούμενοι το ρόλο του καταστολέα του κινήματος, αμφισβήτησαν έμπρακτα την ιεραρχία και την πειθαρχία, για τα οποία τόσο κόπεται η Σωτήρη.

Το κίνημα των Ενόπλων δυνάμεων στη Μέση Ανατολή αναπτύχθηκε σε συνθήκες πλήρους διάλυσης του ελληνικού αστικού κράτους, και του στρατού φυσικά, και είναι χαρακτηριστικό, ότι μόνο μετά την ήττα του έγινε δυνατή η ουσιαστική ανασυγκρότηση του στρατού.

Ιδεολογική και πολιτική βάση αυτής της ανασυγκρότησης ήταν ο αντικομμουνισμός. Ο μεταπολεμικός ελληνικός στρατός δημιουργήθηκε για να καταστείλει το κίνημα τόσο στον εμφύλιο όσο και μετά. Μέχρι τη μεταπολίτευση λειτουργήσε σαν ο κατ' εξοχήν φορέας της αστικής εξουσίας, τόσο στα πλαίσια του κοινοβουλευτισμού, όσο και πολύ περισσότερο στη διάρκεια της δικτατορίας. Αν σήμερα υπάρχει μια μετατόπιση του κέντρου βάρους υπέρ των πολιτικών εκφραστών της αστικής τάξης, αυτό δεν σημαίνει ότι ο στρατός δεν παραμένει ο ύστατος εγγυητής του κοινωνικού καθεστώτος. Ας μη ξεχνάμε ακόμα τις εκατοντάδες κατασταλτικές εναντίον στο λαϊκό κίνημα επεμβάσεις του στρατού στα 160 χρόνια ζωής του ελληνικού κράτους. Αυτή

και μόνο η πολιτική παράδοση αρκεί για να υπονομεύσει αποφασιστικά τις εκτιμήσεις της ΚΕΕΔ τόσο για τη συναδέλφωση λαού-στρατού, όσο και για τις δυνατότητες πολιτικού προσεταιρισμού του σώματος των αξιωματικών.

Η ιδεολογική και πολιτική συγκρότηση του μόνιμου μηχανισμού του στρατού, από τον ΕΝΑ μέχρι τον ΙΔΕΑ και μέχρι τον ΕΕΝΑ καθορίστηκε από αυτό τον ταξικό προορισμό. Η πληβειακή καταγωγή και τα "σοβαρά προβλήματα" δεν εμπόδισε αυτά τα κατ' εξοχήν στρατοκρατικά σχήματα να δημιουργηθούν από νέους και ιεραρχικά κατώτερους αξιωματικούς. Η μεταστροφή του κέντρου της αναφοράς της στρατοκρατίας, από τον από βορρά κίνδυνο και τον εσωτερικό εχθρό στα Ελληνοτουρκικά, που συνόδεψε τη μεταπολίτευση, όχι μόνο δεν αποδυναμώνει την κυριαρχία της, αλλά αντίθετα ενισχύει το κοινωνικό-της βάρος με την έννοια ότι τώρα πια γίνεται ο εγγυητής του αδιαμφισβήτητου "εθνικού συμφέροντος".

Και εδώ ακριβώς είναι που η πολιτική της ΚΕΕΔ ενισχύει, ουσιαστικά, τη στρατοκρατία. Δεν είναι τόσο η επίκληση των μόνιμων στελεχών, που έτσι κι αλλιώς κωφεύουν, αλλά η αποδοχή, συντήρηση και ενίσχυση αυτού του νέου πλαισίου κυριαρχίας. Όταν η ΚΕΕΔ κόπτεται για τον τεχνοκρατικό εκσυγχρονισμό του στρατού, όταν όλες τις διεκδικήσεις-της σε σχέση με τους φαντάρους τις υποτάσσει στις ανάγκες του αξιόμαχου, όταν ενισχύει την κινδυνολογία σε σχέση με την Τουρκία και την εξ αυτής αναγκαία "Ομοψυχία" δεν κάνει άλλο από το να συμβάλλει στην κοινωνική και πολιτική απομόνωση του κινήματος των στρατιωτών.

Όταν η Ελλάδα είναι δεύτερη, μετά το Ισραήλ, χώρα στον κόσμο σε ποσοστό στρατευμένης νεολαίας, και δεύτερη, μετά τις ΗΠΑ, σε στρατιωτικές δαπάνες (σε σύγκριση με το εθνικό προϊόν), είναι τουλάχιστον αφελές να ισχυρίζεται η ΚΕΕΔ ότι ενίσχυση του αξιόμαχου βοηθάει τον εκδημοκρατισμό.

Φαντάρος και αξιωματικός

Είναι λοιπόν ο στρατός ένας κοινωνικός οργανισμός ανεπηρέαστος από τις πολιτικές εξελίξεις; Ασφαλώς όχι. Αλλά, όπως σ' όλα τα πεδία της ταξικής πάλης, πρέπει κι' εδώ ν' αναζητήσουμε το που εκφράζονται οι κοινωνικές αντιθέσεις, και το ποιές είναι οι κοινωνικές ομάδες-πόλοι αυτών των αντιθέσεων. Με το να ανάγουμε όλες τις αντιθέσεις στον ιμπεριαλισμό και το ΝΑΤΟ, πράγμα που μόνο σε τελευταία ανάλυση ισχύει, απλώς αφαιρούμε από το κίνημα του στρατού -του αντίπαλους και του στερούμε τη δυνατότητα να συγκεκριμενοποιήσει την πάλη-του. Το μόνιμο προσωπικό δεν "γίνεται προσπάθεια να χρησιμοποιηθεί", αλλά είναι ο φορέας της καταπίεσης και της καταστολής των

στρατευμένων.

Αυτό, καλύτερα από οποιονδήποτε, μπορούν να το βεβαιώσουν οι ίδιοι οι φαντάροι, που νοιώθουν καθημερινά στο πετσί-τους τον καταναγκασμό, την απειλή, την αναντίρρητη διαταγή, την παρακολούθηση την αναφορά, την προσωπική ισοπέδωση, την ατομικοποίηση και ρομποτοποίηση που τους επιβάλλεται απ' αυτό το ιεράρχικό σώμα. Γιατί, φυσικά κι ένας ταξίαρχος μπορεί να τρέμει μπροστά σ' ένα στρατηγό, και η καταπίεση μπορεί να διέπει όλες τις σχέσεις ανώτερου προς κατώτερο, αλλά όλοι ξέρουμε πως στο στρατό υπάρχει ο κατώτερος, κι αυτός είναι ο φαντάρος. Υπάρχουν συντομώτεροι δρόμοι, πιο άμεσοι ή πιο δαιδαλώδεις, υπάρχουν διάφορες βαθμίδες εκκίνησης αλλά σταθερά υπάρχει μόνο κάθοδος.

Και το σημείο τομής: μόνιμο στελέχη = επαγγελματίες, φαντάρος = υποχρεωτική θητεία.

Τριανταπέντε χρόνια για τους πρώτους και ένα όνειρο: στρατηγός, 22-26 μήνες για τους δεύτερους και ένα όνειρο: απόλυση. Αν στο βαθμό της ιεραρχικής ανόδου-τους οι μόνιμοι αξιωματικοί είναι διατεθειμένοι να υποστούν ένα σωρό διαδικασίες που άλλοι εργαζόμενοι θα τις θεωρούσαν απαράδεκτες, οι φαντάροι εξακολουθούν να έχουν αυτά τα κριτήρια των άλλων εργαζομένων, και θεωρούν απαράδεκτη την άσκηση αυτών των διαδικασιών πάνω-τους.

Το ΚΚΕ θάθελε ίσως να πλατύνει την πολιτική-του τόσο ώστε να περιλάβει ολόκληρη την κοινωνία, το πρόβλημα όμως είναι ότι οι ταξικές αντιθέσεις δεν είναι αφηρημένες ιδέες, αλλά έχουν κάθε φορά συγκεκριμένα κοινωνικά υποκείμενα.

Πολύ σωστά η Αγγελική Σωτήρη επισημαίνει ότι η πειθαρχία και η ιεραρχία είναι αναπόσπαστα στοιχεία του στρατεύματος. Ατυχώς όμως δεν προχωράει στο αναγκαίο συμπέρασμα. Ότι δηλαδή η αποδυνάμωσή-τους "σπάζει σε μεγαλύτερο ή μικρότερο βαθμό τον αποκλειστικό προορισμό που θα' θελε η άρχουσα τάξη για τις Ένοπλες Δυνάμεις κ.λ.π." Γιατί, βέβαια, κυρίως μ' αυτά τα όπλα πετυχαίνεται η απαραίτητη πολιτική καταστολή της στρατευμένης νεολαίας, προϋπόθεση για την αρραγή πολιτική και οργανωτική συγκρότηση του στρατού.

Η ιεραρχία και η πειθαρχία δεν είναι αναπόσπαστο στοιχείο του στρατού στο βαθμό που ο τελευταίος είναι τ' οπλισμένο χέρι των εξεγερμένων μαζών. Η ιστορία του επαναστατικού κινήματος είναι γεμάτη από λαμπρά παραδείγματα πολιτοφυλακών και λαϊκών στρατών, που μπορούσαν να είναι ιδιαίτερα αποτελεσματικοί, διατηρώντας δημοκρατικές διαδικασίες, εκλέγοντας τους ανώτερους, σχεδιάζοντας συλλογικά τη δράση-τους συζητώντας και κρίνοντας τις διαταγές.

Η επίκληση της αυτοπειθαρχίας στις σημερινές συνθήκες από την ΚΕΕΔ, ή στηρίζεται σε μια εγκληματική αφαίρεση, ή είναι μια επίκληση προς τη νεολαία να ξεχάσει την κοινωνική-της συνείδηση και εθελοντικά να γίνει όργανο της στρατοκρατίας.

Εξ άλλου, δεν πρέπει να μας διαφεύγει, ότι η ιεραρχία και ο πειθαρχικός καταναγκασμός δεν είναι μόνο όρος για να μπορεί ο στρατός να διατηρεί την αναγκαία, για το ρόλο-του καταστολέα του λαϊκού κινήματος "μόνωση".

Είναι ακόμα μια άριστη προπαιδεία για τους μελλοντικούς μισθωτούς και εργάτες. Είναι ένας αποφασιστικός μηχανισμός ένταξης της ανήσυχης νεολαίας στην νομιμότητα του καταναγκασμού και της πειθαρχησης των ταξικών σχέσεων.

Γι' αυτό και η πάλη των στρατιωτών δεν μπορεί ν' αναπτυχθεί παρά σε ρήξη μ' όλα όσα συνιστούν την στρατοκρατία. Είτε είναι ο ιεραρχικός μηχανισμός, είτε οι πειθαρχικές και καταναγκαστικές σχέσεις. Τα κινήματα αναπτύσσονται πάντα στη βάση των άμεσων αναγκών. Όμως μόνο τότε μπορούν να είναι μη ενσωματωμένα και αποτελεσματικά, όταν τείνουν να διαμορφώσουν μια κοινωνική συνείδηση ανταγωνιστική προς την καθεστηκυία τάξη πραγμάτων.

Κίνημα στρατιωτών, ή η φανέλλα του στρατιώτη;

Οι επιτροπές στρατιωτών κάθε άλλο παρά υποτιμούν την πάλη για τη βελτίωση των συνθηκών ζωής μέσα στους στρατώνες. Όμως συνθήκες ζωής δεν είναι μόνο το φαγητό και οι αθλοπαιδιές, είναι κυρίως οι καταστάσεις που οδηγούν στην προσωπική ισοπέδωση και κοινωνική απομόνωση του φαντάρου. Το αίτημα του πολιτικά και οργανωτικά αυτόνομου συνδικαλισμού, δηλαδή της δυνατότητας των φαντάρων να διεκδικούν συλλογικά τα δικαιώμα-

τά-τους, είναι όρος-για να γίνει αυτή η πάλη αποτελεσματική. Η ΚΕΕΔ προβάλλει αυτό το αίτημα δευλά και περιορισμένο σε θέματα φαγητού, βιβλιοθηκών, αθλητισμού κ.λ.π. Είναι όμως μόνο, ή κυρίως αυτά τα θέματα που αφορούν τους φαντάρους; Η μείωση της θητείας, οι φυλακές, η στρατιωτική δικαιοσύνη, το ζήτημα των πολιτικών ελευθεριών δεν είναι θέματα που πρέπει να αποτελέσουν αντικείμενο διεκδίκησης των οργανωμένων φαντάρων; Κι αν δεν είναι κυρίως οι φαντάροι το κοινωνικό υποκείμενο της πάλης για όλα αυτά, τότε ποιός είναι; Μήπως τα κόμματα και τα μακριά-τους χέρια, τύπου ΚΕΕΔ; "Το ζούμε σωστά, παλεύουμε οργανωμένα" καλό είναι να μη το θυμόμαστε μόνο για τις στρατολογίες. Καλό είναι να το θυμόμαστε κυρίως όταν πρόκειται να υπερασπίσουμε το δικαίωμα μια κοινωνικής ομάδας να παλέψει συλλογικά.

Και σε σχέση με τα τρελόχαρτα, τη λούφα κ.λ.π. (όλα αυτά που συνήθως αποκαλούνται περιφρονητικά, ατομική λύση, που δεν παύουν όμως να είναι παθητικές, έστω, αλλά μορφές αντίστασης) το ζήτημα δεν είναι να βάζεις στους νεολαίους γενικά ηθικά διλήμματα, αλλά ν' ανοίγεις ουσιαστικές διεξόδους για μια πραγματικά αγωνιστική και περήφανη στάση, μέσα από τη συλλογική δράση.

Επειδή λοιπόν, ακριβώς η δράση των επιτροπών στρατιωτών δεν αποβλέπει σε μια προσωπική αγωνιστική στά-

ση, αλλά μια συλλογική αγωνιστική πάλη, γι' αυτό σε αντίθεση με τα μέλη της ΚΕΕΔ είναι υποχρεωμένοι να τηρούν τους όρους συνομιτισμού που θα αποτρέψουν την διάλυσή-τους σε συλλογικά (έστω και μειοψηφικά σχήματα). Οι φαντάροι της ΚΕΕΔ το περασμένο Πολυτεχνείο δεν διαδήλωναν παρά την προσωπική-τους πολιτική ένταξη. Οι επιτροπές στρατιωτών, πέρα από όλα τα άλλα διαδήλωναν την ύπαρξη οργανωμένων μειοψηφιών μέσα στα στρατόπεδα και τη διεκδίκηση νομιμοποίησης του δικαίωματος οργανωμένης πάλης των φαντάρων.

Και κάτι ακόμα. Αν οι πολιτικές σχέσεις της ΚΕΕΔ με τη κυβέρνηση βρίσκονται στο να επιθεωρούν το " αξιόμαχο των μονάδων" δημοσιογράφοι του Ριζοσπάστη παρά με τον Δροσογιάννη, οι πολιτικές σχέσεις των επιτροπών με την κυβέρνηση βρίσκονται στο να ξυλοκοπούνται και να συλλαμβάνονται τα μέλη-τους στα Προπύλαια.

Και τέλος, αν και συνολικά "η δράση των επιτροπών είναι προβοκατορική", αναμφισβήτητα, ανάμεσα στις δυνάμεις των αριστεριστών υπάρχουν και κάποια στοιχεία που ειλικρινά θέλουν ή και προσπαθούν για μια αγωνιστική και θαρραλέα στάση". Κνίτη φαντάρε! Αν τυχόν έτυχε να γνωρίσεις και να εκτιμήσεις κάποιους αριστεριστές μέσα στα στρατόπεδα, αν δώσατε μαζί τις μάχες-σας, μη μπερδεύεις είναι ακριβώς αυτά τα " κάποια στοιχεία".

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΤΗΣ ΕΠΙΤΡΟΠΗΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΤΟΥ ΚΕΠΒ ΘΗΒΑΣ

Συνάδελφοι

Μέσα στο ΚΕΠΒ Θήβας βρισκόμαστε περίπου 2.000 άτομα και αντιμετωπίζουμε ένα σωρό προβλήματα, αρχίζοντας από τον καθημερινό εξευτελισμό της προσωπικότητάς-μας, από τις άθλιες συνθήκες διαβίωσης, από την τρομοκρατία και αστυνόμευση του 2ου Γραφείου και πολλά άλλα.

Επειδή πιστεύουμε ότι αυτή τα προβλήματα δεν μπορούν ν' αντιμετωπιστούν μόνο μέσα από την ατομική προσπάθεια και πάλη του καθενός-μας, προχωράμε σήμερα σε μια καταγραφή-τους, σαν πρώτο βήμα για την πορεία λύσης τους.

Ένα πρώτο ζήτημα είναι η αντιμετώπιση που έχουμε από τους αξιωματικούς και η αισιρή πολλές φορές συμπεριφορά-τους απέναντί-μας. Ο καθημερινός εξευτελισμός και η ταπείνωση που δεχόμαστε μας υποβαθμίζουν σε άβουλα όντα χωρίς προσωπικότητα, δικιά-μας έκφραση και πρωτοβουλία.. Δεν είναι παράξενο ότι η αισχρολογία "κάποιων" αξιωματικών είναι το μοναδικό-τους λεξιλόγιο. Η προσωποποίηση αυτής της κατάστασης είναι η λειτουργία του 2ου Γραφείου, του οποίου ο Λοχαγός έχει σαν κύρια ασχολία-του την τρομοκρατία, το κυνηγητό και την αστυνόμευσή-μας με τους δεκάδες χαφίδες-του.

Ένα άλλο ζήτημα είναι οι άθλιες συνθήκες ζωής. Η κακή κατάσταση των κτιρίων (μερικά χρονολογούνται από αρκετές δεκαετίες), η υγρασία στους τοίχους, η έλλειψη θέρμανσης στους θαλάμους, τα άθλια αφοδευτήρια, δημιουργούν προβλήματα στην υγεία-μας. Έτσι το αναρρωτήριο είναι πάντα γεμάτο και τα αμέτρητα κρυολογήματα (όπως και οι πιο σοβαρές αρρώστιες) καταπολεμούνται μόνο με ασπιρίνες και "αλατόνερο". Έχουν ήδη υπάρξει κρούσματα φυματίωσης, ηπατίτιδας, (αποτέλεσμα παράλληλα και της κακής διατροφής-μας), φημολογούνται δε πρόσφατα και κρούσματα μηνιγγίτιδας.

Ένα ακόμη πρόβλημα που μας καίει όλους είναι ο τρόπος που γίνονται οι μεταθέσεις.

Καμιά αξιοκρατία, καμιά ιεράρχηση λόγω προβλημάτων δεν τηρείται. Οι μεταθέσεις βγαίνουν ανάλογα με το τι "γλύψιμο"

έχει ο καθένας. Δεν είναι καθόλου ασυνήθιστο το φαινόμενο να γίνονται μέχρι και την τελευταία στιγμή αλλαγές στις μεταθέσεις, ανάλογα με τα τηλεφωνήματα που πέφτουν. Είναι ακόμη γνωστές περιπτώσεις, όπου άτομα που υπερασπίστηκαν συνηγματικά-τους δικαιώματα, εκτός από την φυλακή που έφαγαν, πήραν τις "κατάλληλες" μεταθέσεις.

Τέλος μεγάλη αγανάκτηση μας προκαλεί και ο τρόπος που δίνονται οι άδειες. Η αδικία (και το "γλύψιμο") δίνει και παίρνει. Έτσι, άλλους δεν τους βλέπεις καθόλου στο στρατόπεδο και άλλοι έχουν το άγχος αν και τότε θα πάρουν άδεια. Όσο για τις φυλακές, επαφίονται στα κέφια του διοικητή ή του κάθε αξιωματικού.

Όσο για την ψυχαγωγία-μας, δεν έχουμε να πούμε πολλά πράγματα. Μια βιβλιοθήκη που υπολείτουργει και που προσφέρει μερικά μόνο βιβλία και κυρίως του κ. Αβέρωφ (δείγμα "μη αποχρώσεως" των εντύπων)

Συνάδελφοι,

Πιστεύουμε ότι όλα αυτά τα προβλήματα που τελικά είναι προβλήματα όλης της στρατευμένης νεολαίας, μας και ισχύουν σε όλες τις μονάδες, πρέπει να τα αντιμετωπίσουμε με την καθημερινή-μας πάλη και την αγωνιστική-μας στάση. Να δημιουργήσουμε παντού, σε κάθε χώρο, σε κάθε μοίρα και αργότερα σε κάθε μονάδα επιτροπές στρατιωτών, αναπτύσσοντας ένα οργανωμένο, μαζικό και αυτόνομο κίνημα, που στριζόζομε στις δικές-του δυνάμεις να παλεύει για καλύτερες συνθήκες ζωής στους στρατώνες, για την απομόνωση των χαφιδών του 2ου Γραφείου, το χτύπημα του συστήματος των μεταθέσεων και γενικότερα για

—12ΜΗΝΗ ΘΗΤΕΙΑ

—ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΗΣ ΦΥΛΑΚΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΔΙΚΕΙΩΝ

—ΚΑΤΑΡΓΗΣΗ ΤΩΝ ΚΑΝΟΝΙΣΜΩΝ 20-1 ΚΑΙ 20-2

—ΑΝΘΡΩΠΙΝΕΣ ΣΥΝΘΗΚΕΣ ΖΩΗΣ ΣΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΩΝΕΣ

Αγωνιστικά

Επιτροπή Στρατιωτών του ΚΕΠΒ Θήβας

ΕΙΚΟΝΕΣ

ΑΠΟ ΜΙΑ ΜΙΝΙ-ΕΠΙΣΤΡΑΤΕΥΣΗ ΤΟ ΝΟΕΜΒΡΗ ΤΟΥ '83

Ένα σενάριο αντάξιο του Όργουελ εξελίχτηκε, πριν καν μπει στο δίσκετο 1984, στη βόρεια Ελλάδα: Μια "μερική επιστράτευση", η επιστράτευση μιας ολόκληρης τεθωρακισμένης Ταξιαρχίας στην Ξάνθη και μιας μοίρας καταδρομών στη Δράμα, το Νοέμβριο του 1983.

Ας υπενθυμίσουμε τη συγκυρία: Οι ΗΠΑ, μόλις "απεκατέστησαν" την επικίνδυνη(!)... Γρενάδα στην τάξη, συνεχίζοντας να τροφοδοτούν μέσω του Πενταγώνου τη χούντα του Σαλβαδόρ, μέσω της CIA τους δεξιούς αντάρτες της Νικαράγουας, ενώ μέσω του Ισραήλ παρακολουθούν τις εσωτερικές συγκρούσεις των Παλαιστινίων που αρχίζουν, απειλώντας τότε τότε τη Συρία, κάνουν μερικές αεροπορικές επιδρομές στο Λίβανο από κοινού με τους Γάλλους "σοσιαλιστές", "απαντώντας" σε βομβιστικές ενέργειες κάποιας μυστηριώδους Ισλαμικής οργάνωσης. Στην Ευρώπη διακόπτονται οι Αμερικανο-σοβιετικές συνομιλίες, οι "Κρουζ" και "Πέρσινγκ" εγκαθίστανται στην Ευρώπη μέσα σε μια θύελλα διαμαρτυριών και η αποτυχία της διάσκεψης κορυφής της ΕΟΚ προβάλλει στον Ευρωπαϊκό ορίζοντα και ιδιαίτερα στην Αθήνα. Στην Αθήνα, όπου στην ημερήσια

διάταξη είναι τα "προεδρία" του συνέδριου της ΓΣΕΕ και οι προετοιμασίες για την "κοινωνικοποιημένη" επέτειο του Πολυτεχνείου, ένα γεγονός, που θάπρεπε βέβαια ν' αναμένεται μετά από τόσες απειλές κι ενδείξεις, πέφτει σαν κεραυνός εν αιθρία: Η "Τουρκική Δημοκρατία της Β. Κύπρου" του Ντενκτάς.

Μερικές χιλιάδες ανθρώπων, απ' την Πελοπόννησο ως τη Θράκη, ακούν τις πρώτες πρωινές ώρες το κουδούνι να χτυπά επίμονα. Δεν μπορεί νάναι ο "δράκος", αυτός χτυπά γυναίκες μόνες οι διαρρήκτες είναι πιο διακριτικοί και είναι νωρίς για το γαλατά. Οι νυχτερινοί επισκέπτες, άλλωστε, σπεύδουν να συστηθούν: "Αστυνομία!" ή "Χωροφυλακή!".... "Όχι, ούτε σεις κάνατε τίποτα, ούτε κανείς δικός-σας έπαθε κάτι! Απλά, σας παίρνουν φαντάρο!" Επιδίδονται και υπογράφονται τα "φύλλα ατομικής προσκλήσεως (ΦΑΠ)" και οι ξαφνιασμένοι επίστρατοι ανοίγουν το ραδιόφωνο, δεν ακούν τα εμβλήματα που περίμεναν, και φεύγουν για την Ξάνθη. Εκεί δημιουργείται ένα μικρό χάος, πολλούς στέλνουν σε λάθος μονάδες, τέλος πάντων απ' το πρωί της 16ης Νοέμβρη οι επίστρατοι απ' τα κο-

ντινά μέρη στριμώχνονται κιόλας μαζί με τους κληρωτούς στους θαλάμους, άλλοι ταξιδεύουν ακόμα, ενώ οι φήμες, το "ράδιο-αρβύλα" των φαντάρων, ταξιδεύουν πιο γρήγορα. Οι προερχόμενοι από ακριτικές περιοχές, συνηθισμένοι σε "ασκήσεις ετοιμότητας", εξηγούν ότι δεν πρόκειται για τέτοια άσκηση: Στις "ασκήσεις ετοιμότητας" οι προσκλήσεις στέλνονται αρκετές μέρες πιο μπροστά και ποτέ δεν καλούν τόσο πολύ κόσμο. Οι κληρωτοί, ξαφνιασμένοι κι αυτοί, "σπασμένοι" για τις άδειες και τις εξόδους που κόβονται, σπεύδουν να ρωτήσουν τους πιο "συννενοήσιμους" αξιωματικούς. Τζίφος κι απ' αυτούς μόνο που κάνουν "κράτει" στις απειλές για φυλακές και κρατήσεις, οι άδειές-τους έχουν κοπεί κι αυτών, κι αυτοί σπάζουν τα τηλέφωνα, ρωτάνε τι γίνεται, προσπαθούν, μάταια στην αρχή, να βάλουν σε τάξη τους επίστρατους.

Μέχρι το άλλο πρωί, συνεχίζουν να φτάνουν. Πελοποννήσιοι κι Αθηναίοι, που διέσχισαν τα 3/4 της Ελλάδας, μπορούν τουλάχιστον να βεβαιώσουν ότι δε γίνεται γενική επιστράτευση. Κανείς όμως δεν ξέρει ποιες, και κυρίως πόσες, μονάδες επιστρατεύονται. Ενώ

αρχίζουν να ντύνονται στα χακί και να οπλίζονται στις αποθήκες, οι βετεράνοι θυμούνται την εφιαλτική εμπειρία της γενικής επιστράτευσης του '74. Δεν υπάρχει σύγκριση από αρβύλα μέχρι όπλα, τα πάντα είναι στη θέση τους. Μοιράζονται με καθυστέρηση, αλλά με τάξη, σχετικά με το '74.

Αντίθετα με τους κληρωτούς, οι επίστρατοι δε διστάζουν να βάλουν εφημερίδες στους στρατώνες. Κάποιοι "μεγάλος αδερφός" έχει επιβάλλει σιγή ιχθύος. Μόνο η "Ελευθεροτυπία", μετά από τηλεφωνήματα γονέων και συζύγων, τολμά να ρωτήσει. Διαφεύδεται από Δροσογιάννη και Μαρούδα, οι οποίοι διαφεύδουν αλλήλους. Τελικά, κατά τις "επίσημες πηγές", δεν είναι ούτε "γενική" ούτε "μερική" επιστράτευση. Ούτε άσκηση "ετοιμότητας" ή "επιστράτευσης". Τι είναι, επιφυλάσονται να το πουν εν καιρώ.

Σε 2-3 μέρες, όλοι ήταν πια σίγουροι ότι δεν ήταν γενική επιστράτευση. Η ροή των επίστρατων έδωσε τη θέση της στη ροή των υλικών. Φορτία απ' την Αθήνα μέχρι απ' την Αλεξανδρούπολη, από κάλτσες μέχρι άρματα, έφταναν σωρηδόν στην Ξάνθη και προωθούνταν στις επιστρατευμένες μονάδες της Ταξιαρχίας.

Σχεδόν ανοιχτά, οι Αξιωματικοί είπαν ότι περιμένουμε διαταγή να φύγει η ταξιαρχία στην Κύπρο.

Το άγχος και η αγωνία για την πιθανότητα αυτής της αναχώρησης εντεινόταν, για όσους —επίστρατους, κληρωτούς— παραχωρούσαν στον εαυτό τους την πολυτέλεια να σκέφτονται ακόμη, και απ' τη σιωπή του τύπου.

Κάποιος στρατιώτης είδε στο στρατ. νοσοκομείο της Κομοτηνής Καταδρομείς, οι οποίοι έκαναν τον άρρωστο, όταν η μοίρα τους επιβίβαστηκε στα οπλιταγωγά, "προς άγνωστον κατεύθυνσιν" με ανέμους 9 μπωφόρ στο Βόρειο Αιγαίο, για να καταλήξουν, όπως μαθεύτηκε τελικά, σε "κάποιο νησί" (μάλλον στην Κω) και να ξαναγουρίσουν στην έδρα τους, τη Δράμα.

Καθώς πέρασε μια βδομάδα, με τις καθιερωμένες καταδικές του Ντενκτάς, απ' τον ΟΗΕ μέχρι το σωματείο αλιέων Φλωρίνης, και όταν μαθεύτηκε ότι οι καταδρομείς γύρισαν στη Δράμα άδοξα και θαλασσοδαρμένοι, βγήκε το συμπέρασμα, το οποίο επιβεβαίωσαν κι αρκετοί αξιωματικοί, ότι τέρμα πια, η θωρακισμένη ταξιαρχία της Ξάνθης δεν πάει στην Κύπρο. Αργότερα, από δω κι από κει, από αξιωματικούς και γραφείς σε στρατηγεία, μαθεύτηκε ότι την αναχώρηση των θωρακισμένων εμποδισε τελικά κάποιο αμερικάνικο τελεσίγραφο. Οι "πολιτικοποιημένοι" κληρωτοί και επίστρατοι, χαμογέλασαν ειρωνικά. Τι περίεργη συγκυρία, να "χρωστάνε χάρη" στον αμερικάνικο ιμπεριαλισμό, που ματαίωσε την αναχώρηση στην Κύπρο, τον εφιάλτη κάθε φαντάρου.....

Όταν σιγουρεύτηκαν ότι γλύτωσαν την Κύπρο, επίστρατοι και κληρωτοί ξανάριξαν την προσοχή τους στο παρόν: Στις βουλωμένες τουαλέτες και το απάισιο φαγητό, στο στρίψιωμα στους βρώμικους θαλάμους και στην ανύπαρκτη πρακτικά δυνατότητα για μπάνιο, στην τρομοκρατία των αξιωματικών, με λίγα λόγια, στις ήδη άθλιες συνθήκες ζωής στο στρατόπεδο, που έγιναν πολύ χειρότερες με την άφιξη των επιστράτων.

Πραγματικά ελάχιστοι διέκριναν, πέρα απ' την πραγματικά μεγάλη προσέλευση, τις αδυναμίες της επιστράτευσης: την καθυστέρηση της ετοιμασίας και το χάος, την ανικανότητα των πε-

ρισσότερων αξιωματικών και την αμηχανία τους μπροστά στην κρίσιμη κατάσταση, το χάος των συχνά αλληλοσυγκρουόμενων ή αντίθετα ανυπαρκτων οδηγιών κι εντολών, όλα αυτά που θάταν πολύ χειρότερα αν η επιστράτευση ήταν γενική, όλα τέλος πάντων τα στοιχεία που δείχνουν ότι, όπως απ' το 1897 μέχρι το 1974, ενώ οι έλληνες στρατιώτες, γκρινιάζοντας ή χαμογελώντας μέσα στο χάος είναι έτοιμοι να κάνουν το καθήκον τους χωρίς φανφάρες, η στρατιωτική ηγεσία, όσο ψηλότερα είναι στην κλίμακα της ιεραρχίας, τόσο περισσότερο είναι έτοιμη να τα κάνει σαλάτα, αποδεικνύοντας ότι το αξιόμαχο του στρατού μας ισχύει μόνο για τους φαντάρους.

Όταν πέρασε ο κίνδυνος, δηλ. η πιθανότητα αποστολής στην Κύπρο, φάνηκε τι είναι αυτό που θέλουν και μπορούν να κάνουν οι στρατιωτικοί μας ηγέτες: απειλές για τους επίστρατους να.....τους κουρέψουν και φυλακές για

τους κληρωτούς— σωβινιστική προπαγάνδα, χυδαία και γελοία, όχι μόνο ενάντια στο φασιστικό καθεστώς της Τουρκίας, αλλά ενάντια στους Τούρκους γενικά, περιλαμβανομένης και της ταλαίπωρης μειονότητας της Ξάνθης (και της Θράκης γενικότερα). Αποσιώπηση του ρόλου των ΗΠΑ και κηρύγματα για εθνική ομοψυχία μέσα στην πειθαρχία. Στον αποχαιρετιστήριο λόγο προς τους επίστρατους, ο Ταξιαρχος δεν παρέλειψε ν' αναφέρει τη στρατιωτικοποιημένη κοινωνία του Ισραήλ σαν παράδειγμα προς μίμηση.

Ποιος μπορεί να ξέρει αν και τι θα πετύχαινε η εθνική-μας πολιτική, αν η θωρακισμένη ταξιαρχία της Ξάνθης (ίσως όχι η καλύτερη αλλά σίγουρα η πιο πλήρης σε άρματα του Ελλ. Στρατού) πήγαινε στην Κύπρο; Πάντως το τι πέτυχε η επιστράτευση στον τομέα της ενσωμάτωσης έγινε σε πολλούς σαφές:

Ο Τύπος με ελάχιστες —και σύντομες— εξαιρέσεις τήρησε άσογη σιγή. Ελάχιστοι στην Αθήνα, ακόμη κι απ' τους πιο ενήμερους ή ενδιαφερόμενους, έμαθαν για την ίδια την ύπαρξη της επιστράτευσης, έστω κι εκ των υστέρων.

Ακόμη λιγότεροι —και κανένα πολιτικό κόμμα— δεν αναρωτήθηκαν, ανοιχτά τουλάχιστον, για τη νομιμότητα, από τη συνταγματική έως τη διαδικαστική, της επιστράτευσης, ούτε για το κόστος της σε χρήμα και ταλαιπωρία. Ούτε για το ότι διάφοροι αξιωματικοί βρήκαν την ευκαιρία να καλύψουν —χωρίς πολλές φορές προσχήματα— ελλείμματα σε υλικά, που οφείλονταν και σε καταχρήσεις, αλλά βασικά σε αβλεψίες.

Ελάχιστοι επίστρατοι, σχεδόν κανένας κληρωτός, δεν αντέδρασαν —πέρα απ' την παραδοσιακή γκρίνια— για την αθλιότητα των συνθηκών και τις αυθαιρεσίες των αξιωματικών. Με την εξαίρεση μιας μονάδας μηχανικού, που πέταξε απ' το θάλαμο έναν ανώτερο αξιωματικό, που τόχε παρακάνει με τα κηρύγματα και τις απειλές, οι επίστρατοι φύλαγαν μέχρι και σκοπιές (μετά από καβγάδες μάλιστα μεταξύ τους για το ποιοι θα φυλάξουν και ποιοι όχι), κουβάλησαν οβίδες και άλλα υλικά, εκτός απ' τις μονάδες (λαμπρές εξαιρέσεις) όπου οι κληρωτοί δεν τους έβαζαν, όσο μπορούσαν, σε υπηρεσίες και αγγαρείες.

Έγιναν τσακωμοί για το ποιοι φταίνε για τη βρόμα και τη φασαρία κι όταν έφυγαν οι επίστρατοι, οι περισσότεροι κληρωτοί έμειναν σχεδόν ευχαριστημένοι: Πέσανε λιγότερες φυλακές απ' τις αναμενόμενες, η αθλιότητα μειώθηκε (αν και η αυθαρεσία των αξιωματικών ανέβηκε) στα προηγούμενα "υποφερτά" επίπεδα, κι όπως δήλωσε εν σώματι η πολιτική και η στρατιωτική ηγεσία: "Η Ελλάδα δεν είναι διατεθειμένη ν' αφήσει χωρίς απάντηση κι ΑΛΛΗ Τουρκική πρόκληση".

ΧΑΚΙ ΑΝΤΑΥΓΕΙΕΣ

Καρρηκοιμώδοντες Θεοί
που πέσανε σε πλάνη
Δίχως τη κόμη ξύλινοι
σταυροί με πλαστικό στεφάνι.
Ξαστοχισμένοι ποιητές
σε κάλπικες εκδόσεις,
δύτες σ' αλόγιστο βυθό
αναπνοή με δόσεις.
Αίσθηση μυσταγωγική,
ηγήτορες σκυφτοί σε λιτανεία.
Ομηρική Ιφιγένεια
άσπιλη στη θυσία.
Αντίλλαλοι ιστορικοί
μας δείχνουνε τη Τροία,
ματαιοδοξία εθνική
χωρίς εμάς δεν ξεκινούν τα πλοία.
Αξιωματούχοι — Τύρανοι
ξύλινα των Αθηναίων τείχη,
Κατάρρα, νέα Μήδεια,
το γένος σας να τύχη.
Πεισίστρατοι ερμαφρόδιτοι
σ' υπεραξία Μήδων.
Κανονισμοί — ανδράποδα
των χρυσοφόρων Μήδων.
Άθλιοι χτίστες των ναών
χωρίς δικαιολογία.
Ικέτιδα κραυγάζουσα
θρηνεί αντινομία.

Ολύμπια, ο από μηχανής Θεός,
συνειδητή η Θέση.
Ξίφος και όστρακο μαζί
σ' αβυσσαλέα σχέση.

ΔΗΜΗΤΡΗΣ ΦΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

αγριολούλουδο που το τσαλαπατάν αρβύλες
σα σε θυμάμαι Μίλτο να μη θέλεις να πεθάνεις
κι εκείνοι να κρίνουν ένα ζαρκάδικατατάξιμο!
με κατακρίνεις Μίλτο ματωμένος
κόβοντας τις φλέβες-σου στα σίδερα του κρεβατιού
κι εκείνοι να λένε ένα σπουργίτι.... καναρίνι!
πανεμόρφο ανυπόταχτο ελεύθερο
σα σε θωρώ Μίλτο ακόμα κι έτσι μπολιασμένο απ' τις ενέσεις
κι εκείνοι να πασχίζουν να πατάξουν ... τον αγέρα!
με βασανίζεις Μίλτο σακατεμένος
πηδώντας απ' τη ταράτσα του διοικητηρίου
κι εκείνοι να πασχίζουν ν' αλυσοδέσουν ... τον αγέρα!
αλύτρωτος αδούλωτος ολοζώντανος πανώριος
Χάσκες ακίνητος με λουρίδες απ' το στρώμα πνιγμένος
κι εκείνοι ουρλιάζοντας να διατάζουν έναν πεθαμένο!

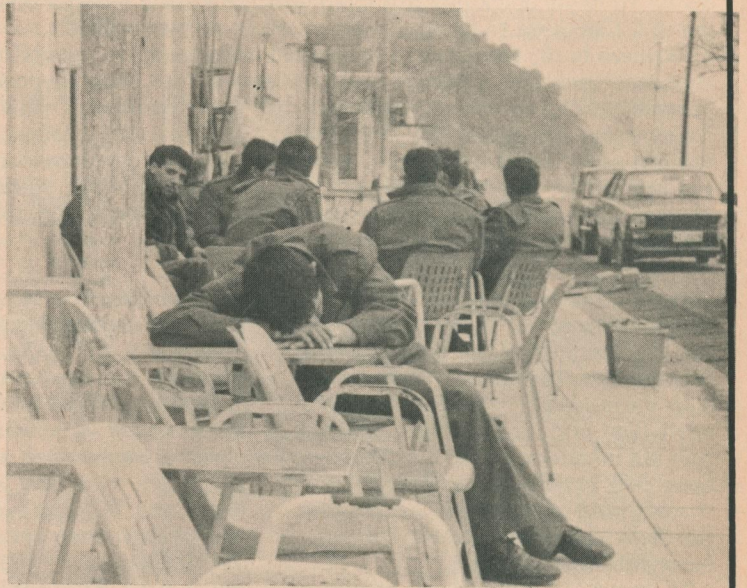
στη θύμηση του Μιλτιάδη Κολλιού

ΣΚΟΠΙΑ

Ήρθε η ώρα,
Πλησίασε το σκοτάδι.
Το δάχτυλο σφιχτά στη σκανδάλη.
Η κάννη παιδικό φετίχ στο στόμα.
Η κούραση σε χτύπησε στον εγκέφαλο.
Απογειώθηκες.
Ο κόσμος κάτω από τα πόδια σου
Ευτυχισμένος.
Το περίπολο που πέρασε σε ξύπνησε.
Άλλη μια προσπάθεια αποτυχημένη.

ΕΧΘΡΟΣ

Κοντά στ' απομεσήμερο στον ύπνο μας κραυγή
Άπαντες όλοι, όρθιοι, γρήγορα στη γραμμή.
— Κηρύχτηκε ο πόλεμος γελάσανε μερικοί.
— Απόβαση στο θέλαμο μας έκαναν οι εχθροί.
— Αυτό δεν είναι τίποτα, καπνίς πιο σοβαρόν
μας έπνιξαν τα χόρτα τι λεν εις τον Στρατηγόν;
Πτύον - σκαπάνην αναλάβετε εις έργον στρατιωτικόν
— Αλήθεια πως σας φαίνονται; μοιάζουν με τον εχθρόν.
Ιδρώτας κόπος, άχρηστος έργο αναπαραγωγικό.
Το χόρτο που ξερίζωσα μοιάζει στο Στρατηγό.

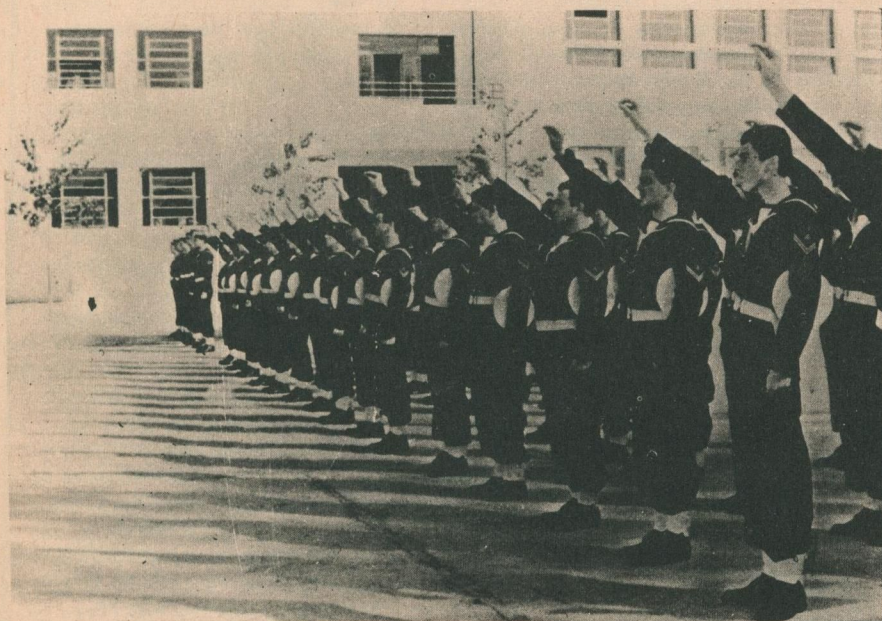

Τρεις ώρες παρέα με τη μοναξιά
ώρες εξοικίωσεως με τον εαυτό-σου
προσπάθησε να σκεφθής με το σκεπτικό ενός πολίτη.
Απόβαλε κάθε τι
που προσπαθούν να σου δημιουργήσουν εδώ.
Μη συμβιβάζεσαι
με την παράλογη λογική του Στρατού.
Αγωνίσου για την εξάλειψη της
μην υποβοηθάς την εξουσία
με το να "ψαρώνεις" τους συνεχιστές του έργου-σου.

(Βρέθηκε γραμμένο από φαντάρο στην υπερυψωμένη
σκοπιά 7, της 3ης υπαποθήκης της ΠΑΠ Ευγενικού
Έβρος, Άνοιξη του 82).

στίχοι, μέσα στη' τα "τείχη της σιωπής"

Φρεγάτα Λήμνος: ένα κάτεργο πολυτελείας

Σ' όσους παρακολουθούν το περιοδικό για το στρατό είναι ίσως γνωστή η στάση που έκαναν οι ναύτες του πληρώματος παραλαβής της φρεγάτας "Λήμνος" όσο ακόμα το πλοίο βρισκόταν στο εξωτερικό. Παρακάτω δίνονται ορισμένα στοιχεία για το ιστορικό και τη σημερινή κατάσταση σ' αυτή τη μονάδα.

Το κείμενο αυτό, γραμμένο το περασμένο φθινόπωρο, το προορίζαμε για δημοσίευση στις εφημερίδες. Έτσι το ύφος-του είναι έντονα δημοσιογραφικό και καταγγελιακό, χωρίς να στέκεται καθόλου στο θέμα της στάσης, θέμα κλειδί για τη διαμόρφωση της σημερινής κατάστασης στο πλοίο. Δεν στάθηκε δυνατό να το περάσουμε σε καμιά εφημερίδα, προτιμάμε όμως να δημοσιευτεί στο "περιοδικό για το στρατό" στην αρχική-του μορφή, χωρίς καμιά αλλαγή. Χρεωνόμαστε όμως κάποιες εμβανθύσεις και επεξεργασίες, τις οποίες έχουν ήδη τροφοδοτήσει οι διαπιστώσεις που ακολουθούν.

Πολλά έχουν γραφεί κατά καιρούς για τις ελεεινές και απάνθρωπες συνθήκες που επικρατούν στα Κέντρα Εκπαίδευσης του Πολεμικού Ναυτικού καθώς και σ' όλα τα απηρχαιωμένα (ναυπηγημένα στις αρχές της δεκαετίας του 40) πλοία του Στόλου. Ελάχιστα όμως είναι γνωστά για τις συνθήκες που επικρατούν στις πιο σύγχρονες μονάδες του Π.Ν. και συγκεκριμένα στις πολυδιαφημισμένες φρεγάτες.

Η φρεγάτα "Λήμνος", της οποίας το κόστος υπερβαίνει τα 26 δισεκ. δραχμές, είναι πράγματι ένα σύγχρονο πλωτό στρατόπεδο με άνετες συνθήκες διαβίωσης για ελληνικό πολεμικό πλοίο. Απ' την άλλη μεριά όμως η αυθαιρεσία, η κατάχρηση εξουσίας, η τρομοκρατία από μέρους των αξιωματικών και των υπαξιωματικών ξεπερνούν κάθε όριο. Καταντά έτσι το στρατεύσιμο προσωπικό να υπηρετεί τη θητεία-του σ' ένα κάτεργο πολυτελείας.

Οι τεράστιες δαπάνες για την ειδική μετεκπαίδευση των μονίμων τους έχουν κάνει δεξιότεχνες στην αποφυγή και μετάθεση ευθυνών. Έτσι περίμεναν να φτάσουν οι ναύτες που θα παραλάμβαν

αν το πλοίο, τον Μάη του '82 για να τους φορτώσουν, όπως άλλωστε συνηθίζεται και στ' άλλα πλοία όλες τις δουλειές. Και σαν να μην έφτανε αυτό οι αξιωματικοί του οικονομικού βρήκαν την ευκαιρία να κάνουν γερές μπάζες.

Ας πάρουμε τώρα τα γεγονότα από την αρχή. Από την πρώτη πληρωμή (Μάης του '82) που έγινε από το Γ.Ε.Ν. υπολογίζεται ότι η ημερήσια επιχορήγηση (αποζημίωση εξωτερικού) κάθε ναύτη ήταν 22,4 δολάρια για μισθοδοσία και 9,8 φιορίνια Ολλανδίας για τροφοδοσία. Στις επόμενες πληρωμές το ποσό αυτό μειώθηκε ενώ προβάλλονταν παιδαριώδεις δικαιολογίες. Το αποτέλεσμα ήταν να λείπουν περίπου 500 δολάρια από το ποσόν που θα έπρεπε να είχε καταβληθεί σε κάθε ναύτη, συνολικά δηλαδή τουλάχιστον 40.000 δολάρια!!! Όμως υπάρχουν κι άλλα: Τι απέγιναν οι κουβέρτες που υποχρεώνεται κάθε Ολλανδικής κατασκευής φρεγάτα να έχει και να σκεπάζονται όλοι με τις ίδιες;

Γιατί οι Ολλανδοί βέβαια δεν ξέρουν από διακρίσεις μονίμων και εφέδρων. Όταν για παράδειγμα την πρώτη η-

μέρα των δοκιμαστικών θαλάσσης οι Έλληνες υπαξιωματικοί παρέκαμπταν την ουρά την ώρα του φαγητού και μπαίνουν μπροστά, ο Ολλανδός τότε μάγειρας σταμάτησε να σερβίρει, έκλεισε το διανομείο, πήγε στον Ολλανδό τότε κυβερνήτη και τους υποχρέωσε να μπαίνουν στην ουρά σαν άνθρωποι! Σημειώτεον ότι σήμερα τους σερβίρουν ναύτες καμαρώτοι και τρώνε μπροστά στους ναύτες διαφορετικά, νόστιμα, ποιοτικά ανώτερα και φθηνά φαγητά.

Επίσης ενώ οι ναύτες υποχρεώνονται να φορούν τις στολές για να βγούν από το πλοίο, οι μόνιμοι τις πετούν με την πρώτη ευκαιρία, αυτό, που έπρεπε να θεωρούν τιμητική την στρατιωτική ενδυμασία αφού οι ίδιοι διάλεξαν αυτό το επάγγελμα. Έτσι λοιπόν και με τα "προνόμια" που ξανακατάκτησαν οι μόνιμοι υπαξιωματικοί με την επιστροφή του πλοίου από την Ολλανδία, χάθηκαν και οι κουβέρτες των στρατευσίμων. Πάμε παρακάτω:

Γιατί οι Ολλανδοί στην ίδια φρεγάτα έχουν πλήρωμα 140 ατόμων και εδώ το πλήρωμα υπερβαίνει τα 220 άτομα; Απλούστατα οι 140 Ολλανδοί εργάζονται όλοι το ίδιο ενώ οι 140 έλληνες έχουν σαν μοναδικό καθήκον να διατάζουν τους 80 ναύτες και τους φορτώνουν όλες τις άλλες δουλειές! Οι ναύτες πλένουν τα ρούχα και σεντόνια, κουβαλούν όλα τα υλικά, τρόφιμα και πυρομαχικά, σερβίρουν και πλένουν πιάτα, το πλοίο μέσα κι έξω, παίρνουν την αλληλογραφία, ενημερώνουν, πρωτοκολλούν, επεξεργάζονται τα κρυπτογραφικά, εκτελούν υπεύθυνες βάρδιες, χειρίζονται τηλέτυπα και ασύρματο, λύνουν και δένουν το πλοίο, παρακολουθούν και χειρίζονται τα ραντάρ, συντηρούν μηχανήματα, κάνουν τους αποθηκάρχους, τους πλοηγούς τα τζόβενα, τους μηχανικούς, τους καθαριστές, είναι υπεύθυνοι για κάθε ζημιά, μόνο που δεν επιβάλλουν ποινές, δεν πληρώνονται και δεν υπογράφουν άδειες. Όλα τα παραπάνω γίνονται με διατάξεις που δεν χωρούν αμφισβήτηση αφού κανείς ναύτης δεν είναι ενήμερος για το τι είναι υποχρεωμένος να κάνει. Έτσι λοιπόν υπάρχει μια άρχουσα παρασιτική τάξη και μια αυστηρά αρχούμενη που δουλεύει σκληρά. Να πως επιτυγχάνεται το Ελληνικό "αξιόμαχον".

Απόδειξη της αυστηρότητας είναι το ότι η φρεγάτα "Λήμνος" πάει να σπάσει το ρεκόρ φυλακισθέντων ναυτών στη Διοίκηση Κρατουμένων (φυλακές του Ναυστάθμου Σαλαμίνας) και τιμωρημένων στο πλοίο. Για παράδειγμα, μετά την επιστροφή από ταξίδι στην Πάρο τον περασμένο Αύγουστο μοιράστηκαν στο πλήρωμα συνολικά 118 ημέρες περιορισμού.

Ποιός όμως διοικεί τη φρεγάτα "Λήμνος". Η αόρατη αρχή-(κυβερνήτης) είναι ο υποπλοίαρχος Θεμελίδης, αξιωματι

κός καριέρας, που επιδιώκει την όσο γίνεται πληρέστερη εμφάνιση του πλοίου σαν αξιόμαχης μονάδας, ενώ (ή μήπως ακριβώς γι' αυτό) αδιαφορεί προκλητικά για τα προβλήματα των ναυτών. Ας σημειωθεί ότι όταν έγινε στο πλοίο στάση εργασίας το περασμένο Οκτώβρη δεν καταδέχθηκε να ασχοληθεί με το πρόβλημα, το οποίο ανέλαβε να διευθετήσει ο ύπαρχος (υποδιοικητής). Αυτός (αντιπλοίαρχος Κατσάρος) είναι που ασκεί τα άμεσα καθήκοντα απονομής "δικαιοσύνης". Δηλαδή την επιβολή βαρειών ποινών για ασήμαντους ή ανύπαρκτους λόγους, την παροχή αδειών με κριτήριο την υποτέλεια και το γλύψιμο, την αφαίρεση αδειών από ναύτες στη διάρκεια ασκήσεων για να δοθούν σε μόνιμους κ.ο.κ. Η αδιαφο-

ρία για τον ανθρώπινο παράγοντα, σε συνδυασμό με την υπέρμετρη επιβολή πειθαρχίας, διακρίνει τους περισσότερους από τους αξιωματικούς του πλοίου. Ο πλωτάρχης Σμυρλής θα πρέπει να θεωρεί τους στρατευσίμους σαν αναλώσιμα υλικά, μια και η απάντησή του σε διαμαρτυρίες ναυτών που δούλευαν σε περιοχή του πλοίου επικινδύνωνε εκτεθειμένοι στην ακτινοβολία των ραντάρ, ήταν να υποχρεώσει κάποιον υπαξιωματικό να αφαιρέσει από κει τις πινακίδες κινδύνου!! Την τριανδρία των σκληρών συμπληρώνει ο υπεύθυνος οικονομικών και εφοδιασμού υποπλοίαρχος Εμμανουήλ. Είναι αυτός που κατάφερε να έχει το "Λήμνος" το χειρότερο συσσίτιο απ' όλα τα πλοία του στόλου....

Τα παραπάνω αποδεικνύουν, νομίζουμε φανερά, ότι η υπερβολική παρουσία και κυρίως η συμπεριφορά των μόνιμων αξιωματικών-υπαξιωματικών κάθε άλλο παρά το "αξιόμαχο", του στόλου υπηρετούν. Αντίθετα μπορούμε να ισχυριστούμε ότι δίνεται εξ αντικειμένου βάρος στην καθυπόταξη και τον εξευτελισμό των στρατευσίμων. Είναι λοιπόν, όπως πολλοί φαντάροι πιστεύουν, ο στρατός ένα μεγάλο πειθαρχείο της νεολαίας, ένας κατασταλτικός-της μηχανισμός; Και εάν η στρατιωτική και η πολιτική ηγεσία μιλά για σύγχρονο-δημοκρατικό-ομόψυχούντα και αξιόμαχο στρατό ασφαλώς δεν εννοεί το "Λήμνος" ή μήπως αυτό ακριβώς εννοεί;

Ομάδα ναυτών του "Λήμνος".

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ - ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΑ ΔΗΜΟΚΡΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Η προκήρυξη που δημοσιεύουμε είναι η τρίτη κατά σειρά που κυκλοφόρησαν στρατιώτες από τα Γιάννενα. Μοιράστηκε με τη βοήθεια πολιτών σε στρατιώτες και κάτοικους της πόλης.

Σε δύο προηγούμενες προκηρύξεις μας- αρχές Σεπτεμβρίου και στις 28 Οκτώβρη του προηγούμενου χρόνου-είχαμε εκδώσει στη Δημοκρατική Κοινή Γνώμη της πόλης τις απάνθρωπες από κάθε όποια συνθήκες, όπου είμαστε υποχρεωμένοι να περνάμε τη Θητεία μας, Συνθήκες που οδήγησαν πολλούς άλλους συναδέλφους μέχρι την ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΑ. Πάνω από 30 αυτοκτονίες μέσα στο '83 δεν μπόρεσαν να "συγκινήσουν" την πολιτικοστρατιωτική ηγεσία των ενόπλων δυνάμεων. Ο αρμόδιος υπουργός άμυνας Δροσγιάννης και η κυβέρνηση ξεμπερδέψαν αβασάνιστα με διαστρεβλωτικούς χαρακτηρισμούς: "είναι αντικειμενικά στοιχεία", "ψυχολογικά ανισόρροποι", "πειθαρχικοί", "αναρχικοί". Μόνο που αντί για ψυχιατρικά διαθέτουν τα καταλλήλοτα για "ψυχικά ανισόρροπους" ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΑ. Όλα αυτά έδειξαν αν μη τι άλλο, τουλάχιστον ανθρώπινη ΑΝΑΙΣΘΗΣΙΑ και ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΜΥΩΠΙΑ.

Σήμερα-διανύοντας ήδη το 1984-συνεχίζοντας τον αγώνα μας με όποιον τρόπο μπορούμε, ερχομαστε να καταγγέλλουμε ότι οι "φυσικοί προιστάμενοι" μας όχι μόνο ΕΚΛΩΦΕΥΣΑΝ στα πιο στοιχειώδη αιτήματά μας, αλλά αντίθετα εξαπέλυσαν κύμα τρομοκρατίας και χαιεδισμού του τύπου: Ξέρουμε ποιο είναι οι ταραξίες και απο πιά εξωστρατιωτικά κέντρα κατευθύνονται και ότι θα συντριβούν και θα περάσουν Στρατοδικείο όταν συλλεγούν τα απαραίτητα αποδεικτικά στοιχεία.Οι αναισθητές απειλές για μεταθέσεις στον Εβρο, οι βρισιές, τα αντικομμουνιστικά ακόμη και αντικυβερνητικά κηρύγματα είναι στην ημερήσια διάταξη. Ακόμη βλέπει κανείς στα ιστορικά σημειώματα των μονάδων να βρίθουν οι αναφορές σε "αγώνες" εναντίον των κομμουνιστοσυμμοριτών (Κ/Σ) και την "εποπτεία" του Γράμμου-Βίτσι. Η διαταγή του ΥΕΘΑ για απόληψη αυτών των εμφυλοπολεμικών όρων-στο πνεύμα της "λήθης και της εθνικής ομοψυχίας"-έκλεισε ήδη ένα χρόνο. Αλλά βλέπετε ο Στρ. Κανονισμός 20-1 περί μη εκτέλεσης διαταγής ισχύει μόνο για τους κοινούς θνητούς, τους φαντάρους και μόνο.

Οι βολές εναντίον πιθανών αλαγών στο Σ.Κ. 20-1 δίνουν και παίρνουν στις αναφορές και τις επιβεβαιώσεις. Θα διαλυθεί ο στρατός-δήλωσε ο διοικητής μονάδας του πυροβολικού-αν αλλάξει ο κανονισμός, το ευαγγέλιο της αυθαιρεσίας, ενώ ο ταγματάρχης Αργυρόπουλος διατυμπανίζει σε κάθε επιθεώρηση φρουράς ότι "δεν έχουμε στρατό..... και ας λεί ο πρωθυπουργός και υπουργός άμυνας το αντίθετο" (επιθεώρηση φρουράς στις 25-12-83) και ότι "αυτοί που αποπειράνται να αυτοκτονήσουν είναι χαμένα κορμιά που μόνο με ξύλο βάζουν

μυαλό... αλλά βλέπετε σήμερα (1) δεν μπορούμε να δειρούμε, σήμερα οι φαντάροι... έχουν προσωπικότητα". Είναι και αυτό στο πνεύμα της εθνικής ομοψυχίας κ. Πρωθυπουργέ;

Διώχτηκαν με μεταθέσεις-εκποτισμούς δημοκράτες φαντάροι όπως ο συνάδελφος Χ.Βαφειάδης μονάδας του πυροβολικού που -εν μια νύκτι-εξαπεσάται δυσμενέστατα σε μονάδα ανεπιθυμητών της Σαμοθράκης ενώ δεν είχε κλείσει καν τρίμηνο στα Γιάννενα και δικαιούνται -έγγαμος και πατέρας ενός παιδιού ώντας-δικαιώτερη μετάθεση. Παραπονούμενος ιεραρχικά γιαυτό το γεγονός, η 8η Μεραρχία δήλωσε -υποκριτικά-αναρμοδιότητα, ο δε διοικητής-του τον ευχαριστούσε στην αναφορά της μονάδας για τις υπηρεσίες που πρόσφερε παριστάνοντας τον Πόντιο

Πιλάτο.

Επίσης στο 310 Τάγμα Τεχνικού, ο υπολοχαγός Κασσελούρης διακηρύσσει πομπόδες σε κάθε ευκαιρία ότι μπορεί να μεταθέσει όποιον αυτός "γουστάρει".

Τιμωρήθηκαν με αυστηρές "ανεπιθύμητες" ανθέλληνες" με σκηνοθετημένα παραπτώματα, ενώ τα πειθαρχεία αρχίζουν πάλι να ανθούν απειλώντας την υγεία συναδέλφων, ή επειδή αρνήθηκαν να εκκλησιαστούν όπως στο Τάγμα Διαβίβσεων και το Μηχανικό. Το Σύνταγμα βλέπετε δεν μπόρεσε να περάσει τις πύλες των Στρατοπέδων ακόμη.

Αδιαφορούν -που σημαίνει συγκαλύπτουν-οικονομικές ανωμαλίες, όπως καταγγέλλουν συνάδελφοι του 340 Συναγμάτων Ευζώνων που υπηρετούσαν για μεγάλο χρονικό διάστημα στην Κύπρο και δεν έχουν πάρει από τότε το έργο το πεντακοσάκι (για τους μη επαίχοντες είναι ο.....μισθός-μας). Εκεί (στην Κύπρο-τους υποσχέθηκαν ότι θα πληρωθούν (συνολικά 5-6.000 δρχ.) όταν γυρίσουν στην Ελλάδα, ΕΔΩ όλοι προσποιούνται τους αναρμόδιους. Σε τίνος τσέπη θα πάνε αυτά τα λεφτά κύριε Μέγαρχε;

Όλα τα παραπάνω και άλλα -ων ουκ έστι αριθμός-συνθέτουν μια εικόνα ανασύνταξης του στρατιωτικού κατεστημένου που όχι μόνο δεν εθίζει αλλά εξευμενίζεται με στεγαστικά δάνεια και σασπονόφουσες περί "υγιούς σώματος των αξιωματικών", και δεν είναι τυχαίο ότι συμπίπτουν με τις πληροφορίες ότι ο νέος Σ.Κ. 20-1 θα περιέχει ακίνδυνες για τους στρατοκράτες "αλλαγές" και την γενικότερη δραστηριοποίηση των αντιδραστικών δυνάμεων στην πατρίδα-μας.

Η προσπάθεια κατασκευοφάντησης, απομόνωσης και τρομοκράτησης των δημοκρατών στρατιωτών είναι ολοφάνερη, καθημερινή και έντονη. Προσπάθεια που έχει στόχο να κάμψει το ηθικό-μας και την όποια αγωνιστική διάθεσή-μας, να πιέζει κάθε φωνή διαμαρτυρίας.

Γιαννιώτες, απευθυνόμενοι σε σας, σε κάθε δημοκρατική συνείδηση, σας καλούμε σε κάθε είδους συμπάρασταση του αγώνα-μας, αγώνας που αφορά όλους-μας. Για να φυσίξει και στο Στρατό δημοκρατικός άνεμος για να "πέσει" το οχυρό της συντήρησης και του σκοταδισμού στη Χώρα-μας.

Δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες στους φαντάρους
Ανθρώπινη και ουσιαστική θητεία
Όχι σε κανονισμούς που δεν κατοχυρώνουν τα συνταγματικά δικαιώματα του έλληνα πολίτη

Κατάργηση των Στρατοδικείων

Γιαννενα, Γενάρης 1984

Ο ΜΑΪΟΣ ΜΑΣ ΕΡΧΕΤΑΙ ΜΕ ΔΙΚΕΣ

Στις 2 Μάη δικάζονται στην Αθήνα οι 11 αγωνιστές που πιάστηκαν στη συγέ- ντρωση-καταγγελία για την αυτοκτονία του Μ.Κολλιού που έγινε στις 14 Οχτώβ- ρη. Η δίκη φτάνει στις 2 Μάη μετά απο 3 (:) αναβολές, όλες με την ίδια δικαι- ολογία "απουσία των 18 μαρτύρων κατηγορίας-αφωματικών της αστυνομίας ή στε- λεχών των ΜΕΑ". Οι 11 κατηγορούμενοι αντιμετωπίζουν ιδιαίτερα σοβαρές, και η τακτική της αναβολής δείχνει ότι "ψάχνεται" η ευκαιρία να πραγματοποιηθεί η δίκη αφού ξεχαστούν τα γεγονότα με τα οποία συνδέεται: η τραγική αυτοκτο- νία του Κολλιού τη 2η μέρα της θητείας του, η άγρια επίθεση της αστυνομίας στα Προπύλαια και καταπάτηση του δούλου.

Στα Γιάννενα αρχές Μάη δικάζονται 4 αγωνιστές που πιάστηκαν στην αρισσο- κόληση για την εκδήλωση που πραγματοποιήθηκε στο Πανεπιστήμιο σαν καταγε- λία των αυτοκτονιών. Η φράση της αρίστας "Η ΤΡΕΛΛΑ ΤΗΣ ΚΑΤΑΠΙΣΗΣ ΑΥΤΟΚΤΟΝΕΙ ΤΟΥΣ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ" θεωρήθηκε "διασπορά ψευδών ειδήσεων" και "κατασκοπική ενέργεια του στρατού" παρ'όλες τις 32 αυτοκτονίες μέσα στο 1983.

Θα αφήσουμε τους συντρόφους μας να κλειστούν στις φυλακές;

ΠΡΟΚΗΡΥΞΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ

Οι μαζικές στο είδος περιπτώσεις αυτοκτονιών συναδέλφων μας που είδαν το φως της δημοσιότητας στο πρώτο εξάμηνο του 83, προστίθενται με δραματι- κότητα και επισφραγίζουν θλιβερά τις συχνές κα- ταγγελίες διαφόρων επιτροπών στρατιωτών, επιτροπών πολιτών για τα δικαιώματα του στρατιώτη και άλλων οργανώσεων και συλλόγων για τα συμβαίνοντα πίσω απο τα συρματοπλέγματα των στρατώνων.

Για τους κάθε είδους εξευτελισμούς και βιασ- μούς που εξακολουθεί-εν μέσω ΑΛΛΑΓΗΣ-να δέχεται η προσωπικότητά μας.

Για το ποδοπάτημα κάθε έννοιας ανθρώπινης αξιο- πρέπειας και προσωπικής ελευθερίας.

Για την αντιμετώπισή μας σαν πολίτες β' κατηγο- ρίας, σαν ανθρώπους δίχως νοημοσύνη και αισθητή- ρια και κυρίως δίχως δικαιώματα.

Για τις χαρές όρια αυθαιρεσίες της ιεραρχίας (αποτέλεσμα του απαρχαιωμένου θεσμοθετημένου ε- ξουσιασμού της) πάνω μας, που σε στέλνει κατα βού- ληση σε άδεια ή στο πενιχρό.

ΔΛΕ ΤΩΝ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ ΚΑΙ ΣΤΗ ΠΟΛΗ ΣΟΥ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΑΥΤΟΚΤΟΝΗΣΕΙ ΦΑΝΤΑΡΟΣ

Α α έ τ ω ν Γ ι α ν ν ι ν ω ν

Στη πόλη σου δολοφονείται και αυτοκτονεί κάθε μέρα, κάθε ώρα, κάθε στιγμή όλο και κάποια έκφραση της ζωτικής μας ύπαρξης, ολο και κάποιο συστατι- κό της προσωπικότητάς μας, του "είναι" μας του "ε- γώ" μας.

Γ ι α ν ν ι ώ τ η

Ξ έ ρ ρ ε ι ς ο τ ι σ τ ι ς μ ο ν ά δ ε ς
τ η ς π ό λ η ς σ ο υ

Λειτουργούν ακόμη πενιχρά-μικρο-μικρο (πχ στο 310 Σύνταγμα Τεχνικό) όπου μπορείς να κατα- λήξεις και μ'ένα υποτονικό... διατάξτε.

Ο περισσότερος χρόνος της θητείας μας ανωλόνε- ται σε ανούσιες και άχρηστες εργασίες (ακτιότερα αγγαρείες). Σε αποψιλώσεις με πρωτόγονα μέσα, σε έργα βιτρινας όπως το βάζιμο εγκαταστάσεων τη σι- γμή που οι διοικήσεις αδυνατούν πλήρως αν οι θά- λαμοι που μένουμε χρειάζονται καινούργια στέγη ή παράθυρα. Ο Λόχος Στρατηγείου και το 492 Τάγμα Δια- βιβάσεων στεγάζονται ακόμη σε παλιούς στρατι- κούς σταύλους.

Πολλές φορές είμαστε αναγκασμένοι να τρώμε αί- πια τρόφιμα, συνήθως κονσέρβες που εικάζονται ένα- ντι συναλλαγμάτων-μέσω το ως ξέρει των κυλιμα- των-απο τη Βραζιλία.

Το νοσηκομείο γεμίζει-ε ιδιό τις χειμερινές μήνες-απο νεοσύλλεκτους συναδέλφους μας του 625 Τάγματος Γεζικού του Περάματος που πληρώνουν με πνευμόνια την ασυνείδητη αδυναμία, της διοίκησης του κέντρου, που κανονιστικά ψυχολογικά ράνη μετά το σπάσιμο των νερών και ...πλεονών που τους γί- νεται απο τον ίδιο τον διοικητή τους.

ΓΙΑΝΝΙΝΩΤΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΗ

Ξέρεις ότι στις μονάδες της πόλης σου: Μας κοιτάζουν το χρώμα της εξόδου όταν γίνω- νται πολιτικές εκδηλώσεις για να μη μπορέσουμε να συμμετάσχουμε.

Όποιος προβάλλει στο ικεώδη αντίσταση χαρακτη- ρίζεται κατά το δόγμα Δροσγιάνη αναρχικός και αντικοινωνικός.

Τιμωρούνται συνάδελφοι με φυλάκιση επειδή αρ- νούνται να πουν την πρωινή προσευχή (το σύνταγμα βλέπετε δεν ισχύει στο στρατό). Εξαναγκάζομαστε να ησυχάζουμε, να εκκλησιαζόμαστε, ν'ανεχόμαστε την ασυνάρτητη ομιλία-κήρυγμα του παππά της Μεραρχίας ο οποίος έφτασε στο σημείο κατά τη διάρκεια της λειτουργίας στο στρατόπεδο Βελισσάριου και "εν μέ- σω θρησκευτικής κατάλυσης" να κατακεραυνώσει με 20 μέρες φυλακή συναδέλφους επειδή μιλούσαν, χαρα- κτηρίζοντας ο...αδελφός πατέρας τον ψίθυρό τους ως βία προς τα θεία.

ΔΛΕ ΤΩΝ ΓΙΑΝΝΙΝΩΝ

Θε αρώντας υποχρέωση μας να σε ενημερώσουμε για την κατάσταση που επικρατεί στις στρατιωτικές μο- νάδες της πόλης σου, ζητάμε την ολόπλευρη συμπαρά- στασή σου και ποικιλότροπη συμβολή σου στον αγώ- να μας για:

μιά ανθρώπινη και ουσιαστική στρατιωτική θητεία -δημοκρατικές και συνδικαλιστικές ελευθερίες στους φαντάρους.

-κατάργηση του φασιστικού στρατιωτικού κανονι- σμού 20-1 και αντικατάστασή του με καινούργιο εναρμονισμένο με το σύνταγμα.

ΜΟΝΟ ΕΓΣΙ ΔΕΝ ΘΑ ΣΥΝΘΕΣΟΥΜΕ ΝΑ ΘΡΗΝΟΥΜΕ.

Θεσσαλονίκη: κείμενο προτάσεων

Το κείμενο που ακολουθεί είναι μια πολιτική πρόταση της Επιτροπής Πολιτών Θεσσαλονίκης, στα πλαίσια του διάλογου για τον προσανατολισμό του κινήματος για το Στρατό. Γράφτηκε μετά τις συναντήσεις φαντάρων, που έγιναν στη Θεσσαλονίκη τα Χριστούγεννα, και έχει αναφορά τους προβληματισμούς που ανατύχθηκαν σ' αυτές τις συζητήσεις.

1. Η συμμετοχή όλης της κοινωνίας στην άμυνα για τη διασφάλιση της εδαφικής ακεραιότητας αποτελεί αναφαίρετο δικαίωμά της. Η επαγγελματικοποίηση του στρατού, σαν μέτρο που βαθαίνει το χάσμα ανάμεσα στην κοινωνία και τις ένοπλες δυνάμεις, μας βρίσκει αντίθετους.

2. Στόχος των επιτροπών στρατιωτών - ναυτών - αμηνιτών είναι να σπάσουν τα στεγανά ανάμεσα στους πολίτες και τους φαντάρους που μεταβάλλουν το στρατό σ' ένα μηχανισμό ξέχωρο απ' την κοινωνία, που άρα μπορεί εύκολα να χρησιμοποιηθεί εναντίά της.

3. Η στρατιωτική θητεία πρέπει να πάψει να είναι μια κατάσταση πολίτη γ' κατηγορίας, οι στρατιώτες πρέπει να αντιμετωπιστούν σαν εργάτες και πολίτες με στολή.

4. Η στρατιωτική θητεία μπορεί να έννοηθεί μοναχά σαν αναγκαίος χρόνος για την εκπαίδευση στα όπλα και την παροχή της κοινωνικά αναγκαίας εργασίας για τη διασφάλιση της άμυνας. Έτσι η διάρκεια της πρέπει να περιορίζεται σ' αυτά και μόνο. Η μείωση της σήμερα σε 12 μήνες κρίνεται εφικτή και αναγκαία.

5. Η μορφή της στρατιωτικής θητείας σαν υποχρέωση απέναντι στην κοινωνία δεν πρέπει να είναι ασυμβίβαστη με τις κοινωνικές και ιδεολογικές αντιλήψεις των στρατευμένων. Στην περίπτωση που υπάρχουν λόγοι συνείδησης, που απαγορεύουν τη συμμετοχή στη στρατιωτική εκπαίδευση θα πρέπει να υπάρχει η εναλλακτική δυνατότητα να υπηρετηθεί η θητεία σε κοινωνικές υπηρεσίες (νοσοκομεία, ιδρύματα κ.λ.π.).

6. Να σταματήσει η μείωση της ηλικίας στράτευσης που είναι επίσημα τα 19 αλλά σε πολλές περιπτώσεις τα 18 χρόνια. Οι νέοι να έχουν οι ίδιοι το δικαίωμα να διαλέγουν την ηλικία που θα στρατευθούν.

Β) Πολιτικές ελευθερίες για τους φαντάρους

1. Να καταργηθεί η φασιστική προπαγάνδα και κάθε μορφής πολιτική διαπαιδαγώγηση στους στρατώνες.

2. Να κατοχυρωθεί το δικαίωμα άρνησης εκτέλεσης διαταγής που στρέφεται ενάντια στις λαϊκές ελευθερίες και τη δημοκρατία.

3. Να απαγορευτεί η χρησιμοποίηση στρατιωτών και μέσων του στρατού για το χτύπημα διεκδικήσεων των εργαζομένων. Οι φαντάροι να έχουν το δικαίωμα να μην εκτελούν τέτοιες διαταγές.

4. Να κατοχυρωθεί το δικαίωμα των φαντάρων να συνεχίζουν να είναι μέλη πολιτικών, συνδικαλιστικών, πολιτιστικών κ.λ.π. οργανώσεων. Να μπορούν ανεμπόδιστα να ασκούν τα δικαιώματα και καθήκοντα που συνεπάγεται η ιδιότητα του μέλους.

5. Να επιτραπεί η ελεύθερη διακίνηση εντύπων (βιβλίων, εφημερίδων, περιοδικών, προκηρύξεων κ.λ.π.).

6. Η συμμετοχή στον εκκλησιασμό, προσευχή και κάθε είδους τελετή να γίνει προαιρετική.

7. Να καταργηθούν οι φάκελοι κι όλες οι διακρίσεις (ειδικότητες, μεταθέσεις κ.λ.π. με βάση τα πολιτικά φρονήματα).

8. Να κατοχυρωθεί το απαραβίαστο της προσωπικής ζωής. Να σταματήσει η λογοκρισία στην αλληλογραφία, η παρακολούθηση των τηλεφώνων, οι έρευνες στην πύλη και τους θαλάμους, το άνοιγμα των δεμάτων.

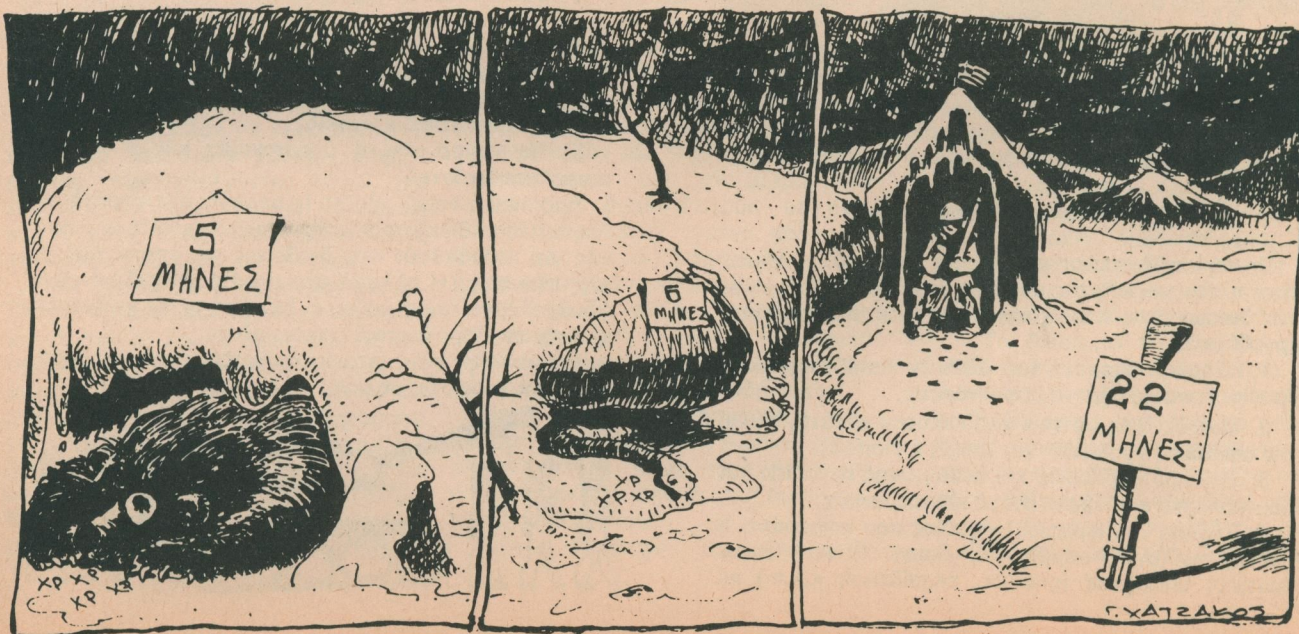
Γ) Συνδικαλιστικές ελευθερίες

1. Να αναγνωριστεί στους φαντάρους το δικαίωμα να οργανώνονται με δημοκρατικούς τρόπους για τα προβλήματα και τις διεκδικήσεις τους. Να νομιμοποιηθεί η ύπαρξη τόσο των επιτροπών ή άλλων κινήσεων μέσα στους στρατώνες, όσο και η ευρωπαϊκή συνδικαλιστική οργάνωση φαντάρων (ECCO).

2. Οι φαντάροι να μπορούν να συγκεντρώνονται και να συζητούν τα προβλήματά τους μέσα στους στρατώνες χωρίς την παρουσία αξιωματικών, ακόμη να εκλέγουν αντιπροσώπους. Οι διοικητές να είναι υποχρεωμένοι να συζητούν με τους αντιπροσώπους.

3. Οι οργανώσεις των φαντάρων και οι ίδιοι οι φαντάροι να μπορούν να ΕΛΕΓΧΟΥΝ τις αποφάσεις των διοικήσεων σ' όλα τα θέματα που αφορούν τις συνθήκες εργασίας μέσα στα στρατόπεδα.

4. Οι συνελεύσεις των φαντάρων να έχουν σε καιρό ειρήνης το δικαίωμα να προχωρούν σε διεκδικητικούς

αγώνες και κινητοποιήσεις (απεργιακές μορφές πάλης, διαδηλώσεις με ή χωρίς στολή κ.λ.π.)

5. Οι αντιπρόσωποι των φαντάρων να έχουν δικαίωμα εισόδου σ' όλους τους χώρους όπου ζουν και εργάζονται στρατιώτες, να έχουν ακόμη το χρόνο που τους χρειάζεται για να εκτελούν τα καθήκοντά-τους (απαλλαγή από υπηρεσίες κ.λ.π.)

6. Οι φαντάροι και οι αντιπρόσωποί-τους, να μπορούν να εκφράζονται από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης.

7. Οι φαντάροι και οι οργανώσεις-τους να έχουν το δικαίωμα προσφυγής στα εθνικά όσο και τα διεθνή δικαστήρια και σ' όλα τα αρμόδια όργανα π.χ. επιτροπές ανθρωπίνων δικαιωμάτων, συμβούλιο νεότητας κ.λ.π.

Δ) Ανθρώπινες συνθήκες στους στρατώνες

1. Οι συνθήκες υγιεινής, η ποσότητα και η ποιότητα της τροφής, οι συνθήκες κατοικίας, πρέπει σε καιρό ειρήνης να είναι ανάλογες με το γενικά παραδεκτό επίπεδο ζωής της υπόλοιπης κοινωνίας.

2. Οι συνθήκες αυτές να ελέγχονται από τα αρμόδια κρατικά όργανα και από τους ίδιους τους φαντάρους και τους εκπροσώπους-τους.

3. Οι στρατιώτες πρέπει να μπορούν να έχουν μαζί-τους ότι προσωπικά αντικείμενα θέλουν δίχως περιορισμούς.

4. Να σταματήσει η απομόνωση των φαντάρων από το κοινωνικό-τους περιβάλλον. Πιο ειδικά:

I) Να αυξηθεί ο αριθμός των αδειών.

II) Να καταργηθούν οι περιορισμοί στις εξόδους και τις διανυκτερεύσεις.

III) Να υπηρετούν όλοι κοντά στον τόπο της καταγωγής-τους μετά από βμηνη θητεία στις παραμεθόριες περιοχές.

5. Να σταματήσουν όλες οι πρακτικές που στοχεύουν στη ρομποτικοποίηση του φαντάρου και την επιβολή της τυφλής και ακριτής εκτέλεσης κάθε διαταγής. Τα καψόνια, ομαδικά ή ατομικά, οι ασκήσεις ακριβείας, το κούρεμα.

6. Να καταργηθεί ο χαιρετισμός και όλες οι εξωτερικές εκδηλώσεις σεβασμού που σαν μόνο στόχο έχουν τη διαπαιδαγώγηση στη δουλοπρέπεια και την υποταγή στην ιεραρχία.

7. Κανένας ανώτερος δεν μπορεί να υποχρεώσει φαντάρους να εκτελούν δουλειές που είναι άσχετες με τις ανάγκες του στρατού, ή για προσωπικές εκδουλεύσεις-του.

8. Να κατοχυρωθεί η δωρεάν μεταφορά των φαντάρων με ή χωρίς στολή από τα μέσα μαζικής συγκοινωνίας, δίχως περιορισμό.

9. Οι φαντάροι να μπορούν να οργανώνουν όπως θέλουν τον ελεύθερο χρόνο-τους μέσα στα στρατόπεδα.

Ε) Συνθήκες εργασίας των φαντάρων

Οι στρατιώτες είναι εργάτες με στολή. Στόχος-μας είναι η αναγνώριση της εργασίας που προσφέρουν και των δικαιωμάτων που έχουν από την ιδιότητά-τους σαν εργαζόμενοι.

1. Πλήρης εφαρμογή των διεθνών και εθνικών συμβάσεων εργασίας για τους φαντάρους.

2. Μισθός ίσος με του ανειδίκευτου εργάτη, δίχως την αφαίρεση χρημάτων για τροφή ή διαμονή.

3. Επιδόματα βαρείας και ανθυγιεινής εργασίας και οικογενειακά επιδόματα στους παντρεμένους.

4. Τήρηση του ωραρίου εργασίας που καθιερώνει η εθνική συλλογική σύμβαση εργασίας. Όλες οι στρατιωτικές υπηρεσίες (σκοπιές, εκπαίδευση κ.λ.π.) να

μην υπερβαίνουν αυτό το ωράριο.

5. Η υπέρβαση του ωραρίου να θεωρείται υπερωρία και να πληρώνεται σαν τέτοια ή, αν θέλει ο στρατιώτης, να αφαιρείται από τις συνολικές ώρες.

6. Οι φαντάροι είναι υποχρεωμένοι να μένουν στο στρατόπεδο όσο υπάρχει εργασία ή εκπαίδευση. Μετά να έχουν το δικαίωμα, αν θέλουν, να παίρνουν έξοδο ή διανυκτέρευση.

7. Οι συνθήκες εργασίας να ελέγχονται από τους εκπροσώπους των φαντάρων, να υπάρχει δικαίωμα άρνησης εκτέλεσης όταν ζητιέται κάτι επικίνδυνο για την υγεία ή τη σωματική ακεραιότητα.

8. Να υπάρξει ουσιαστική προστασία από τα ατυχήματα. Στην περίπτωση που υπάρχει ατύχημα να θεωρείται υπεύθυνος ο διοικητής της μονάδας σύμφωνα με την εργατική νομοθεσία, κι ακόμη να παρέχεται πλήρης αποζημίωση σ' όσους έπαθαν κάτι.

9. Ο χρόνος θητείας να υπολογίζεται σαν εργάσιμος χρόνος στα ταμεία υγείας και κοινωνικών ασφαλίσεων. Η εργοδοτική εισφορά να πληρώνεται από το κράτος και όχι απ'τους στρατιώτες.

10. Οι φαντάροι που απολύονται να έχουν εξασφαλισμένη με νόμο την παλιά-τους θέση εργασίας κι όσοι δε δουλεύαν πριν να μπαίνουν δίχως άλλες προϋποθέσεις στο ταμείο ανεργίας.

Ζ) Για την κατοχύρωση των νομικών δικαιωμάτων των στρατευμένων

Στόχος-μας είναι η κατάργηση κάθε ξεχωριστού νομικού πλαισίου για τους φαντάρους. Κάτι τέτοιο είναι αντίθετο τόσο στο πνεύμα του συντάγματος και κάθε έννοιας ισότητας ανάμεσα στους πολίτες όσο και στις κατακτημένες απ' όλη την κοινωνία ελευθερίες.

1. Να καταργηθούν τα στρατοδικεία. Οι υποθέσεις που καλύπτονται από την αστική και ποινική νομοθεσία να δικάζονται στα πολιτικά δικαστήρια. Στις περιπτώσεις καθαρά στρατιωτικών αδικημάτων να συμμετέχει στη σύνθεση του πολιτικού δικαστηρίου και ένας στρατιωτικός.

2. Να καταργηθεί η φυλακή σαν ποινή που παρατείνει τη θητεία. Η θητεία έχει το νόημα της κοινωνικής υποχρέωσης και δεν πρέπει να μετατραπεί σε φόβητρο και ποινή.

3. Να καταργηθούν οι στρατιωτικές φυλακές και τα πειθαρχεία στις μονάδες.

4. Να αλλάξει η διαδικασία επιβολής διοικητικών ποινών. Να διασφαλιστεί το δικαίωμα των φαντάρων να υπερασπίζονται τον εαυτό-τους και το δικαίωμα να έχουν συνήγορο, στη διαδικασία της διοικητικής ποινής και να μπορούν να επιδιώξουν ανάιρεση της ποινής από το ανώτερο κλιμάκιο.

5. Να καταργηθεί η στρατονομία και οι ομάδες ασφαλείας στρατού.

Από πού μπορεί νάρθει η αλλαγή στο στρατό; Όλες αυτές οι διεκδικήσεις θεωρούνται αρκετά σημαντικές για να αφεθούν στις διαθέσεις της όποιας πολιτικής εξουσίας. Η αλλαγή στο στρατό μπορεί να είναι μονάχα έργο ενός μαζικού διεκδικητικού κινήματος φαντάρων, δημοκρατικά οργανωμένου.

Η ανάπτυξη ενός τέτοιου κινήματος ήταν και παραμένει ο κύριος στόχος-μας.

ΟΛΛΑΝΔΙΑ: ΤΟ ΣΥΝΔΙΚΑΤΟ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ (VVDM)

από το εξωτερικό

Έχουμε δημοσιεύσει και στα προηγούμενα τεύχη του περιοδικού πληροφορίες και στοιχεία για το κίνημα των στρατιωτών στην Ευρώπη καθώς και μερικές από τις δραστηριότητες της ECCO.

Όμως αυτή η πληροφόρηση που έχουμε δώσει και αποσπασματική ήταν και ανεπαρκής, αν παρθεί υπ' όψιν ότι στην Ελλάδα μέχρι πρόσφατα αγνοούσαμε τελείως τι γίνονταν στους στρατούς της υπόλοιπης Ευρώπης, με αποτέλεσμα οι ενδιαφερόμενοι - στρατιώτες και πολίτες - να μην μπορούν να σχηματίσουν μια ικανοποιητική εικόνα για το κίνημα των στρατιωτών στις άλλες χώρες.

Απ' αυτό το τεύχος, ξεκινάμε μια προσπάθεια να παρουσιάσουμε πιο ολοκληρωμένα την κατάσταση και τις κατακτήσεις των κινήματων στρατιωτών στην Ευρώπη. Νομίζουμε ότι μια τέτοια παρουσίαση, άσχετα από τυχόν διαφωνίες που ο καθένας μπορεί να έχει με τους στόχους που βάζει και τις πρακτικές που ακολουθεί κάθε κίνημα στρατιωτών, έχει αρκετή σημασία μιας και δείχνει ότι στο στρατό είναι δυνατόν να οικοδομηθούν μαζικά κινήματα αλλά και γιατί κάθε εμπειρία κινήματος είναι από μόνη της ενδιαφέρουσα.

Εδώ δημοσιεύουμε την έκθεση που έδωσε το Συνδικάτο των Ολλανδών Στρατιωτών (VVDM) για την 5η Συνδιάσκεψη της ECCO που έγινε στο Ελσίνκι, με σκοπό να δώσει την εικόνα που επικρατεί στα Ολλανδικά στρατόπεδα. Το μόνο που έχουμε να προσθέσουμε, είναι ότι, ο αναγνώστης δεν πρέπει να παραξενευτεί με τα ζητήματά που βάζει σήμερα τον VVDM. Αυτό γιατί η ολλανδική κοινωνία βρίσκεται σε αρκετά διαφορετικό επίπεδο ανάπτυξης, με αποτέλεσμα να έχει τη δυνατότητα να κάνει αρκετές παραχωρήσεις στα σημεία που συναντάει αντιστάσεις, διαμορφώνοντας ταυτόχρονα κάποιους άλλους μηχανισμούς ένταξης των αμφισβητήσεων αλλά και γιατί στην Ολλανδία υπάρχει αρκετά χρόνια ένα δυνατό και μαζικό κίνημα στρατιωτών.

ΣΤΟΙΧΕΙΑ ΓΙΑ ΤΟΝ ΟΛΛΑΝΔΙΚΟ ΣΤΡΑΤΟ

	Στρατός	Ναυτικό	Αεροπορία	Άλλοι	Σύνολο
Έφεδροι	41.000	2.000	4.000	1.000	48.000
Εθελοντές/ επαγγελματίες	24.000	15.000	13.500	4.000	56.000
πολίτες	13.000	6.500	3.000	4.500	27.000
					131.000

Η Θητεία είναι 14-16 μήνες. Οι 48.000 έφεδροι είναι ένα μόνο κομμάτι των 120.000 νέων που βρίσκονται σε στρατεύσιμη ηλικία. Πριν 10 περίπου χρόνια η κυβέρνηση ψήφισε νόμο που επέτρεπε την άρνηση στρατιωτικής θητείας και έδινε το δικαίωμα εναλλακτικής θητείας. Από τότε περίπου 3.000 νέοι κάθε χρόνο επιλέγουν την εναλλακτική θητεία που είναι 18 μήνες.

Οι έφεδροι δεν παίρνουν υπεύθυνες θέσεις. Αυτές δίνονται στους επαγγελματίες και στους εθελοντές. Από τις αρχές του '50 είναι δυνατό, όποιος θέλει, να πάει εθελοντής για 4 έως 6 χρόνια. Μετά τα 6 χρόνια πληρώνεται για υπηρεσία 7 χρόνων. Παρ' όλες όμως τις χρηματικές αμοιβές, οι νέοι της Ολλανδίας δεν έδειξαν να ενδιαφέρονται. Μόνο τα τελευταία χρόνια υπάρχει αύξηση των εθελοντών λόγω της ανεργίας. Μόνο οι άντρες καλούνται στο στρατό, είναι όμως δυνατό στις γυναίκες να πάνε σαν εθελόντριες.

Πριν μερικά χρόνια ξεκίνησε μια συζήτηση για ένα ολοκληρωτικό εθελοντικό στρατό. Η βουλή όμως ψήφισε την υποχρεωτική θητεία, γιατί στοιχίζει λιγότερο και γιατί φοβόνταν ότι δε θα υπήρχαν αρκετοί εθελοντές. Πρόσφατα το Υπουργείο Άμυνας άνοιξε μια συζήτηση για ένα διαφορετικό σύστημα υποχρεωτικής θητείας. Σκέπτονταν ότι θα μπορούσε να υπάρξει ένα σύστημα με διαφορετικές διάρκειες θητείας. Οι

κακές θέσεις θα δίνονταν σ' αυτούς που επέλεγαν τη μικρή θητεία και οι καλύτερες σ' αυτούς που επέλεγαν τη μεγαλύτερη. Το VVDM είναι ενάντια σ' αυτό το σύστημα.

Η ΠΡΟΗΓΟΥΜΕΝΗ ΚΑΤΑΣΤΑΣΗ

Στα 16 χρόνια που υπάρχει το VVDM, πολλές φορές αντιμετωπίσαμε δυσκολίες και προβλήματα που αφορούν τα βασικά δημοκρατικά δικαιώματα. Όμως η δημοσιοποίηση που δόθηκε από τον τύπο και η δραστηριοποίηση του VVDM πέτυχαν να ξεπεραστούν αρκετά. Το 1971 δύο μέλη του συμβουλίου της επαρχίας Emselo πέρασαν από στρατοδικείο επειδή έκαναν έρανο για την εφημερίδα του στρατώνά-τους, που διαμαρτυρόταν για τα μέτρα που έπαιρναν οι διοικητές-τους με σκοπό να μεταφέρουν ενεργά μέλη του VVDM σε μικρά στρατόπεδα που βρίσκονταν σε απομακρυσμένα μέρη της Ολλανδίας. Το VVDM υποστηρίχτηκε από τα εργατικά συνδικάτα και μερικά πολιτικά κόμματα (αριστερά), για τη διοργάνωση μιας μεγάλης διαδήλωσης.

Μετά από πολλές παρόμοιες αντιδράσεις το Υπουργείο Άμυνας δημοσίευσε εντολή προς τους διοικητές που καθόριζε μερικά βασικά δικαιώματα των στρατιωτών.

—Την ελευθερία της έκφρασης

Initiative: Soldaten gegen Atomraketen

γνώμης. Όταν το περιεχόμενο των κειμένων δε βρίσκεται σε αντίθεση με τους πολιτικούς και στρατιωτικούς νόμους, μπορούν να διακινούνται ελεύθερα στα στρατόπεδα. Οι διοικητές έχουν το δικαίωμα να τα ελέγχουν και να τιμωρούν τους διακινητές-τους, μόνο όταν η στρατιωτική δικαιοσύνη ορίζει ότι βρίσκονται σ' αντίθεση με τους στρατιωτικούς νόμους και τις διαταγές.

—Το δικαίωμα της διαδήλωσης. Σε κάθε στρατιώτη επιτρέπεται να διαδηλώνει με τα πολιτικά-του ρούχα. Όταν οι διαδηλώσεις αναφέρονται στις συνθήκες εργασίας των στρατιωτών μπορούν να παραβρίσκονται με τις στολές-τους. Διαφορετικά, πρέπει να παίρνουν άδεια από τους διοικητές-τους για να διαδηλώσουν με στολή. Οι διαδηλώσεις

Η σημερινή κατάσταση

μέσα στα στρατόπεδα επιτρέπονται μόνο όταν δεν εμποδίζουν τα στρατιωτικά καθήκοντα.

Παρά την ύπαρξη αυτών των κανονισμών, η δράση για πλήρη ελευθερία έκφρασης συνεχίστηκε. Ειδικά πάνω στο θέμα των αφισών, που ήταν και το κύριο αντικείμενο της αντίθεσης του VVDM και του Υπουργείου Άμυνας. Η στρατιωτική ηγεσία συχνά προσπάθησε με εκφοβισμούς και ηλίθιες αποφάσεις στρατοδικείων ν' απαγορεύσει τις αφίσες που κολλιόντουσαν στα στρατόπεδα και δημοσιοποιούσαν τα σημεία δράσης του VVDM. Ιδιαίτερο στόχο αποτελούσαν οι αφίσες που καλούσαν τους στρατιώτες ν' ασκούν κριτική ενάντια στην άσκοπη πειθαρχία, γιατί υπονόμειαν —κατά τους αξιωματικούς— την πειθαρχία στο στρατό. Αλλά ακόμα και οι αφίσες που ήταν ενάντια στους πυρηνικούς εξοπλισμούς σχίζονταν από τους τοίχους. Για διαμαρτυρία ενάντια σ' αυτά τα μέτρα το VVDM έβγαλε μια αφίσα με σύνθημα "ΑΦΗΣΤΕ-ΤΗΝ ΚΡΕΜΑΣΜΕΝΗ" και μια εικόνα που έδειχνε έναν αξιωματικό να σχίζει αφίσες ενώ δύο στρατιώτες προσπαθούσαν να τον εμποδίσουν. Φυσικά όταν κυκλοφόρησε η αφίσα, απαγορεύτηκε και αυτοί που κόλλαγαν τιμωρήθηκαν με ποινές που κυμαίνονταν από πρόστιμο 50 γκίλντες έως 12 μέρες φυλακή. Τρία μέλη του VVDM κατηγορήθηκαν σαν κύριοι υπεύθυνοι και τιμωρήθηκαν με 500 γκίλντες πρόστιμο ή 10 μέρες φυλακή. Αυτά συνέβηκαν το 1979-80.

Στο δικαίωμα της διαδήλωσης με σπολή δόθηκε περισσότερο βάρος το Νοέμβριο του 1981, όταν το VVDM συμμετείχε σε μια μεγάλη αντιπυρηνική διαδήλωση στο Άμστερνταμ. Οι στρατιωτικές αρχές είχαν δηλώσει ότι όποιος στρατιώτης εμφανιζόταν με σπολή στη διαδήλωση θα τιμωριόταν, γιατί η διαδήλωση δεν είχε καμιά σχέση με τις συνθήκες εργασίας των στρατιωτών. Παρ' όλα αυτά 200 στρατιώτες εμφανίστηκαν στη διαδήλωση και οι περισσότεροι απ' αυτούς τιμωρήθηκαν. Μερικοί κλείστηκαν αρκετές μέρες στα στρατόπεδα και άλλοι πλήρωσαν πρόστιμο 25 γκίλντες.

Οπωσδήποτε οι Ολλανδοί στρατιώτες έχουν κερδίσει αρκετά δικαιώματα στην ελευθερία της έκφρασης, παρουσιάζονται όμως δυσκολίες όταν εκφράζουν αντιλήψεις γύρω από τη στρατιωτική ζωή, τη λειτουργία του στρατού κ.λ.π. Συχνά ασκείται τρομοκρατία για να μην κολλούνται αφίσες με πολιτικό περιεχόμενο. Ασκούνται όλων των ειδών οι πιέσεις για να εμποδίζουν τους στρατιώτες να κρεμούν αφίσες στα δωμάτιά-τους. Πολλές φορές και οι πιο ανώδυνες αφίσες του VVDM απαγορεύονται, καθώς επίσης και οι αφίσες των πολιτικών κομμάτων και κινήματος ειρήνης, ενώ σε πολλά στρατόπεδα επιτρέπονται οι αφίσες του σκληρού πορνό. Η στρατιωτική δικαιοσύνη καθορίζει, πολλές φορές, ότι διαφόρων ειδών αφίσες αντιτίθενται στους στρατιωτικούς νόμους και τιμωρούνται στρατιώτες με πρόστιμα (5-50 γκίλντες) ή στέρηση εξόδου (ανώτερο όριο 14 μέρες).

Επίσης ακόμα τιμωρούνται στρατιώτες, επειδή διαδηλώνουν με σπολές ενάντια στα πυρηνικά όπλα. Και πάρα πολλές φορές (τις περισσότερες) δε δίνεται στο VVDM άδεια να οργανώσει απογεύματα - πληροφόρησης μέσα στους στρατώνες για τα πυρηνικά όπλα, ειδικά όταν πρόκειται να μιλήσουν μέλη του Ολλανδικού κινήματος ειρήνης.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΕΛΕΥΘΕΡΗΣ ΕΚΦΡΑΣΗΣ ΣΤΟ ΣΤΡΑΤΟ

Το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης είναι πάντα ένα από τα κύρια σημεία δράσης του VVDM. Η ελευθερία της έκφρασης πρέπει να είναι ένα από τα ζωτικά ενδιαφέροντα ενός συνδικάτου. Οι στρατιώτες πρέπει να έχουν το δικαίωμα να λένε ελεύθερα τη γνώμη τους για τη ζωή στο στρατό, τις συνθήκες εργασίας και τις καταχρήσεις που γίνονται στο στρατό. Πρέπει να έχουν το δικαίωμα να πληροφορούν το συνδικάτο-τους για τα πράγματα που γίνονται στραβά. Επίσης ένα συνδικάτο στρατιωτών πρέπει να έχει το δικαίωμα να πληροφορεί τα μέλη-του και να μπορεί να καλεί σε συγκεντρώσεις μέσα

στα στρατόπεδα. Για το VVDM το δικαίωμα της ελευθερίας έκφρασης δεν είναι αυτοσκοπός. Είναι ένα μέσο για να ικανοποιήσουμε τα αιτήματά-μας.

Από την άλλη μεριά, αν σκοπεύουμε σε ένα δημοκρατικό έλεγχο πάνω στο στρατό, η ελευθερία της έκφρασης των στρατιωτών είναι ουσιαστικό στοιχείο. Εάν θέλουμε η κοινωνία ν' αντανκλάται στο στρατό, σημαίνει ότι ο στρατός δεν μπορεί να είναι μια απομονωμένη κοινότητα με τα δικά-της στάνταρ και τις δικές-της ιδέες για τους νόμους. Έτσι οι ιδέες και οι απόψεις που υπάρχουν στην κοινωνία των πολιτών πρέπει να ακούγονται και στο στρατό, καθώς και το αντίστροφο. Ειδικά το τελευταίο είναι ιδιαίτερα σημαντικό, μιας και όλοι ξέρουμε ότι ο στρατός είναι χώρος που παράγει όλων των ειδών τις επικίνδυνες συντηρητικές ιδέες. Έτσι όσο γρηγορότερα τις γνωρίζουμε, τόσο πιο άμεσα θα μπορούμε ν' αντιδράσουμε.

Πολλοί δε συμφωνούν σ' αυτό το σημείο μαζί-μας. Πιστεύουν ότι ο στρατός πρέπει να είναι πολιτικά ουδέτερος. Αυτοί οι στρατιώτες μπορούν ν' απέχουν από τις πολιτικές συζητήσεις. Αλλά το VVDM είναι της γνώμης ότι οι στρατιώτες είναι πολίτες με σπολή και γι' αυτό πρέπει να έχουν μερικά βασικά δικαιώματα, όπως οι πολίτες. Αυτό κάνει ικανό ένα συνδικάτο στρατιωτών να λειτουργεί, όσο καλύτερα γίνεται, και να ενισχύει και συνεισφέρει στη δημοκρατία μέσα κι έξω απ' το στρατό.

Το VVDM έχει τους εξής τρόπους να έρχεται σε επαφή με τους στρατιώτες και τα μέλη-του:

- α. Συναντήσεις.
- β. Επισκέψεις στους στρατώνες.
- γ. Μια εσωτερική εβδομαδιαία εφημερίδα το "de afdelingspost".
- δ. Εκπαιδευτικές συναντήσεις για τα ενεργά μέλη-του.
- ε. Τηλέφωνα και γράμματα.
- στ. Την εφημερίδα του VVDM «Twin-ting».
- ζ. Όλα τα είδη της έντυπης πληροφόρησης.
- θ. Πληροφόρηση των μελλοντικά στρατεύσιμων.

VVDM Ιούλιος 1983

ECCO

Κίνημα στρατιωτών - αντιπυρηνικό κίνημα

Στην Ευρώπη εδώ κι αρκετά χρόνια, έχει υπάρξει ένα μαζικό κίνημα στρατιωτών, που στις περισσότερες χώρες έχει καταφέρει να νομιμοποιήσει τη πολιτική και συνδικαλιστική του δραστηριότητα, με αποτέλεσμα πολλές φορές να έχει τη δυνατότητα της διαμόρφωσης αιτημάτων και τη δημιουργία πρακτικών που ξεφεύγουν από τα στενά πλαίσια των στρατώνων.

Η γνωστή αναταραχή και το κίνημα που δημιουργήθηκε σχεδόν σ'ολόκληρη την Ευρώπη με αφορμή την καινούργια εγκατάσταση των αμερικάνικων πυραύλων δεν άφησε αδιάφορο ούτε το κίνημα των στρατιωτών. Σε πολλές περιπτώσεις τα συνδικάτα των στρατιωτών βρέθηκαν να διαδηλώνουν μαζί με τα ειρηνιστικά κινήματα ενάντια στην εγκατάσταση των ΠΕΡΣΙΝΓΚ και ΚΡΟΥΖ, να συγκροούνται με την αστυνομία και να δίνουν τη δική τους συμβολή στη διαμόρφωση αντιπολεμικών αιτημάτων.

Πρόσφατα στην Ολλανδία και τη Δ.Γερμανία τα κινήματα των στρατιωτών έδωσαν δείγματα, ότι πραγματικά μπορούν ν'αποτελέσουν ένα σοβαρό παράγοντα στην προσπάθεια για την αποουγή του πολέμου και στις αντιστάσεις απέναντι στη τρελλή κούρσα των εξοπλισμών.

Στην Ολλανδία, το συνδικάτο στρατιωτών (VVDK) ξεκίνησε καμπάνια μέσα στους στρατώνες με προτροπή ν'αρνούνται οι στρατιώτες να φυλάνουν τα στρατόπεδα που έχουν πυρηνικά όπλα, ζητώντας παράλληλα την καταστροφή τους. Στη Δ.Γερμανία, μετά την αποτυχία που είχε το ειρηνιστικό κίνημα ν'αποτρέψει την εγκατάσταση των νέων πυραύλων, με πρωτοβουλία μερικών διανοούμενων ξεκίνησε μια καμπάνια που προωθούσε την άρνηση της θητείας όσο τα πυρηνικά όπλα συνεχίζουν να βρίσκονται στο έδαφος της Δ.Γερμανίας.

Τέλος η ECCO στην τελευταία της συνδιάσκεψη, έβγαλε τη διακήρυξη που δημοσιεύουμε παρακάτω, και που την υπογράφουν τα κινήματα στρατιωτών από τη Δανία, τη Φιλανδία, την Ελλάδα και την Ολλανδία, με σκοπό να ξεκινήσει μια συντονισμένη προσπάθεια αντίστασης στους πυρηνικούς εξοπλισμούς.

Η ECCO πιστεύει ότι η ανάπτυξη των πυρηνικών εξοπλισμών στην Ευρώπη είναι ένας θανάσιμος κίνδυνος για όλο τον πληθυσμό αυτού του κομματιού του κόσμου.

Αν αυτή η ανάπτυξη συνεχιστεί μπορεί σύντομα να κάνει τις χώρες της Ευρώπης πεδίο μάχης ενός πυρηνικού πολέμου, και να καταστρέψει κάθε είδος ανθρώπινης ζωής.

Σε έναν όλο και μεγαλύτερο αριθμό ευρωπαϊκών κρατών οι λαοί ξεσηκώνονται από τον κίνδυνο που δημιουργούν οι πυρηνικοί εξοπλισμοί, κι έχουν αρχίσει καμπάνια ενάντια σ'αυτούς.

Γι'αυτό εμείς, σαν μέλη και συμπαθούντες του κινήματος των στρατιωτών δηλώνουμε τα εξής:

-ενάντια σε κάθε επιπλέον ανάπτυξη ή εισαγωγή νεώτερων πυρηνικών όπλων.

-για το αίτημα της μετακίνησης όλων των πυρηνικών όπλων, που βρίσκονται στην Ευρώπη, απ'όποιον κι αν έχουν τοποθετηθεί (ΗΠΑ, ΕΣΣΔ, Γαλλία, Βρετανία) κι όπουδήποτε είναι εγκατεστημένα (στο έδαφος, στη θάλασσα ή στα αεροπλάνα).

-για την αποεγκατάσταση και τελικά την καταστροφή όλων των πυρηνικών όπλων. Ένας πιθανός τρόπος για την επιτυχία αυτού του στόχου είναι η δημιουργία αποπυρηνικοποιημένων ζωνών.

-Είμαστε έτοιμοι για τη συμμετοχή στις δραστηριότητες σε οποιαδήποτε χώρα, για την ειρήνη, για τον πυρηνικό αποπλισμό και το ξεκίνημα συζητήσεων και δραστηριοτήτων στις ένοπλες δυνάμεις γι'αυτό το σκοπό.

Δηλώνουμε ότι είμαστε αλληλέγγυοι με τους Ολλανδούς στρατιώτες που αρνούνται τη φύλαξη των πυρηνικών όπλων και με τους Γερμανούς στρατιώτες

που ζητούν αποπυρηνικοποιημένες μονάδες.

ΕΠΙΣΗΣ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΟΥΜΕ ΤΗ ΣΥΜΜΕΤΟΧΗ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ, ΑΠΟ ΔΙΑΦΟΡΕΣ ΧΩΡΕΣ, ΣΤΙΣ ΔΙΑΔΗΛΩΣΕΙΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΑ ΠΥΡΗΝΙΚΑ ΟΠΛΑ Σ'ΟΛΟΚΛΗΡΗ ΤΗΝ ΕΥΡΩΠΗ

(Για την Ελλάδα, το κείμενο υπογράφεται από το Συντονιστικό των Επιτροπών Στρατιωτών, την Επιτροπή για το Στρατό και την Επιτροπή για τα Δικαιώματα των Φαντάρων)

ΚΑΛΠΑΚΙ, 1930

Η εμφάνιση των Επιτροπών Στρατιωτών—Ναυτών—Σμηνιτών στα μέσα του 1981 σίγουρα αποτελεί ένα πρωτόγνωρο φαινόμενο στα δεδομένα του ελληνικού στρατού. Ωστόσο δεν αποτελεί και τη μοναδική προσπάθεια στην ιστορία του κινήματος, να δημιουργηθούν κάποιες αντιστάσεις και οικοδομηθούν τάσεις κινήματος μέσα στους στρατώνες. Κύρια στα χρόνια πριν το 1936 υπήρξαν αρκετές ενέργειες—άλλοτε αυθόρμητες και άλλοτε προγραμματισμένες—ν' αρχίσει να εκφράζεται ανοικτά η ταξική πάλη και μέσα στο στρατό.

Η παρεμβολή όμως μια μικρής χρονικής περιόδου με έντονα αυταρχικά καθεστώτα, καθώς και οι διάφορες πολιτικές σκοπιμότητες της αριστεράς, δεν επέτρεψαν να γίνουν γνωστοί όλοι εκείνοι οι αγώνες που διαδραματίστηκαν μέσα στις γραμμές του στρατού.

Το περιοδικό "για 'το στρατό" ανοίγει σ' αυτό το τεύχος μια προσπάθεια να παρουσιάσει κάποια γεγονότα που έγιναν από τους στρατιώτες στη προσπάθεια-τους να αντισταθούν στην καταπίεση του στρατιωτικού μηχανισμού και να εμποδίσουν τη στρατιωτική ιεραρχία να τους χρησιμοποιεί για τα συμφέροντα της άρχουσας τάξης. Σίγουρα τα στοιχεία που υπάρχουν δεν είναι ούτε πολλά ούτε και βρίσκονται εύκολα, όμως, ελπίζουμε ότι η προσπάθειά-μας θα πετύχει να δώσει τουλάχιστον μια βασική πληροφόρηση.

Η ΔΕΚΑΕΤΙΑ 1925—1935

Στα χρόνια 1925-1935 οι αγώνες των στρατιωτών γνώρισαν σημαντική ανάπτυξη. Η περίοδος εκείνη χαρακτηρίζεται τόσο από τις συχνές επεμβάσεις του στρατού στην πολιτική ζωή της χώρας και την ακόμη πιο συχνή χρησιμοποίησή του ενάντια στο εργατικό κίνημα, με την αιματηρή πολλές φορές καταστολή των απεργιών και των διαδηλώσεων των εργατών και των αγροτών, όσο και από την ένταση της καταπίεσης σε βάρος των φαντάρων. Μπροστά σ' αυτή την κατάσταση πολλοί φαντάροι δε μένουν απαθείς. Με πρωτοβουλία κυρίως των κομμουνιστών φαντάρων αναπτύσσεται ένα μαζικό κίνημα αντίστασης μέσα στα στρατόπεδα. Ρίχνονται προκλητικές, βγαίνουν παράνομες εφημερίδες των φαντάρων ("Ο Φαντάρος", "Ο Κόκκινος Ναύτης", "Η Τσιμινιέρα", "Ο Στρατώνας"), οι καταγγελίες στις εφημερίδες διαδέχονται η μια την άλλη. Οι φαντάροι σηκώνουν κεφάλι και τα επεισόδια στους στρατώνες πληθαίνουν. Στις διαδηλώσεις των καπερναγών στην Καβάλα, στα συλλαλητήρια των αγροτών στην Κρήτη, οι φαντάροι αρνούνται να πυροβολήσουν τους εξεγερμένους αδερφούς-τους. Η απάντηση της στρατοκρατίας στο κύμα της αντίστασης που διογκώνονταν μέρα με τη μέρα δεν άργησε να έλθει: Ένταση της καταπίεσης, ξυλοδαρμοί, βασανιστήρια, σκηνοθετημένες δίκες, και για τους πιο "απειθαρχούς", το Καλπάκι.

ΠΕΙΘΑΡΧΙΚΟΣ ΟΥΛΑΜΟΣ ΚΑΛΠΑΚΙΟΥ

Ο "Πειθαρχικός Ουλαμός Καλπακίου" ιδρύθηκε το 1924, μετά από συγχώνευση όλων των πειθαρχικών διμοιριών που υπήρχαν σκόρπιες κατά τόπους από την εποχή της μικρασιατικής εκστρατείας! Έδρα-του ήταν το Καλπάκι, μια τοποθεσία στις ρίζες των βουνών του Ζαγοριού, στο βάθος μιας βαλτώδους πεδιάδας έκτασης κοντά στα Αλβανικά σύνορα. Οργανικά, ο πειθαρχικός ουλαμός υπαγόταν στη VIII Μεραρχία της Ηπείρου, όμως μετά το 1925, υπαγόταν ουσιαστικά κατευθείαν στο Υπουργείο Στρατιωτικών, που έστελνε εκεί τους πιο "απειθαρχούς" φαντάρους απ' όλες τις μονάδες της χώρας.

Αρχικά στο Καλπάκι στέλνονταν φαντάροι με βαρύ ποινικό μητρώο, τοξικομανείς κ.λ.π. Λίγο αργότερα άρχισαν να στέλνουν εκεί τους πιο δραστήριους επαναστάτες φαντάρους και ναυτές.

Οι "πειθαρχούμενοι" φαντάροι έμεναν σ' ένα σταύλο το χειμώνα ή σε σκηνές στο βουνό το καλοκαίρι. Με συσσίτιο άθλιο και μόνιμα σκουληκιασμένο, με στολές κουρελιασμένες και βρόμικες, έκθετοι στο κρύο, τη βροχή, τις ψείρες και τις αρρώστιες (ελονοσία, φυματίωση) που τους θέριζαν,

δούλευαν καθημερινά πρωί απόγευμα σε καταναγκαστικά έργα: κόψιμο ξύλων από το δάσος, άνοιγμα δρόμων μέσα στους βράχους στο βουνό, σκάψιμο των χωραφιών της γειτονικής μονής Βελλάς.

Η αγριότητα των αξιωματικών που χρημάτισαν διοικητές στο Καλπάκι (ανθλγος Παπαχρήστος, ανθλγος Φατούρος, τχης Κατηφόρης) άφησε εποχή. Οι ξυλοδαρμοί των φαντάρων από το μόνιμο προσωπικό του Ουλαμού ήταν στην ημερήσια διάταξη. Πολλές φορές φαντάροι δένονταν σε δέντρα και έμεναν δεμένοι 2-3 μέρες, επειδή τολμούσαν να πουν ότι είναι άρρωστοι. Πολλοί φαντάροι έφυγαν, από το Καλπάκι με οριστικά σκακατεμένη την υγεία-τους, άλλοι τρελάθηκαν (Γεωργόπουλος, Μαγιέτος, Ψυχίτσας), άλλοι πέθαναν από τις κακουχίες (Τρανουδάκης, Μαλαστράς).

Η ΣΤΑΣΗ

1 Σεπτεμβρίου 1930. Ο πειθαρχικός ουλαμός έχει κατασκηνώσει στη Μερτζάνη, κοντά στα Αλβανικά σύνορα, και οι φαντάροι δουλεύουν από τα χαράματα στο άνοιγμα ενός δρόμου πάνω στο βουνό. Μετά το μεσημεριανό φαγητό, ο διοικητής Φατούρος διατάζει τους φαντάρους να αρχίσουν αμέσως τη δουλειά. Αυτοί αρνούνται να ξεκινήσουν πριν έλθει η καθορισμένη ώρα. Ο Φατούρος συλλαμβάνει το στρατιώτη Δημήτρη Βλαντά σαν πρωταίτιο και κλείνει τους άλλους στις σκηνές-τους. Τα χαράματα της άλλης μέρας, ο Φατούρος συγκεντρώνει όλη τη φρουρά του ουλαμού με τα όπλα στα χέρια και περικυκλώνει τις σκηνές. Διατάζει τους φαντάρους να βγουν να δουλέψουν. Αυτοί αρνούνται και ζητούν να αφήσει ελεύθερο τον Βλαντά. Ο Φατούρος, με το πιστόλι στο χέρι, απειλεί τους φαντάρους και χτυπά έναν απ' αυτούς, τον Μάρκο Μαρκοβίτη, στο κεφάλι. Αυτός αντιστέκεται και τον αποπλίζει, ενώ άλλοι φαντάροι προσπαθούν να απομακρύνουν τους φρουρούς. Ένας πυροβολισμός πέφτει χωρίς να τραυματιστεί κανείς. Η φρουρά υποχωρεί.

Την άλλη μέρα, επτά φαντάροι συλλαμβάνονται και στέλνονται στο στρατοδικείο στα Γιάννενα με την κατηγορία της στάσης. Είναι οι Μάρκος Μαρκοβίτης (φοιτητής), Γιάννης Πανούσης (φοιτητής), Δημήτρης Βλαντάς (αγρότης), Στράτης Τσακίρης (τυπογράφος), Ανάργυρος Αδαμόπουλος (θεολόγος καθηγητής), Κώστας Γαμβέτας (απόφοιτος γυμνασίου) και Πάνος Οικονομίδης (φοιτητής).

ΟΙ ΔΙΚΕΣ

Στις 2 Δεκεμβρίου 1930 γίνεται η δίκη των φαντάρων του Καλπακίου στο στρατοδικείο των Ιωαννίνων. Με συνοπτική διαδικασία, χωρίς απολογία των κατηγορουμένων, χωρίς δικηγόρους, η απόφαση δεν άργησε να βγει: Καταδικάζονται

σε ΘΑΝΑΤΟ οι Μαρκοβίτης και Πανούσης, σε ισόβια οι Γαμβέτας και Βλαντάς, 7 χρόνια οι Αδαμόπουλος και Τσακίρης.

Η απόφαση του στρατοδικείου των Ιωαννίνων ξεσηκώνει κύματα διαμαρτυρίας σ' ολόκληρη την Ελλάδα, για τη σωτηρία των καταδικασμένων φαντάρων και για την κατάργηση του Καλπακιού. Οργανώνονται αλληπάλληλες συγκεντρώσεις, μαζεύονται υπογραφές σε πολλές πόλεις, δεκάδες εργατικά σωματεία στέλνουν ψηφίσματα και τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας. Στην Αθήνα, η έκκληση για την ανάκληση της καταδίκης των φαντάρων και την άμεση κατάργηση του Καλπακιού υπογράφεται από πολλούς από τους γνωστότερους διανοούμενους της εποχής: Ν. Καζαντζάκη, Π. Νιρβάνα, Κ. Βάρναλη, Λ. Νάκου κ.λ.π. Η εκστρατεία συμπαράστασης επεκτείνεται και στο εξωτερικό: Διεθνείς προσωπικότητες σαν τον Αϊνστάιν ή τον Τόμας Μαν στέλνουν τηλεγραφήματα διαμαρτυρίας στην κυβέρνηση του Βενιζέλου.

Μέσα σ' αυτό το κλίμα γίνεται στις 12 Γενάρη 1931 στο Αναθεωρητικό Στρατοδικείο στην Αθήνα η δεύτερη δίκη των 7 φαντάρων, μετά την έφεση που έκαναν κατά την απόφαση του στρατοδικείου των Ιωαννίνων. Την ημέρα της δίκης οργανώνεται διαδήλωση συμπαράστασης στα Προπύλαια. Γίνονται συγκρούσεις με την αστυνομία και συλλήψεις. Μέσα στο στρατοδικείο οι κατηγορούμενοι φαντάρηδες δίνουν τη μάχη-τους κατά της κατηγορίας. Οι μάρτυρες κατηγορίας ξεσκεπάζονται. Αποκαλύπτεται μέσα από τα ίδια-τους τα λόγια η φρίκη του Καλπακιού και οι πραγματικές διαστάσεις των γε-

γονότων της 2-9-1930. Ο Δημήτρης Γληνός που προτείνεται σαν μάρτυρας υπεράσπισης των φαντάρων δε γίνεται δεκτός από το Δικαστήριο. Στις απολογίες-τους οι φαντάρηδες καταγγέλλουν τις απάνθρωπες συνθήκες ζωής στο Καλπάκι και υπερασπίζονται με θάρρος τις ιδέες-τους και τους στόχους του αγώνα-τους.

Στις 16-1-31 βγαίνει η απόφαση του στρατοδικείου: Μαρκοβίτης 4 1/2 χρόνια, Πανούσης 5 χρόνια, Βλαντάς 1 1/2 χρόνο, Γαμβέτας 3 1/2 χρόνια, Αδαμόπουλος 10 μήνες, Τσακίρης 6 μήνες.

ΕΠΙΛΟΓΟΣ

Τρεις μήνες μετά την έκδοση της απόφασης του στρατοδικείου, ο Μαρκοβίτης απόδρασε από τις φυλακές Συγγρού μαζί με 7 ακόμη στελέχη του ΚΚΕ (Χαϊτάς, Αποστόλου, Ευτυχιάδης κλπ) και έφυγε στη Σοβιετική Ένωση. Λέγεται ότι εξαφανίστηκε στη διάρκεια των σταλινικών εκκαθαρίσεων το 1938. Δύο άλλοι από τους καταδικασμένους φαντάρηδες, ο Αδαμόπουλος και ο Γαμβέτας, εκτελέστηκαν από τους Γερμανούς στην Κατοχή.

Όσο για το Καλπάκι, οι μαζικές διαμαρτυρίες που ξεσήκωσε η δίκη και η καταδίκη των αγωνιστών φαντάρων οδήγησαν τελικά στην κατάργησή-του στα 1934.

(Τα στοιχεία για να γραφτεί αυτό το άρθρο τα πήραμε από το τετράτομο βιβλίο του Γιώργη Πικρού "Καλπάκι—Φυλακές—Ξερωνήσια")

Φίλοι Χανιώτες — Χανιώτισσες

Συνάδελφε Ναύτη,

Δεν πρόλαβε να φύγει το '83, και να ξεχαστούν οι 31 αυτοκτονίες συναδελφών και νέες αυτοκτονίες έρχονται να μας υπενθυμίσουν ότι οι συνθήκες που οδηγούν τους στρατιώτες στην αυτοκτονία εξακολουθούν να υπάρχουν, παρά τις εξαγγελίες της Κυβέρνησης και της ηγεσίας του στρατεύματος.

Το πρώτο 20ήμερο του Γενάρη άλλοι 3 συναδελφοί προτίμησαν να τελειώσουν τη ζωή-τους παρά να συνεχίσουν την στρατιωτική-τους θητεία. Συγκεκριμένα:

— Ο Ν. Μανούσακας (Λυκόπολη Κοζάνης)

— Ο Γ. Νέστορας (Ρόδος)

Και πρόσφατα, στις 21 Γενάρη ο 20χρονος ναύτης Νίκος Μανιουδάκης από το Νεροκούρο που προτίμησε ν' αυτοκτονήσει, έχοντας ήδη 20 μήνες στο Π.Ν., αντί να επιστρέψει μετά από άδεια στον Ναύσταθμο Κρήτης που υπηρετούσε. Οι προηγούμενες αποτυχημένες απόπειρές-του δεν φάνηκαν αρκετές στους στρατοκράτες να δουν το πρόβλημά-του, πιπιλίζοντας σταθερά το παραμύθι του "προβληματικού νέου" και της "ερωτικής απογοήτευσης" τόν στέλνουν στα Ναυτικά Νοσοκομεία της Σαλαμίνας και της Σούδας, προσπαθώντας να πείσουν ότι το πρόβλημα ήταν ατομικό και όχι αποτέλεσμα ενός απάνθρωπου στρατιωτικού μηχανισμού ρομποτοποίησης, του ατομικού χαφιεδισμού, της δουλοπρέπειας, της απομόνωσης, της υποταγής στην κάθε λογής αυθαιρεσία της στρατιωτικής ιεραρχίας και της καταπίεσης της προσωπικότητας του ανθρώπου. "Έτσι γι' αυτούς το πρόβλημα "λύθηκε" ενώ για το Νίκο Μανιουδάκη η κατάσταση παρέμεινε η ίδια.

Λίγες μέρες πριν από τον θάνατό-του, οι εφημερίδες έγραψαν για την εξωφρενική περίπτωση φαντάρου που ενώ του δόθηκε προσωρινό απολυτήριο περνά από Στρατοδικείο, διότι έκανε προσπάθεια να αυτοκτονήσει όταν υπηρετούσε! Το θέμα για τους στρατοκράτες μπαίνει ωμά: — ΟΥΤΕ ΓΙΑ ΤΗ ΖΩΗ ΣΟΥ ΔΕΝ ΕΙΣΑΙ ΠΙΑ ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ, ΑΠ ΤΗ ΣΤΙΓΜΗ ΠΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΤΗΚΕΣ ΜΑΣ ΑΝΗΚΕΙΣ!!

Φίλοι Χανιώτες — Συνάδελφε φαντάρη,

Το καθημερινό άγχος της φυλακής, του ποινολόγιου ο φόβος του Στρατοδικείου, η αθλιότητα των συνθηκών ζωής, η εξοντωτική διάρκεια της θητείας, η άρνηση κάθε πολιτικού-συνδικαλιστικού δικαϊώματος οι καθημερινές κραυγές και απειλές των γαλονάδων και τα αναρίθμητα μικρά και μεγάλα συμβάντα, που κάνουν τις Μονάδες και τα καράβια κόλαση για τη νεολαία, είναι τα αίτια των αδιέξοδων και των αυτοκτονιών.

Ο Δροσογιάννης και οι στρατοκράτες προσπαθούν ξεδιάντροπα να ρίξουν τις ευθύνες στους ίδιους τους στρατευμένους, στα "προβληματικά" άτομα.

Προσπαθούν να μας πείσουν ότι υπάρχουν ψυχολόγοι στις Μονάδες και Διοικητές "ζεστοί μπαμπάδες" που αγκαλιάζουν με στοργή τα τέκνα-τους.

Στη Σούδα επιστράτευσαν ακόμα και τον Παπά του Ναυστάθμου να μας μιλήσει προ καιρού για την "άσχημη παιδική ηλικία" και τις "ερωτικές απογοητεύσεις" για να δικαιολογήσουν τα αδικαιολόγητα.

Δεν παράλειψαν βέβαια να τόνισουν ότι αυτοκτονίες γίνονται στα άλλα μέρη της Χώρας και όχι εδώ που "όλα πάνε καλά" και που "όλοι είμαστε ευχαριστημένοι". Και πάλι τα γεγονότα τους διαψεύδουν.

Στο Ναύσταθμο που "όλοι είναι αγαπημένοι" ο διευθυντής της Δ.Δ. πλοίαρχος Αποστολάκης δεν διατάζει να πλακώνει στο έθλο μέχρι λυποθυμίας, ναύτη, γιατί κρατούσε στραβά την εξοφόλη στο "παρουσιάστε" και μετά με άδειες και εκβιασμούς προσπάθησε να καλύψει την υπόθεση.

Στο Ναύσταθμο του "Επίγειου Παράδεισου" πέφτουν φυλακές για ηλίθιους λόγους, όπως σε συνάδελφο για "ανεύρεση εφημερίδας στη σκοπιά-του" στο σπίτι του Αρχηγού (Οκτώμη βάρδια). Σ' αυτό τον "παράδεισο", κουρεύουν γουλιί! τους κρατούμενους, για να ξεχωρίζουν, και να τους σπάσουν τον "τσάμπουκά". Στο Ναύσταθμο σε κρατούν μέσα πολλές φορές ενώ έχεις "έξοδο" διότι δήθεν δεν υπάρχουν άτομα, ενώ γνωστοί γλυπωματίες και "ταότσοι" κάποιου γαλονά δεν ξέρουν τι θα πει "βάρδια". Εδώ θα πρέπει να παρακαλέσεις και να βρεις ένα σωρό προφάσεις για κάποια άδεια. Όλα αυτά όμως περνούν στα "ψιλά" απ' τους γαλονάδες. Προς ένδειξη κατανόησης των προβλημάτων-μας ο Υφυπουργός Άμυνας Ζακούλκος δεν αξιώνεται να πει ούτε "Χρόνια Πολλά" στους ναύτες στην επίσκεψή-του στο Ναύσταθμο Κρήτης και μιλά μόνο για τα προβλήματα του πολιτικού και μόνιμου προσωπικού!!

Γι' αυτό Φίλε Χανιώτη, απευθυνόμαστε σε σένα που ξέρουμε πως μας κατανοείς και μας νοιάζει. Που δεν θέλεις τα παιδιά-του να βρεθούν σε ένα τέτοιο κλίμα και να βαφτιστούν κάποτε "προβληματικά". Που είσαι δημοκράτης και δεν ανέχεσαι τέτοιες αισχρές καταστάσεις, για να ζητήσουμε την συμπαράστασή-σου, την καταγγελία-σου, το ξεφίμωμα της φωνής-σου.

Γι' αυτό συνάδελφε ναύτη, σου ζητούμε να μην υποταχείς, να μη γίνεις πόνι ενός παιχνιδιού αυτοκαταστροφής, να μη δεχτείς τη μοίρα-σου, να ξεφύγεις απ' τη λογική της "Χαμένης Διετίας".

Γι' αυτό σου ζητούμε να ΑΝΤΙΣΤΑΘΕΙΣ καθημερινά ΓΙΑΤΙ εμείς θέλουμε να ΖΗΣΟΥΜΕ, να είμαστε ΑΝΘΡΩΠΟΙ και τώρα και μετά τη θητεία-μας. Εμείς που δεν δεχόμαστε παθητικά σαν "μοιραίους" τις αυτοκτονίες στο στρατό, εμείς που ξέρουμε τους δολοφόνους και τα αίτια, έχουμε μόνο μια επιλογή. Την αυτοοργάνωση και τον αγώνα-μας, σαν απάντηση στην καταπίεση, τη συντριβή της προσωπικότητά-μας, για την κατάκτηση των πολιτικών και συνδικαλιστικών δικαιωμάτων, για την υπεράσπιση του εαυτού-μας.

— ΟΙ ΑΥΤΟΚΤΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΩΝ ΕΙΝΑΙ ΔΟΛΟΦΟΝΙΕΣ ΤΩΝ ΣΤΡΑΤΟΚΡΑΤΩΝ
— ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΟΙ ΦΑΝΤΑΡΟΙ ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΙΚΟΙ, ΕΙΝΑΙ Η ΘΗΤΕΙΑ ΕΞΟΝΤΩΤΙΚΗ

ΟΜΑΔΑ ΝΑΥΤΩΝ

«Απαγορεύεται πας γογγυσμός και αυθάδης λόγος...»

(άρθρο του Στρατιωτικού Κανονισμού)

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΚΑΙ ΚΑΤΑΓΓΕΛΙΕΣ ΣΤΡΑΤΙΣΤΩΝ

Το περιοδικό όπως είναι γνωστό έχει να κυκλοφορήσει από το φθινόπωρο του 83, έτσι λοιπόν όχι μόνο έχουν μαζευτεί παρά πολλές καταγγελίες, αλλά και μερικές απ'αυτές αναφέρονται σε πρόσωπα και γεγονότα αρκετά περασμένα και άρα ανεπίκαιρα. Αναγκαστήκαμε έτσι να κάνουμε μια κάποια εκλογή με μοναδικό κριτήριο τη χρονική απόσταση από το σήμερα.

Παρακαλούμε τους συναγωνιστές στρατιώτες να βάζουν ημερομηνίες στα γράμματα που μας στέλνουν

ΤΕΘΩΡΑΚΙΣΜΕΝΑ: Για δη-μοκρατία είπατε;

Είναι γνωστό, πως το σώμα των μαυροσκούφηδων αποτελεί στο στρατιωτικό χώρο, ό,τι πιο βασανιστικό και αντιδραστικό πλαίσιο μπορεί να υπάρξει για τους στρατευμένους νεολαίους. Η συντριπτική πλειοψηφία των αξιωματικών και μόνιμων υπαξιωματικών έχει ιδεολογική αφετηρία το μαύρο ή μπλε χρώμα. Μπορεί το υπουργείο άμυνας και ο κ. Δροσογιάννης να λέει ότι οι στρατιωτικοί δεν έχουν σχέση με την πολιτική αλλά εκτελούν το καθήκον-τους. Ναι, εκτελούν το καθήκον-τους σύμφωνα με τη φασιστική-τους ιδεολογία και με υπόβαθρο το Σ.Π.Κ. 20-1 που είναι υπογεγραμμένος από τον υπουργό εθνικής άμυνας του 1969, το δικτάτορα Γεώργιο Παπαδόπουλο.

Ε.Η.Δ. (Εθνική-Ηθική-Διαπαιδαγώγηση)

Στη 2η ΕΑΡ του ΚΕΤΘ, ο διοικητής της 4ης ΙΑΗΣ, ανθυπίαρχος Αβραάμ Ευτυχίδης, υποχρεώνει τους στρατιώτες-του να μαθαίνουν τραγούδια τύπου Ο ΓΡΑΜΜΟΣ. Παραθέ-τουμε αποσπάσματα:

Αντηχεί ο Γράμμος στο τραγού-δι

Ξημερώνει λευτεριά...

.....του Γράμμου το τραγούδι

ας γίνει προσευχή.....

.....Ορμείτε Γραμμομάχοι

ορθώστε το κορμί.....

.....έναν νους φωτεινός κυβερνά για άλλους Γράμμους εμπρός χυθείτε.....

Σ.Σ. κάτω από το τραγούδι υπάρχει η σφραγίδα και υπογραφή του προαναφερόμενου αξιωματικού.

Η Πειθαρχία και οι ποινές

Οι περισσότεροι διοικητές ε-πιμέρους μονάδων του ΚΕΤΘ λειτουργούν με βάση το κύκλω-

μα των χαφιέδων. Όσοι στρα-τιώτες αντιδρούν στις παραλο-γίες-τους ή διεκδικούν κάποιο δικαίωμα, εισάγονται στο μαύρο κατάλογο με αποτέλεσμα να είναι μόνιμοι αγγρειομάχοι, να έχουν λιγοστές εξόδους και δυσμενείς μεταθέσεις. Παράπτωμα που τι-μωρείται είναι κάθε γεγονός που μπορεί να φανταστεί ο νους των στρατοκρατών. Δεν κουνάς ζωη-ρά τα χέρια στο βηματισμό, κου-νήθηκες σε στάση προσοχής, δεν είναι γυαλισμένα τ' άρβυλά-σου, είσαι αζύριστος, (για να θεωρη-θείς ξυρισμένος πρέπει να ξυρί-ζεσαι δύο ή τρεις φορές τη μέ-ρα), δε χαιρέτησες με τον αγκώ-να στη σωστή γωνία, κάπνιζες στο θάλαμο κ.ο.κ. Όλα αυτά τα "παραπτώματα" τιμωρούνται με στερήσεις εξόδων, 2 έως 4 ημέ-ρες κράτησης (στην καλή περί-πτωση) και με 2 ή 3 μέρες φυλα-κή αν ο διοικητής έχει τις μαύ-ρες-του. Μόνος-του παίρνει τις αποφάσεις, δεν τον ελέγχει κανείς, είναι ο "αλάθητος δικα-στής". Αν παρουσιάσεις σε ανώ-τερό-του (πέρα από την τρομο-κρατία και το σταμπάρισμα) σαν παραπονούμενος, πιθανότατα θα αυξηθεί η τιμωρία-σου.

ΠΕΙΘΑΡΧΕΙΟ (Το κρατη-τήριο του στρατοπέδου)

Από τους στρατιώτες ονομά-ζεται (σε αντιδιαστολή με το ξε-νοδοχείο) Χίλτον. Εδώ οδηγού-νται όσοι φαντάροι τιμωρηθούν με φυλακή ή κράτηση. Το "Χίλ-τον" έχει δύο πτέρυγες. Ομαδι-κοί θάλαμοι και απομόνωση. Χα-ρακτηριστικά θα μπορούσαμε να πούμε ότι δε διαφέρουν από τα μπουντρούμια του ΕΑΤ-ΕΣΑ (οι βασανιστές λείπουν). Είναι κε-λιά δίχως παράθυρα, δίχως ίχνος θέρμανσης, με αφόρητη υγρασία, δίχως φως (ηλιακό ή ηλεκτρι-κό), δίχως νερό, δίχως τουαλε-τες, απαγορεύεται νάχεις μαζί-σου τσιγάρα, σεντόνια κ.λ.π., γίνεται έρευνα μήπως έχεις σχοι-

νί ή αιχμηρά αντικείμενα. Μόνη συντροφιά αποτελεί το πλήθος των ποντικών. Όσοι μένουν για κάποιο χρονικό διάστημα (4-5 μέ-ρες φτάνουν) τους δημιουργού-νται, πέρα από τα ψυχολογικά προβλήματα, διάφορες παθήσεις όπως ψύξεις, βρογχίτιδες, πνευ-μονίες κ.λ.π.

Δεν πιστεύουμε ότι υπάρχει γιατρός που να μπορεί να δώσει τη συγκατάθεσή-του, ότι οι χώ-ροι του πειθαρχείου είναι κατάλ-ληλοι για να κατοικηθούν. Δεν είναι τυχαίο, ότι σ' αυτούς τους χώρους έγιναν πολλές αυτοκτο-νίες και ακόμη περισσότερες από-πειρες. Ζητάμε την πλήρη κατάρ-ρησή-τους, γιατί μας δημιουρ-γούν βιολογικά προβλήματα και μας εξευτελίζουν την προσωπι-κότητά.

ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ

Αν και ο φασιστικός ακόμα Σ.Π.Κ. 20-2 υποχρεώνει τους δι-οικητές να εκτελούν ένα συγκεκριμένο ημερήσιο πρόγραμμα, οι αξιωματικοί του ΚΕΤΘ όχι μόνο δεν το εφαρμόζουν αλλά ούτε μπαίνουν στον κόπο να το καταρ-τίσουν. Φυσικά αυτό γίνεται για πολύ συγκεκριμένους λόγους. Δε μας αφήνουν ούτε μια ώρα ελεύθερο χρόνο. Τη στιγμή που ξεκουραζόμαστε ή προσπαθού-με να σπάσουμε την ανία της κα-θημερινότητας, μπορεί οποιοσδή-ποτε βαθμοφόρος να μας διατά-ξει πράγματα όπως: μαζέψτε τα σκουπίδια και τις γόπες από το προαύλιο, συνταχθείτε για βημα-τισμό, πηγαίνετε στην τάδε αγγα-ρεία, ντυθείτε να σας επιθεω-ρήσουμε κ.ο.κ. ή ακόμη χειρότε-ρα. Έστω ότι ώρα φαγητού είναι 1.30". Μας συντάσσουν στις 1 και ξεκινάμε για φαγητό αφού έχουμε κάνει βηματισμό μέχρι τις 1.30". Αιτιολογία; (ο βηματισμός ανοίγει την όρεξη). Ζητάμε να καταρτιστεί ημερήσιο - ωριαίο πρόγραμμα για όλη τη βδομάδα,

ανάλογα με την εποχή του χρό-νου. Θέλουμε να γνωρίζουμε ποια ώρα έχουμε εκπαίδευση και πότε ελεύθερο χρόνο, για να την αξιοποιούμε κατάλληλα και δημι-ουργικά για το άτομό-μας.

Συνθήκες διαβίωσης Πολιτικές ελευθερίες

Δε θα επιμείνουμε για θέρ-μανση, φαγητό κ.λ.π. είναι γνω-στές σ' όλους οι συνθήκες που επικρατούν. Απλά θέλουμε να το-νίσουμε ότι εδώ, στο ΚΕΤΘ, υ-πάρχουν κτιριακές εγκαταστά-σεις. Η αδιαφορία όμως της δι-οίκησης είναι τέτοια που μένουν ανεκμετάλλευτες. Οι πολιτικές ε-λευθερίες είναι κάτι που λείπει παντελώς. Η εφημερίδες και τα έντυπα, ακόμα και τα λογοτεχνι-κά βιβλία, κυνηγούνται ανηλε-ώς. Το ραδιόφωνο απαγορεύεται και αν συλληφθεί στρατιώτης τι-μωρείται και κατάσχεται το ρα-διόφωνο. Εδώ θέλουμε να τονί-σουμε το εξής παράλογο. Ενώ στο Κ.Ψ.Μ. υπάρχει τηλεόραση, απαγορεύεται το ραδιόφωνο. Ε-νώ απαγορεύεται το ραδιόφωνο, το Κ.Ψ.Μ. πουλάει μπαταρίες για ραδιόφωνο. Η φασιστική παρα-λογία φτάνει στο έπακρό-της.

Ζητούμε τη δημοσίευση του κειμένου-μας από τον προοδευτι-κό ημερήσιο και περιοδικό τύπο, για να γίνουν γνωστές στους αρμόδιους φορείς (υπουργείο άμυνας, βουλή, τοπική Αυτοδιοί-κηση) και όλο το δημοκρατικό κόσμο της χώρας, οι συνθήκες που υπηρετούν τη θητεία-τους οι στρατευμένοι νεολαίοι.

Ομάδα στρατιωτών του ΚΕΤΘ (Αυλώνα Ατ-τικής)

«Απαγορεύεται πας γογγυσμός και αυθάδης λόγος...»

(άρθρο του Στρατιωτικού Κανονισμού)

Η κατάσταση στην Αυλώνα

Είμαστε μια ομάδα φαντάρων, από το Κ.Ε. Τ.Θ. Αυλώνας, που έχουμε δεθεί με τα κοινά μας προβλήματα και αποφασίσαμε να τα παλαίψουμε ενωμένοι μέσα και έξω από το στρατόπεδο. Μ' αυτό το κείμενό μας θέλουμε να ενημερώσουμε τους αρμόδιους κυβερνητικούς φορείς για την κατάσταση που επικρατεί και να ζητήσουμε τη συμπαράσταση του δημοκρατικού λαού της χώρας-μας στη διεκδίκηση των δικαίων αιτημάτων-μας.

Α) Συνθήκες διαβίωσης

Σε θαλάμους (μεγέθους ενός μικρού σαλονιού) κακομάστε περίπου 30 άτομα. Η θέρμανση είναι ανύπαρκτη, παρ' όλες τις εγκαταστάσεις. Το φαγητό παρ' ότι είναι απαίσιο το τρώμε. Πολύς φορές όμως δεν αναγνωρίζουμε τη μορφή της τροφής που παρέχεται γίνεται κατανοητή με το εξής παράδειγμα, Σε αριθμό 200-250 ατόμων κατανέμονται 30! κοτόπουλα. Δηλαδή ένα κοτόπουλο (μικρού μεγέθους εννοείται) αντιστοιχεί σε 8 άτομα.

Β) Πειθαρχία - Στρατιωτικοποίηση

Το σώμα των μαυροσκούφιδων "φημίζεται" για την πειθαρχία που επικρατεί σ' αυτό. Αυτό σημαίνει ότι η παραμικρή αντίρρηση ή διεκδίκηση τιμωρείται με στερήσεις των εξόδων, πειθαρχείο και φυλακή. Ονομάζεται διαταγή κάθε παράλογη απαίτηση των βαθμοφόρων. Όσο αφορά το ημερήσιο πρόγραμμα, όχι ότι δεν τηρείται αλλά δεν υπάρχει. Αυτό έχει σαν αποτέλεσμα να μην μπορεί ο φαντάρος να ρυθμίσει έστω και τις λίγες ελεύθερες ώρες-του αλλά να είναι σε συνεχή αναμονή για να υπακούσει τυφλά στις επιλογές - διαταγές του κάθε караβανά.

Γ) Ανθρώπινες σχέσεις

Πολλές φορές ακούγεται η έκφραση "δύο άνθρωποι και ένας φαντάρος". Αυτό δεν είναι τυχαίο αλλά βγαλμένο από τη ζωή του φαντάρου. Όλοι οι νέοι άνθρωποι που πηγαίνουν να υπηρετήσουν νιώθουν την περηφάνια και τη θέλησή-τους για ζωή να τσακίζεται από τον απάνθρωπο

μηχανισμό της εξουσίας του στρατού. Η προσωπικότητα συνθλίβεται και ο νέος μεταβάλλεται σε άβουλο πιόνι. Υπάρχει μάλιστα διάταξη του κανονισμού του στρατού που "απαγορεύεται στους στρατιώτες να βουλευούνται". Η ύπαρξη ελεύθερης σκέψης και γνώμης τιμωρείται. Ο χαφιεδισμός προωθείται και αμειβεται με εξόδους και άδειες. Απαγορεύεται η πολιτική εφημερίδα, το κάθε είδους βιβλίο (πλην τα πορνό), το ραδιόφωνο κ.λ.π. Φυσικά δίπλα σε όλα αυτά και η ανύπαρκτη σεξουαλική ζωή με αποτέλεσμα την καταπίεση των ορμών των φαντάρων, τη διαστροφή-τους πολλές φορές καθώς και τη φαλλοκρατική αντιμετώπιση των γυναικών.

Δ) Δημοκρατία - Συνδικαλισμός

Μέσα στο στρατόπεδο του Κ.Ε.Τ.Θ. οι λέξεις αυτές χάνουν το νόημά-τους. Αντικαθίστανται από τη διαταγή και την τυφλή υποταγή. Από τη στιγμή που θα μπει σαν νεοσύλλεκτος μέχρι την απόλυσή-του ο φαντάρος δεν ακούει τίποτε άλλο συχνότερα από τις λέξεις: απαγορεύεται, δεν επιτρέπεται, είναι διαταγή κ.λ.π. Ποτέ δεν του ανακοινώνονται τα δικαιώματά-του αλλά του υπενθυμίζονται καθημερινά α υποχρεώσεις-του. Αρκεί να σκεφτεί κανείς ότι ο στρατιωτικός κώδικας 20-1 είναι υπογεγραμμένος από το δικτάτορα Γεώργιο Παπαδόπουλο (σαν υπουργός άμυνας) και από αυτό το βιβλίο γίνεται η βασική εκπαίδευση των φαντάρων καθώς και "η ηθική-τους διαπαιδαγώγηση". Στους τοίχους είναι αναρτημένα ρητά του στυλ "Πατρίς, θρησκεία, οικογένεια" και δεσπόζει σε τακτικά σημεία ο βυζαντινός δικάφαλος με τη φράση ΜΕΓΑΛΗ ΕΛΛΑΣ. Πέρα από τους αξιωματικούς, διαταγές μπορούν να δίνουν οι κουρείς, φωτογράφοι, ράφτες, τηλεφωνητές κ.λ.π. που είναι συμβεβλημένοι με το στρατόπεδο και βέβαια αυτό συμβαίνει γιατί έχουν στήριγμα τις πλάτες κάποιου στρατιωτικού υψηλότερου. Όλο το φασιστικό νομικό πλέγμα συμπληρώνεται από διαταγές που ορίζουν οι διάφοροι διοικητές των μονάδων και είναι ανάλογες με την ποιότητα του κάθε διοικητή και των υποασπιστών-του. Αλίμονο στους φαντάρους που έχουν ανώτερους με πολλά κόμπλεξ.

Όλα θα εξωτερικευτούν κάνοντας δυσβάσταχτη τη δική-τους ζωή.

Απευθυνόμαστε σ' όλο το δημοκρατικό ημερήσιο και περιοδικό τύπο και ζητάμε τη δημοσίευση του κειμένου-μας, που κλείνει με τα αιτήματα:

- 1) 12μηνη θητεία στο στρατό
- 2) Ανθρώπινες συνθήκες διαβί-

ωσης.

3) Να καταργηθούν τα στρατοδικεία, οι φυλακές και η στρατονομία.

4) Δημοκρατικές - συνδικαλιστικές ελευθερίες.

Τονίζουμε ότι: Οι φαντάροι είναι "πολίτες με στολή".

Ομάδα φαντάρων
Κ.Ε.Τ.Θ. ΑΥΛΩΝΑΣ

Συνθήκες διαβίωσης και ποιότητα ζωής στο 711 Τ.Μ.Χ.

Ένα από τα καθημερινά προβλήματα που συναντάμε είναι το πρόβλημα της διαβίωσης και της ποιότητας ζωής. Το πρόβλημα της διαβίωσης ξεκινά από τα κτίρια, περνά από τα μαγειρεία - εστιατόρια και καταλήγει στις τουαλέτες - λουτρά. Δεν ξεχνάμε φυσικά το ψυχρό Κ.Ψ.Μ. που υπό διαφορετικές συνθήκες θα μπορούσε να μετριάσει τη μιζέρια του στρατιώτη. Τα κτίρια είναι παλιά και οι εγκαταστάσεις νερού προβληματικές, με αποτέλεσμα πολλές φορές να μένουμε χωρίς νερό. Επίσης ο συνωστισμός στους θαλάμους είναι έντονος. Μετά από μια καταγγελία στην εφημερίδα "ΡΙζοσπάστης" για την αθλιότητα των μαγειρείων και εν όψει της επιθεώρησης του μέραρχου, ο διοικητής Αντισυνταγματάρχης Τσίπος Δημήτριος αποφάσισε την καλύτερησή-τους, καλύτερηση, που δεν αγγίζει παρά την εμφάνιση και όχι την ουσία. Και η ουσία βέβαια είναι οι εγκαταστάσεις των μαγειρείων καθώς και η ποιότητα και η ποσότητα του φαγητού. Ήδη το φαγητό είναι υποβαθμισμένο, με τις διάφορες περικοπές στο συσσίτιο και αναμένονται κι άλλες.

Η κατάσταση στις τουαλέτες είναι ανυπόφορη. Είναι ανοικτές, με αποτέλεσμα να είναι δύσκολη η παραμονή σ' αυτές τώρα με το χειμώνα, δεν "διαθέτουν" "καζανάκι" και δε είναι δύσκολο να καταλάβει κανείς τι γίνεται στις τουαλέτες λόγω έλλειψης νερού. Βέβαια, η "ευθύνη" πέφτει στην εκάστοτε αγγαρεία, η οποία προσπαθεί σε μόνιμη βάση να ξέβουλώσει τις τουαλέτες, που έχουν καταντήσει πια εστία μόλυνσης. Η εγκατάσταση νερού στα λουτρά είναι τουλάχιστον πρωτόγονη, αφού το νερό ζεσταίνεται με φωτιά από ξύλο, οι σωλήνες έχουν βουλώσει από την πολυκαυρία και η καθαριότητα έχει γίνει

περίπετεια. Περίπετεια επικίνδυνη, αν αναλογιστεί κανείς ότι ειδικά τώρα το χειμώνα κινδυνεύουμε από σοβαρό κρυολόγημα αφού τα λουτρά δε θερμαίνονται και η απόσταση λουτρών - λόχων είναι μεγάλη.

Όμως η ζωή-μας δε γίνεται δύσκολη μόνο από τις παραπάνω συνθήκες (έλλειψη υλικοτεχνικής υποδομής) αλλά και από τη συμπεριφορά ορισμένων αξιωματικών.

Είναι γενική διαπίστωση ότι η λεγόμενη "στρατιωτική πειθαρχία" εξασφαλίζεται με το φόβο της φυλακής, δηλαδή με την τρομοκρατία. Σ' αυτή τη λογική εντάσσονται αρκετοί αξιωματικοί αν και υπάρχουν και εξαιρέσεις.

Πρωταγωνιστές αυτής της συμπεριφοράς είναι ο λοχαγός Κόπανος Ν. και ο υπολοχαγός Στρωματιάς Κ. Αρκεί να αναφερθεί ότι οι παραπάνω αξιωματικοί για να "πείσουν" τους στρατιώτες να μάθουν προσευχή και όρκο (εν όψει της επεξεύρωσης του μέραρχου) τους "υποσχέθηκαν" μερικές μέρες φυλακή ή κράτηση ανάλογα με τα κέφια-τους. Και για τον πρώτο που είναι υπεύθυνος εκπαίδευσης, αξίζει ν' αναφερθεί ότι στο πρόγραμμα εκπαίδευσης, η ΕΗΔ (εθνική ηθική διαπαιδαγώγηση) περιλαμβάνει θέματα όπως: "η νεολαία υπό τον ολοκληρωτισμό" και "η καταστροφική δράση των αναρχικών". Ο δε δεύτερος δε δίστασε να τιμωρήσει στρατιώτη με φυλακή γιατί πήγε στο επισκεπτήριο χωρίς να πάρει άδεια από τα όργανα υπηρεσίας. Και όλα αυτά δεν είναι παρά ένα μικρό δείγμα της αυταρχικής συμπεριφοράς ορισμένων αξιωματικών.

Από την παραπάνω αυταρχική λογική δεν ξεφεύγει ούτε ο διοικητής Αντισυνταγματάρχης Τσίπος Δημήτριος που έφτασε στο σημείο να τιμωρήσει στρατιώτη με 5 μέρες φυλακή επειδή αντί για κουμπί είχε παραμάννα. Ας σημειωθεί ότι αυτός ο στρατιώτης ήθελε 20 μέρες για

«Απαγορεύεται πας γογγυσμός και αυθάδης λόγος...»

(άρθρο του Στρατιωτικού Κανονισμού)

ν' απολυθεί. Εν όψει της επιθεώρησης του μεράρχου, "υποσχέθηκε" 10 μέρες φυλακή σ' όποιον δεν αναφερόταν ζωηρά και 5 μέρες τιμητική άδεια για το αντίθετο. Ακόμη έλεγε, ότι σε ενδεχόμενες ερωτήσεις του μεράρχου για τυχόν προβλήματα, να απαντάμε ότι όλα πάνε καλά και να μην αποκαλύψουμε τις "αδυναμίες μας επειδή όλοι εδώ είμαστε σαν μια οικογένεια".

Και σαν να μη φτάναν όλα αυτά, η ζωή μας επιβαρύνεται και από την υπερβολική δουλειά, η οποία στο Μηχανικό έχει ιδιόζουσα μορφή. Και αυτό γιατί ο κυριώτερος σκοπός του Μηχανικού σε καιρό ειρήνης είναι να φέρει σε πέρας όλα τα έργα που γίνονται για το στρατό. Αυτά τα έργα μπορεί να είναι από οχυρωματικά έργα και γέφυρες μέχρι τις εξοχικές κατοικίες των αξιωματικών. Εννοείται ότι ο ρυθμός δουλειάς σ' αυτά τα έργα είναι πολύ εντατικός, με αποτέλεσμα, ειδικά κατά τους καλοκαιρινούς μήνες, να δουλεύουν οι στρατιώτες και 12 ώρες τη μέρα. Εδώ μπορούμε να δούμε το Μηχανικό σαν υποβοηθό της ανεργίας, αφού όλες αυτές οι δουλειές θα μπορούσαν να γίνουν κάτω από κρατική επίβλεψη, αλλά από πο-

ή ασυνείδητα. Έτσι η διοίκηση πολλές φορές καταφεύγει σε ψεύτικες υποσχέσεις προκειμένου να αυξηθεί η απόδοση των στρατιωτών στη δουλειά. Ένα πρόκατο παράδειγμα είναι η γέφυρα που έφτιαξε το 711 στο Νέστο για λογαριασμό της ΔΕΗ. Οι σιδηροδρομικές δουλειές εκεί ήταν φοβερά αντίξοες. Οι στρατιώτες δούλευαν σκληρά και επικίνδυνα από τις 8 το πρωί ως τις 34 το απόγευμα κουβαλώντας και μητρώοντα βαριά σίδερα (δεδομένου ότι η γέφυρα ήταν αιδερένια) σε θερμοκρασία κάτω του μηδενός.

Επειδή λοιπόν η απροθυμία των στρατιωτών να πάνε στο Νέστο θα ήταν δεδομένη, υποσχέθηκαν χρήματα. Ότι δηλαδή οι στρατιώτες θα πληρωνόντουσαν κανονικά σαν μισθωτοί με 1080 δρχ. τη μέρα, μια και τα χρήματα αυτά ούτως ή άλλως τα έδινε η ΔΕΗ στο στρατό. Έτσι όχι μόνο υπήρξε προθυμία αλλά και μικροκαυγάδες για το ποιος θα πρωτοπάει. Εννοείται βέβαια ότι οι στρατιώτες μέινανε με τις υποσχέσεις ενώ αντίθετα οι αξιωματικοί πληρώθηκαν. Ας σημειωθεί ότι στον τόπο δουλειάς ο Λοχαγός Κόπανος επέμενε ότι θα πληρωθούν οι στρατιώτες. Άραγε

δουλειές από το 711. Αντίθετα, στο 711 ακόμη και οι άδειες των Χριστουγέννων είναι γραμμένες, με αποτέλεσμα να μειώνονται οι μέρες άδειας που δικαιούνται οι στρατιώτες και, φυσικά, χωρίς οδοιπορικά. Για το πρόβλημα των οδοιπορικών, ένα πρωί, στην αναφορά, είπε κυνικάτα ότι "είναι φυσικό να ευνοούνται οι

ντόπιοι στρατιώτες, οι δε μακρινοί αν δε δικαιούνται άδεια να μην πάρουν για τα Χριστούγεννα, μια και τόφερε η τύχη να είναι εδώ". Μ' άλλα λόγια δηλαδή οι στρατιώτες είχαν την κακοτυχία νάρθουν στο 711 Τ.Μ.Χ.!!!

Φαντάροι του 711 Τ.Μ.Χ.

Μερικές ερωτήσεις στον Υφυπουργό Εθν. Άμυνας Αντώνη Δροσογιάννη από ένα νέο που μόλις απολύθηκε του στρατού

Πριν από 4 μήνες περίπου στη Βυρώνεια Σερρών έγινε ένα επεισόδιο στο στρατόπεδο "Ι. Λαρχου Καλλέργη". Συγκεκριμένα να την Παρασκευή 19 Αυγούστου 1983 ο υπολοχαγός (ΠΖ) Γουργουλέτης Οδυσσεύς, 51 χρόνων, διοικητής του Λόχου Διοικησεως του 19ου Σ.Π. με κάλεσε στο γραφείο-του και, αφού κλείδωσε την πόρτα, άρχισε να με χτυπά με γροθιές και με γκλομπς, βρίζοντάς-με άσχημα και απειλώντας τη ζωή-μου. Όλο το επεισόδιο και ο ξυλοδαρμός-μου κράτησε 15' περίπου και σε όλη τη διάρκεια προσπαθούσα να

για στρατοδικείο. Παράλληλα έγραψαν το επεισόδιο η "ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ" στα φύλλα της 9 και 23 Σεπτεμβρίου 83 και η "Κυριακή, Ελευθεροτυπία" στην Προστασία του Πολίτη την Κυριακή 18 Σεπτεμβρίου. Ξαφνικά όμως, και ενώ περίμενα να οριστεί η δίκη του υπολοχαγού στο στρατοδικείο, ήρθε η μετάθεσή-μου από το ΓΕΣ για την 863 Α.Τ.Χ. στη Νέα Ιωνία Βόλου (1500 μέτρα από το σπίτι-μου), που είναι από τις καλύτερες μονάδες στην Ελλάδα. Μετά την "καλή" αυτή μετάθεση, η υπόθεση έκλεισε και παρόλο που ζήτησα από το διοικητή της 863 Α.Τ.Χ. να μ' ενημερώσει για την ποινή που επιβλήθηκε στον υπολοχαγό, δε μου είπε τίποτα.

Πριν από λίγες μέρες, στις 16. 12.1983, απολύθηκα και τώρα

λίτες εργάτες. Ακόμη οι δουλειές αυτές πολλές φορές είναι επικίνδυνες και, φυσικά, ένας στρατιώτης 20 χρόνων δεν μπορεί να έχει την ανάλογη πείρα για να ανταπεξέλθει. Έτσι έχουμε πολλά ατυχήματα λόγω απειρίας των στρατιωτών. Τα ατυχήματα όμως που εμφανίζονται δεν έχουν την αιτία-τους μόνο στην απειρία των στρατιωτών (απειρία που είναι αποτέλεσμα της ελλιπούς εκπαίδευσης) αλλά κύρια στα παλιά οχήματα και μηχανήματα του ελληνικού στρατού.

Όλα τα παραπάνω κάθε άλλο παρά ικανοποιούν τους στρατιώτες, με αποτέλεσμα να κάνουν μια παθητική απεργία, συνειδητά

τα χρήματα των στρατιωτών που πήγαν; Ακούστηκε ότι ίσως πάνε υπέρ του συσσιτίου. Το τελευταίο όμως πάει από το κακό στο χειρότερο.

Ένα άλλο πρόβλημα των στρατιωτών του 711 Τ.Μ.Χ. είναι οι άδειες που δίνονται με το σταγονόμετρο και χωρίς οδοιπορικά. Έτσι ξεκινάνε στρατιώτες με 4μερη άδεια από Ελευθερούπολη Καβάλας για Αθήνα, Πελοπόννησο, νησιά. Πότε να πάει κανείς και πότε να γυρίσει. Και όμως, σε άλλα τάγματα του Μηχανικού η κατάσταση είναι διαφορετική. Και άδειες παίρνουν με οδοιπορικά και πολλές τιμητικές αν και έχουν να επιδείξουν λιγότερες

φάω τις λιγότερες γροθιές και χτυπήματα από το γκλομπ. Από τα χτυπήματα είχα σκισίματα και κακώσεις στη γλώσσα και το πρόσωπο και μελανιά και πρήξιμο στον καρπό. (Υπάρχουν σχετικές γνωματεύσεις από τρεις γιατρούς του ΣΤΕΠ). Όλα αυτά έγιναν για ένα ασήμαντο λάθος στα λογιστικά του Ιούλη 83 -ήμουν ασιτιστής του 812 ΛΕΜ που είναι στο ίδιο στρατόπεδο. Μετά το επεισόδιο αυτό και τις καταγγελίες του πατέρα-μου στον υφυπουργό Δροσογιάννη στο ΓΕΣ, στις εφημερίδες και σε παράγοντες της Μαγνησίας, έγινε Διοικητική Εξέταση (ΕΔΕ) και μετά προανάκριση που πήγαινε

ψάχνω να βρω το δικιο-μου και, βασικά, όχι μια ηθική δικαίωση δικιά-μου για να ευχαριστηθώ, αλλά για να κοινοποιηθεί η ποινή του υπολοχαγού σ' όλες τις μονάδες ώστε να φοβηθούν οι άλλοι αξιωματικοί που είναι αρκετοί και είναι έτοιμοι να κάνουν τα ίδια και χειρότερα. Άλλωστε πολλοί είναι αυτοί που λένε ότι ο στρατός χάλασε από τη στιγμή που σταμάτησε το ξύλο.

Και στο σημείο αυτό, σαν ελεύθερος Έλληνας πολίτης, θα ήθελα να κάνω μερικές ερωτήσεις στον υφυπουργό Εθν. Άμυνας κ. Δροσογιάννη, που είναι γνώστης του επεισοδίου και σε κάθε αρμόδιο του Υπουργείου

«Απαγορεύεται πας γογγυσμός και αυθάδης λόγος...»

(άρθρο του Στρατιωτικού Κανονισμού)

Εθν. Άμυνας, του ΓΕΕΘΑ και του ΓΕΣ: (Οι ερωτήσεις είναι σχετικές με το επεισόδιο, αλλά και με γενικώτερα ή ειδικότερα θέματα του στρατού):

— Τι τιμωρία επιβλήθηκε στον παραπάνω υπολοχαγό και γιατί δεν ανακοινώθηκε πουθενά; Ποια είναι τα προβλεπόμενα μέτρα που πάρθηκαν από την υπηρεσία;

— Γιατί δεν πήγε η υπόθεση στο στρατοδικείο, αλλά έκλεισε με την "καλή" μετάθεσή-μου στο Βόλο;

— Γιατί δεν ενημερώθηκα από πουθενά για την ποινή που επιβλήθηκε στον υπολοχαγό, αφού ήμουνα ο άμεσα ενδιαφερόμενος; (αν επιβλήθηκε ποινή).

— Γιατί, ενώ έφαγα ξύλο στο στρατό για έναν ασήμαντο λόγο, από πάνω για το "ευχαριστώ" και για "ηθική ικανοποίησή"-μου υ-πηρετήσα κανονικά και 15 μέρες φυλακή, που τις είχα πριν το επεισόδιο για άλλους λόγους; Δηλ. έφαγα ξύλο, υπηρέτησα και φυλακή από πάνω, έχασα και την ευκαιρία για πρόσληψη στο δημόσιο με το νέο σύστημα (ν.1320-83) αφού η προθεσμία έληγε στις 7/12 και αντί για τις 1/12 απολύθηκα με τη φυλακή στις 16/12/83.

— Ως τότε, κ. υφυπουργέ, θα υπάρχουν οι βασιλοχουντοδεξιό-φασίστες αξιωματικοί που θα περνούν στο στρατό τις ακροδεξιές-τους τάσεις, θα προσβά-λουν την αξιοπρέπεια των στρατι-ωτών και θα φέρονται στους κα-τωτέρους σαν να είναι ζώα;

— Γιατί στις μονάδες δεν αναφε-ρθηκε τίποτα στην επέτειο και το γιορτασμό της 17 Νοέμβρη και 25 Νοέμβρη για το Πολυτεχνείο και την Εθνική Αντίσταση; Δεν μπορούσε το ΓΕΣ ή εσείς, κ. υ-φυπουργέ, ή ο υπουργός Εθν. Άμυνας να βγάλετε μια διαταγή που θα διαβαζόταν στις αναφο-ρές των μονάδων, όπως γίνεται στις 25 Μάρτη και 28 Οκτώβρη;

— Πότε τελικά θα έρθει η αλλο-

γή στο στρατό και θα γίνει ρι-ζική αλλαγή προσώπων και θε-σμών στο στράτευμα; Πότε θα αλλάξει η νοοτροπία των ανωτέ-ρων, που είναι φασιστική και αντιδημοκρατική, στην πλειοψη-φία-τους; Πότε θ' αρχίσουν οι αξιωματικοί να σέβονται την προσωπικότητα των στρατιωτών και θα τους φέρονται σαν πολι-τες με στολή, που έχουν όλα τα δικαιώματα σύμφωνα με το Σύν-ταγμα του 75;

Σ' αυτές τις λίγες ερωτήσεις ήθελα μια υπεύθυνη απάντηση α-πό τον υφυπουργό Εθνικής Άμυνας κ. Αντώνη Δροσογιάννη ή κάποιον άλλο αρμόδιο του Υ-πουργείου, του ΓΕΕΘΑ ή του ΓΕΣ.

Και όλοι οι αρμόδιοι σε θέμα-τα στρατού πρέπει να γνωρίζουν ότι δεν μπορεί να έχει αποτελε-σματικότητα ένας στρατός, όταν στηρίζεται σε φασιστική νοοτρο-πία και αντιδημοκρατικά συστή-ματα εκπαίδευσης και διαβίωσης στις μονάδες, και χρειάζεται να προβληματιστούν σοβαρά για τα θέματα αυτά, ώστε σύντομα ν' αποκτήσει η χώρα-μας ένα λαϊκό δημοκρατικό σοσιαλιστικό στρα-τό που θα είναι καλά εκπαιδευ-μένος και θα υπερασπίζει οίγου-ρα την εθνική ανεξαρτηρία, όταν χρειαστεί.

Περιμένοντας τις απαντήσεις, ιδιαίτερα όσες έχουν σχέση με τον ξυλοδαρμό-μου, επιφυλάσσο-μαι για παραπέρα ενέργειες, που θα έχουν σχέση με τη δικαίω-σή-μου από κάθε πλευρά, και πα-ράλληλα στην καλύτερευση των συνθηκών διαβίωσης των στρα-τευμένων παιδιών του λαού, των πολιτών με στολή.

Παναγιώτης Ζ. Ανανιάδης
Πτυχιούχος Φυσικομαθημα-τικής Σχολής Θεσ/νίκης (Γεωλογικό) μέλος της Κε-ντρικής Επιτροπής του Χρι-στιανοσοσιαλιστικού Κινήμα-τος "ΧΡΙΣΤΙΑΝΙΚΗ ΔΗΜΟ-ΚΡΑΤΙΑ" και μέλος της Ε.Χ.Ο.Ν. Θεσ/νίκης

Καταγγελίες απ' τη Λήμνο

Για μας τους φαντάρους της Λήμνου, η αλλαγή του χρόνου είναι βαθιά σημαδεμένη:

—Από τους σαράντα τόσους συναδέλφους-μας, που ο στρατός οδήγησε στο θάνατο μέσα στο '83.

—Από το σκοτάδι γύρω από το θάνατο των δεκανέα Θωμά Γκαβογιάννη, που σκοτώθηκε στο Μούδρο (286 ΤΕ) την περσι-νή Πρωτοχρονιά, λίγα λεπτά με-τά την αλλαγή του χρόνου και λίγες βδομάδες πριν την ημερο-μηνία που απολυόταν: παρόλο που οι δικοί-του επιμένουν πως δολοφονήθηκε, το επίσημο πόρι-σμα προσπαθεί να κλείσει το θέ-μα σαν αυτοκτονία.

—Από τα πειθαρχεία που χτί-ζονται αυτή την εποχή σ' όλες τις μονάδες του νησιού, όσες δεν έχουν, με προσωπική επίβλεψη του ταξيارχου Μαγκαφώση και προτεραιότητα απέναντι σε κάθε άλλη οικοδομική εργασία. Την ι-δια στιγμή υπάρχουν τεράστιες ελλείψεις σ' εγκαταστάσεις, σ' όλες σχεδόν τις μονάδες, ενώ το νέο στρατόπεδο του 286 ΤΕ εί-ναι ακόμα γιαπί.

Καθώς λοιπόν πλησιάζει η σημαδεμένη Πρωτοχρονιά του '84, έχουμε να καταγγείλουμε:

—Το διάβασμα (για "παρα-δειγματισμό") στις αναφορές της κάθε μονάδας, δυο φορές τη βδομάδα, όλων των ποινών που ρίχνει ο ταξιαρχος Μαγκαφώσης σε φαντάρους από άλλες μονά-δες της Λήμνου. Στα πλαίσια της ίδιας "ενημέρωσης" μας διαβάζουν και ό,τι άλλο κρίνει ο ταξιαρχος πως θα μπορούσε να εκμεταλλευθεί για να μας τρο-μοκρατήσει ή για να δημιουργή-σει ψεύτικες εντυπώσεις. Χαρά-κτηριστικά αναφέρουμε ότι δια-βάστηκαν στις μονάδες:

α) Επαύξηση ποινής του στρα-τιώτη Ναυπλιώτη (229 ΤΕ), που

επιβλήθηκε και διαβάστηκε πολ-λές μέρες μετά την απόλυσή-του.

β) Το έγγραφο που απόρρι-πτε με οργισμένο και απειλη-τικό ύφος παράπονο του Δεκα-νέα Αλεξίου (286 ΤΕ) χωρίς να κάνει την παραμικρή νύξη για το ποιο ήταν το παράπονο.

—Το κυνηγητό και τις ποινές (10 μέρες φυλακή σαν ταρίφα) σε όσους φαντάρους ή και έφε-δρους αξιωματικούς έχουν την ατυχία να διασταυρωθούν με τον ταξιαρχο στους δρόμους της πρωτεύουσας του νησιού, χωρίς να προσέξουν την αφεντιά-του για να χαιρετήσουν (Συνήθως τα σκεπτικά των ποινών, που δια-βάζονται σ' όλες τις μονάδες, παραδέχονται ότι ο φαντάρος που τιμωρείται "βάδιζε απρόσε-κτος, σε κεντρικό δρόμο της Μύ-ρινας" με τελικό αποτέλεσμα να φάει 10 μέρες φυλακή).

—Τις εξοντωτικές πειθαρχικές (ανεξάρτητες από την ποινική δι-ωξη) ποινές σ' όσους φαντά-ρους πρόκειται να περάσουν Στρατοδικείο. Οι ποινές αυτές επιβάλλονται πριν απ' τη δι-κή και αν το δικαστήριο σε αθω-ώσει ή σου δώσει αναστολή, όχι μόνο δεν ανακαλούνται αλλά συ-χνά επαιξάνονται απ' τον ταξιαρ-χο.

—Τα συνεχή διαγωνίσματα πάνω στον υπό τροποποίηση 20-1, που αναγκάζονται να γρά-φουν υποχρεωτικά όλοι οι αξιω-ματικοί του νησιού, έφεδροι και μόνιμοι, σαν να πρόκειται αυτός ο κανονισμός να ισχύει αιώνια.

Τη χαριστική ανάθεση στο Σ. Σπαρή, γνωστό ακροδεξιό τουριστικό πράκτορα, της απο-κλειστικής μεταφοράς στη Μύρινα των εξοδούχων απ' όλες τις Μονάδες του νησιού. Η ανάθεση έγινε χωρίς διαγωνι-σμό και χωρίς συμφωνία για τις τιμές.

—Τον "πίνακα περιστατικών αμέσου ενδιαφέροντος" που υ-πάρχει σ' όλες τις μονάδες του νησιού και αναφέρει τρίτα

«Απαγορεύεται πας γογγυσμός και αυθάδης λόγος...»

(άρθρο του Στρατιωτικού Κανονισμού)

στη σειρά σοβαρότητας: "αναρχικές εκδηλώσεις εντός των Μονάδων και σοβαρές εκτός αυτών που στρέφονται κατά του στρατού (πορείες, διαμαρτυρίες κ. λ.π.)."

Τα περιστατικά αυτά πρέπει να αναφέρονται αμέσως στον Ταξίαρχο.

—Το ψάξιμο από τον ίδιο τον ταξίαρχο Μαγκαφώση, στρωμάτων και προσωπικών αντικειμένων φαντάρων σε φυλάκια και πειθαρχεία. Στην προσπάθειά του να στηρίξει ποινές, χαρακτηρίζει "πολιτικά έντυπα" ακόμα και άσχετα βιβλία ή περιοδικά, όπως το "Κουϊζ" που στοίχησε 20 μέρες φυλακή στο δεκανέα Μαρνέλλο, δεσμοφύλακα στο 88 ΤΥ ΠΕΘ, ή το "3 κλικ αριστερά" (της Γύγυ) που είχε ο Στρατιώτης Ναυπιλῶτης σε φυλάκιο του 224ΤΕ και τιμωρήθηκε με 10 μέρες φυλακή (και οι δυο ποινές διαβάστηκαν σε όλες τις μονάδες του νησιού).

Αφιερώνουμε τις καταγγελίες αυτές στις ετήσιες κρίσεις της άνοξης και στην προαγωγή που

περιμένει ο ταξίαρχος Μαγκαφώτης, ο άνθρωπος που υποστηρίζει πως το νησί-του", θα χρειάζεται σύντομα τριπλάσια πειθαρχία από όσα λειτουργούν αυτή τη στιγμή, προσεξοφλεί πως οι ανακοινώσεις του υπουργείου για αλλαγή του 20—1 δεν έχουν κανένα αντίκρουσμα και που τονίζει συνέχεια στους φαντάρους πως, εκτός από την τουρκική απειλή, υπάρχουν κι άλλες (ποιες;)

Υποσχόμαστε να δώσουμε πολύ σύντομα στη δημοσιότητα συγκεκριμένες καταγγελίες, απ' όλες τις μονάδες του νησιού.

Περιμένουμε το '84 που μπαίνει σε λίγο, σαν τη χρονιά που θα μας φέρει πιο κοντά στο όραμα μιας ανθρώπινης θητείας.

Τέλος ευχαριστούμε όλους όσους μας βοηθούν στον αγώνα μας, ανάμεσά τους και τα έντυπα που θα δεχτούν να φιλοξενήσουν στις στήλες-τους τούτο το κείμενο.

Λήμνος, Δεκέμβρης '83

γέλλουμε ότι έχει επανειλημμένα επιλέχτηκε ένας "κατά συρνα προβεί σε γρονθοκοπήσεις και ροήν" τραμπούκος για μετεκπαίδευση σε βάρος των φαντά-δευση, με ποια προσόντα και ρων οι οποίοι τις υπομένουν πα- μάλιστα με χρήματα του Ελληνι- θητικά λόγω του φόβου της κού Λαού;

φυλακής....

Επίσης αναφέρουμε ότι: Καταγγέλλουμε ότι ο Κατσα- 1) Μόνιμος λοχαγός προέβει επι- βριάς έχει προβεί επανειλημμένα νειλημμένα σε σωματική έρευνα σε "συνεντεύξεις - ανακρίσεις" στρατιωτών.

στρατιωτών όπου απερίφραστα 2) Συχνά τιμωρούνται στρατιώ- ρωτά για τα πολιτικά-τους φρο-τες, για ασημαντες αφορμές, με νήματα, ενώ κατά τη διάρκεια φυλάκιση πολλών ημερών. Χω- πρόσφατης πορείας —17 Νοέμ- ρίς να ακολουθείται η διαδι- βρη!— ακούστηκε να ρωτά φα- κασία της αναφοράς και η ντάρους αν γνωρίζουν τί ήταν δυνατότητα της απολογίας.

η Πέμπτη φάλαγγα....

3) Έχει επιβληθεί: φυλάκιση 20 Καταγγέλλουμε ότι έχει επα- ημερών σε στρατιώτη που διάβα- νειλημμένα κατασχέσει, ακόμα ζε πολιτική εφημερίδα.

και βία, προσωπικά γραπτά—ε- 4) Οι τιμές του Κ.Ψ.Μ. έχουν α- πιστολές, ημερολόγια κ.λ.π.— νέβει στα ύψη ενώ τα έσοδά-του των φαντάρων ασκώντας ψυχο-δε συμβάλλουν στην ποιοτική λογική βία.

βελτίωση του φαγητού.... Καταγγέλλουμε ότι πρόσφα- 5) Πενιχρή είναι επίσης και η τα, Δεκέμβρης, κατά την κοινή ψυχαγωγία-μας.

συνεστίαση οπλιτών - αξιωματι- 6) Πολύ περιορισμένες είναι και κών ο Κατσαβριάς απαγόρευσε οι άδειες ενώ υπάρχουν φαντά- αυθαίρετα σε τρεις φαντάρους ροι δίχως άδεια επί 3 και παρα- που δούλευαν στα μαγειρεία να πάνω μήνες.

φάνε το μεσημέρι με το πρόσχη- Κλείνοντας, τονίζουμε ότι μια μα.ότι το φαγητό δεν ήταν καλό τέτοια διοίκηση μόνο αρνητικά

Αυθαρεσίες αξιωματικών

Προχωράμε στην αποστολή, προς τον ημερήσιο και περιοδικό Τύπο, της επιστολής αυτής, ύστερα από την εξάντληση κάθε περιθώριου αντοχής και ανοχής-μας απέναντι σε μια απαράδεκτη κατάσταση που υφιστάμεθα καθη- μερινά.

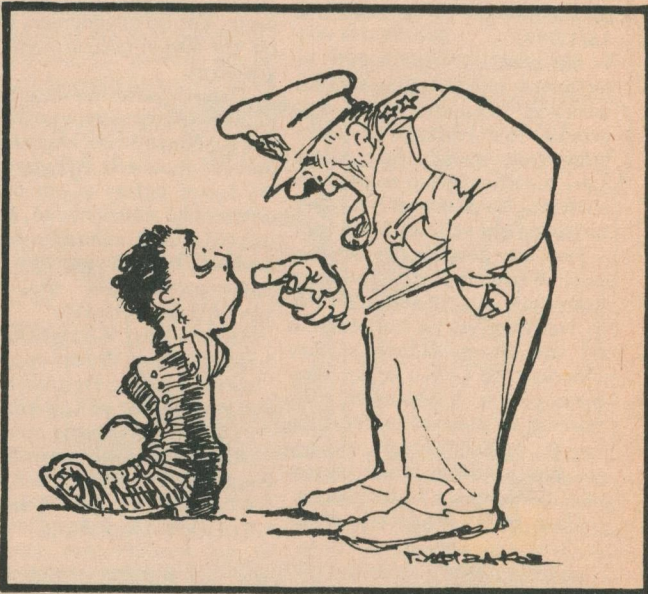
Συνέπεια της αδιαλλαξίας και του παραλογισμού των Διοικούντων την 140 Α/Κ ΜΜΠ — ΚΟΜΟΤΗΝΗ— είναι όλα όσα γρά- φονται πιο κάτω.

Καθημερινά ζούμε σ' ένα κλίμα εξευτελισμού, εκμηδένισης της προσωπικότητάς-μας, φόβου και τρομοκρατίας.

Ο Διοικητής Καρακώστας Αθ. Άνχης (ΠΒ) με τα συνεχή ουρ- λιαχτά-του, με τις ριπές φυλα- κών —ακόμα και κατά τη διάρ- κεια της εργασίας— σκορπίζει τον τρόμο και κάθε εμφάνι- σή-του τρέπει τους στρατιώτες σε φυγή. Έκδηλη είναι η δυσφο- ρία ακόμα και των αξιωματικών που πολλές φορές εξευτελιζο- νται δημόσια με αποτέλεσμα να μην μπορούν να ασκήσουν άνετα τα εκπαιδευτικά καθήκοντα και τα δι- οικητικά-τους καθήκοντα.

Οι αντιδράσεις-τους περιορί- ζονται στο ξέσπασμα πάνω στους στρατιώτες ενώ συχνά εί- ναι τα μειδιάματά-τους, πίσω από

την πλάτη του Διοικητή, κατά τη διάρκεια των συχνότατων λογο- διάρριών-του. Στη συνέχεια α- ναφέρουμε πρόσφατη αυθαίρε- σία της Διοίκησης η οποία, την ημέρα της 28ης Οκτωβρίου, ανέ- θεσε σε Δόκιμο Αξιωματικό την ανάγνωση της Ημερήσιας Διατα- γής του Πρωθυπουργού και Υ. Ε. Άμυνας προς τις ένοπλες δυνάμεις! Και μάλιστα η Διατα- γή δε διαβάστηκε στην πρωι- νή αναφορά αλλά στο προσκλη- τήριο του μεσημεριανού φαγη- τού! Επιχειρήθηκε δηλαδή η μεί-ωση του κύρους του Πρωθυ- πουργού. Ο λιγοστός ελεύθερος χρόνος εκμηδενίζεται ένα και δυο μήνες πριν από κάθε ταξιαρ- χική επιθεώρηση όπου η εντα- τικοποίηση της δουλειάς —μέσα σ' ένα κλίμα τρομοκρατίας— ο- δηγεί στην εξουθένωση τόσο των στρατιωτών όσο και των Αξιω- ματικών. Τον παραλογισμό του Διοικητή έρχεται να συμπληρώ- σει ο Υποδιοικητής της Μοίρας Κατσαβριάς Παναγιώτης. Εδώ όλα τα προσχήματα καταρρέουν! Συγκεκριμένα αναφέρουμε: 1) Για τον Κατσαβριά, που χρησι- μοποιεί ειδικό λεξιλόγιο —υβρε- ολόγιο για να προσφωνεί και να συνεννοείται με τους φαντάρους όπως: "παλιοπούστη", "παλιολι- νάτσες", "γαμιέσαι", "ρε ούζο" κ.λ.π., οι τραμπουκισμοί είναι στην ημερήσια Διάταξη. Καταγ-

ενώ όλοι διαβεβαίωναν περί του αντιθέτου και ενώ ο ίδιος "κατα- σπάρξε" τη μερίδα-του! Φαλκι- δεύτηκε έτσι άλλη μια διαταγή που σκόπευε στην προσέγγιση στρατιωτών και αξιωματικών.

Η τελευταία αναδίπλωση του Κατσαβριά, που παρατηρήθηκε, έχει σχέση με την προσεχή μετάβασή-του για μετεκπαίδευση στο εξωτερικό —Η.Π.Α.— η οποία μας ΞΕΝΙΖΕΙ και ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΟ- ΜΑΣΤΕ. Ρωτάμε: με ποια κριτή-

στοιχεία έχει να προσφέρει στον Ελληνικό Στρατό και δίνουμε το λόγο στους αρμόδιους.

Η ανωνυμία-μας δεν είναι πράξη ανεύθυνη ή δειλή αλλά αντίθε- τα πράξη άμυνας απέναντι σε μια απαράδεκτη κατάσταση που κα-θημερινά υφιστάμεθα.

Στρατιώτες
της 140Α/Κ ΜΜΠ
ΚΟΜΟΤΗΝΗ

